

www.burmeseclassic.com

ရှင်မိထယ်

ဤဥပမာ

BURMESE
CLASSIC

www.burmeseclassic.com

Live

ရှင်မိထယ်

ဤဥပမာ

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ်

၅၀၁၅၂၄၀၀၉၉

မျက်နှာပုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ်

၅၀၁၆၈၁၂၀၉

၂၀၁၀ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ

ပထမအကြိမ်

တန်ဖိုး

၁၀၀ ကျပ်

အုပ်စု

၅၀၀

ထုတ်ဝေသူ

ဦးကျော်လှိုင်(ဝဋ်စတုရ)စေတနာစာပေ
အမှတ်(၅၉)၊ ၁၉-လမ်း၊ လသာမြို့နယ်။

ပုံနှိပ်သူ

ဦးကျော်လှိုင်(၅၅၇၇)စေတနာOFFSET
အမှတ်(၅၉)၊ (၁၉)လမ်း၊ ရန်ကုန်။

၈၉၅-၈၃

ရှင်မိထယ်

ဤဥပမာ/ရှင်မိထယ်-ရန်ကုန်။

စေတနာစာပေ၊ ၂၀၁၀။

၂၀၀- စာ၊ ၁ | x၁၈ စင်တီမီ။

ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စုမူကြံရေး

တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှုမူကြံရေး

အရောင်အရာအာဏာတည်တံ့နိုင်ရေး

ဒို့အရေး

ဒို့အရေး

ဒို့အရေး

ပြည်သူ့သဘောထား

- ① ပြည်ပအဖွဲ့အစည်း ပုဆိန်ရိုး အဆိုပြိုင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ② နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ③ နိုင်ငံတော်၏ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက်နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ④ ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

နိုင်ငံရေးဦးတည်ချက် (၄)ရပ်

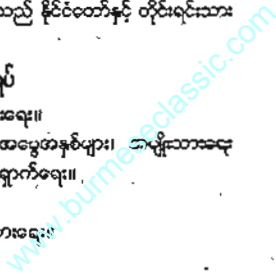
- ① နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး။
- ② အမျိုးသားပြန်လည်စည်းလုံးညီညွတ်ရေး။
- ③ ဗိုလ်ချုပ် ဦးစည်ဆုံးဖြတ်ခံယူပေးသော ဖြစ်ပေါ်လာရေး။
- ④ ဖြစ်ပေါ်လာသည် ဦးစည်ဆုံးဖြတ်ခံယူပေးသောစနစ်အညီ ခေတ်စီမံရေး တိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ်တစ်ရပ်တည်ဆောက်ရေး။

စီးပွားရေးဦးတည်ချက် (၄)ရပ်

- ① စိုက်ပျိုးရေးကိုအခြေခံ၍ အခြားစီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး။
- ② ငွေကြေးစီးပွားရေးစနစ် ဝိညာဏ်ဖြစ်ပေါ်လာရေး။
- ③ ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးများဖိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး။
- ④ နိုင်ငံတော်စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှုစွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသား ပြည်သူတို့၏ လက်ခံထောက်ခံမှုပေး။

ဂျပန်ရေးဦးတည်ချက် (၄)ရပ်

- ① တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တမြှင့်တင်ရေး။
- ② အမျိုးဂုဏ်၊ ဓာတ်တော်မြင့်မားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှု အမွေအနှစ်များ၊ ဘုန်းတော်အမွေ လက္ခဏာများ ပေးပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး။
- ③ မျိုးရုပ်စိတ်ဓာတ်ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး။
- ④ တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်မြင့်မားရေး။

မိမိ
မောင်ကျော်လှိုင်
(စောနာစာပေ)

ရှင်မိထယ်

BURMESE
CLASSIC

ဤဥပမာ

BURMESE
CLASSIC

ခွေးတို့ ... တစ်သက်လုံး
ခါးပေးရက်စရာ ...
အဲဒီ ခွေးတို့ ရင်ထဲပိုက်ပြီး
သိမ်းဆည်းလိုက်တာ
ပျိုပျိုမြတ်မြတ် နန် ...

ဘဝမှာ နှစ်ခါမျှသာ
 မရှိသလောက်ရှားတဲ့
 ပိန်းမာစ်ယောက် ...
 အခုတော့ဖြင့် ...
 နှလုံးသားရဲ့ ဆန္ဒအရ ...
 ကျော်ဝင်ပေးသလိုက်ရပြီ
 ဆိုရင် ... အဲဒီဘဝကို ...
 သူ့မ ကျန်းမာစေရုံရဲ့
 နိုင်ဖို့လေး ...

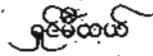
မိုးတွေ တဖြူဖြူကျနေသည့် ဒီကနေ့လောက် အိမ်မှာ
 နေရတာ ရန် ပျင်းတာ၊ ငြီးငွေ့တာမရှိ။

“အင်း ... ဘာလုပ်ရရင် ကောင်းမှာလဲ ...”

ဆိုပြီး အကြံကောင်း ညှစ်ကောင်းထုတ်လိုက်သည့်
 တစ်ခဏအတွင်းမှာပဲ Honda Civic ပြိုင်ကား အနီကလေးကို ဒက်ဒီ
 မာမိတို့ ပိုဒေါင်ထဲကထုတ်ကာ တစ်ယောက်တည်း လမ်းအတိုင်း
 ကားလေးကို ... လေထဲတိုင်းဖျတ်ပြေးသွားအောင် အရှိန်ပြင်း
 မောင်းချလိုက်ပါတော့သည်။

အင်း ... ရန်လို ဆံပင်လေးတွေ ဖွာလန်ကျအောင်
 တိုင်းတိုင်းမောင်းနေသည့် အမျိုးသမီးဖြစ်ဖြစ် ကားပြိုင်မောင်းတဲ့သူ

www.burmeseclassic.com

တစ်ဦးလောက်ဆိုလျှင် ဘယ်လောက်ကောင်းလိုက်မလဲ
ကွယ် ... လို့ စဉ်းစားနေတုန်းမှာပဲ ...

“အဟား ... တွေ့ပြီ ... တွေ့ပြီ ... တွေးရင်းပြုရင်း ...”

ရန် အတွေးတွေတောင် အဆုံးမသတ်ခင်မှာပဲ

ရန်နှင့်အပြိုင် ကားပြိုင်မောင်းလာသူ တစ်ယောက်ကို တွေ့လိုက်ရပါ
သည်။

အဲဒီတော့လည်း ရန်တို့က ကြာသလားလို့ မမေးနဲ့။

ပြိုင်ပြီပေါ့ ...။

အသစ်စက်စက် Honda Civic ကားလေးကို အရှိန်

မြင့်သထက် မြင့်အောင် လီဗာနင်းချလိုက်တော့သည်။

“ကိုး ... ကျလီ ...”

“အား ... အမယ်လေး ... သေပါပြီ ... ငါ့ ဘဝကြီးမို့ပါပြီ”

“ဟ ... ကား ... ကားတိုက်မိပြီ ...”

ဆိုသည့် ရန် ကားအရှေ့က ရုတ်တရက် ဖြတ်ပြေး
လိုက်သည့် ကောင်လေးတစ်ယောက်ရဲ့ အလန့်တကြားအော်ဟစ်
လိုက်သည့် အသံတစ်ခုကိုပဲ ရန် သဲ့သဲ့လေး ကြားလိုက်ရသည်။

“ဟား ... ပွတ်ခါသီခါလေး လွဲသွားလို့ ... တော်သေးတာ

ပေါ့ ... နို့မို့ ... ဒီကနေ့ ... ကျန်တော့စီဝိန်ချုပ်သွားမှာ

အမှန်ပဲ ... ဟား ... လွဲသွားလို့ ... လွဲသွားလို့ ...”

တာဝေသည် ဖြစ်ခဲ့သည့် အဖြစ်အပျက်ကြီးကို
ကယောင်ကတမ်း ရေရွတ်ရင်း လမ်းမပေါ် တုံ့ခနဲ ပြေးရပ်သွားသည့်
ကျေးဇူးရှင် ကားမောင်းသူ အမျိုးသမီးလေးကို တအံ့တဩ ငေး
အကြည့်မှာပဲ ထင်မှတ်ဘဲ မြင်တွေ့လိုက်ရသည့် မြင်ကွင်းက သူ့ရင်
ကို တဒိန်းဒိန်း ဆောင့်ခနဲသွားသည်အထိ သူ့ အာမေဒိုတ်ဖြစ်လျက်
မေ့မောသွားရလေတော့သည်။

“ဟိုက် ...”

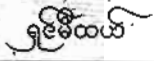
ဘုရား ... ဘုရား ... ဒီမိန်းကလေး အသက်မှာနို့

သေးရဲ့လားမသိ။ သူ့ကို ကားနဲ့တိုက်မိမလို့ ဖြစ်သွားတာကို ကားနဲ့
တိုက်မိတယ်ထင်ပြီး အကြောက်လွန်ပြီး ကားကူးရှင်ကြီးမှာ ပျော့
ပျော့လေးလဲကျ ... သတိလစ်သွားသည့် သူတို့အရွယ်လောက်နို့
သည့် ကောင်မလေးကို သူ ဘာမှ မပြောနိုင်တော့သလို။ ဒီကောင်
မလေးများ နှလုံးသွေးရပ်ပြီး သေသွားရင် ဆိုသည့်အတွေးက သူ
နှလုံးအိမ်ထဲကို လှိုင်းပြင်းပြင်း ရိုက်ဝင်သွားတော့သည်။

“အင်း ... ဒီကောင်မလေး တစ်ခုခုဖြစ်သွားတာတော့ သေ
ချာတယ် ... ငါ ... ငါ ... ဘာလုပ်ရမလဲ ... ဟိတ် ... ဒီ
မှာ ... သတိရပြီလား ... သတိရပြီလား ...”

ကောင်မလေးကို ကြည့်ပြီး သူ ကတုန်ကယင်ကြီး
ဖြစ်ကာ ကားကူးရှင်ကြီးမှာ လဲကျနေသည့် ကောင်မလေး ကိုယ်

လှိုင်းလေးကို ဆတ်ခနဲ တံညှိမတ်ပေးပြီး ခေါ်လိုက်ပေမယ့် ကောင်
မလေးက သတိမရသေးချေ။

အဲဒီနောက် ကောင်မလေး ရင်ဘတ်က ဒုလုံးခုန်
နှုန်းကို စမ်းရကောင်းမလား။ သင့်တော်ပါ့မလားလို့ ဝေခွဲမရ ဖြစ်
နေတုန်းမှာပဲ ဒက်ရှ်တုတ်ပေါ်က Hand Phone မြည်သံလေးက သူ့ကို
အကျပ်အတည်းကြားက လွတ်မြောက်ခွင့်ရအောင် ကယ်တင်လိုက်
လေသည်။

“တူ ... တူ ... တူ ... ”
“တူ ... တူ ... တူ ... ”
“ဟင် ... ”

အခုအချိန်အထိ သူ့အကြောက်လွန်ပြီး ဒက်ရှ်တုတ်
ပေါ်က သူမရဲ့ Hand Phone ကလေးကို မကိုင်မိသေးတာကို သတိရ
သွားပြီး ဖျတ်ခနဲ ဖုန်းကလေးဖွင့် နားထောင်လိုက်သည့် အချိန်မှာ
ပဲ သူ့နှလုံးသားတစ်ခုလုံး ကြွက်သီးထသွားရသည့် ကြောက်စရာ
အသံမာမာကြီးကို ကြားလိုက်ရပါသည်။

“ဟိတ် ... မင်း ... ဘယ်သူလဲ ... ဒီ ဖုန်းက ... ငါ့သမီးဖုန်း
လေ ... ဘာကိစ္စ ... မင်းဆီ ရောက်နေတာလဲ ... ”
“ဗျာ ... အဲ ... ”

သူ ဘာပြောရမှန်းမသိ အကြံအစိုက်သွားချိန်မှာ တစ်

ဖက်က အသံကြီးက ဖုန်းထဲကနေ စီခနဲ အားပြင်းဖြင့် ဝင်လာခဲ့ပြန်
သည်။

“အဲဒီမှာ ... ဘာ ... ဗျာတွေ ... အဲတွေလုပ်နေတာလဲ ...
မင်း ဘယ်သူလဲလို့ မေးနေတာ ... နားမလေးဘူးဆိုရင်
ပြန်ပြောမှပေါ့ကွ ... ”

“ဟာ ... ဒီ ... ဒီလိုပါ ... အန်တီ ... ဒေါသရှေ့မထားပါနဲ့
အမှားတွေ့တတ်ပါတယ် ... ”

“အောင်ဗယ် ... မင်းက ... မင်းက ... ”

“ဒီလိုပါ ... အန်တီ ... ကျွန်တော်ပြောတာကို အေးအေး
ဆေးဆေး နားထောင်ပေးပါ ... အခု ... ကျွန်တော်တို့
အင်းယားလမ်းမှာ ရောက်နေတယ် ... အန်တီသမီး အခု
သတိလစ်နေတယ် ... ဟို ... ”

“ဘာ ... ဘာဖြစ်တယ် ... အန်တီ သမီး ... အန်တီ သမီး”

“အာ ... သတိထားပါ ... အန်တီ ... သတိထားပါ ခင်ဗျာ ...
ကျွန်တော်က အန်တီသမီး သတိလစ်နေတာကို အကူအညီ
ပေးနေတဲ့သူပါ ... ဘာမှစိတ်မပူပါနဲ့ ... ဟို ... ဒီလိုပါ ...
အန်တီ ... ”

“အေး ... ပြောပါ ... မောင်ရင် ... သမီး ဘာဖြစ်တာလဲ ...
ပြောပါဦး ... အန်တီ ရင်တွေတုန်လို့ပါ ... သမီးလေးကို

ကျွန်ုပ်တို့ ... မောင်ရင် ... ”

အခုတော့ အသံကြီးက ဖော့သွားလိုက်တာ။

ဒီမိန်းမကြီး စိတ်ဓာတ်ကို သူ ဒီတစ်ထိုင်တည်းနှင့်

ဆုံးဖြတ်အထဲခတ်လိုရသွားပြီမို့ နှာခေါင်းကြီးအလိုလို တွန့်ခွံသွားတာ ...

“ဟုတ်ကဲ့ ... ကူညီနေတာပါ ... အန်တီ ... အန်တီ လိပ်စာကို ပြောပါ ... ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် အန်တီသမီးကို အန်တီ ကားနဲ့ ပြန်ပို့ပေးပါမယ် ... အန်တီတို့ အိမ်ရောက်မှ အကျိုးအကြောင်းပြောရင် ပိုကောင်းမယ်ထင်တယ် ... ”

“ဘယ်ဖြစ်မလဲ ... အန်တီသမီးကို စိတ်မချပါဘူး ... အခု မောင်ရင် ရောက်နေတဲ့ နေရာက ဘယ်နေရာလဲ ... အန်တီ လာခဲ့မယ် ... မောင်ရင် ... ”

“အင်းယားကန်စောင်းကို လာခဲ့ပါ အန်တီ ... ကျွန်တော် အဲဒီက စောင့်နေပါမယ် ... အန်တီ ... ဘာမှ စိတ်မပူပါနဲ့”

တစ်ဖက်မှ အလောတကြီး ဖုန်းပိတ်သွားသဖြင့် သူ စိတ်မသက်မသာ ဖြစ်သွားပြီး ဖုန်းပိတ်ကာ သူမကို လှည့်ကြည့်လိုက်မိသည်။

အဲဒီအချိန်မှာ သူ့ကို မျက်လုံးအဝိုင်းသားဖြင့် တအံ့တကြဲစိုက်ကြည့်နေသည့် ကောင်မလေးကို သူက ဘာပြန်ပြောရ

မှန်း မသိအောင် အံ့သြမှင်တက်မိစွာ စိုက်ကြည့်နေပြီး အတန်ကြာမှ စိတ်လှုပ်ရှားနေသည့် ရင်ကို သက်ပြင်းကလေး ခိုးရှိုက်ပြီး အမောဖြေလိုက်ရသည်။

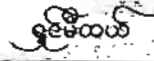
“ဟား ... မင်း ... မင်း သတိပြု ဟုတ်လား ... အဲဒါများကွာ ... ကျွန်တော့်ကို ခေါ်လိုက်ရတာမဟုတ်ဘူး ... ဒီမှာခင်ဗျား ... မင်း ... မားသားကြီးက ရစ်လိုက်တာ ... ကျွန်တော် တော်တော်အူသွားပြီ ... ”

“ဆော့ရိုးနော် ... ရန် ... တောင်းပန်ပါတယ် ... ဟို ... မာမိကလေး အဲဒီလိုပဲ ... စကားပြောတာ အရမ်းမာတာပဲ သဘောကတော့ ကောင်းပါတယ် ... ”

“စကားပြောမာပါတယ်ဆိုမှ ဘယ်လိုလုပ် သဘောကောင်းတော့မှာလဲ ... ကျွန်တော်တော့ ဘာမှမသိရဘဲ အူသွားတာပဲ ... ”

“ဒါနဲ့ ... ရှင်က ရန် ကားနဲ့ တိုက်မိမလို့ဖြစ်သွားတဲ့ သူလား”

“ဟုတ်ပါတယ် ... ကျွန်တော် ... မင်းကို တောင်းပန်ပါတယ် ... အခုလိုဖြစ်ရတာ ကျွန်တော့် အမှားပါ ... ကျွန်တော့်မှာ အရေးကြီးသုတ်ဖျာသွားမိတော့ ကံကောင်းလို့ ဗျာ ... မင်း စားမောင်းကျွမ်းကျင်လို့ ... ကျွန်တော်တော့

အမြတ်ယူပြီးဆိုပြီး ဘုရားတပြီး မျက်လုံးကို စုံခိုတ်ပစ်
လိုက်တာ ... ”

“တို့ ... ကားမောင်း မကျွမ်းကျင်ပါဘူး ... သတိရှိတာပေါ့
ယူကံ တို့ကံပေါ့ ... ယူ နာမည်က ... ”

“တာဝေမင်းမြတ်ပါ ... ”

“တာဝေမင်းမြတ် ... ”

“ဟုတ်တယ် ... ဘာလဲ ... နာမည်က ကဗျာဆန်လို့လား”

သူက မျက်မှောင်လေးကုတ်ပြီး “တာဝေမင်းမြတ်”
လို့ဆိုပြီး ညည်းလိုက်သည့် သူမ မျက်နှာလေးကို မေးဆတ်ပြီး
တရင်းတနီးဆိုလိုက်လျှင် သူမ မျက်နှာလေးကို ပန်းသွေးရောင်
ပြေးသွားခဲ့သည်မှာ ကဗျာဆန်လွန်းလှသည်။

“အင်း အဟင်း ... ကဗျာဆန်သလို စာရေးဆရာနာမည်နဲ့
တူလို့ပါ ... စာရေးဆရာလားလို့ ... ”

“NO”

“ဒါဆို ဘာလဲ ... ”

“လူ ... ”

“ဟယ် ... ငကြောင်လေး ... ”

ခိခနဲ ရယ်လို့က်သည့် သူမ အသံလွင်လွင်ကလေး
တောင် အံဆုံးသတ်ခွင့်မရလိုက်ချေ။

သူမတို့နှစ်ယောက် ရယ်သံတွေ တိခနဲ ဖြစ်သွား
သည်အထိ ထိတ်လန့်သွားရတာက မာဇီ။ ကားကြီး ရန်တို့ အရှေ့
သို့ “ဝုန်း” အဲဒါကြောင့် ညည်းကို ကား ကိုယ်တိုင်မမောင်းနဲ့လို့ ပြော
တာ ... ဟင်း ... အခု ... ကံကောင်းလို့ ... မသေတာ ... ဟင်
ဟင် ... ညည်း ... ဘာဆင်ခြေပေးဦးမလဲ ... ”

“ဟာ ... မာဇီကလည်း ... ”

“မာဇီကလည်း လုပ်နေနဲ့ ... ကဲ ... လာ ... လာ
ဆမိ ကားပေါ်တက် ... မောင်ထွန်းက သမီးကားကို မောင်းခဲ့...
ဪ ... မောင်ရင် ... သမီးကို အခုလို ကူညီတဲ့အတွက် ကျေးဇူး
ဝဲကျယ် ... ”

မာဇီက ... ပြောပြောဆိုဆို ကားထဲဝင်ထိုင်လိုက်
သဖြင့် ရန်လည်း ရန်ကို အကူအညီပေးခဲ့သည့် ကောင်လေးကို ဘယ်
ထိုအားနာသွားမှန်းမသိ ခံစားလိုက်ရကာ သူ့ကို လက်ကလေး ကာ
ပြလိုက်ရင်းမှ ဇက်ကလေးပုပြီး “သွားမယ်”ဟု နှုတ်ဆက်လိုက်
သည့် တစ်ခဏအတွင်း ရန် နှလုံးသားထဲက လင်းလက်သွားသည့်
အသိတစ်ခုက ရန်နှင့် သူ့ကို သိပ်မကြာခင်မှာ ပြန်ဆိုစည်းရမယ့်
အခွင့်တစ်ခု ဖြစ်သွားခဲ့တော့သည်။

ဒီအချိန်မှာ ရန် အသည်းကလေး နွေးသွားသလို ခိ

စာလုံးရင်း နှုတ်ခမ်းလှလှလေး တစ်စုံကလည်း ကွေးညွတ်သွား
ရသည်။

xxx ကဲ ... လူကြိုရင် ဘာခံနိုင်ဦးမလဲxxx
xxx ရှင်နဲ့ ရန် ပြန်ကို ဆုံစည်းရဦးမှာပါကွယ် ... xxx
xxx အဲဒီအတွက် ... ရှင် ရန်ကို ကျေးဇူးပြန်ဆပ် ... xxx

*

ရန်တဲ့ ... ။

သူ့ကို အိပ်မက်ပေးခဲ့သည့် မျက်ခုံး ကောင်းကောင်း
မျက်လုံးဝိုင်းဝိုင်းလေးတွေနှင့် သွယ်ပြီး ရှင်းနေသည့် မျက်နှာလှလှ
လေးကို ပိုင်ဆိုင်ထားသည့် ရန် ဆိုသည့် ကောင်မလေးရဲ့ ချစ်စရာ
အသစ်အဆန်းကလေးတွေက သူ့နှလုံးသားနုနုကို လေပွေတိုက်
ဆတ်သွားရလေသည်။

ဟား ... ဘယ်လောက်သစ်လိုက်သလဲကွာ။

သူ့ကို မနေ့က အားနာအပြုံးလေးတွေနှင့် နှုတ်ဆက်
လာ လက်ကလေးကာ ဇက်ကလေးပုပြီး “သွားမယ်” ဟု နှုတ်
ဆက်ပြီး သူမ လက်ထဲက ဖုန်းကလေးကို သူရင်ဘတ်ကြီးဆီ ပစ်
ချပေးလိုက်သည်။ လုပ်ရပ်ကြီးက သူ့ကို ဘယ်လိုအံ့ဩသွားမှန်း
မသိအောင် ရင်တွေလည်း အရူးအမူးခုန်မြည်သွားရကာ ရင်နှုတ်ထဲ

... ကိုယ်တို့အတွက် နန်းတော်လေးကို ဖမ်းကိုင်ပြီး “ရန် ... ရန်” ဟု ကမန်းကမန်း အော်ခေါ်လိုက်မိသည်အထိ သူ နည်းနည်း အသွားခွဲတာ ငြိမ်သို့ သူ ဒီကနေ့မှာတော့ မောင်းထုတ်ပစ်လိုက်သည်။

အခုတော့လည်း သူပါသွားရပါပြီ။

ကောင်မလေးရဲ့လည်ဝယ်ပါးနပ်ပုံ(ဆန်းပုံ)လေးကို လည်း ရင်ထဲမှာ ဘယ်လိုကော်စူးတင်မှန်းမသိ ခံစားလိုက်ရသလို ရင်တွေလည်း တလှုပ်လှုပ်ခုန်နေခဲ့ရပြီဖြစ်သည်။

“ရန် ...”

“နာမည်လေးက ရန်တဲ့လား ...”

ဆိုပြီး သူ တစ်ညလုံးလိုလို သူမ နာမည်လေးကို ရေရွတ်နေမိရင်းမှ သိပ်မကြာခင်မှာ သူမလေးနှင့်သူ အရင်းနှီးဆုံး သူငယ်ချင်းတွေ ဖြစ်ရမယ့် ဘဝကြီးကို ရင်ခုန်မျှော်လင့်စွာဖြင့် ရူးသွပ်စောင့်ဆိုင်းနေရပြီ ဖြစ်သည်။

အခုလို သူ ရူးသွပ်မျှော်လင့်နေတဲ့ အချိန်လေးမှာ နေ့ (သူ့ရဲ့ ကောင်မလေး)ဆီက ဖုန်းလေးများ လာခဲ့မယ်ဆိုရင် သူ ဘယ်လောက်အထိ အတိုင်းထက်အလွန် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ခံစားလိုက်ရမလဲ။ (တစ်နည်းအားဖြင့် နှလုံးသား လတ်သွားသည် ဟု ဆိုလိုလို့ရပါသည်။)

“တူ ... တူ ... တူ ...”

“ဟင်”

တာဝေ အတွေးတောင် အဆုံးမသတ်လိုက်ရသေး ခင်မှာပဲ သူ ခုတင်ခေါင်းရင်းက (သူနဲ့သူမ ပြန်ဆုံခွင့်ရအောင် အောင် ညွယ်ခဲ့သည့်) ဖုန်းကလေးက တတူတူနှင့် မြည်လာခဲ့ပြီမို့ သူ ဖျတ် နဲ့ အိပ်နေရာမှ ထထိုင်ပစ်လိုက်ကာ ရင်ခုန်သွားသည့် ရင်ဘတ်ကြီး ကို လက်တစ်ဖက်ဖြင့် ဖိထားရင်းမှ ဖုန်းကလေးဖွင့်ကာ သူမရဲ့ အသံလေးကို နားကလေးစွင့်ထားလိုက်သည်။

“တာဝေမင်းမြတ်လား ...”

“အင်း ... အူး ...”

“ဟင် ...”

တစ်ဖက်မှ မဝီကလာပီကလာဖြင့် ထူးလာသည့် အသံတ ရန်ကို မျက်ခုံးလေးတွေကို တွန့်ခနဲ ကွေးညွတ်သွားသည့် အထိ ရင်တထိတ်ထိတ်ဖြစ်သွားရပါသည်။

“ဟင် ... အသံကြီးက ဘာဖြစ်တာလဲ ...”

“ဟဲ ... ဟဲ ... ရင်ခုန်လွန်းလို့ ရင်ဘတ်ကြီးကို ဖိထားတော့ ရင်ဘတ်သံပေါက်သွားတာပါ ... ရန် ... မင်းကို ... ကိုယ် မြင်မြင်ချင်းခင်တယ် ...”

“အင်း ...”

“ဒါပေမဲ့ ...”

“ဟင် ... ဒါပေမဲ့ ဘာဖြစ်လဲ ...”

“အခု ... မင်းရဲ့ ကလေးဆန်တဲ့ အမှုအရာလေးတွေနဲ့ လုပ်ရပ်ကလေးကို ပိုပြီး တမ်းတတယ် ...”

“အောင်မယ် ... ဖြစ်မယ် Step by Step မပြင်ခဲ့နော် ...”

“ဟော် ... တကယ်ပြောတာပါ ... ရင်ထဲက လေးလေးနုနု နက်ကို ပြောနေတာပါ ... မင်းသာ ... ဒီဖုန်းကလေးထား ပစ်ခဲ့မယ်ဆိုရင် ... ကိုယ်တို့ ဘယ်လိုလုပ်ဆွဲမည်ခွင့်ရှိတော့ မလဲ ... ဟင် ... ပြောပါဦး ... ရန်ရဲ့ ...”

“ယူ ... ရန်ကို အထင်သေးလား ...”

“ဟာ ... ဘာလို့ အထင်သေးရမှာလဲ ... လောကကြီးမှာ ဖြစ်အောင်ဖန်တီးတတ်မှ ဖြစ်လာတာ ... ခင်မင်အောင် ဖန်တီးတတ်မှ ခင်မင်မှာ ... ချစ်ခင်အောင် ဖန်တီးတတ် ချစ်ခင်လာမှာ ...”

“အမယ်လေးဟဲ့ ... ဘီအီဒီ အောင်သိုက်ပဲ ...”

“တကယ်ပြောတာ ... ရန်ရဲ့ ... ကိုယ် မင်းရဲ့ ... Br ... ကလေးကို လေးစားတယ် ...”

ဒီအချိန်မှာ ရန် ရင်တွေဟာ သူ့အပြောချို့ချို့တွေကို နှစ်သက်ကြည်နူးပီရော်ဖြင့် လှိုင်းသေးသေးထန်နေရပြီဆိုတာကို သူ့သိအောင်တော့ ရန် ဝန်မခံရဲခဲ့ပါ။

ဝန်ခံရင်လည်း မိန်းမတစ်ယောက်အနေနှင့် ဈေး သိပ်ကျသွားတော့မည် ဖြစ်သည်။

“ရန် ...”

“...”

“...”

“ဟော ... ရန် ...”

“ဟင် ... အင် ... ဘာလဲ ...”

ရန် အတွေးကလေးတွေနှင့် မိန့်မှားကြည်နူးခံစားနေ သည့် အချိန်မှာပဲ တစ်ဖက်က သူ့အသံက ရန် နှလုံးသားကို ပုတ်မှီး လိုက်သလို ထန်ပြုံး နှိုးထသွားရသည်။

“ဘာလဲ ... ဟ ... ရှင်ဟာက အကျယ်ကြီးပဲ ...”

“ဟေ ... ဘာ ...”

“ဟိတ် ... ကျုပ် ... ဖုန်းချပစ်မယ် ...”

“ဟာ ... မလုပ်လိုက်နဲ့နော် ... ရန် ... မင်း နာမည် အရင်း ကလေးပြောဦးလေ ... အခုထိ မသိရသေးဘူး ...”

“အင်း ... ပြောမယ် ... အသေအချာနားထောင် ... အင်း မယ်မင်းရန်ရန်”

“ဟာ ... နာမည်ကြီးကလည်း ...”

တစ်ဖက်မှ သူ့အသံက စိတ်ပျက်သလို ကျစ်စုတ်ရေ ညှက်လိုက်တာမို့ ရန်က သူတစ်ခုခုဝေဖန်တော့မယ်ဆိုတာကို အထာ

ညက်စွာဖြင့် သူ့ကို ဖုန်းထဲကနေ ခပ်ဆောင့်ဆောင့်လေး အော်ပစ်လိုက်ပါတော့သည်။

“ဟဲ့ ... ဘာလဲ ... လူကို ဘာဝေဖန်ဦးမလို့လဲ ...”

“အဟား ... မဝေဖန်ပါဘူး ... နာမည်လေးက အပြတ်မိတယ် ... အပြတ်မိုက်တယ်လို့”

“မဖားပါနဲ့ ...”

“မဖားပါဘူး ...”

“ဟယ် ... ရှင် ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ ...”

“ဟယ် ... ရန် ဘာတွေပြောနေတာလဲ ...”

“တာဝေမင်းမြတ် ...”

“မယ်မင်းရန်ရန် ...”

“ဟာ ... တော်ပြီ ... တော်ပြီ ... ဖုန်းချမယ် ...”

သူ ရန်ကို အနောက်လွန်သွားပြီးမှ သူမလေး စိတ်ဆိုးသွားမယ့် အနေအထားကြီးကို အစိုးရိမ်ပိုသွားရကာ ခုတင်ပေါ်ကနေ ဆောင့်ခနဲ အားမလိုအားမရ ထိုင်ချလိုက်ပြီး ...

“ဟာ ... ဟေ့ ဖုန်းချမပစ်နဲ့နော် ... ရန် ... ဟာ ... ရန်ရယ်ကိုယ် မင်းဖုန်းကို စောင့်မျှော်နေရတာ ... ညက တစ်ညလုံးကို မအိပ်ရဘူး သိလား ... အခု မျက်စိတွေကို ကျန်းစပ်နေတာပဲ ...”

“အဲဒါဆိုရင် ... အခု ပြန်အိပ်လိုက် ...”

“ဟာ ... မအိပ်ချင်သေးပါဘူး”

“မအိပ်ချင်သေးရင် ပြောမယ် ... နားထောင် ... ရှင့် အိမ်လိပ်စာ ရန်ကိုပြော ... ရန် ဖုန်းလေးပြန်ယူချင်တဲ့အချိန်လာယူလို့ရတာပေါ့ ...”

သူ တစ်ချက် တွေဝေသွားပြီးမှ မျက်မှောင်ကြီးကုတ်ကာ ...

“အင်း ... အဲဒါဆိုရင် ... မင်း အိမ်လိပ်စာအရင်ပြောလိုက် ... မင်းကို ဖုန်းလာပို့မယ် ...”

“ဟာ ... ဘယ်ဖြစ်မလဲ ... မာမီ သိသွားမှာပေါ့ ...”

“သိတော့လည်း ဘာဖြစ်လဲ ... ဘာဖြစ်မှာမို့လို့လဲ ...”

“ဘာမှတော့ မဖြစ်ပါဘူး ... ဒါပေမဲ့ မာမီက ဆိုးတယ်ကွ ... ကဲ ... တော်ပြီ ... နောက်မှ ဖုန်းဆက်မယ် ... ဘိုင် ...”

“ဟာ ... ဟေ့ ... ဟေ့ ရန် ... ဖုန်းမချနဲ့ဦး ... ဖုန်းမချနဲ့ဦး”

တစ်ဖက်မှ ရန် ဖုန်းချသွားပြီမို့ သူ လွန်လွန်လူးသွားကာ ခုတင်ပေါ်မှာပဲ အားမလိုအားမရ အော်ပစ်လိုက်တော့သည်။

“အဟား ... ငါ မင်းနဲ့ အကြာကြီးစကားပြောချင်တာကွ ... ရန်ရ ...”

သူ့ရှင်ထဲက တစ်လုံးတစ်ခဲသံကြီးကို (ခံစားချက်

အပြည့် ပြောခဲ့တာ) ရန် တစ်ယောက် ကြားသိနားလည်အောင် သူ ခေတေတဲ့တစ်နေ့နေ့တော့ ဖွင့်ပြောပြရတော့မည်ဆိုတာကို သူ တစ်ယောက်တည်းပဲ ပုံဖော်ရင်းနှင့် ကျေနပ်သွားပါတော့သည်။

*

ရန် ဖုန်းလာယူမယ့်ရက်ကို မျှော်လင့်စောင့်ဆိုင်း ရင်းဖြင့် ရက်တွေသာ တရွေ့ရွေ့ကုန်ဆုံးလာခဲ့သည်။

ရန်က အခုထိ ပေါ်မလာသေးခဲ့ပြီမို့ သူ စိတ်ညစ် ညစ်နှင့် တစ်ယောက်တည်း ကော်ဖီခွက်ကို ဖလောဖလှယ်လုပ်ပြီး သောက်နေရင်းမှ တစ်ခိုခိုတွေးကာ စိတ်ထိတွေ့ယောက်ယက်ခတ် လှုပ်ရှားလာရပြီဖြစ်သည်။

အင်း ဒီပုံအတိုင်းဆို ဒီကောင်မလေး သူ့ကို အိပ်မက် များ ပေးသွားပြီလားမသိ။

ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် သူမ ဖုန်းကလေးက သူ့ဆီမှာ နှို နေခဲ့သည့်အတွက် သူမ တစ်နေ့နေ့တော့ သူ့ဆီ ပေါက်ချလာမှာပဲ လို့ အသေအချာယုံပါသည်။

ထို ယုံကြည်ချက်ဖြင့် သူက ရန် ဖုန်းကလေးကို တာသသကိုင်ပြီး စောင့်ဆိုင်းနေသည့် အချိန်မှာပဲ သူ စောင့်ဆိုင်းနေ သည့် သူ့မ ဖုန်းကလေးက “ဟာတူတူ” မြည်လာတော့သည်။

ဒီအချိန်မှာ သူ ဘာကိုမှ မစဉ်းစားတော့ဘဲ ရန် မှာ မည်ကလေးကို အားရပါးရကြီး ဖိတ်ခေါ်လိုက်တော့သည်။

“ရန် ...”

“ဟင် ... အခု ဖုန်းကိုင်တာ ... ဘယ်သူလဲ ...”

“ဟင် ...”

သူတစ်ကိုယ်လုံး ... လေထဲ လွင့်မြောက်တတ်သွား သလို ခံစားလိုက်ရသည်။

အဲဒီနောက် ယောင်ယမ်းပြီး လက်ထဲက ရန် ဖုန်း ကလေးကို လွှတ်မချမိအောင် သတိနဲ့ မူးသွားသည့် ခံစားမှုတွေကို ဆင်ခြင်လိုက်ရပါသည်။

အမယ်လေး သူမ အမေ အနောက်မယ်တော်ကြီးနဲ့ တိုးခဲ့ရပြန်ပြီ။

ဒီတစ်ခါတော့ သူ ဘယ်လိုမှ လိမ်လည်လို့မရအောင် ရှောင်ပိတ်မိသွားရပါပြီ။

“ဟယ်လို ... ဟယ်လို ...”

အသံက ရုပ်ရည်နှင့်ဘာမဆိုင်အောင် မာထန်လွန်း

တာ။

အင်း ... ဒီမယ်တော်ကြီးကို ယောက္ခမတော်ရရင် သူ ကျန်းခန်းဖြစ်ရလိမ့်မည် ထင်ပါသည်။

“ဟေ့ ... အခု ... ဖုန်းကိုင်တာ ... ဘယ်သူလဲလို့ မေးနေ တယ်လေ ...”

“ကျွန်တော် ... ဟိုဒင်း ... ဒီလိုပါ ... ဒီလိုပါ ... အန်တီ ... ကျွန်တော်က ဟိုအရင်တစ်ပတ်က ရန် ကားပြဿနာဖြစ် တုန်းက အကူအညီစောင်းပေးခဲ့တဲ့ သူပါ ... ကျွန်တော့် နာမည် တာဝေပါ ... အဲဒီနေ့က ရန် ဖုန်း ... ကျွန်တော့်ဆီ ပါလာခဲ့တာ ... ကျွန်တော် မသိလိုက်ဘူး ...”

“ဟင် ... ဖုန်းက မင်းလက်ထဲရောက်တာ လေးငါးရက်ရှိ ပြီ ... အဲဒါကို သမီးက မင်းဆီကို ဖုန်းမဆက်ဘူးလား”

“ဟုတ်ကဲ့ ... မဆက်ပါဘူး အန်တီ ... သူ မေ့နေလို့နဲ့တူပါ တယ် ... အဲဒါ ကျွန်တော်ကလည်း ဖုန်းဆက်မယ့်သူကို မျှော်နေတာ ... ဟို ... အန်တီ ကျွန်တော် ... ဒီဖုန်းကို ဘယ်လိုလာပေးရမလဲ ... ဟင် ...”

“အေး ... ဒေး ... အင်းယားလမ်း အမှတ်()ဆိုရင် ရပါ တယ် ... ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ... မောင်တာဝေ ... အခု မောင်တာဝေအားရင် အိမ်ကို လာပို့ပေးလိုက်ပါကွယ် ...”

“ဟုတ်တဲ့ ... တွန့်တော် ... အခုပဲ လာဖို့လိုက်ပါမယ် ...”
 မယ်တော်ကြီးက ဘာမှထပ်မပြောတော့ပြီမို့ သူ
 အသက်ဝဝရှုနိုင်သွားပြီး လက်ထဲက ဖုန်းကလေးကို ပိတ်ကာ ဖုန်း
 ဖေးပွဲ ကျင်းပလိုက်ရတော့သည်။

အမြဲတမ်း လပြည့်ဝန်းကြီးလို ဝင်းထိန်ချောမွေ့နေခဲ့
 သည့် မာမို့ မျက်နှာကြီးက အခု ဆိမ်ထဲလှမ်းဝင်လာတာနှင့် သပြေ
 သီးမှည့်ရောင် ပြေးသွားခဲ့တာ။ ပြဿနာတစ်ခုခုတော့ တက်လာပြီ
 ဆိုတာကို ရန် ရင်တုန်စွာဖြင့် နားလည်လိုက်ပါသည်။

“ရန် ... Phone ညည်း ရော ...”

“ဟင် ...”

ဒီအကြောင်းတွေကို မာမိ သိသွားပြီမို့ ရန်က အခုမှ
 သိလိုက်ရသည့် အိုက်တင်ကလေးဖြင့် မျက်လုံးကလေးတိုင်းကာ ပြူး
 ပြူးပျာပျာဖြစ်သွားလျက် ...

“ဟုတ်တယ် ... မာမိရဲ့ ... ရန် ဖုန်း ... တာလေဆီမှာ မေ့

www.burmeseclassic.com

ကျွန်ခွဲတာ ... ရန်လည်း မအားသေးလို့ သွားမယူဖြစ်သေးတာ ...

“နေစမ်းပါဦး ... ညည်းက တာဝေဆီ ဖုန်းကျန်ခွဲတာတောင် ဖုန်းဆက်မတောင်းဘဲ ဒီအတိုင်း ငြိမ်နေရသလား ... တွေ့တရား ... မြင်ကရာကို ... ကိုယ့်လို အတန်းအစားလိုပဲ ညည်း လျှောက်ထင်နေသလား ... ဒီလောက်အထိ ယုံကြည်ကိုးစားရသလား မိရန်ရန်ရဲ့ ...”

အကြီးအကျယ် ဒေါသထွက်နေသည့် မာမိကို ကြည့်ပြီး ရန် မျက်တောင်တောင် မခတ်ရအောင် ငြိမ်ကုတ်သွားရသည်။

အခုလို အသာကလေး မငြိမ်ဘဲ စောဒကတက်ရင် မာမိက ပြဿနာ တစ်စိတ်ကို တစ်အိတ်လုပ်တတ်လေသည်။

“ဟဲ့ ... ငါ မေးနေတယ်လေ ... ညည်းက တာဝေဆီ ဖုန်းဆက်မတောင်းဘူးလားလို့ ...”

“ဟို ... တောင်းပါတယ် ... မာမိ ... သူ့ အိမ်ကိုလာရင် မာမိက တစ်မျိုးထင် ...”

“တော်ပြီ ... ရန် ... ညည်း သူ့ကို ဖုန်းဆက်ပြီးတာ သေချာတယ်နော် ...”

“သေချာပါတယ် မာမိ ...”

မာမိ ဘာကိုဆိုလိုတယ်ဆိုတာကို သဘောမပေါက်

ဘဲ ရန်ကုန် သေချာပိုင်နိုင်စွာ ပြောလိုက်တော့ မာမိက မျက်နှာခန်းခန်းတည်တည်ကြီးဖြင့် တစ်ဖက်လှည့်ပြီး ခန်းခန်းပြေးလိုက်သေးသည်။

“အဟင်း ... ဟင်း ... လူငယ်တွေ လူလည်တွေ ... သိပ်လက်တစ်လုံးခြားလုပ်တာပဲ ...”

မာမိ ဘာကိုဆိုလိုနေတယ်ဆိုတာကို ရန် ကောင်းကောင်း သဘောပေါက်သွားသည့် အချိန်ကတော့ တာဝေ ရောက်လာတော့မှပင်ဖြစ်သည်။

“ဪ ... မောင်တာဝေ ... ရောက်လာပြီလား ... ထိုင်ထိုင် ...”

တာဝေ ဧည့်ခန်းထဲ လှမ်းဝင်ဝင်ချင်း မာမိက ခန်းခန်း (မဲ့တဲ့တဲ့အပြုံးကြီး)နှင့် နှုတ်ဆက်လိုက်သဖြင့် တာဝေနှင့် ရန် ကြည့်ချင်းဆုံပြီး မျက်နှာလေးတွေ ငယ်သွားကြသည်။

“ထိုင်လေ ... မောင်တာဝေရဲ့ ...”

“ဟို ... မထိုင်တော့ပါဘူး အန်တီ ... ဒီမှာ ရန် ဖုန်းပါ ... ကျွန်တော့်ကို ခွင့်ပြုပါဦး ခင်ဗျ ...”

“အေး ... အေး ... ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ကွယ် ...”

“ဟုတ်ကဲ့ ... ခွင့်ပြုပါဦး ... ရန် ... ငါသွားလျက်ဦးမယ်”

ရန် မယ်တော်ကြီးကို လူမှုရေးအရ အပြုံးတစ်မျက်ဆိုင်ညွတ်နှုတ်ဆက်ပြီး ဧည့်ခန်းထဲမှ သူ ခပ်သွက်သွက်လှမ်း

ထွက်လိုက်ပါသည်။

“ဪ ... မောင်တာဝေ ... ခဏ ...”

အဲဒီအချိန်မှာ အနောက်ကနေ လှမ်းခေါ်လိုက်သည့် ရန် မာမီ အသံက သူ့ ခြေလှမ်းတွေကို တုံ့ခနဲ ရပ်တန့်သွားသလို ဖျတ်နှာဝင်းဝင်းချောချောကြီးနဲ့မှ မလိုက်ဖက်အောင် တွန့်မဲ့နေသည့် နှုတ်ခမ်းတစ်စုံဖြင့် သူ့ကို ခန်းခနဲ စိုက်ကြည့်လာသည့် ရန် မာမီကို သူ စိတ်ပျက်စွာ ငေးကြည့်လိုက်မိသည်။

သူ ငေးကြည့်လိုက်သည့် ခဏအတွင်းမှာပဲ သူမကြီး အသံက အောင်မြင်ထည်ဝါစွာ ထွက်လာခဲ့ပြန်သည်။

“ဪ ... မင်းကို အန်တီ မေးစရာရှိလို့ပါ ... အားတော့ နာပါတယ် ... အန်တီက နည်းနည်းလွဲချော်ချက်ကလေးကို မကျေနပ်ဘူးကွဲ့ ... ဒီလိုပါ ... သမီးကို အန်တီ မေးကြည့်တော့ မောင်တာဝေဆီ ဖုန်းဆက်တယ်ဆိုပါလား ... မောင်တာဝေကို မေးတော့ သမီးမဆက်ဘူးဆို ... ဘာတွေလဲ ... အဲဒါ ... အန်တီ မရှင်းဘူး ...”

သူ့မျက်နှာတစ်ခုလုံး တူပူကျိန်းမြဲသွားပြီး ညိုမှောင်သွားသည်အထိ သူ အရှက်ကောင်းကောင်းကွဲသွားရပါသည်။

ဒီမိန်းမကြီး သူ့ကို ပညာသားပါပါနှင့် ပြန်ထိုးနှက်တာကိုလည်း သူ ဘယ်လိုကြီးခံစားလိုက်ရမှန်းမသိအောင် ရှက်မိ

သွားကာ ဘာစကားမှ ပြန်မပြောနိုင်အောင်ကိုပင် စွဲအသွားတော့သည်။

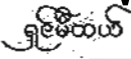
“ဘာမှ ပြောစရာမရှိတော့ရင်လည်း ... ရပါတယ်ကွယ် ... သွားတော့ ... သွားတော့ ... မောင်တာဝေ ...”

ဒီမိန်းမကြီး လူကြီးမပီသစွာ သူ့ကို ခနဲလိုက်တာကို သူက မခံချင်စိတ်သွားရကာ ငုံ့နေတဲ့ ခေါင်းကို ဆတ်ခနဲ မော့ပစ်လိုက်ပြီး ရန် မာမီကို တစ်ချက်ကြည့်လျက် ...

“ကျွန်တော် ဝန်ခံပါတယ် ... အန်တီ ... အန်တီကို ကျွန်တော်လိမ်ပြောလိုက်မိတဲ့ စကားတွေက အန်တီ ... ရန်ကို ဆွမှာစိုးလို့ လိမ်ပြောခဲ့တဲ့ စကားဆိုရင် ကျွန်တော်ဟာ လူလိမ်တစ်ယောက်မဟုတ်ဘူးဆိုတာ အန်တီ နားလည်ပေးမှာပါ ... တခြား ဘယ်လိုနည်းဝန်ယာယ်မျိုးမှ မပါခဲ့ပါဘူး ... ကျွန်တော်ဟာ မိကောင်းဖခင်သား တစ်ယောက်ဆိုတာကို တော့ အန်တီ ယုံစေချင်တယ် ...”

ဧည့်ခန်းထဲကနေ တာဝေ တစ်ချက်ကျောခိုင်းလှည့် ချက်သွားသည့် အချိန်မှာတော့ ရန်ကို မာမီက အကြီးအကျယ် အကြိမ်းမောင်လာခဲ့တော့သည်။

“မိရန် ... ညည်းဟာ ... ကိုယ့်အဆင့်အတန်း ကိုယ်ကိုလက် သိက္ခာကိုမှ မထောက် ... လမ်းမှာ ခဏတစ်ဖြုတ်တွေ့လို့

ညောင်တို့ သူကို ဒီလောက်ယုံကြည်ရသလား ... အခုတွေ့
ပြီ ဟေ့တ်ထား ... ညည်း ဖုန်းဆက်တာကိုတောင် မဆက်
မိသေးလို့ ပြောင်လိမ်ပြောင်စားပြောတာ ... နေပါဦး ...
သူက ညည်းကို အဆူခံရမှာစိုးလို့ အရှေ့ကနေ မားမားမတ်
မတ် ကာကွယ်ပေးရအောင် ညည်းနဲ့ သူနဲ့က ဒီငါးရက်
ခြောက်ရက်အတွင်းမှာ ဘယ်လောက်အထိ ရင်းနှီးသွားခဲ့
ပြီလဲ ... ပြောစမ်း ... ငါ့ကိုပြောစမ်း ... ”

ယောက်ျားတစ်ယောက်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး အခုလိုမျိုး
တစ်ခါမှ အဆူအကြိမ်းမခံရဖူးသည့် ရန် ဒီအဖြစ်အပျက်ကြီးကို ရှက်
ထွန်းလို့ မျက်ရည်တွေ ပေါက်ပေါက်ကျသွားတော့သည်။

“အမယ်လေး ... ဒီအမေကတော့ ... ဒီသမီးလေး တစ်
ယောက်တည်းကို ယုံကြည်ထားခဲ့တာ ... အခုတော့ လမ်း
မှာ တွေ့ခဲ့တဲ့ သူ့ကို ကိုယ့်ရဲ့ ဖုန်းကို ငါးရက်ထားတဲ့ အဆင့်
အထိ စိတ်ဓာတ်အောင်တန်းကျခဲ့ပြီလား ... ”

“မာမိ ... အဲလိုမပြောပါနဲ့ ... တာဝေက ရန်ကို ကူညီခဲ့တဲ့
သူပါ ... ရန် သူ့ကို ဖုန်းဆက်ထားသားပဲ ... သူ့လက်ထဲမှာ
ငါးရက်လောက်ကြာသွားတာကလည်း ရန်မှ သူ့ဆီသွား
မယူဖြစ်တာ ... ”

“ငါ့ကို ... ဘာမှ ဆင်ခြေမပေးနဲ့ ရန် ... ညည်း လုပ်ပေါက်

လုံးဝအိမ်ဝင်ဘူး ... ဘယ်နဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ဆီမှာ
ကိုယ့်ဖုန်းပါသွားတာကို ညည်းက ပြန်မယူသေးဘဲ သူနဲ့
ဘာတွေများ ဖုန်းထဲမှာ အိလုံးရိုက်နေရတာလဲ ... အရှက်
မရှိ မိန်းမတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး မိန်းမသိက္ခာ တန်ဖိုးတွေကို
မမြှင့်တင်တဲ့အပြင် အောက်ဆုံးတန်းဝတ်ချခဲ့တာ ... ညည်း
မရှက်ပေမယ့် ... ညည်းအမေ ငါ့ရှက်တယ် ... မဖြစ်ဘူး ...
မဖြစ်ဘူး ... ဒီကိစ္စ ကိုကိုကို ဖွင့်ပြောရမယ် ... ”

ရန် တစ်ခေါင်းလုံး မူးနောက်ပျာယိသွားတော့
သည်။

ဒီကိစ္စ ဘာမဟုတ်တာလေးကို ဒက်ဒီသို့အောင်
ကြေညာဦးမည်ဆိုတော့ ရန် ရှိသမျှ ဂုဏ်သိက္ခာကို မာမိ ရိုက်ချိုး
လိုက်တာပင် ဖြစ်သည်။

“ဟာ ... ဒီသားအမိတွေ ... ဘာတွေပြဿနာ ဖြစ်နေကြ
တာလဲ ... ဟေ့ ... သမီးကလည်း မျက်ရည်စက်လက်နဲ့ပါ
လား ... ”

ရန်တို့ ပြဿနာကြားကို ဒက်ဒီ ရောက်လာခဲ့ပြီမို့
ပြဿနာက ပိုပြီး မြင့်သထက် မြင့်တက်သွားပါတော့သည်။

“အမယ်လေး ... မပြောချင်တော့ဘူး ... ကိုရေ ... ဟိုတစ်
လောက ရန် သတိလစ်လို့ ကူညီပေးခဲ့တဲ့ ကောင်မလေးဆီ

အဲဒါနဲ့ ငါ့ဆုတ်ပါသွားတာ ... အခုမှ ပြန်ယူဖြစ်တယ်လေ”

“ဟင်”

“အဲဒါကြည့် ... လမ်းပေါ်မှာ တွေ့တဲ့သူကို ယုံကြည်ကိုးစားတာ ခပြောချင်ဘူး ... ဖုန်းကို ပြန်မယူသေးဘဲ ဖုန်းကို သဘောရှိ အပြန်အလှန်ဆက်နေကြမှာပေါ့ ... ကောင်လေးကလည်း မလိုမဲ့တစ်ပတ်လုပ်သေးတယ် ... သမီး သူ့ဆီကို ဖုန်းဆက်ရက်နဲ့ မဆက်ဘူးလို့ ကျွန်မကို လိမ်ပြောတယ်လေ ... သူ ဖုန်းလာပို့တော့မှ ကျွန်မက မေးကြည့်တော့ သမီးကို ကျွန်မတို့က ဆုမှာစိုးလို့တဲ့လေ ... အဲဒီလို ပြောရအောင် သူတို့တွေ ဘယ်အတိုင်းတာအထိ ရင်းနှီးပြီးပြီလဲလို့ ...”

“ဟေ”

ဒက်ဒီက မျက်မှန်အောက် မျက်လုံးကြီး ပြူးထွက်သွားသည်အထိ အံ့ဩသွားရကာ ရန်ကို သံသယတစ်လုံးတစ်ထွေး မျက်လုံးကြီးတွေနှင့် ငုံ့ကြည့်လာတော့ ရန်က ခေါင်းကလေးငုံ့ချ လျှောက် ငိုရိုက်မိပါတော့သ်။

တစ်သက်နဲ့တစ်ကိုယ် ရန်ကို မဆူဘူး။ မငေါက်ဖူးသည့် ဒက်ဒီက အခု ဆူငေါက်ကြိမ်းမောင်းတော့မည် ဖြစ်သည်။

“သမီးက ... အေး ... အေး ... ဒက်ဒီ ထပ်မဆူတော့ပါဘူး”

ဒါပေမဲ့ သမီးကိုတော့ ... ဒက်ဒီ သိအောင်ပြောချင်တယ် ဒါ ... ဒက်ဒီ သမီးကို ဆူတာမဟုတ်ဘူးနော် ... သမီးနားလည်အောင် နောက်တစ်ခါ ဒီအဖြစ်မျိုး မဖြစ်ရအောင် ဆုံးမတာ ... လူတစ်ယောက်ကို ယုံကြည်မှု သိပ်မလွယ်ကူနဲ့ သမီး ... ကိုယ်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ လူမှမဟုတ်တာ ... ခင်မင်ယုံကြည်တာ သမီးအမှားပဲ ... ဒါ ... ဒက်ဒီ တစ်ဖက်ကောင်လေး သိက္ခာနဲ့ စာရိတ္တကို မယုံလို့ပြောတာ မဟုတ်ဘူးနော် သမီး သဘောပေါက်အောင်လို့ ရှင်းပြတာပါ ...”

“အမယ်လေး ... ရှင်ပြောတာလောက်ကတော့ ... ရှင့်သမီးက ကျွဲပါးစောင်းတီးပဲ ...”

“ကဲ ... မြတ် ... မင်းကလည်း တော်သင့်ရော်သင့်ဆူပါ ... သမီးက အသက်နှစ်ဆယ့်နှစ်ပဲရောက်ပြီ ... သူ့အသိ သူဉာဏ်လေ ... တွေ့ရာ ကြုံရာလူကို အပေါင်းအသင်းလုပ်တာ ကောင်းကောင်းကြီး ဒုက္ခတွေ့လိမ့်မယ် ...”

“ကဲ ... ကဲ ... သမီးကလည်း ကိုယ့်အသိနဲ့ကိုယ် ဆင်ခြင်ပြီး နေ ... သမီး မာမိ မကြိုက်တာ ဘာတစ်ခုမှ မလုပ်နဲ့ ... မင်းကလည်း တော်တော့ ... သမီးကို တအားဆူမနေတော့နဲ့ ... ကဲ ... ကဲ ... သမီး သွားတော့ ... အခန်းခံမှာ အနားယူတော့ ...”

အဲဒီ ဝထုတ်လိုက်တော့မှ ရန်လည်း ကုပ်ချောင်း
ညှိုးညှိုးနဲ့ ဒက်ဒီနဲ့ မာမီ အရှေ့က သွက်သွက်ကြီး ထထွက်
လာခဲ့ပါတော့သည်။

အဲဒီလို ရန် ထထွက်လာတာကို မာမီ မကျေနပ်တဲ့
အဲဒီလို ဆူပူကြိမ်းမောင်းနေသံကြီးကိုလည်း ကြားလိုက်ရသေး
သည်။

အင်း ... ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ရန် ဘက်မှာတော့ ဒက်ဒီက
အပြည့်အဝ ရည်တည်ပေးခဲ့ပြီမို့ ရန် ဆုံးဖြတ်ချက် တစ်ခုကို အလွယ်
ထထုတ် ချလိုက်မိပါတော့သည်။

ဒီဆုံးဖြတ်ချက်ဟာ မိဘစကား နားမထောင်ခဲ့သည့်
သမီးမိုက်တစ်ယောက် မဖြစ်ခဲ့တာတော့ ရန် ဝန်ခံချင်ပါသည်။

*

မိဘစကားနားမထောင်သည့် သမီးမိုက်ဟု ဆိုရင်
လည်း ဆိုပါစေ။ ရန်ကတော့ မာမီကွယ်ရာမှာ တာဝေနှင့် အမြဲတမ်း
အဆက်အသွယ်ရှိနေခဲ့ပြီး ဒီကနေ့မှာတော့ ရန်ကို သူက တဆင့်
စက်ကာ (ခင်မင်မှုသံယောဇဉ်ကို အပြည့်အဝယုံကြည်ပြီး) လူချင်း
တွေ့ဖို့ ချိန်းဆိုလာခဲ့သည်။

ဖုန်းထဲက သူ့အသံလေးက တကယ့်ကို အောက်
တန်းကျ နောက်ကျရှိခဲ့တာမို့ ရန် နှလုံးသားနုနုလေး အရည်ပျော်
သွားခဲ့ရလေသည်။

“ရန် ... ကိုယ်တို့ ... ဒီကနေ့ စွန့်စွန့်စားစား နှစ်ယောက်ဟဲ့
လမ်းလျှောက်ရအောင်ကွာ ... ရန်ကို ကိုယ် ဘာလဲပေး
ရမလဲ ... ရန် ဘာစားချင်လဲ ... ကြိုက်တာပြော ... ”

“အင်း... ဟုတ်တော့ဟုတ်ပါတယ် ... မာမိက အလစ်မပေးဘူး ...”

“အေးကွာ ... ရန်နဲ့ မာမိကလည်း ကိုယ့်ကို မြင်မြင်ချင်း မျက်မှန်းကျိုးတာ ဘာဖြစ်လို့လဲမသိဘူး ... ကိုယ်ကတော့ ရန်နဲ့ မာမိကို မျက်နှာကြီး မြင်ကတည်းက ချစ်ခင်တာ ... မျက်နှာကြီးက ဝင်းထိန်ပြီး ပြည့်ပြည့်ဝဝရှိလိုက်တာ ... ချောလိုက်တာနော် ... ပြီးတော့ ထွားလည်းထွားတယ် ... မျက်နှာကြီးက ချစ်စရာကြီး ... ရန်လိုပဲ ...”

“အောင်မယ် ... မာမိ ပြောသလိုလိုနဲ့ လှည့်မလာနဲ့နော်”
“လှည့်လာတော့ ဘာတွေ့မလဲ ...”

“မျက်နှာအကြီးကြီး ...”
“ဟိုက်! ... ကိုယ့်မျက်နှာက ကြီးတယ်လား ...”

“ကြီးတာပေါ့ ... ယောက်ျားဖြစ်ပြီး မျက်နှာကြီးဝိုင်းသလိုနဲ့ ပြားတာ ... ရယ်စရာကြီး ... ဟိ ... ဟိ ... ပြီးတော့လည်း”

“ဘာဝေဖန်ဦးမလို့လဲ ...”
“ယောက်ျားဖြစ်ပြီး မေးခွက်ပါတာတို့ ပါးချိုင့်ပါတာတို့ ...

ပါးမှာ မွှေပေါက်တာတို့လောက် ရယ်ချင်စရာမရှိဘူး ... ဟိ ဟိ ... ရယ်စရာကြီးနော် ...”

ရန်က ပြောရင်းနှင့် ဘယ်လိုမှ မထိန်းနိုင်တော့ဘဲ တဟိဟိရယ်ချလိုက်ပါတော့သည်။

ပြီးတော့ ...

မေးခွက်ပါသည့် မျက်နှာချောချောကြီးကိုလည်း မြင်ယောင်ရင်းက တစ်ယောက်တည်း ရယ်ရတာ မေးတွေတောင် ညောင်းလာပြီဖြစ်သည်။

“ဟေ့ ... ကိုယ့်ကို လှောင်နေတာလား ... ရန်”

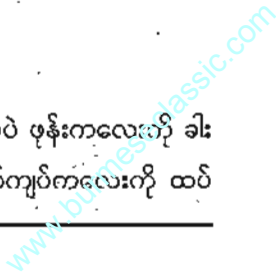
“မလှောင်ပါဘူး ... တာဝေက မျက်နှာဖောင်းဖောင်းကြီးနဲ့ ချောပါတယ် ...”

“အင်း ... ထားပါ ... ထားပါ ... ရန် ကိုယ်တို့ ခံစားချက် ပြည့်တဲ့ Feel မှာ အေးအေးဆေးဆေး စကားပြောကြမယ်ကွာ ... ရန်တို့ ... ကိုယ် ... ရန်တို့ လမ်းထပ်က စောင့်နေမယ်ကွာ ... ရန် ကားမယူရင် မယူနဲ့ ... ကိုယ်တို့ တက္ကစီနဲ့ လစ်ကြစို့ ...”

“အိုကေ ... Go မယ် ... အခု ဆယ့်ငါးမိနစ်အတွင်း စောင့်နေနော် ... ရန် လာခဲ့မယ် ...”

“အိုကေ ... See you ...”

ရန်က ဖုန်းပိတ်ပြီးပြီးချင်းမှာပဲ ဖုန်းကလေးကို ခါးကြားချိတ်လျက် အပေါ်မှ ရှပ်လက်ရှည်နက်ကျပ်ကလေးကို ထပ်

ဝတ်တာ တပွဲပွဲရွာနေသည့် မိုးရွာထဲသို့ သွက်လက်သည့် ခြေလှမ်း
လေးတွေနှင့် လျှောက်လှမ်းလိုက်တော့သည်။

အဲဒီအချိန်မှာ ရန်တို့ ခြံထိပ်ကနေ အဆင်သင့်
စောင့်နေသည့် တာဝေကို လက်ခုပ် တဖြောက်ဖြောက်တီးပြီး လက်
သီးလက်မောင်းတန်းလျှောက် ရန် အချက်ပေးလိုက်သည်။

“အဟား ... လွတ်ပြီ ... ကျွတ်ပြီ ... ဒက်ဒီနဲ့ မာမိက
ကုမ္ပဏီ ထိုင်တယ်လေ ... အဲဒါကြောင့်မို့ အခုလို လွယ်ကူ
တာ ... ”

ရန်က အပြုံးနုနုလေးဖြင့် သူ့ကို နှုတ်ဆက်လိုက်တာ
ကို သူက မျက်မှောင်ကြီးတွန့်ပြီး တစ်စုံတစ်ခုကို စဉ်းစားသလို
လုပ်ရင်းက အသံကြီး အင့်တာ ...

“ရန်က ... ရန်. မိဘတွေကို သိပ်ကြောက်ရတယ်လား ... ”

“မိဘကို မကြောက်ရတဲ့ သားသမီး ဘယ်သူရှိမလဲ ... ဆိုရိုး
စကားမရှိလိုက်တာ ဟယ် ... ”

“ထားလိုက်တော့ ... လစ်တော့မယ် ... ”

ဘယ်အချိန်ကတည်းက ရန် လက်ကို ဆွဲပြီး ပြေးဖို့
တာစုနေသည့် တာဝေလက်ထဲသို့ ရန် လက်ကလေး မိမိရေပါသွား
ရလေတော့သည်။

ဒီအချိန်မှာ အိမ်ကနေ ခိုးထွက်လာခဲ့တာတွေကို
မေ့သွားပြီး တာဝေနှင့်အတူ တက္ကစီ တစ်စီးကိုတားကာ လွတ်လွတ်
လပ်လပ်ပျော်လိုက်ရသည့် တဝတစ်ခုကိုပဲ အကျေနပ်ကြီး ကျေနပ်
သွားပါတော့သည်။

*

www.burmeseclassic.com

“ရန် ... မုန့်စားမလား ... ကိုယ် ခွဲကျွေးရမလား ... ”

ဆိုပြီး မချိုမချင်မျက်နှာပေးဖြင့် ပြောလာသည့် တာဝေကို ရန် မျက်စောင်းနက်နက်ကလေးခဲရင်း လက်သီးထောင် ပြလိုက်သည်။

“သေသွားမယ် ... ရဲသုံးသုံးပြောမယ် မကြန့် ... ”

“ဒါဆို ... မရဲဘူး ... အတည်ပြောမယ် ... ”

“တာဝေနော် ... ယူ သိက္ခာကို တို့အပြီးယုံလို့ လိုက်လာတာ နော် ... မလိုအပ်တဲ့ အချိန်တွေမှာ မလိုအပ်တဲ့ စကားတွေ ကို မပြောနဲ့ ... ”

“ဟာ ... အခုထိ မလိုအပ်သေးဘူးလား ... ဘာလိုတော့လို့ လဲ ... ရန်ရယ် ... ကိုယ့် Family အကြောင်းလည်း မင်းကို

အားလုံးပြောပြီးပြီပဲ ... ရန်ကလည်းကွာ ... အဓိကက ... ကိုယ်တို့နှစ်ယောက် နားလည်ဖို့ပဲ မဟုတ်လား ... ”

ရန် မျက်နှာလေးကို တစ်ခုံစိမ့် (တစ်နေကုန်ထိုင် ကြည့်သလိုမျိုး) အကြည့်မျိုးဖြင့် မျက်စိအောက်က အပျောက်မခံ နိုင်အောင် စိုက်ကြည့်နေသည့် သူ့ အကြည့်တွေအောက်မှ ရန် ရှက် တိုးရှက်ကန်း မနေတတ်မထိုင်တတ် ဖြစ်သွားရတာ ... မျက်လုံး အကြည့်တွေကို ဆိုင်အဝင်ဘက်ဆီသို့ လွှဲအကြည့် ခိုင်းခနဲ ခွန်းတက် သွားသည်အထိ ရန် မှူးသွားရလေတော့သည်။

“အမယ်လေး ... မာမိ ... ”

“ဟင် ... ဘာ ... ဘာ ... ”

ရန် မျက်နှာကြီး ဘာလုပ်လို့ ဘာကိုရမုန်းမသိ အကြပ်ရိုက်သွားချိန်မှာ သူက ဖျတ်ခနဲဆိုသလို လက်ထဲက သတင်း စာရွက်ကြီးဖြင့် ရန် မာမိ မျက်နှာခြမ်းဘက် သူ့ မျက်နှာကြီးပိတ် ကွယ်ကာ ရန်ကို သူ့ဆိုဖာဘေးမှာ ငုတ်တုတ်ကလေး အထိုင်ခိုင်း စေလိုက်သည်။

“ရန် ... ဘာမှမဖြစ်ဘူး ... ဒီမှာ ကိုယ့်မျက်နှာကွယ်ထား တယ် ... မင်း ကိုယ့်ခွဲဘေးမှာ ငုတ်တုတ်လေးထိုင်ပြီး ခေါင်းငုံ့ထားလိုက် ... ”

သူပြောတဲ့အတိုင်းပင် ရန်ကလည်း သူထိုင်နေသည့်

www.burmeseclassic.com

ဆိုစာလေးဘေးမှာ ဆောင့်ကြောင့်လေးပုလိုက်ကာ မျက်နှာက
လေးတိုလည်း လက်နှစ်ဖက်နှင့် အုပ်ကာထားလိုက်သည်။

အမယ်လေး၊ ရင်တွေ ခုန်လိုက်တာ။

အသက်ထွက်မတတ်ပင် ခံစားခဲ့ရသည်။

“ရန် ... ဘာမှမကြောက်တော့နဲ့ ... အဲဒီအတိုင်းပဲ ခဏ
လောက်အေးအေးဆေးဆေးနေလိုက် ... ရန် မာမိ ကိုယ့်ကို
လုံးဝမမြင်ဘူး ... ကျောခိုင်းထိုင်လိုက်ပြီ ... သူမိတ်ဆွေ
အမျိုးသမီးနဲ့ စကားအဖွဲ့ကျသွားပြီ ... ဘာမှမပူနဲ့ မပူနဲ့”

သူကသာ “မပူနဲ့ ... မပူနဲ့” ဆိုပြီး ချော့ချော့နှစ်သိန်
နေခဲ့ပေမယ့် ရန်ကတော့ ရင်တွေ တဒိန်းဒိန်းခုန်ပြီး ကြောက်ရွံ့
တွေပျံနေလိုက်တာ။ ဒီနေရာမှာတင်မူးပြီး သတိလစ်မလား အောင်
မေ့ရသည်။

“အမယ်လေး ... ကြောက်လိုက်တာ ... တာဝေ ... မာမိ
မပြန်သေးဘူးလား ...”

“ပြန်တော့မယ် ... ခဏနော် ... ခဏသည်းခံလိုက်”

“ခုကွပါပဲဟယ် ... လူတွေ ကွက်ကြည့် ... ဣက်ကြည့်
လုပ်နေပြီလား မသိဘူး ...”

“မကြည့်ပါဘူး ... ရန်ရဲ့ ...”

“ဟင်း ... တစ်ခါလေး ခိုးထွက်မိပါတယ် ... အသက်ထွက်

မတတ်ကိုခံစားရတာပဲ ...”

“ရန်ကလည်း စကားများ မနေနဲ့လေ ...”

“ရှင်ကလည်း မျက်နှာကြီးကို ကွယ်အုပ်ထားဦး ... မာမိ
ကျောခိုင်းထားတယ်ဆိုပြီး ပေါ့မနေနဲ့ ...”

“အေးပါ ... ဟော ... ပြောရင်းဆိုရင်း ... ရန်ရေ ... မင်း
မာမိ ထထွက်သွားပြီ ... နေဦး ... နေဦး ... ချက်ချင်းကြီး
တော့ မထလိုက်နဲ့ဦး ...”

“အင်း ... အင်း ...”

အတန်ကြာ ကြာမှ ရန်က တာဝေကို ရဲရဲမော့ကြည့်
ကာ “ဟီး”ခနဲ ရယ်ချလိုက်ပြီး ...

“လွတ်ပြီလား ... ကျွတ်ပြီလား ...”

“လွတ်ပြီ ... ကျွတ်ပြီ ...”

အခုမှပဲ ... သူလည်း မျက်နှာကို ကွယ်ထားသည့်
သတင်းစာရွက်ကြီးကို ဖယ်ချလိုက်ပြီး အသက်ဝဝရှူနိုင်သွားတော့
သည်။

“ဟား ... သေချင်စော်နံ့သွားတာပဲကွာ ...”

ကိုယ့်နဖူးကိုယ် ဖတ်ခနဲ ရိုက်ပြီး သူ စိတ်ပျက်လက်
ချက်ကြီး ညည်းလိုက်တော့ ရန်ကလည်း မျက်နှာလေး ရှဲ့့မဲ့ရှဲ့့မဲ့နှင့်
အရှေ့မှာ မေးကလေးထောက်ထိုင်ရင်း ညည်းညည်းညူညူ ဆို

လိုက်ပါတော့သည်။

“အမယ်လေး... အသက်သာ ထွက်သွားချင်တယ် ... ခိုးကြောင်ခိုးဝှက်လုပ်တဲ့ အလုပ်လောက် ရင်မောတာ မရှိတော့ပါလား ...”

ကိုယ့်အတွေးနဲ့ကိုယ် ရန် ညည်းလိုက်တာကို တာဝေက မျက်နှာကြီးထန်သွားပြီး ဆတ်ခနဲ မျက်နှာကြီးကို ပိတ်မော့ပစ်လိုက်သည်။

အဲဒီနောက် ရင်ထဲက မကျေမခဲသံ လိပ်လိပ်ကြီး

နှင့်...

“ဒါဆိုလည်း ... ပေါ်ပေါ်ထင်ထင်ပဲ ... ဖွင့်ပြောလိုက်တော့ပေါ့ ...”

“ဟာ ... ဘယ်ဖြစ်ဦးမလဲ ...”

“ဒါဆို ... ကိုယ်တို့က ဒီအတိုင်းပဲ နေသွားရတော့မှာလား။”

“အေး ... ပေါ့ ... လိုမှမလိုအပ်သေးတာ ...”

“မင်း လိုအပ်တဲ့အချိန်က ဘယ်အချိန်လဲ ...”

ဂျစ်တီးဂျစ်ကန် မေးလာသည့် တာဝေကို ရန် တစ်ချက် ခိုခိုရိုက်ကြည့်ပြီး ပခုံးနှစ်ဖက်တွန့်ကာ ခပ်သွက်သွက်ကလေးပြောလိုက်ပါတော့သည်။

“ခင်မင်မှု သံယောဇဉ် ကြီးထွားသွားမယ့်အချိန် ...”

“အိုကေ ... ကြိုက်တယ် ... ကျေနပ်တယ် ...”

ပြောပြောဆိုဆို တာဝေက လက်ဖျစ်တစ်ချက် ထွက်ပြီး ရန် လက်ကလေးကို သူ့ လက်ကလေးဖြင့် ထပ်အုပ်လိုက်ချိန်မှာ ရန်ကလည်း တာဝေရဲ့ ကြင်နာမှုတွေကို မဖယ်ရှားနိုင်လောက်အောင် တာဝေ အကြင်နာ သံယောဇဉ်တွေအပေါ် ပျော်ဝင် ယစ်မူးသွားရတော့လေသည်။

*

www.burmeseclassic.com

နှစ်ထပ်ရှိမှ မှတ်မိမယ့် အဖြစ်ကို သူ ရောက်သွားရ ပြီဖြစ်သည်။

ဖြစ်ပုံက ဒီလိုပါ ...။
တယ်ဘဝ ရှေးရေစက်က မျက်မှန်းကျိုးလာခဲ့မိ သည့် သူနှင့် ရန်မာမိ(အနောက်မယ်တော်ကြီး)တို့ သူ သူငယ်ချင်း Dinner မှာ ဆုံစည်းခဲ့ရာမှ သူ အရက်ကွဲခဲ့ရတာ ဖြစ်သည်။

သူငယ်ချင်း Dinner ပွဲကို သမီး လက်ကိုဆွဲပြီး ဝင့် ဝင့်ထည်ထည် တက်လာသည့် အမျိုးသမီးချောကြီး (သူ့ကို မျက် မှန်းကျိုးနေသည့် သူကလည်း မျက်မှန်းကျိုးသည့်) မယ်တော်ကြီး ရဲ့ အပြင်အဆင်ရှိကျပုံကြီးကို သူက သဘောတကျ စိုက်ကြည့်ရင်း

မှ ဘိုဆန်ဆန်လေးနှင့် လှနေသည့် ရန်ကို အပြုံးနုနုဖြင့် နှုတ်ဆက် လိုက်သည်။

“ရန် ... Dinner ပွဲ လာတာလား ...”

“အင်း ... တာဝေရော ...”

“အတူတူပဲ ...”

ရန်နှင့် သူ စကားပြောနေတာကို သိသိကြီးနှင့် သူ့ကို တစ်စက်မှ လှည့်ကြည့်ဖော်မရသည့် မယ်တော်ကြီး ခင်ထံမှာ အစာ မကြေချက်ရှိပြီဆိုတာကို သူ ပါးပါးလေး သိလိုက်ရသည်။

အင်း ... အတော်စားတဲ့ မိန်းမကြီး။

သူ့ သမီးကိုများ အူတိုနေလိုက်တာ။

အတွေးအခေါ်ကအစ ဆန်းသည့် မယ်တော်ကြီးရဲ့ အပြင်အဆင်တွေကို သူက တစ်ချက်ပင် ကြည့်ပြီး ပြီးလိုက်မိပါ သည်။

အင်း ... သမီးနဲ့အပြိုင် အလှမာန်ထည်နေတာတွေ့ ဇုတ်ယူမိပါသည်။

ပိုးသား ဇီဝဟန်ဂနီရောင်ကို လက်စက ခါးတင်က လေးဖြင့် ကြီးကြီးချိတ် နဲ့သာရောင်ဖြင့် မြန်မာဆန်ဆန် လှပနေ သည့် ယောက္ခမကြီးကို အကြည့်လွန်ပြီး ချစ်ရာသူကလေးကိုတောင် ဆတိတစ်ချက် လစ်သွားရသည်။

အဲဒီအချိန်မှာ ရန်က-သူ လက်ကလေးကို မသိမသာ ကုတ်ပြီး ...

“ကြည့်လှချည်လား ... ”

လို့ လေသံကလေးနှင့် မေးလာခဲ့တာကို သူက လည်း လေသံကလေးနှင့် ပြန်ဖြေလိုက်သည်။

“ကြောက်လို့ ... ”

“အဟင်း ... ဟင်း ... ”

ရန်က တစ်ဖက်လှည့်ပြီး နှုတ်ခမ်းလေးလှုပ်ရုံ ပြီး သွားတာကို မယ်တော်ကြီးက အကင်းပါးစွာ ရိပ်မိသွားပြီး ရန် လက် ကလေးကို ဆွဲကာ စားပွဲတစ်လုံးမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

“ရန် ... ဒီစားပွဲမှာ ထိုင်မယ် ... ”

“ဟုတ်ကဲ့ ... မာမိ ... မာမိ ... ဒီမှာ ... တာဝေ ... ”

“ဪ ... အေး ... ”

သူ့ကို တစ်ချက် ပတောပတားကြည့်ပြီး ခေါင်း မညိတ်ချင် ညိတ်ချင်သည့် မယ်တော်ကြီးကို သို့ရင်ထဲမှာ အင်သွားခဲ့ ပေမယ့် မျက်နှာချိုချိုနှင့်ပင် နှုတ်ဆက်လိုက်ရတော့သည်။

“အန်တီ ... နေကောင်းတယ်နော် ... ”

သူကသာ အငြိုးချိုချိုနှင့် ... စားပွဲတစ်ဝိုင်း ရန် မာမိကတော့ သူ့ကို လုံးဝ လှည့်မကြည့်ဘဲ ဘာမှ မသိဘဲ စားပွဲတစ်ဝိုင်း

ထဲက သူမတို့အရွယ် အမျိုးသမီးကြီးကို စကားတွေ လှိုမ့်ပြောနေခဲ့ တာကြီးက သူ့ကို အရှက်ကောင်းကောင်း ကွဲသွားတော့သည်။

ဟား ... ဒီစကားပွဲမှာ ဒီအဒေါ်ကြီးတစ်ယောက် တည်းရှိလို့ ... ”

သက်တူရွယ်တူတွေသာ ချီရင် သူ ဘယ်လောက် အရှက်ကွဲလိုက်မလဲ။

တောက် ... ပညာမဲ့လိုက်တာကွာ။

သူ ကြိုတ်မနိုင်ခဲ့မရ ရင်ထဲမှာ တောက်ခေါက်ကြေ ကွဲအရှက်ရသွားကာ သူ့အရှေ့မှာ ထိုင်နေသည့် ရန်ကိုတောင် ဘာမှ မမြင်ရတော့ဘဲ မျက်လုံးတွေ ဝေဝါးသွားချိန်မှာ ရန်ရဲ့ အသံလေး ကို သဲ့သဲ့လေး ကြားလိုက်ရသေးသည်။

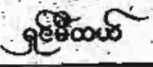
“တာဝေ ... ရန် ... ”

သူ ... ဒီနေရာက အမြန်လှည့်ထွက်လိုက်တာပဲ သူ အရှက်သက်သာသွားလိမ့်မည် ထင်သည်။

အင်း ... ဒီမိန်းမကြီးနှင့် သူနဲ့ကတော့ ကမ္ဘာမကျေ နဲ့သူတွေတောင် ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နိုင်မလား မသိ။

www.burmeseclassic.com

တာဝေ အပေါ်ဆက်ဆံခဲ့သည်။

မာမိရဲ့ ရိုင်းပျတဲ့ အပြုအမူကြီးကို ရန် အရမ်းအားနည်းသွားကာ ရင်ထဲမှာ ဘယ်လိုသနားသွားမှန်းမသိ ခံစားလိုက်ရတာ တစ်ညလုံး အိပ်စက်ခရအောင် ရန်ကို နှိပ်စက်နေခဲ့သည်။

တစ်ညလုံးလိုလို ... အိပ်စက်မရသည့် ခံစားချက် အပြည့်။ ရန်က နောက်တစ်နေ့နံနက်မှာပဲ တာဝေတို့အိမ်ကို ရောက်သွားရသည်အထိ ရန် အောက်ကျပေးလိုက်မိသည်လား မသိ။

“တာဝေ ...”

ဂျင်းဘောင်းဘီရှည်ကလေးနှင့် ကိုယ်ကျပ်အစိမ်းလက်စကလေးကို အပြင်ထုတ်ဝတ်ထားသည့် တာဝေ စတိုင်လ်စ် ရန် ရောက်လာတာကို လုံးဝ ဂရုမစိုက်ဘူး စတိုင်လ်စ်ဖြင့် ဆတ်ဆတ်

ကျောခိုင်းလိုက်သဖြင့် ရန်က တာဝေ လက်မောင်းကြီးကို ကိုင်ပြီး မျက်နှာချင်းဆိုင်ပစ်လိုက်သည်။

“တာဝေ ... ဒါ ... ဘာအထာလဲ ...”

“မင်း ... ဘာလာလုပ်တာလဲ ...”

“ကျစ်” တစ်ချက်စုတ်ပြီး ရန် နှုတ်နှာကို တစ်ချက်စိုက်ကြည့်ကာ ဆတ်ခနဲ မျက်နှာလွှဲပစ်လိုက်သည့် တာဝေကို ရန် တောင်းပန်သည့် မျက်လုံးလေးတွေနှင့် ခိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး ...

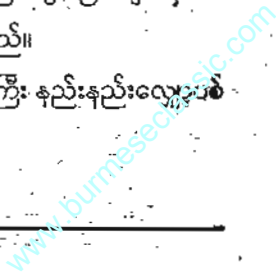
“မာမိ ... ရှင့်အပေါ် ရိုင်းခဲ့တာတွေအတွက် ... ရန် တောင်းပန်ချင်တယ် ... တာဝေ ...”

“ဒီကိစ္စတွေ ဘာမှ မပြောတော့နဲ့ ... ဒိပ္ပမှာ ... ငါရုံးသွားတယ် ... မင်း အမေ ... ကိုယ့်ကို ကောင်းကောင်း ပညာပြသွားတာပဲ ... သူ့သမီးနဲ့ လုံးဝမပတ်သက်ဖို့ အနုနည်းနဲ့ ပညာပြခဲ့တာပဲ ...”

သူက ဒေါသတွေ အုံကြွကာ စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုး အော်လိုက်တော့ ရန် ကိုယ်လုံးလေး တွန့်ခနဲ ဖြစ်သွားပြီး မျက်နှာကလေး ဖွဲသွားတာကို သတိထားမိသွားရသည်။

ဒီတော့မှ သူ့မျက်နှာကြောကြီး နည်းနည်းလျှော့ပစ်လိုက်က ရန်ကို မေးဆတ်ပြလျက် ...

“ထိုင်လေ ...”

“မထိုင်တော့ဘူး ... ရန်တို့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာဖြစ်ဖြစ် စကားပြောကြရအောင် ... ရန် ... ယူကို ကျေနပ်လောက် တဲ့အထိ တောင်းပန်ချင်တယ် ... ”

“ကောင်းပြီလေ ... ကိုယ် ကျေနပ်တဲ့အထိနော် ... တောင်းပန်ပေါ့ ... အဲဒါဆိုရင် ... ကျေနပ်မယ် ... လာ ... လမ်းထိပ်က လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ ထိုင်ကြမယ် ... ”

ရန်နှင့် နှစ်ယောက်သား လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တိုင်ပြီး သည့်အချိန်အထိ သူ ရန်ကို စကားတစ်ခွန်းမှ မပြောဘဲ ငြိမ်သက်နေမိသည်။

စိတ်ထဲမှာ ရှက်သည့် စိတ်တွေနှင့် ဘာစကားတစ်ခွန်းမှ မပြောဖြစ်ခဲ့တာ ဖြစ်သည်။

ရန်ကတော့ သူ့ကို တောင်းပန်တိုးလျှိုးစွာ မော့ကြည့်လာပြီး အသနားခံသည့် အသံကလေးနှင့် တောင်းပန်လာခဲ့သည်။

“တာဝေ ... မနေ့က မာမီ အပြုအမူသိပ်ရိုင်းသွားတယ်ဟာ အဲဒီအတွက် ... ရန် ... ရှင်ကို အနူးအညွတ်တောင်းပန်ပါ တယ် ... ရှင် ကျေနပ်တဲ့အထိ ... တောင်းပန်ပါတယ် ... မာမီကိုတော့ အငြိုးအမျက် မထားပါနဲ့နော် ... ”

“မထားပါဘူး ... ကိုယ် ဒီလောက်အထိ စိတ်ဓာတ်မသိမ်

ဖျင်းသေးဘူး ... ဒါပေမဲ့ ကိုယ် ရင်နာတယ် ... မင်း မာမီရဲ့ လုပ်ရပ်ကြီးကကွာ ... စဉ်းစားကြည့် ... ကိုယ့်ကို မတူသလို ဆက်ဆံရအောင် ကိုယ်က ဘာဖြစ်နေလို့လဲကွ ဟိုကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကိုယ့်ကို ဒီလောက်အထင်သေးစရာ မလိုပါဘူး ... ”

သူ့ရင်ထဲက မခံချင်သည့် ရှက်ဒေါသတွေက ရန်အပေါ် စုပြုံရောက်ရှိသွားတော့သည်။

သူ အခုလို အော်ငေါက်လိုက်တော့သည်။ ရန်က မျက်တောင်လေးပုတ်ခတ်ပုတ်ခတ် လုပ်လျက် အပြောရကြပ် အကြံအိုက်သွားပုံလေးကို ကြည့်ပြီး သူ့နှုတ်ခမ်းတစ်ဖက်မဲ့ကာ ရန်ကို မထိတထိ စိုက်ကြည့်ပြီး လိုချင်သည့် အရာတစ်ခုကို ဦးတည်လိုက်သည်။

“အင်း ... မင်းက ... ကိုယ် ကျေနပ်ပါပြီဆိုတဲ့ စကားကို လိုချင်တာလား ... အဲဒီသဘောလား ... ”

“အင်း ... ရှင့်ကို ကျေနပ်စေချင်တာ ... ”

သူ အကြံကို ဘာမှမသိဘဲ အရိုးခံလေးဖြင့် စားပွဲမှာ မေးလေးထောက်ကာ မျက်လုံးဝိုင်းဝိုင်းလေးနှင့် သူ့ကို ကြည့်လာသည်။ “ကောင်မလေးကို သူ ညှိရိုရိုတစ်ချက် စိုက်ကြည့်ပြီး ခပ်လွင့်လွင့် ပြုလျက် ရင်ကော့လိုက်သည်။

“အိုကေ ... ကိုယ့်ကို ... မင်း မာမိနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ... ကျေနပ်စေချင်တယ်ဆိုရင် ... မင်း ကိုယ်ခိုင်းတာကို ဘာ မဆို လုပ်ပေးနိုင်မှာလား ... အဲဒါ လုပ်ပေးနိုင်ရင် ... ကိုယ် ကျေနပ်မယ် ... ”

“ရှင်က ... ဘာခိုင်းမှာ ဗိုလို့လဲ ... ”

ဖိုက်ဘာနားဆွဲလေးကို လက်ကလေးနဲ့ ကိုင်ပြီး ချစ်စရာမျက်နှာပေးနှင့် မေးလာသည်။ မျက်နှာဖူးဖူး ချောချောပိုင်ရှင်ကောင်မလေးကို သူ ခပ်အိအိမျက်လုံးတွေနှင့် စိုက်ကြည့်ရင်းက ရပ်စန့်သံတွေ ကြမ်းလာချပြီ ဖြစ်သည်။

ကောင်မလေးကတော့ သူ့ ရင်ဘတ်ကြီးထဲမှာ ဘာရှိတယ်ဆိုတာ ဘာမှမသိဘဲ သူ့ကို အကြံအိုက်သွားသည့် မျက်လုံးတွေနှင့် မော့ကြည့်ကာ ...

“ဘာခိုင်းမှာလဲ ... ပြောလေ ... ”

သူ့က ခေါင်းတစ်ချက်ဆတ်ကာ ကော်ဖီတစ်ကွက် မော့လျက် မုန့်ပန်းကန်လေးကို လက်ညှိုးညွှန်ပြလိုက်သည်။

“အိစကိုကို ... မုန့်ခွဲကျွေးမယ်ဆိုရင် အရာအားလုံး လျှော်ပစ်လိုက်တော့မယ် ... ဘယ်လိုမှ သဘောမထားတော့ဘူး ကျေလည်း ကျေနပ်တယ် ... ”

သူ ပြောလိုက်တာကို ရန်က ချက်ချင်းလက်ငင်းပြီး

မဲ့ခွဲပြလိုက်တာနဲ့ သူ နှုတ်ခမ်းစေကာ ပြီးလိုက်မိသည်။

“မမုန့်နော် ... ကိုယ့်ကို စိတ်ချမ်းသာစေချင်ရင် လုပ်လိုက်ပါ ... ပြဿနာက အေးဆေးရှင်းသွားလိမ့်မယ် ... ”

“အောင်မယ် ... လူပါးဝတဲ့ အလုပ်ကြီး ... လုပ်မပေးနိုင်ပါဘူး”

“ဒါဆိုလည်း ပြီးတယ်လေ ... လုံးဝမကျေနပ်ဘူး ... ”

သူ ခပ်တည်တည် ပြောလိုက်တော့ ရန်က သူမရဲ့ ဆံပင်အိအိကလေးတွေ ဧရာသို့ ဖတ်ခနဲ ဝစ်ကျအောင် မျက်နှာကို ဆတ်ခနဲပင် မော့ခါပစ်လိုက်ပြီး သူ့ကို ရန်တွေ့လာခဲ့သည်။

“ရှင်နော် ... လူလည်သိပ်မကျနဲ့ ... ”

“ဒါ ... ကိုယ်ကျေနပ်နိုင်မယ့် အရာကို ပြောပြတာပဲ ... မင်းပဲ ကျေနပ်စေချင်တယ်ဆိုရင် ကိုယ်မေးသားပဲ ... ဘာမဆို လုပ်ပေးမလားလို့ ... ”

“ကဲ ... ကဲ ... ဒီလိုဆိုလည်း လျှာရှည်မနေပါနဲ့ ... ပါးစပ်ဟောင်း စေတနာကိုမရှိဘူး”

“အဟား ... စေတနာမရှိပေမယ့် မေတ္တာတော့ ရှိမှာပါနော်”

ရန် ခွဲကျွေးလာသည့် မုန့်ကလေးကို ဆတ်ခနဲ တစ်ကိုက်ကိုက်ပြီး ရိသဲ့သဲ့ပြောကာ ရန် မျက်နှာလေးကို သူ ညှိုးရိစ္ဆာမျက်တောင်မခတ် စိုက်ကြည့်ပစ်လိုက်သည်။

ဒီအချိန်မှာ သူ့အကြည့်တွေက ဘယ်လောက်အထိ ကြာရှည်သွားသည် မသိ။ တွန့်ခဲနဲ ဖြစ်သွားသည့် ရန် ကိုယ်လုံးလေး ကို မြင်တော့မှ သတိထားမိသွားကာ သူ ရင်ခုန်သံတွေကို နွေးနွေး နှေးနှေး အလိုက်သင့် စီးမျောသွားစေလိုက်တော့သည်။

အဲဒီနောက် ရင်ထဲက ခံစားချက်သီးနေသည့် အင်အားအပြည့်ပါသည်။ လက်အစုံဖြင့် ရန် လက်ကလေးကို ဆုပ်ကိုင်ကာ ရင်ခွင်ထဲကို ထွေးအပ်ပြီး ...

“ရန် ... ကိုယ် ... မင်းကို ... သိပ်ချစ်တယ် ... ကိုယ် ... ကိုယ်တို့နှစ်ယောက်ရဲ့ ... ခင်မင်မှုကို အခွင့်အရေးယူတာ မဟုတ်ပါဘူး ... ကိုယ့်ရင်ထဲမှာ မျှီသိပ်ထားလို့မရအောင် မင်းကို သိပ်ချစ်သွားလို့ ရင်ထဲမှာ မထားနိုင်တော့တာ ... ကိုယ့်ကို ဘယ်လိုမှ မသတ်မှတ်ပါနဲ့နော် ... ”

သူ အနူးညွတ်တောင်းဆိုပြီး ရင်ပွင့်သွားချိန်မှာ ရန် မျက်နှာကလေး ရဲခနဲ ဖြစ်သွားတာကို သတိထားလိုက်မိသည်။

ဒီအချိန်မှာ သူ့ရင်ခုန်သံတွေဟာ ကြောက်ခမန်းလိလိ ခုန်မြည်နေခဲ့တာဟာ ကိုယ်ချစ်သည့် ချစ်သူလေးက ကိုယ့်ကို ပြန်ချစ်မှ ချစ်ဖိုမလား ဆိုသည့် အတွေးရူးတွေဖြင့် ရင်မောသွားခဲ့ရသည့် အဖြစ်ကို တစ်ယောက်တည်းပဲ အကြပ်ရိုက်လှောင်ပိတ်မိသွားရသည်။

သူ လှောင်ပိတ်မိသွားချိန်မှာ ရန်ကတော့ သူ့ကို ကောင်းကောင်းကြီးကို စိတ်ဆိုးပေါက်ကွဲလို့သွားရပါပြီ။

သူ့ရင်ခွင်မှာ ဆွဲအပ်ထားသည့် လက်ကလေးကို ဆွဲယူကာ ...

“ယူ ... တို့လက်ကို လွှတ်နော် ... ယူဟာ ... အခွင့်အရေး တစ်ခုကို အမိအရ ယူတတ်တဲ့ ယောက်ျားပဲ ... ဒါ ... အိုင်ကို စော်ကားတာပဲ ... ”

“ဟာ ... မဟုတ်ပါဘူး ... မဟုတ်ရပါဘူး ... ကိုယ် မင်းကို အခွင့်အရေးယူပြီး ပြောတာမဟုတ်ပါဘူး ... ရင်ထဲမှာ ရှိနေတာတွေကို မခံစားနိုင်တော့လို့ လွတ်ထွက်သွားရတာပါ ဒါ ... ကိုယ့်ရင်ထဲက ခံစားချက်အမှန်ပါ ... ကိုယ့်ကို အထင်မလွဲလိုက်ပါနဲ့နော် ... ရန် ... တောင်းပန်ပါတယ်”

“အခုမှ လာတောင်းပန်မနေနဲ့ ... အပိုပဲ ... အခွင့်အရေး ယူတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို ဒီနေ့ကစပြီး သူငယ်ချင်း အဖြစ်က ပြတ်စဲတယ် ... အခုမှခင်တယ် ... အခုပဲ ရည်းစားစကားပြောတယ် ... အညာလွယ်လိုက်တဲ့ ယောက်ျား အဲဒါကို အမုန်းဆုံးပဲ ... ယူ့ကို အိုင် လုံးဝမေတ္တာမရှိဘူး”

“ဟာ ... ရန် ... မင်း ... ကိုယ့်ကို သက်သက်အထင်လွှဲနေပြီကွာ ... မင်းကိုယ် ... ကိုယ် အဲဒီလိုစိတ်မျိုးလုံးဝ မမွေး

သူ့... ထိုယုံစိတ်ဓာတ် ဒီလောက်အောက်တန်းမကျပါဘူး”
 “ဘာခုနားမလည်ဘူး... သွားမယ်... သွားမယ်... သူ
 ဘို့နောက်ကို လုံးဝမလိုက်ခဲ့နဲ့...”

ပြောပြောဆိုဆို စားပွဲမှ ထရပ်ပြီး သူ့အရှေ့ကနေ
 ချာနဲ့ လှည့်ထွက်သွားသည့် ရန်ကို သူ့ဘာပြန်ပြောရမှန်းမသိ အံ့ဩ
 ငေးကြောင်စွာ ငေးကြည့်ရင်းမှ ကုန်းကုန်းကွကွကြီး ကျွန်ရစ်ခဲ့
 တော့သည်။

ရန် ကားလေး သူ့မြင်ကွင်းမှ ဖွဲ့ပျက်သွားသည်
 အထိ သူတွေတွေကြီး ငေးကြည့်နေခဲ့တာဖြစ်သည်။
 ရန်ကတော့ သူ့ကို စိတ်ဆိုးသွားခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။
 အင်း... သူ ဘာဆက်လုပ်ရင်ကောင်းမလဲ။
 * အခုလောလောဆယ်တော့ သူ ဒီဆိုင်လေးအတွင်း
 ကနေ ကုပ်ချောင်းချောင်းကလေး ထွက်လာခဲ့ရပါတော့သည်။

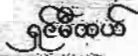
ရန်ခေါ် အကြိမ်ကြိမ် ဖုန်းခေါ်ခဲ့ပေမယ့် သူ ဖုန်းမှန်း
 သိပြီး ဖုန်းပြန်ပြန်ပိတ်သွားခဲ့တာက သူ့ကို ဒီကနေ့မှာတော့ ရင်ထဲ
 နှာ အစိုင်အခဲကြီးတစ်ခု အံ့သွားခဲ့ရပြီ ဖြစ်သည်။

ရန် ဒီတစ်ခါ ဖုန်းကို မကိုင်ရင်တော့ ရန် အိမ်ကို
 လိုက်သွားမယ်ဆိုတဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ဖြင့် မျက်အိမ်ကလေးကျဉ်းပြီး
 တစ်ဖက်က ဖုန်းဖွင့်နားအထောင်ကို စောင့်ဆိုင်းလိုက်သည်။

ကံကောင်းချင်တော့ ငါးရက်မြောက် ဖုန်းခေါ်သည့်
 နေ့မှာ ရန်က သူ့ဖုန်းကလေးကို လက်ခံကိုင်လာခဲ့တာမို့ သူက
 ဖုန်တထိတ်ထိတ်ဖြင့်ပင် ရန်ကို အရင်ဆုံး တောင်းပန်လိုက်ပါသည်။

“ရန်... ရန်... ကိုယ့်ဖုန်းကို... မပိတ်လိုက်ပါနဲ့နော်...
 တောင်းပန်ပါတယ်...”

www.burmeseclassic.com

“ဘာကို တောင်းပန်တာလဲ ...”

“ဟား ... တော်ပါသေးရဲ့ ... စကားပြောဖော်ရလို့ ...”

သူ့ရင်ထဲက စိုးရိမ်ပူပင်ခဲ့ရသည့် ခံစားမှုအလုံးကြီး

အခုအမှတ် ပြတ်ကျားကတော့သည်။

“ရှင် ... ဘာဖြစ်နေတာလဲ ... ရှင်ကို ဘယ်သူက ကျေနပ် တယ်ပြောလို့လဲ ...”

“မပြောလည်း သိပါတယ်ကွာ ...”

“ဘာသိတာလဲ ... ရှင်နော် ...”

ဓာတ်ဖက်မှ ရနံ့ အသံလေးက တဖြည်းဖြည်းကြည်

လာခဲ့ပြီမို့ သူက အပျော်လွန်သွားကာ ဖုန်းကလေးကို ညာဘက်မှာ ကိုင်ထားရာနေ ဘယ်ဘက်ကို လွှဲကိုင်ပစ်လိုက်ပြီး “ဂီ”ခနဲ အသံ ထွက်အောင် အော်ပစ်လိုက်တော့သည်။

“ဟဲ့ ... ဘာဖြစ်လို့ ဂီတာလဲ ...”

“ပျော်လို့ ... ပျော်လို့ ...”

“အဟင်း ... ဟင်း ရယ်ရတယ်နော် ... ယူ ရူးနေပြီ ... တို့ဘက်က ဘာစကားထွက်မယ်ဆိုတာ မသိသေးဘဲနဲ့ ... ပျော်နေတာ ... ယူ ရူးလို့ ...”

“ရန် ... မင်း ... ဘာတွေလျှောက်ပြောနေတာလဲ ... ကိုယ့် ကို အခုထိ အမြင်မကြည်သေးဘူးလား ...”

“အင်း ... ယူနဲ့တို့က သူငယ်ချင်းစာရင်းပြတ်ပြီပဲ ... ယူ အခု ပြောနေတာလည်း အလကားပဲ ...”

“ဟာ ... ရန် ... မင်းမဆိုးစမ်းနဲ့ကွာ ... ရန် ... ကိုယ် မင်း ကို အနူးအညွတ်တောင်းပန်ပါတယ် ... မင်း ဘာဖြစ်လို့ ကိုယ့်ကို မချေမငံ ဆက်ဆံရတာလဲ ... လူတစ်ယောက်ရဲ့ နှလုံးသားကို မင်း မစော်ကားပါနဲ့ ... ခင်မင်တဲ့ရက် တို့ခဲ့ ပေမယ့် ရင်ထဲကနှလုံးသားက မင်းမှစဉ်းစဲ တမ်းတမ်းတတ ဖြစ်နေခဲ့တာ ... မင်း မယုံရင်လည်း မတတ်နိုင်ဘူး ... ဒါပေမဲ့ ... ငါ မင်းနောက်မှာ အဖြိုက်တယ် ...”

“ယူ ပြောချင်တာက ... ဒါပဲလား ...”

“ဟာ ... ဒါတင် ဘယ်ကမလဲ ... မင်း ကိုယ့်ကို ခံစားချက် တွေကို ယုံစေချင်တာ ... ကိုယ် ကြိုလို့ ရည်းစားစကား ပြောတဲ့ ယောက်ျားထဲမှာ မပါဘူး ... မယုံရင် ကိုယ့်နှလုံး သားကို မင်း အသေအချာ ဖတ်ကြည့်ကွာ ... ကိုယ့်မျက်လုံး ကို မြင်ယောင်ကြည့်စမ်းပါ ... ရန် ရယ် ... မင်း ကိုယ့်ကို အထင်သေးတာ ကိုယ်လက်မခံနိုင်ဘူး ... မင်း ကိုယ့်ကို ယုံပါလို့လည် မတောင်းဆိုချင်တော့ဘူး ... ကိုယ် တောင်း ဆိုချင်တာက မင်း ... ကိုယ့်ကို ရှောင်ဖယ်မနေပါနဲ့ကွာ ... ကိုယ် ဇွတ်တရွတ်မလုပ်ချင်ဘူး ... လူကြီးတွေ မရိပ်မိစေ

ခင်ဆိုင် ကိုယ့်ကို ပြန်အသိအမှတ်ပြု ... ”

“အောင်မယ် ... လူပါးဝလိုက်တာ ... ယူကမများ တို့
နွမ်းလာခြောက်လား ပြောအောင် ... ဒီမှာ ... ရှင် ငြိ
ခြောက်တိုင်းလည်း ကြောက်လိမ့်မယ်မထင်နဲ့ ... ”

သူ ပြောရာပြောကြောင်း တောင်းပန်နေခဲ့ပေမယ့် အ
ထိ ရန်က တင်းမာနေခဲ့သေးတာမို့ သူ စိတ်မရှည်နိုင်တော့
မခံချင်စိတ်တွေက မောက်တက်သွားတော့သည်။

ဖြစ်နိုင်ရင် ရန်ကို အခုပဲ ရွက်ချင်းကြီး ပြေးလေ
လိုက်ပြီး မျက်နှာချင်းဆိုင် ပြောပစ်လိုက်ချင်သည်။

“ကျွတ် ... ရန် ... မင်း ဘာဖြစ်နေတာလဲ ... ”

အခုထိ မုန်းထဲကနေ လှမ်းပြောနေရတာ သူ
အခဲရောက်ခက် ဖြစ်နေရပါပြီ။

“ရန် ... မင်းက ကိုယ့်ကို တကယ်ပြတ်နိုင်တာလား ...
ကဲ ပြော ... ”

ရန်ကို လှမ်းအော်မေးလိုက်ပေမယ့် ရန်ရဲ့ အသံ
ဖုန်းထဲကနေ ပါးပါးလေးမျှပင် မကြားရတော့ချေ။

အဲဒါကြီးကို သူ ပိုပြီး ခံရခက်သွားရတာ အံ
တင်းတင်းဖိကြိတ်ပစ်လိုက်ပြီး ရင်ထဲကလာသည့် အသံကြီးနှင့်
ကို အသာနားခံလိုက်ပြန်သည်။

“ရန် ... မင်း ကိုယ့်ကို ပြောစရာစကား မရှိတော့ဘူးလား
ဟင် ... ”

“ပြောစရာရှိတယ် ... ရှင် ... နောက်တစ်ခေါက် ရန်ဆီ
ဖုန်းမဆက်ပါနဲ့ ... ရှင် လုပ်ရပ်တွေကို ... ရန် သိပ်မုန်း
တယ် ... ခွင့်မလွှတ်ဘူး ... ”

“ဘာကို မုန်းပြီး ... ဘာကို ခွင့်မလွှတ်နိုင်တာလဲ ... ရန်”

“အကုန်လုံးပဲ ... ရှင်ရဲ့ ကိုယ်ကျင့်တရား မစောင့်စည်းမှု”
ရန်ရဲ့ ဂျစ်တီးဂျစ်ကန် အသံလေးကို နားထောင်ရင်း

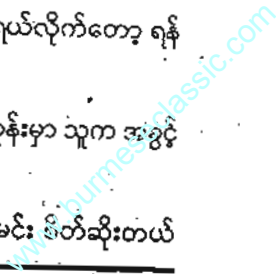
သူရင်ခုန်စွာ ပြုံးလိုက်မိပါသည်။

“ဟာ ... ဒါကတော့ကွာ ... ကိုယ်မှ မမျှော်သိပ်နိုင်တော့တာ
မင်းကို သိပ်ချစ်နေတာကို ... ကိုယ့်က ဟန်ဆောင်ပန်း
ဆောင်နဲ့လည်း မမျှော်သိပ်ချင်တော့ဘူး ... ဒါ စိတ်ဆိုးစရာ
လား ... ရည်းစားစကားပြောတာ ... စိတ်ဆိုးစရာ မဟုတ်
ဘူးကွ ... ရန်ခုန်စရာ ... ကျေနပ်စရာ ... မြူးဖျစရာ ... ”

သူက ကျေနပ်မြူးဖျသံကြီးနှင့် ရယ်လိုက်တော့ ရန်
ငြိမ်သက်သွားလေသည်။

အခုလို ရန် စိတ်ကောင်းဝင်နေတုန်းမှာ သူက အခွင့်
ရေးတစ်ခုပြီးတစ်ခု ဖွင့်ချလိုက်တော့သည်။

“ကိုယ် ... ရည်းစားစကားပြောမလို့ ... မင်း စိတ်ဆိုးတယ်

ဆိုရင် ... ဒါဆို ... ကိုယ့်ကို ချစ်တယ်လို့ အလျော်ပြန်ပေး ...
 ဟာ ... ဟေ့ ... ဟယ်လို့ ... ဟယ်လို့ ... ရန် ... အဲဒီလို
 မလုပ်နဲ့ကွာ ... ဟား ... သေလိုက်ပါတော့ကွာ ...
 ကောင်းခန်းလေးရောက်မှ ... ဟင်း ... ”

ရင်ထဲမှာ ဘယ်လိုကြီးခံစားလိုက်ရမှန်း မသိအောင်
 ဟတာတာကြီး ဖြစ်သွားသည့် သူ့မှာ ကြိတ်မနိုင် ခဲမရပြန်သာ
 “ဟင်း” ချလိုက်ရပြီး ရန် ဖုန်းပိတ်သွားပြီး အတော်ကြီးကြာမှ သူ
 ဖုန်းလေးကို သူ မအိမ်လည်ကြီး ပိတ်လိုက်ရတော့သည်။

အမူလွန်သွားသည့် ရန် တစ်ယောက် တာဝေဆီက
 ဖုန်းကို မျှော်ရတာ ရင်ထဲမှာ အမော့ဆိုလာရပြီ ဖြစ်သည်
 မျှော်သူမော့ပြီး ပေါ်မလာခဲ့သည့် သူ့ကိုလည်း တစ်
 စတစ်စ ရုန်းလာခဲ့ရပြီဖြစ်သည်။ လေး ငါးရက်လုံးလုံး ပစ်ထားသည့်
 သစ္စာမဲ့တဲ့ ယောက်ျားကို ရန် ဖြစ်နိုင်ရင် ကုတ်ဖို့သာ ဆွဲပစ်လိုက်ချင်
 သည်။

“ဟဲ့ ... ဘာဖြစ်နေတာလဲ ... လမ်းလျှောက်နေတာက
 ရှုပ်ပျာရှုပ်ပျာနဲ့ ... မျောက်တောင်မူးမယ် ... ”

“အဟင်း ... မာမီကလည်း ပြောတော့မယ် ... ”

စိတ်မကြည့်သည့်ကြားက (လမ်းလျှောက်နေရာမှ)
 ဇာမိုကို လှမ်းကြည့်ပြီး “အဟင်း” ခနဲ ရယ်ပြလိုက်ပြီး ဇက်ကလေးပု

www.burmeseclassic.com

လျှောက်လေးထုတ်ကာ ကိုယ့်အကြံကို နည်းနည်းရှက်မိသွားရသည်။
တာဝေ ဖုန်းကို မွှော်လို့မရလို့ စိတ်ပေါက်ပေါက်နှင့် သူ့ဆီ ဖုန်းဆက်ရကောင်းနိုးနိုး ချီတုံချတုံ စဉ်းစားနေဆဲ မာမိအသံ မာမာကြီးက စီခနဲ ထွက်လာခဲ့ပြန်သည်။

“ဟဲ့ ... ငါ စာဖတ်နေတာ ... ဖတ်လို့မရအောင် မူးလာပြီ ရန် ... ညည်း ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ ... ”

“ဟမ် ... ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး မာမိရဲ့ ... ခီ ... မာမိက စောစောကတော့ ရန်ကို မျောက်မူးမယ် ... ခုတော့ မာမိက”

“ဟဲ့ ... ဘာစကားပြောတယ် ... မိဘကို ဒီလိုစကားပြော စရာလား ... တောက်တ ... အပိုးမကျိုးတဲ့ ရုပ် ... အဖေနဲ့ တစ်ရပ်ထဲပဲ မုန်းလိုက်တာ ... ”

“လုပ်မုန်းကြီးပါ ... မာမိရာ ... ”

“ဟယ် ... ငါလုပ်မိတော့မယ် ... မိရန်ရန် ... သွားစမ်း ... ငဲ့ရှေ့မှာ လမ်းလျှောက်မနေစမ်းနဲ့ ... ”

မာမိ နှင်ထုတ်လိုက်တာက ရန်ကို အကြံကောင်းကောင်းရသွားတော့သည်။

ရန်က ခါးကြားမှ ဝှက်ထားသည့် ဖုန်းကလေးကိုစမ်းပြီး နှုတ်ခမ်းကလေး တစ်ဖက်မူပစ်လိုက်ကာ ...

“ဒါဆို ... ခြံထဲမှာ အညောင်းပြေ ... အညာပြေ လမ်းလေး

လျှောက်လိုက်ဦးမယ် ... ”

ဒီတော့မှ မာမိက မျက်မှန်အောက်က မျက်လုံးဝိုင်းကြီးကြီးနှင့် ရန်ကို မျက်စောင်းတစ်ချက် ချွေကြည့်ပြီး ဖက်လက်စာနယ် စာမျက်နှာပေါ် မျက်လုံတွေ ပြန်အာရုံရောက်သွားတော့သည်။

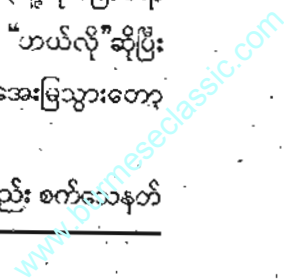
ရန်ကတော့ ... ရင်ခုန်ခုန်နှင့်ပင် တင်ပါးလေးကို နောက်ပစ်ကာ ဂျင်းဘောင်းဘီထဲ လက်နှိတ်ပြီး ခြံထဲကို အပြေးလေး ဆင်းလာခဲ့တော့သည်။

အဲဒီနောက် ဘာမှစဉ်းစားမနေတော့ဘဲ တာဝေကို ချစ်စိတ်တွေက ကြီးစိုးသွားကာ အမူမပိုနိုင်တော့ဘဲ သူ့ဖုန်းဆိတ်ကလေးကို နှိပ်ချပစ်လိုက်မိပါတော့သည်။

အင်း ... မိန်းကလေးက ပြန်လိုက်ရတာ ရင်တော့ ခုန်သွားကွယ်။

ရန် ကိုယ့်လုပ်ရပ်ကိုယ် အရှက်ကြီးရှက်ပြီး ရင်တွေ ခုန်ခုန်ခုန်ကာ ဘာလုပ်လို့ ဘာကိုင်ရမှန်းမသိ။ (သူ့ကို ပြောစရာလုံးတွေ ရွေးနေချိန်) မှာပဲ တစ်ဖက်က သူ့ရဲ့ “ဟယ်လို”ဆိုပြီး သွေးလာသံက ရန် အသည်းထဲကို လှုပ်ခနဲ အေးမြသွားတော့

အသည်းထဲအေးသလို ပါးစပ်ကလည်း စက်သေနတ်

ဝစ်သလို တရုတ်တွန်းချလိုက်တော့သည်။

“ဒီမှာ ... တာဝေ ... ယူ ဘယ်လို ယောက်ျားမျိုးလဲ ...
မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို Propose လုပ်ထားတဲ့ သူငယ်
အခုလို ပစ်စလက်ခတ်ကြီး မေ့ထားရတယ်ပေါ့ ... ဟုတ်
လား ... ယူရဲ့ သစ္စာတို့ မေတ္တာတို့ အချစ်တို့က အဲဒီမှာတင်
ပေါ်လွင်သွားပြီ ... ”

“ဟာ ... ဟိုဒင်း ... ကျွန်တော် ... တာဝေ ... မဟုတ်ဘူး
ဗျ ... တာဝေ ... ရေချိုးခန်းဝင်နေလို့ ... သူဖုန်းကို ထွက်
တော် ကိုင်လိုက်တာ ... ”

“ဟာ ... သွားပါပြီ ... ”

ရှိသမျှ တစ်ကိုယ်လုံးက ရန် အရှက်တွေ သူငယ်
ယောက်ျားတစ်ယောက်ရှေ့ ပစ်ကျသွားချိန်မှာ ရန် ရှက်လွန်း
ဆောင့်ခနဲ ထိုင်ချပစ်လိုက်ပြီး မျက်နှာလေးကို လက်ဝါးလေးနဲ့
အုပ်ကာ “ဟီး”ခနဲ ငိုချပစ်လိုက်မိပါတော့သည်။

အခုလို ရန် တစ်ယောက် အရှက်ကြီးရှက် ငိုချလိုက်
တဲ့အချိန်မှာ တစ်ဖက်က တာဝေ။ သူငယ်ချင်း မျိုးကြီးကထော
(တာဝေ အတုရင်ဘတ်ကြီးဖြင့်) မိန့်မိန့်ကြီး ပြီးသွားကာ မရှိ
ရှိမထုံ နှုတ်ခမ်းမွေးလေးကို ပွတ်သပ်ပြီး ရေချိုးခန်းထဲက ထွက်
လာသည့် သူငယ်ချင်းရဲ့ ဗလာမဲ့ အင်္ကျီရင်ဘတ်ကြီးကို လက်သီး

ဆွဲထိုးပစ်လိုက်သည်။

“အား ... နာတယ်ကွ ... မင်းဟာက တအားလုပ်တာပဲ
ဘာဖြစ်တာလဲ ... မျက်နှာကြီးက ဆေးမိထားတဲ့ ရုပ်ကြီးနဲ့”

“အင်း ... ဆေးအတု ... အစစ်ဓမ္မာတ်ဘူးကွ ... အဲဒီတော့
ပိုပြီး ရင်ဘတ်ထိတယ် ... ”

“ဟာ ... ဘာတွေလဲ ... ရှုပ်နေတာပဲ ... ”

သူက သူငယ်ချင်းဖြစ်သူကို ကြည့်ပြီး စိတ်တိုသွားရ
ကာ ခပ်ဆတ်ဆတ် ပိတ်ဟောက်လိုက်တော့ မျိုးကြီးက နှာခေါင်း
တစ်ချက်ရှုံ့လျက် စားပွဲပေါ်က ဖုန်းကလေးကို ကောက်ကိုင်ကာ ...

“အသည်းကလေး ဖုန်းဆက်တယ် ... ”

“ဟင် ... ဘယ်သူလဲ ... ”

ထူးခြားနေသည့် သူငယ်ချင်းကို ကြည့်ပြီး သူရင်ထဲ
ယားကျိကျိကြီး ဖြစ်သွားရကာ သိချင်စိတ်ပြင်းသွားရသည်။

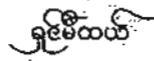
“မင်းကို ... ဖုန်းဆက်တာ ဘယ်သူလဲ ... ”

“ငါ့ မိန်းမ ... ”

“Cobra ကိုက်လို့သေမဲ့ကောင် ... ”

သူ ကျိန်ဆဲရင်း အသည်းယားလာကာ မျိုးကြီးလည်
ပင်းကြီး တင်းခနဲနေအောင် ပိတ်ဖျစ်လိုက်သည်။

“အား ... မင်းက ရန် ကိုက်လို့ သေမဲ့ကောင် ... ဒီမှာ

အဖေ _ ယူ ဘယ်လိုယောက်ျားမျိုးလဲ ... မိန်းကလေး
 တစ်ယောက်ကို Propose လုပ်ထားတဲ့ သူက ပစ်စလက်ခတ်
 ငြီး ခုတ်ထားရတယ်ပေါ့ ... ဟုတ်လား ... ယူရဲ့ သစ္စာကို
 အဖေ့အဖေ့ အချစ်တို့က အဲဒီမှာတင် ပေါ်လွင်သွားပြီ ... ”
 “ဟာ ... တကယ် ... ”

“ဘာဖြစ်တာလဲ ... ရန် အကိုက်ခံရမယ့်ကောင်ရဲ့”
 “ဝါး ... ပျော်လိုက်တာကွာ ... လောကကြီး တစ်ခုလုံး
 လင်းသွားပြီ ... အိုကေ ... သူငယ်ချင်း ... ကျေးဇူး ပေးပြီ”

ဆိုဖာပေါ်မှာ တင်ထားသည့် စပွဲရုပ်တစ်ထည်ကို
 ထောက်စွပ်ကာ ပွဲသွားသည့် ဆံပင်ကို လက်ဖြင့် တစ်ချက်နှစ်ချက်
 ဖိသပ်လျက် စားပွဲပေါ်က Hand Phone ကလေးကို ဆွဲကိုင်ကာ
 တစ်ရှိန်ထိုး ပြေးထွက်လာခဲ့တော့သည်။

အနောက်မှ သူငယ်ချင်းဖြစ်သူရဲ့ တဟဟ တားသံ
 တို့လည်း သူ လုံးဝဂရုမစိုက်တော့။

ဒီအချိန်မှာ သူ ဂရုအစိုက်နိုင်ဆုံးသူကတော့ သူ
 အသည်းပေါက်အောင် သိပ်ချစ်ရသည့် ရန် တစ်ယောက်တည်းသာ
 လျှင် ဖြစ်ပါသည်။

ရန်ရေ ကိုယ် မင်းဆီကို ခဏတွင်းချင်း ချက်ချင်း
 အရောက်လာပြီး ချော့မော့နှစ်သိမ့်ပါတော့မယ်။

မင်းနှလုံးသားလေး xxx
 xxx အစွမ်းကုန် ခုန်လှုပ်
 ပျော်ရွှင်သွားစေရမယ် ... ရန် xxx။

www.burmeseclassic.com

သူ ရန်ဆီကို အကြိမ်ကြိမ် တစ်ရက်က ဖုန်းဆက်နေ
မယ့် ရန်ကတော့ သူ့ ဖုန်းကို ယောင်လို့တောင် ဖွင့်မကိုင်ချေ
သူ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိ ကြံ ရှာမရဖြစ်ကာ အဲဒီနေ့
မိုးချုပ်မှာပဲ အိမ်ပြန်သွားပြီး နံနက်မိုးမလင်းခင် ရန်တို့အိမ်ရှေ့ဆီ
ပြန်လစ်ချလာခဲ့ပြီ။

ရန်တို့အိမ်ရှေ့မှာ ... တစ်ညလုံးလုံး ဒုက္ခခံခဲ့သည့်
(အချစ်ငတ်သူရဲကောင်း)စတိုင်ခင်းလိုက်တော့သည်။

နံနက်မိုးလင်းလို့ ရန် ဝရန်တာမှာ ထွက်ရပ်လာ
မည်ဆိုပါက ဆိုသည့် အတွေးတစ်ချက်က တက်တက်စင်အေး
လွှဲချော်သွားရလေပြီ ဖြစ်သည်။

ဒီကနေ့မနက် မိုးလင်းလင်းချင်း ဝရံတာမှာ ရပ်လာ
သူကတော့ သူ့ကို မျက်မှန်းနေသည့် သူကလည်း မျက်မှန်းကျိုးနေ
သည့် (အနောက်မယ်တော်ကြီး)ပင် ဖြစ်သည်။

အနောက်မယ်တော်ကြီး ဆိုသည့်အတိုင်း ဧကလက်
ဧကခါးတင် အနက်ကြီးကို ပါတိတ်အညိုရောင် အပွင့်ကြီးတွေနှင့်
တွဲဝတ်ထားသည့် မယ်တော်ကြီးရဲ့ မျက်နှာကို မြင်လိုက်တာနှင့်
သူက အိမ်ကြီးကို မျှော်တော်ယောင်လုပ်နေရာမှ ချာခဲနဲ ကျောခိုင်း
ပြီး လမ်းသွားလမ်းလာ ဧတံခင်းလိုက်လို့ စားသာသွားရသည်။

“ဟား ... မယ်တော်ကြီးသာ မိသွားရင် မလွယ်ကြောပဲ ...
ကြီးစကို ထောင်းခဲပြတ်သွားမှာ ...”

ပါးစပ်က ကြောက်အားလန့်အား ရေရွတ်ပြီး သူ
ဆင်သင့်ငှားရမ်းလာသည့် တက္ကစီပေါ် တက်ထိုင်ကာ လုံခြုံအောင်
ကားမှန်ချလိုက်တော့ ...

တက္ကစီ ဒရိုင်ဘာက သူ့ကို မချိုမချည်စိုက်ကြည့်
ကာ ...

“ညီလေး ... ဒီကို ဘာလာလုပ်တာလဲ ...”

“ကျွန်တော့် ကောင်မလေးကို လာချောင်းတာ ...”

“ကြာဦးမှာလား ...”

“ဟုတ်ကဲ့ ... ပြောလို့တော့မရသေးဘူး ... ဤကဲ့ နာရီ

အတိုင်း အစ်ကိုယူလိုက်ပါ ... ”

သူက တက္ကစီဒရိုင်ဘာနဲ့ ပြောသာပြောနေရတာထက် နီးကန်းတောင်မှောင် ကလယ်ကလယ်နှင့် ရန်တို့ အလွတ်ပေးနိုင်ဘဲ ရန်တို့တိုက် သံပန်းတံခါး ဘယ်တော့ပွင့်လား ဆိုတာကိုပဲ ရင်တထိတ်ထိတ်နှင့် စောင့်မျှော်နေလိုက်သည်။

နာရီဝက်ပဲ မျှော်လိုက်ရပြီးချိန်မှာတော့ သူ မြှော်လင့်စောင့်ဆိုင်းနေသူကလေးက Honda Civic ကားလေးဖြင့် သူတို့ထားအရှေ့ကနေ ပူးခနဲ မောင်းထွက်သွားတာကို တွေ့လိုက်ရသည့် သူက တက္ကစီဒရိုင်ဘာကို ချက်ချင်းကြီး ကားမောင်းထွက်ခိုင်းလိုက်တော့သည်။

“ဟား ... အစ်ကို ... အဲဒါ ... အဲဒါလေး ... သူကားနောက်က အနီးဆုံးလိုက်ပေတော့ ... လုံးဝမလွတ်စေနဲ့နော် ... ”

“အင်း ... ကောင်မလေးက တော်တော်ချောတာပဲ ... ဒါကြောင့် ငါ့ညီကြွေပြီး အသည်းကွဲတာနေမယ် ... ”

“အသည်းမကွဲပါဘူး ... အသည်းစွဲတာပါဗျ ... ခင်ဗျားကလည်း အတိတ်ကောင်း နိမိတ်ကောင်းစကား မပြောတတ်လိုက်တာ ... ”

“ဆောရီး ညီလေး ... မင်းတို့ မင်္ဂလာရှိအောင် မင်္ဂလာဆောင်လိုက်ပါလား ... ”

“ဆောင်တော့မယ် ... ဟဲ ... ဟဲ ... မကြာခင်ပေါ့ ... အစ်ကို မောင်းဗျာ ... ကားချင်းငြိသွားအောင်တော့ မဟုတ်ဘူးနော် ... ဟား ... ဟား ... ဟား ... ”

တမင်ပင် ရန် ကြားသာအောင်ပြောပြီး တဟားဟားအော်ရယ်လိုက်သည့် သူ့အသံက သူ့ရင်ထဲကို ကွက်တိဝင်သွားတော့သည်။

သူ့ရယ်သံကျယ်ကျယ်ကြီးက တစ်ဖက်က ရန် ကားလေးထဲ ပစ်ဝင်သွားကာ ရန်ကား ကားမောင်းနေရာမှ တစ်ဖက်က သူတို့ကားဆီသို့ တစ်ချက်ငဲ့အကြည့် သူက ဖတ်ခနဲ မျက်စိမှိတ်ပြလိုက်ပြီး လက်မကြီးထောင်ကာ ရင်ဘတ်ကြီးကို ပုတ်ပြီး ...

“ကိုယ်တို့ အရင်တစ်ပတ်က ထိုင်ခဲ့တဲ့ Feel ကိုပဲမောင်း ... အဲဒီအတိုင်းမမောင်းရင် လူကြီးတွေသိသွားအောင် မွေ့ပစ်လိုက်မှာ ... ”

လို့ ခြိမ်းခြောက်လိုက်ကော့ ဒေါသမျက်လုံးတွေနှင့် တုံ့ပြန်ခဲ့သည့် ချစ်ရသူလေးကို သူ့စကားနောက်ဘူးဟု ယုံကြည်ထားခဲ့တာ လွဲချောင်သွားခဲ့ပါပြီ။

သူမလေးက လိမ္မာစွာဖြင့် Feel ဆိုင်ရှေ့မှာ ကားလေး ထိုးရပ်လိုက်သည်ဆိုရင်ပဲ သူ့ရင်တစ်ခုလုံး ပွင့်သွားသလို လန်း

www.burmeseclassic.com

သွားကတော့ စောင်းတဲ့ အစ်ကိုကို ကျသင့်ငွေပေးလိုက်ပြီး
သွားကတော့ သွက်သွက်ကလေး လျှောက်သွားလိုက်
သွားကတော့

“အဟား ... လိမ္မာတယ်ကွာ ... ရန်က ... ”

“ဇယ်နော် ... ရှင် ... ရန်ရှေ့ကဖယ် ... ”

“ဟား ... အမောမပြောဘူးကွာ ... ညက တစ်ညလုံး ရန်တို့
အိမ်ရှေ့မှာ မျှော်တော်ယောင်လုပ်ခဲ့တဲ့ ကျေးဇူးကို ကျေး
စွပ်တာပေါ့ ... ”

အဟား ... လိမ်ပြောလိုက်ရသည့် လျှာကြီးက
ထားသွားပေမယ့် ချစ်သူလေး မျက်လုံးတွေ အရောင်ပြောင်းသွား
တာက အမြတ်တစ်ခုဖြစ်သွားသည်။

“တာဝေ ... ယူ ... ဘာပြောမှာလဲ ... ”

ရန် အကြည့်တွေက စိမ်းလှပေမယ့် သိထားသည့်
သူထဲ ပြီးမိရင်းပြီးမိသွားရသည်။

“အဟား ... စိတ်တွေကွေးတယ်ပေါ့ ... မကြည်ဘူးပေါ့ ...
အဒေါ်ကြီး ဖုန်းမှားပြီး နောက်သွားတဲ့ကိစ္စကို ကိုယ်အနူး
ညွတ်တောင်းပန်ချင်လို့ ... လာကွာ ... လူတွေကြည့်ကုန်
ကြပြီ ... ဆိုင်ထဲဝင်ရအောင် ... ”

“ကောင်းပြီလေ ... လူတွေရှေ့မှာခွဲလို့ ဒီကလည်း စိတ်
လျော့ထားတာ ... ဒီပြင်နေရာဆို ယူ မချောင်ဘူး ... ”

“အဲဒီလို မချောင်မလည်ဘဲကို ခံယူချင်တာ ... ကိုယ့်
အပြစ်ကိုယ် ခံယူပါမယ် ... ရန် တော့နှပ်တဲ့အထိ ကိုယ့်ကို
အပြစ်ပေးပါ ... တောင်းပန်ပါတယ်နော် ... ကိုယ် မင်းကို
နှင်းဆီပန်းပေးပြီး တောင်းပန်ပါတယ် ... ”

“ကောင်းပြီလေ ... သတ္တိရှိရင် ရှင်ဆိုင်ကြည့်ပေါ့ ... ”

ပြောပြောဆိုဆို ရန်က သူ့လက်ထဲက နှင်းဆီပန်း
စည်းကို ဖျတ်ခနဲ ဆွဲယူလိုက်ပြီး ဆိုင်ထဲကို သုတ်ခနဲ ဝင်သွားကာ
အဝင်ဝက စားပွဲမှာပဲ ဆောင့်ခနဲ ထိုင်ချလိုက်သဖြင့် ဆူကလည်း
ဘာစကားမှ မပြောရဲဘဲ ရန် အရှေ့မှာပဲ ခပ်ကုပ်ကုပ်ကလေး ဝင်
ထိုင်လိုက်ရသည်။

အဲဒီနောက် ရန် လက်ထဲက နှင်းဆီလေးကို ဖျတ်
ခနဲ လှမ်းကိုင်ရင်းက ရန် လက်ကလေးကို အသားချင်းထိလိုက်
တာ...

“အဟဲ ... ဟဲ ... နှင်းဆီက ရှိုးနှင်းဆီ အကြီးကြီးတွေလေ
မွှေးကြည့်ပါလား ... ရန်ရဲ ... ရန် ... မျက်နှာကြီးစူမထား
နဲ့ကွာ ... မျက်နှာကြီးက ကိုးခေါက်ကျိုးကြီး ... မလှဘူး

ဆိုက်ဘူး မိဘူး ... အဟမ် ... ရန် ... ဟိုလေ ... ဟို ...
 နေကိုယ်ဆီမှန်းဆက် လိုက်တော့လေ ... အဲဒါ ကိုယ် ရေချိုး
 နေဆင်နေလို့ မသိလိုက် တာ ... ဟိုလေ ဘယ်လိုမှ မထင်ပါ
 နဲ့နော် ... ကိုယ် ... အဲဒီလို တကယ်မရည်ရွယ်ခဲ့ပါဘူး ...
 မထင်မှတ်ဘဲ”

ရန် ကျေနပ်တဲ့အထိ လေချိုသွေးနေတဲ့နံ့မှာပဲ သူ
 ဝေးလိုက်သည့် နှင်းဆီပန်းစည်းကို ဘယ်လက်ကနေ ညာလက်ကို
 ပြောင်းကိုင်ပြီး သူ့ကိုယ်လုံးကြီးကို ရွန်းခနဲ ရိုက်ချလိုက်သည့် ရိုက်
 ချက်တွေက သူ့ကို မျက်လုံးတွေ ပြာဝေမူးမိုက်သွားသည်အထိ
 ထိတ်လန့်သွားရသည်။

ဟား ... ရိုက်ချက်က ပြင်းပျံ့။

ကမ္ဘာ့အပြင်ဘက်ကို ဇောက်ထိုးကျသွားသလား
 အောက်မေ့သွားရအောင် သူတစ်ကိုယ်လုံး ဝေဟင်ထဲ ပျံ့ဝဲသွားသလို
 မူးမော့သွားတော့သည်။

“ဟား ... ရန် ... တော်ပါတော့ ... ကိုယ်မခံနိုင်တော့ဘူး
 ကိုယ့်ကို ဒီလောက်တုံ့ပြန်ရရင် ကျေနပ်ပါတော့ကွာ ...
 နော် ... နော် ... နော် ... ရန် ...”

“နာဘူးသနဲ့ အိုဇိုကို မပြောနဲ့ ... ယူကို တို့သိပ်မှန်းတယ်”

ယူဟာ တို့ကို အမျိုးမျိုး အရှက်ကွဲအောင် လိုက်နှောင့်ယှက်
 တဲ့ ယောက်ျားပဲ ... ယူကို မကြည့်ချင်ဘူး ... ယူ တို့ရှေ့
 က ထွက်သွား ...”

ရန်ကတော့ ရုတ်ရုတ်စက်စက်ကို သူ့ကျောပြင်ကြီး

လိုမိုဝ်နဲ့ရိုက်ချနေပြီ ဖြစ်သည်။

“အား ... နာတယ်ကွ ... အရမ်းနာတယ် ... ငါ့ကျောတစ်
 ပြင်လုံး ဘာဖြစ်သွားပြီလဲ မသိဘူး ... နာလိုက်တာ ...
 နာလိုက် တာ ...”

သူ အသည်းကွဲမတတ် ညည်းလိုက်တော့မှ ရန် မျက်
 တွေက အရောင်ပြောင်းသွားသလို ရိုက်ချက်တွေကလည်း တိ
 ရပ်တန့်သွားတော့သည်။

အဲဒီတော့မှ သူက စားပွဲပေါ် မျက်နှာကြီး အပ်ချ

ထဲပြီး အသက်ဝဝရှူနိုင်တော့သည်။

“ဟင် ... ဘုရားရေ ... တာဝေ ... ယူအင်္ကျီမှာ သွေးတွေ
 သွေးတွေ ...”

ရန်က အလန့်တကြားအော်ပြီး အင်္ကျီအဖြူဝတ်

သည့် သူ့ကျောပြင်ကြီးကို စီးမိုးငုံကြည့်လိုက်တော့ ...

သူက ပိုပြီး သည်းသည်းဆတ် နာပြလိုက်သည်။

“အေး ... သေပါပြီဗျ ... ဘယ်မှာလဲ ... သွေးတွေ ...
ထိုသို့ကျောပြင်တစ်ပြင်လုံး ဓမ္မကြေနေသလိုပဲ ... နာလိုတာကွာ ...
ရန် ... မင်း ရက်စက်တယ်ကွာ ... မင်း ကို ...
အပေါ် တကယ်ရက်စက်နိုင်တယ် ... ”

ငိုရှိုက်သံကြီးနှင့်ပင့်ကာ ပြောလာသည့် တာဝေကြည့်ပြီး ရန် ရင်ထဲမှာ ပြောမပြနိုင်လောက်အောင် ဝမ်းနည်းသူရကာ မျက်နှာလေးကို လက်ဝါးကလေးနဲ့အုပ်ပြီး အင့်ခနဲ ငိုချလိုပါတော့သည်။

“ဟာ ... ရန် ... မငိုနဲ့လေ ... လူတွေကြည့်ကုန်ကြပြီ ...
ရန် ... မငိုဘူး ... ကိုယ် ဘာမှမဖြစ်တော့ဘူး ... ငါ့ ...
နာလည်းမနာတော့ဘူး ... မငိုတော့နဲ့ ... မငိုပါတော့နဲ့ ...
ကိုယ်ကျေနပ်တယ် ... ဘာမှမဖြစ်ဘူး ... ဒီမှာကြည့် ...
ဟီး ... ဟီး ... ဟီး ... ”

“ဟင် ... ဘာဖြစ်တာလဲ ... ရယ်သံကြီးက နက်လိုက်တာ ...
“ဟော် ... ချစ်လေး လန့်သွားအောင်လို့ပါ ... ”
“ဟင် ... ဘာချစ်လေးလဲ ... စောစောက သေတော့ ...
မျက်နှာနဲ့ နာနေလိုက်တာ ... အခု မနာတော့ဘူးပေါ့ ...
“ဒါပေါ့ ... အချစ်ဆေးမိသွားလို့ ... ”

သူ့လက်ကြီး လေထဲဝဲခနဲ ပျံသွားကာ သူမ ပခုံးဆီ လှမ်းပွေ့မလို ဟန်ပြင်လိုက်တော့ သူမက မျက်လုံးလေးပြူးပြီး ခြေတစ်ချက် ဆောင့်ပစ်လိုက်သည်။

“ယူ ... ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ ... ”

“ဟဲ ... ဟဲ ... အချစ်ဆေး ... ရန် ... ဆေးမိသွားတာပါဆို ...
တာဝေမင်းမြတ်တို့များ ဘုန်းကံကြီးလား မကြီးလား ...
မိန်းကလေးကို အဖြေ ... အဖြေလို့တောင် မတောင်းရသေး ...
ဘူး ... ပေးမယ့်သူက အဆင်သင့် Ready နိပ်သကွ ... ”

“ယူ ... ”

“မယူသေးပါဘူး ... တင်တောင်းစရာ ငွေမရှိသေးလို့ ... ”

“ရန် ... ထပြန်ပစ်လိုက်မှာနော် ... ”

“အဟား ... သိပ်ချစ်တယ်ကွာ ... အဲဒီ အပြောအဆိုအမူ ...
အရာလေးတွေကို ဒီကောင် တာဝေမင်းမြတ်က Heart ...
ထိခဲ့တာ ... ရန် ကိုယ့်အချစ်တွေ ဘယ်လောက်အထိ နက် ...
ရှိုင်းတယ် ... မနက်ရှိုင်းဘူးဆိုတာ ယုံပြီမဟုတ်လား ... ”

“မယုံပါဘူး ... ”

“တကယ်မယုံဘူးပေါ့ ... ”

“ဟာ ... ယူနော် ... လူတွေနဲ့ ... ”

“တစ်ခါတည်းပါ ... ”

“... အတူ...”

ရန် ခေါင်းကလေးငုံ့ချောင်းဆိုလိုက်ပေမယ့် သူ့
နှုတ်နှုတ်က ရန်ရဲ့ နှုတ်ခမ်းကလေးဆီ ပွေ့အပ်ရောက်ရှိသွား
သည်။

အဲဒီအချိန် ခဏအတွင်းမှာ ရန် တစ်ကိုယ်လုံး ရှိန်
ဖိန်တုန်လှိုက်သွားသလို ခံစားလိုက်ရကာ မျက်ဝန်းအစုံကို ယောင်
ယမ်းဖိမှိတ်ပစ်လိုက်မိသည်လား မသိ။

*

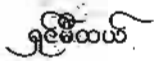
တာဝေနှင့်ရန် ချစ်သူတွေ ဖြစ်သွားကြသည့် နောက်
မိုင်းမှာ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် တစ်နေ့မတွေ့ရ မနေနိုင်
အောင် စွဲစွဲလမ်းလမ်းဖြစ်ခဲ့သည်။

ဘယ်လောက်အထိ သည်းသည်းလှုပ်ကြသလဲဆို
ဆင် ချစ်သူတွေ အတူလျှောက်လည်ကြသည့်အချိန်မှာ အင်္ကျီကလေး
ကို ဆင်တူဝတ်ခဲ့ကြသည်အထိ ရူးသွပ်ခဲ့လေသည်။ အဲဒီလို ရူးသွပ်
မှုမှာ တာဝေ ရူးသွပ်မှုက ပိုပြီးပြင်းသလားမသိ။ (ချစ်သူဖြစ်စ
နေ့ကို)။

“ကိုယ်တော့ ... ရန်ကို အမြန်ဆုံး လက်ထပ်ချင်ပြီကွာ”

ဆိုပြီး ရန် ဆံပင်အိအိကလေးတွေကို ပါးစပ်ဖျား

www.burmeseclassic.com

... အဲဒါနဲ့ ပြီး ပူဆာခဲ့သည့် သူ့အသံက ရန် ရင်ထဲမှာ အမြဲရှင်သန်နေ
ခဲ့ပြီ။ ရန် ကွယ်ရာမှာ ရန်ကို တိတ်တဆိတ် အကဲခတ်နေသည့်
အသံနဲ့ မာမိကို တစ်ချက် သတိလစ်သွားရသည်။

“အင်း ... ငါ့သမီးကို ကြည့်နေတာ ... အခုတလော လမ်း
အတော်များနေပါသား ... ဘာတွေလုပ်နေတာလဲ ...”

တက်ကြွသည့် ခြေလှမ်းတွေနှင့် ညှော်ခန်းထဲ လှမ်း
တိုင်ခင်း အကဲခတ်ကားကြီးက ရန်ကို အိုးမလုံ အုံ့မပွင့်မိအောင်
“အနည်းသတိထားလိုက်သည်။

အခုတင်ပဲ တာဝေနှင့် အဖြူစပို့ရှပ်ကိုယ်ကျပ်က
လေး ဝတ်ကြမယ်ဆိုပြီး ပြောဖြစ်ခဲ့သည့် ကိုယ့် ဝတ်စုံလေးကို မလုံ
ခလဲ တစ်ချက်ငုံကြည့်ကာ ရှက်သလိုရွံ့ သလိုလေး ဟဲခနဲ ရယ်လိုက်
မိသည်။

“ရန် ... အိမ်မှာ အသားလွတ်နေရတာ ပျင်းတာနဲ့ French
သင်တန်းတက်ဖို့ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ တိုင်ပင်နေတာ ...”

“အေး ... ကောင်းသားပဲ ... သင်တန်းက ဘယ်သွားတက်
ရမှာလဲ ...”

“မသိဘူး ... ဒက်ဒီ ... အခုမှ စုံစမ်းတုန်း ...”

ရန်နှင့်ဒက်ဒီ စကားပြောနေတာကို တစ်ခွန်းမှ ဝင်
မပါဘဲ မျက်ခုံးတပင့်ပင့်နှင့် အကဲခတ်နေသည့် မာမိကို ရန်ကလည်း

ခွတ်လုံးကလေးဒေါင့်ကပ်ပြီး ခိုးကြည့်ရင်းက ရင်မောသွားရသည်။

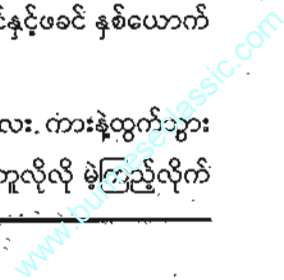
အင်း ... မာမိ တစ်ခုခုတော့ ထူးခြားနေပြီဆိုတာ
ကို ရိပ်မိခဲ့ပေမယ့် ရန် အာရုံထဲမှာ ဆယ်နာရီအတိ ချိန်းထားသည့်
သူ့အသံတွေပဲ ဘွားခနဲ ပေါ်လာခဲ့ကာ ဒက်ဒီနှင့် မာမိကို အပြုံးမျက်
နှာနုလေးနှင့် နှုတ်ဆက်လိုက်ပါတော့သည်။

“ဒက်ဒီနဲ့မာမိ ... ရန် ... အပြင်သွားလိုက်ဦးမယ်နော် ...
စတိုင်တို့နဲ့ တက်မယ့်သင်တန်းကိစ္စကို ဒီနေ့သွားပြီး ကိုယ်
တိုင်စုံစမ်းရမှာမို့ သွားတော့မယ်နော် ... ဒက်ဒီ ... တခုတာ
မာမိ ... တခုတာ ... မာမိ ... တာတခု ...”

“အေး ... အေး ... သမီး ကားကို ဖြည်းဖြည်းမောင်းနော်”
“ဘုတ်”

ပျင်းဘောင်းဘီရှည်ကလေးနှင့် စပို့ရှပ်အဖြူအကျပ်
အလေးဝတ်ပြီး ပလက်တီနမ်ဖိုက်ဘာ နားဆွဲရှည်တွေကို တစ်နေ့
တစ်မျိုး မရိုးအောင် စတိုင်ကျကျဝတ်တတ်ကြသည့် ကြွေရုပ်က
လေးလို လှပလွန်းသည့် သမီးချောရဲ့ နောက်ကျောပြင်ကြီးကို ငေး
ကြည့်ရင်း ကျန်ခဲ့ကြသူများကတော့ ရန် မိခင်နှင့်ဖခင် နှစ်ယောက်
ဝင်ဖြစ်သည်။

သူတို့နှစ်ယောက်မှာ သမီးလေး ကားနဲ့ထွက်သွား
မှ တစ်ယောက်မျက်နှာကိုတစ်ယောက် ပြိုင်တူလိုလို မွဲကြည့်လိုက်

“ဘယ်လိုလဲ ... ကို ... ရှင်သမီး ထူးခြားချက်ကို ရှင် စူးစမ်း
နေတာမဟုတ်လား ... ”

“အေးကွ ... ငါလည်း ... သမီးတို့ သိပ်မကံ့ချင်တော့ဘူး
သမီးဟာ နဂိုတုန်းက ဒီလိုမဟုတ်ပါဘူး ... တို့နဲ့စကားပိုင်း
ဖွဲ့ပြောပြီး သူ့သူငယ်ချင်းတွေအကြောင်း တစ်ယောက်တစ်
မျိုး မရိုးအောင် ပြောနေတာ ... အခုတော့ ပါးစပ်ကြီးစေ
သွားပြီ ... ထူးခြားတာတော့ အမှန်ပဲ ... မင်းက အမေနော်
သမီးကို ပေါ့ပေါ့လျော့လျော့တော့ လွတ်မထားလေနဲ့ ... ”

“အင်းပါ ... ဒီတစ်ခါ အလစ်မပေးတော့ဘူး ... စောင့်ဖမ်း
ရတာပေါ့ ... ကျွန်မလည်း ငယ်ရာကကြီးလာတာပဲ ...
သမီး လည်တာလောက်ကတော့ မှေးအိပ်နေသလောက်
ရှိတယ် ... ရှင်ကလည်း အဖေနော် ... သမီးကို အပြင်မှာ
ဘယ်ခြေလှမ်းလှမ်းပြီး ဘယ်သူနဲ့ အပေါင်းအသင်းလုပ်
တယ်ဆိုတာကို မျက်စိဖြန့်ကြည့်ထား ... ”

“အေးပါကွ ... ဒါပေမဲ့ မင်းက အမေဆိုတော့ ပိုပြီး အဓိက
ကျတယ် ... ”

“ဟုတ်ကဲ့ပါရှင် ... ဟုတ်ကဲ့ပါ ... ကျွန်မ အမေက အဓိကပါ
ရှင် ... ”

နှစ်ယောက်သား သမီးကွယ်ရာမှာ သမီးအကြောင်း
ပြောကာ မျက်စောင်းပြိုင်တူထိုးလိုက်ရင်းက သက်မမော ကိုယ်စီ
ခွဲလိုက်ကြပါတော့သည်။

ဒီနေ့ည ဆယ်နာရီတိတိမှာ သူ ဖုန်းဆက်မယ်လို့ ချိန်းထားတာမို့ ရန် တီဗီတောင် ဖြောင့်အောင်မကြည့်နိုင်တော့ပါ။

ခေါင်းတလည်လည်နှင့် မျက်လုံးက ဂနာမငြိမ်ဖြစ်ကာ ရင်တထိတ်ထိတ် စိတ်လှုပ်ရှားနေပြီ ဖြစ်သည်။

“ဘာဖြစ်နေတာလဲ ... ရန် ... တီဗီကြည့်တာ ကောင်းကောင်းမကြည့်ဘူး ... တောင်ကြည့်မြောက်ကြည့်နဲ့ မျက်လုံးက ဆန်ကောဝိုင်းထိုးနေတာပဲ ... ”

ခေါင်းတလည်လည်ဖြစ်နေသည့် ရန်ကို မာမိတ မျက်မှောင့်ကြီးကုတ်ပြီး အသံမာမာကြီးနှင့် မေးလာတော့ ရန် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သတိထားထိန်းချုပ်လိုက်ရသည်။

“အဟင်း ... အိပ်ချင်လို့ပါ မာမိရဲ့ ... ”

“ဟဲ့ ... ဒါအိပ်ချိန်လား ... အခုမှ ဆယ်နာရီတောင် မထိုးသေးဘူး ... ”

“ဒါပေမဲ့ မာမိရယ် ... ထမင်းစားရူးသွားတော့ အရမ်းအိပ်ချင်နေပြီ ... အဟုတ်ဟန်ဆောင်လို့ကိုမရတော့တာ ... သွားအိပ်တော့မယ်နော် ... မာမိ ... ဒက်ဒီ သွားအိပ်တော့မယ်နော် ... ”

“ကားလေးက ကောင်းနေတာပဲ သမီးရယ် ... ကြည့်လိုက်ပါဦးလား ... ”

“ဟင့်အင်း ... မကြည့်တော့ဘူး ဒက်ဒီ ... ”

ရန် ဟန်မဆောင်နိုင်လောက်အောင်ပင် ဒက်ဒီကို ခါးခါးသီးသီးငြင်းကာ ထထွက်လာခဲ့သည်။

အင်း ...

ဆယ်နာရီထိုးဖို့က မိနစ်ပိုင်းလောက်ကလေးပဲ လိုတော့သည်မို့ အခန်းထဲကို မပြေးရုံတမယ် ခြေလှမ်းတွေနှင့် လှမ်းဝင်ခဲ့ပြီး ဖုန်းထားတဲ့ ခုတင်ကြီးမှာ စိတ်မောလူမောကြီး တုံးလုံးကြီးပစ်လွဲချလိုက်တော့သည်။

“အင်း ... ဒုက္ခ ... ဒုက္ခ ... ရည်းစားခိုးထားရတာ ဇီးပြားခိုးစားတာလောက် မလွတ်လပ်ပါလား ... ”

ရန် တစ်ယောက်တည်း တိုးတိုးလေး ရွှေ့တပြီ

မာမိတို့ကို ဇာတ်ဆင်ခဲ့ရတာကြီးကို စိတ်မသက်သာဖြစ်နေချိန်မှာပဲ တာဝေ ဖုန်းကလေးက မြည်လာခဲ့လေသည်။

“တူ ... တူ ... တူ ...”

ဆိုတာနဲ့ ရန်က ဖုန်းကလေးကို ဖျတ်ခနဲ ကောက် ကိုင်ပြီး ချက်ချင်းဖွင့်နားထောင်ကာ ရင်တုန်ပန်းတုန် အသံကလေး ဖြင့် ...

“တာဝေ ...”

“အစစ်ပေါ့ ... အတု တာဝေ မဟုတ်ဘူးနော် ... ဟား ... ဟား ...”

“တာဝေ ... ရှင် ... ဒီအကြောင်းတွေကိုပဲ ဘာလို့ တူးဖော် ချင်နေတာလဲ ... ရန် ဖုန်းမပြောဘဲ နေလိုက်မှာနော် ...”

“ဟား ... ဟ ... မလုပ်လိုက်ပါနဲ့ ကလေးမရယ် ... ဒီလိုဆို မချစ်တော့ဘူးကွယ် ... အလကားပြောတာ ... ဖုန်းဆက် ရင်းနဲ့ သတိရသွားလို့ ... ဟား ... ဟား ... ဟား ...”

“ရယ် ... ရယ် ... ရယ်ရင်းနဲ့ သေသွားဦးမယ် ... ဒီမှာ ... ရန် စွန့်စားပြီး ထွက်လာခဲ့ရတာတော့ မသိဘူး ... စွတ်ပျော် နေ ... ဒီမှာ ... ရန်တို့ မိသားစုတွေ ကိုးရီးယားတား ကြည့် နေတာ ... အဲဒါ ... ရန်က ဆယ်နာရီကို တာဝေနဲ့ ဖုန်းပြော ရမှာဆိုတော့ မာမိတို့ ဒက်ဒီတို့ကို ထမင်းစားများသွားလို့

အိပ်ချင်လို့ဆိုပြီး ပက်ထွက်လာတာ ... အဟား ... မရယ်ရ ဘူးလား တာဝေ ...”

“မရယ်ရပါဘူး (ကျစ်) ... မင်းက ကိုယ်နဲ့ ဖုန်းစကားပြော ရမှာကို မင်းမိဘတွေကို ပက်တာတယ် ဟုတ်လား ...”

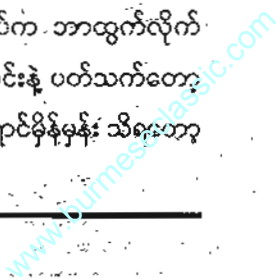
ရန် စကားပြောနားသွားပြီဆိုတာကို သိလိုက်ရ သည်နှင့် ရန် နှုတ်ခမ်းကလေးကို ဖိကိုက်ကာ သူ့အသံလေးကိုပဲ နားစွင့်ထားလိုက်သည်။

အဲဒီအချိန်မှာပဲ သူ့အသံက ရှူးရှူးရှားရှားနှင့် ဒေါသ ထိုင်းထသွားရလေသည်။

“ကိုယ်နဲ့ စကားပြောဖို့ ... ရန်က လှိုင့်လှိုင့်ပက်လှိုင့် ရိုက်နေ ခဲ့ရတာ ... ဟုတ်လား ... ကိုယ်က ဒီလောက်တောင် အဆင့် အတန်းမရှိတဲ့ အောက်တန်းကျတဲ့ကောင် ဖြစ်ခဲ့ရပြီလား ပြောစမ်းပါဦး ...”

“မဟုတ်ဘူး ... ရန် ... ရှင့်ကို အဲဒီသဘောမျိုးပြောတာ မဟုတ်ပါဘူး”

“ဘာ မဟုတ်ရမှာလဲ ... မင်း ဝါးစပ်က ဘာထွက်လိုက် တယ်ဆိုတာ ငါအားလုံးသိတယ် ... မင်းနဲ့ ပတ်သက်တော့ မှပဲ ငါဆိုတဲ့ကောင်က ငါ့ကိုယ်ငါ အရောင်မှိန်မှိန် သိရတော့ တယ် ...”

“တာဝေ ... ရှင် မဟုတ်တော့တွေ လျှောက်ပြီး မပြောပါနဲ့
ရန်ဆိုလိုတာက ... ဒီသဘော ... ”
“ခုန်း ... ခုန်း ... သမီး ... ရန် ... တံခါးဖွင့်စမ်း ... ”
“ရှင် ... ”

အပြင်ကနေ တခုန်းခုန်းခေါက်နေသည့် မာမိခေါ်သံ
က ရန် လက်ထဲက ဖုန်းကလေးကို မွေ့ရာပေါ် ဘုတ်ခနဲ ပြုတ်ကျ
သွားသည်အထိ သည်းထိတ်ရင်ဖိုဖြစ်သွားခဲ့သည်။

“ရန် ... တံခါးဖွင့်စမ်း ... ဘာလို့ လော့ခ်ချထားတာလဲ”
“ဟိုဒင်း ... ဟို ... အဲ ... ရန် ... ”

ရန် မာမိကို ဘာမှမပြောဘဲ ကျာသွားသည့် ဖုန်းက
လေးကို ကပျာကယာကောက်ကိုင်လိုက်ပြီး တာဝေကို လေသံထဲ
လေးဖြင့် တောင်းပန်လိုက်ရသည်။

“တာဝေ ... ခဏ ... ခဏလေးနော် ... ဒီမှာ မာမိခေါ်နေ
လို့ ... ”

တာဝေကို တောင်းပန်ပြီး ဖုန်းလေးကို ခေါင်းနှိုး
အောက်ထဲ ကပျာကယာထိုးလိုက်ကာ အိပ်ရာပေါ်မှ ဆတ်ခဲ
ထထိုင်ပစ်လိုက်ပြီး မာမိကို အသံကြည်ကြည်လေးဖြင့် ပြန်အသံ
လိုက်ရတော့သည်။

“လာပါပြီ ... မာမိရဲ့ ... ”

အဲဒီနောက် တံခါးဝကို ပြေးသွားလိုက်ပြီး တံခါးဖွင့်
လိုက်တော့ မာမိရဲ့ စူးစမ်းအကဲခတ်သည့် မျက်လုံးတွေက ရန်ကို
မူးမေ့သွားစေရသည်။

“ညည်းက ... အခန်းတံခါး လော့ခ်ချပြီး အခန်းထဲမှာ ဘာ
လုပ်နေတာလဲ ... ”

“ဘာမှမလုပ်ပါဘူး ... အဲ ... ဟို ... ဘုရားရှိခိုးပြီး ပုတီး
တော့စိပ်နေပါတယ် မာမိ ... ”

“ရှိခိုးနေတာ ဟုတ်ရဲ့လား ... ငါ့ကို ဓလိမ်နဲ့နော် ... ငါ
ကြားတာ ... ဖုန်းစကားပြောနေသလိုမျိုး ... ညည်း ဘယ်
သူနဲ့ ဖုန်းပြောတာလဲ ... ”

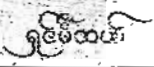
“ဖုန်းပြောတာမဟုတ်ပါဘူး ... မာမိ ... ဂါထာ ... ဂါထာ
တွေ ရွတ်နေတာပါ ... ရန်က ... ညကြီး အချိန်မတော်
ဘယ်သူ့ကို ဖုန်းပြောရမှာလဲ ... ”

“မာမိကြားတာတော့ ဖုန်းပြောနေသလိုပဲ ... ”

“မဟုတ်ပါဘူး မာမိရယ် ... ရန် လိမ်ပါ့မလား ... ”

“အေး ... အေး ... ဒါဆိုလည်း ပြီးတာပဲ ... ”

မယုံသလို မျက်နှာကြီးနှင့် ရန်ကို မျက်စိစောင်းခဲကာ
ချာခနဲ လှည့်ထွက်သွားသည့် မာမိကို ကြည့်ရှင်း ရင်မောစွာဖြင့်
တံခါးကြီးကို ပြန်ပိတ်လိုက်တော့သည်။

အဲဒီနောက် ခေါင်းအုံးအောက် ဖုန်းကလေးကို ...
ကောက်တိုင်ပြီး တာဝေကို အသံပြုလိုက်ရသည်။

“တာဝေ ...”

“အင်း ... ပြော ...”

“ဟို ... စိတ်မဆိုးပါနဲ့နော် ... မနက်မှဘဲ ထပ်ပြောကြတာ
ပေါ့ ...”

ရန် စကားတောင် မဆုံးလိုက်ရချေ။

တာဝေ ဖုန်းကဖျတ်ခနဲ ပိတ်သွားပြီမို့ ရန်လည်း
စိတ်တွေ ဝေဝါးစွာဖြင့်ပင် မျက်စိမှိတ်ချကာ ခုတင်ကြီးပေါ် တုံးလုံး
လှဲချလိုက်မိပါတော့သည်။

ဟင် ... မနက်ဖြန်မှာတော့ သူနဲ့ ဘယ်လိုရင်ဆိုင်

ရဦးမည်မသိ။

ရန် အခုကတည်းက ရင်ခုန်ထိတ်လန့်နေခဲ့ရပြီ ဖြစ်
သည်။

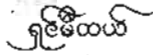
“ရန် ... မင်း ကိုယ့်နှလုံးသာကို ဒီလိုစော်ကားပုတ်ခတ်
လိမ့်မယ်လို့ ကိုယ် ဘယ်တုန်းကမှ မထင်ခဲ့ဘူး ...”

“ရှင် ... အဲဒီလို ... ရန်ကို မစွပ်စွဲနဲ့ ...”

ဒေါသဖြင့် ကိုယ်ကျပ်လက်ရှည်စပို့ရှပ်အစင်းကြား
ဘယ်ထားသည့် သူ့ရင်အုံကျပ်က နိမ့်ချိုမြင့်ချိုဖြစ်နေသည်မှာ ရန်
ကြည့်ရဲလောက်အောင် ရင်ခုန်ထိတ်လန့်သွားရပါသည်။

သူ့ကို အံ့ဩရင်ခုန်သွားသည့် မျက်လုံးတွေနှင့်
မန်းကတမ်း မော့ကြည့်လိုက်တော့ သူက ရန်ကို မျက်စောင်း
ကုတ်ကြည့်ရင်းက ...

“မင်းလုပ်ရပ်ကြောင့် ဘယ်လောက်ခံစားရတယ်ဆိုတာ ...
ငါ့ကိုယ်ငါအသိဆုံး ... ငါ့ ရင်အနာဆုံးက ငါသိပ်ပျော်တဲ့ မိန်း

ခတစ်ယောက်က ငါ့ကို အသိအမှတ်မပြုတာ အခံရအခက် ဆုံးပဲ ... ”

“မဟုတ်ဘူး ... မဟုတ်ဘူး ... ရှင်မားနေပြီ ... တာဝေ”

ရန် သူ့ကို ဘယ်လိုမှ ဖြေရှင်းလို့မရတော့သည့်အဆုံး မှုတ်ရည်များ စီးကျလာသည်။

“အဲဒါဆို ... မင်း ... ကိုယ့်ကို မင်းမိဘတွေရှေ့မှာ ရဲရဲဝံ့ဝံ့ မဆက်ဆံရဲတာလဲ ... မင်းဘက်က ရိုးသားရင် ကိုယ့်ကို မင်းမိဘတွေရှေ့မှာ ရဲရဲဝံ့ဝံ့ဆက်ဆံရဲမှာပေါ့ ... အခုတော့ မင်းက ကိုယ့်ကိုမှ အားမနာလျှာမကျိုး ခိုးကြောင်ခိုးဝှက် လုပ်ပြီး ချစ်သူလုပ်နေတာ ... ကိုယ်ဘာဖြစ်သွားပြီလဲ ... မင်းလုပ်ရပ်က ကိုယ့်ကို ဖော်ကားတာ ... ”

“ရှင် ... မားနေပြီ ... ရန်စိတ်ဓာတ် ဒီလောက်အောက်တန် မကျပါဘူး တာဝေ ... ရန် သိပ်ချစ်လို့ ရွေးချယ်ထားတဲ့ ချစ်သူကိုလည်း ရန် ဖော်ကားခဲ့တာ ဘာတစ်ခုမှ မပါခဲ့ဘူး အချိန်မတိုင်ခင် ရန်တို့ ချစ်သူဖြစ်နေတာကို မာမိတို့ သိသွား မှာ စိုးရိမ်စိတ်တစ်စိတ်ထဲပါ ... ”

“စိုးရိမ်တဲ့ ... အဲဒီစကားလုံးက ကိုယ့်ကို ဘယ်လောက် ဖော်ကားလိုက်ပြီလဲ ... ”

“ရှင် ... ရန်ကို မကျေနပ်ဘူးလား ... မကျေနပ်ဘူးဆိုရင် ... ”

ရန် အခုချက်ချင်း မာမိတို့ကို ဖွင့်ပြောပါမယ် ... လက်မထပ် ခင် ဘာကြိုတင်ပြင်ဆင်မှုမရှိသေးလို့ ဖွင့်မပြောသေးတာ ရှင် နားလည်ပါ တာဝေ ... ”

တာဝေဆီမှ ဘာစကားဆီမှ မကြားရတော့သလို ရန်လည်း သူ့ကို ဘာစကားမှ မပြောဖြစ်တော့ဘဲ တွေဝေငေးမော သွားရသည်။

အခုလို ချစ်သူသက်တမ်းနုနုကလေးမှာ ပြဿနာ အရွပ်အထွေးတွေ ဖြစ်နေခဲ့ရတာက ရန်ကို ပိုပြီးနာကျင်စေခဲ့ရ သလို...

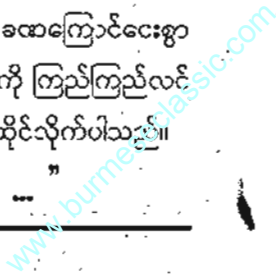
သူ ရန်ကို နားလည်မပေးနိုင်မိလားဆိုသည့် ခံစား ချက်တနှင့်တစ်ပိုင်းရင်က အိမ်ပြန်ရောက်တဲ့အထိ ထိုင်းမှိုင်းကာ အိမ် ထဲ လှမ်းဝင်သည့် ခြေလှမ်းတွေတောင် တုံ့နှေးသွားရသည်။

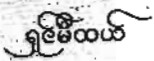
အဲဒီအချိန်မှာပဲ ...

“ရန် ... ခဏလာဦး ... ”

ဆိုပြီး အသံမာမာကြီးနှင့် မျက်နှာတည်မျက်နှာ သားကြီးနဲ့ လှမ်းခေါ်လိုက်သည့် မာမိကို ရန် ခဏကြောင်ငေးစွာ ခြိတ်ကြည့်ပြီးမှ ရင်မောနေသည့် မျက်နှာလေးကို ကြည့်ကြည့်လင် လင် ပြီးလျက် မာမိရှေ့က ဆိုဖာကြီးမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်ပါသည်။

“အဲ ... ဘယ်ကပြန်လာတာလဲ ... ရန် ... ”

“သင်တန်းက ပြန်လာတာပါ မာမိ ...”
 “သင်တန်းကလည်း မနက်ပိုင်းတင် တက်ရတာလား ...
 ညည်းပြန်လာတဲ့ သင်တန်းချိန်တွေက မမှန်ပါဘူး ...”
 “ဟုတ်ကဲ့ ... ရန် ... ဒီနေ့ အချိန်တစ်ချိန် စောဆင်းလာ
 တာ ... ခေါင်းကိုက်လို့ ...”
 “ဪ ... အေး ... အေး ... ခေါင်းကိုက်ရင်လည်း ဆေး
 သောက်ပြီး အိပ်ရာထဲမှာ နားနေလိုက် ... သမီး ...”
 “ဟုတ်ကဲ့ ...”

မာမိ ခွင့်ပြုလိုက်တာနှင့် ရန်ကလည်း မာမိအရှေ့ထ
 နေ ခြေကုန်သုတ်လိုက်တော့သည်။

အဲဒီအချိန်မှာပဲ ဧည့်ခန်းစားပွဲမှ ဖုန်းသံနှင့်အတူ
 မာမိ အသံကို ရင်ခုန်မောပန်းစွာ ကြားလိုက်ရပါတော့သည်။

“ဟယ်လို ... ဟယ်လို ... တာဝေ ... ဪ ... အေး ...
 မှတ်မိပြီ ... ရန်လား ... မရှိဘူးကွယ် ... အခုတင် အပြင်
 ထွက်သွားတယ် ... ဘယ်လို ... အခုပဲ မင်းဆီက ပြန်လာ
 တာ ... ဟုတ်လား ... အေး ... မရှိဘူး ... သူပြန်လာရင်
 ပြောလိုက်မယ် ...”

ဖုန်းကို ခွပ်ခနဲ ပစ်ချပြီး ရန်ဘက်ကို ဒေါသတပြင်
 လှည့်ကြည့်လာသည့် မာမိကို ရန် အံ့သြငေးကြောင်စွာ စိုက်ကြည့်

နေမိသည်မှအပ ဘာစကားမှ ပြောနိုင်ခွင့်မရှိတော့ချေ။
 “မိရန်ရန် ... လာခဲ့စမ်း ... ညည်းက ငါ့ကို မယ်မိတစ်ပတ်
 ရိုက်တပေါ့လေ ... မယ်လေး ... လေး ... မိုက်လုံးကြီး
 လိုက်တဲ့ မိန်းကလေး ... မိဘကို လက်တစ်လုံးခြားလိမ့်ပြီး
 ဟိုအကောင်နဲ့ ရည်းစားဖြစ်နေတာ ... ဟင်း ... ဒင်းလောက်
 မိုက်တဲ့ သမီးမျိုး ဒီလောက်ကမှာ တစ်သောက်မှမရှိတော့
 ဘူး ...”

ပြောရင်းနှင့် မာမိက စိတ်ကြီးပြီး ရန် ပခုံးနှစ်ဖက်
 ကို တဝုန်းဝုန်းထုရိုက်ပစ်လိုက်တော့သည်။

ရန်ကတော့ မာမိရိုက်တာကို နာနေတာသိသိကြီး
 နှင့် မရုန်းဝှံဘဲ မျက်ရည်စက်လက်ဖြင့် ခေါင်းညှိမိခံလိုက်ရသည်။

“အရှက်မရှိတဲ့ ... မိန်းကလေး ... ဒီလို ကလေးကဝင်ကိုများ
 ကြိုက်ရတယ်လို့ ... ငါ ... ငါ ... သေသာသေပစ်ချင်တယ်”

မာမိက ပြောရင်းနှင့် သူမရင်ဘတ်ကြီးကို ထုပြီး
 မောင်းတင်အော်လိုက်ချိန်မှာ ဒက်ဒီရောက်လာခဲ့ပြီမို့ ပြဿနာက
 ပိုပြီးကြီးထွားသွားရသည်။

“ဟာ ... ဒီ သားအမိတွေ ... ဘာဖြစ်နေကြပြန်ပြီလဲကွာ”

“ဘာဖြစ်ရမှာလဲ ... ရှင့်သမီး အလိမ္မာတုံးကြီးလေ ... ကျွန်မ
 တို့ကို မလိုမဲ့တစ်ပတ်လုပ်တာ ... ဒါ ကျွန်မတို့ အရှက်ကို

အခု ဟိုကောင်လေးဖုန်းလှမ်းဆက်လို့ သင်တန်း
တတ်တယ်တက်တယ်ဆိုပြီး ဟိုကောင်လေးနဲ့ ချိန်းချိန်း
တွေ့နေတဲ့ ကိစ္စကို သိရတာ ... ဒါ ... သူ့ မိဘကို အသုံးချ
တာ ... ကျွန်မ ရှင့်သမီးလုပ်ရပ်ကို ခွင့်မလွှတ်ဘူး ... လုံးဝ
ခွင့်မလွှတ်ဘူး”

စားပွဲကြီးကို လက်ဝါးဖြင့် တဖြန်းဖြန်း ရိုက်ပြီး
ဝေါက်ကွဲနေသည့် မာမိကို ရန် မကြည့်ရက်တော့ဘဲ ခေါင်းကလေး
ငုံ့ချကာ တအိအိငိုချလိုက်မိပါတော့သည်။

အဲဒီအချိန်မှာပဲ ဒက်ဒီရဲ့ ငြူစူကြမ်းမောင်းသံကြီးကို
လည်း ကြားလိုက်ရပြန်သည်။

“သမီး ... ဒီလိုလုပ်တာ မကောင်းဘူးကွာ ... ဒက်ဒီလည်း
လုံးဝခွင့်မလွှတ်ဘူး ... ဒက်ဒီ သမီးကို ယုံကြည်ထားခဲ့တာ
ကို သမီးစော်ကားလိုက်တာပဲ ... ဘယ်မှာလဲ ... သားသမီး
ယုံလို့ရမယ်ဆိုတဲ့ စည်း ... ဘာရှိတော့ခလဲ ... ကဲ ပြော
စမ်း ... ”

“သား သမီးယုံ စုံလုံးကန်းလေ ... ရှင့်သမီးကို ကျွန်မတို့
ယုံမိလို့ ကျွန်မတို့ မျက်စိစုံလုံးကန်းတဲ့ ဘဝကို ရောက်ပြီး
အခုလို အလိုမိုခံခဲ့ရတာ ... ”

တစ်ယောက်တစ်ခွန်း ဝိုင်းဆူနေကြသည့် ဒက်ဒီနဲ့

မာမိကို ရန် မဝံ့မရဲလေး မော့ကြည့်ပြီး ဖြေရှင်းဖို့ကြိုးစားလိုက်ပါ
သည်။

“ဟို ... ရန် ... မာမိတို့ကို ညာထားတာ မဟုတ်ပါဘူး ...
သူနဲ့က ချစ်သူဖြစ်တာလည်း သိပ်မကြာသေးလို့ ဖွင့်မပြော
ဖြစ်သေးတာပါ ... တစ်နေ့နေ့တော့ မာမိတို့ကို ဖွင့်ပြော
မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ထားပါတယ် ... ဟို ... ဖွင့်ပြောရမှာလည်း
မဝံ့မရဲဖြစ်နေတာပါ ... ”

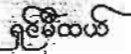
“အမယ်လေး ... တဟိုဟိုနဲ့ ဖြေရှင်းနေလိုက်တာ ... ညည်း
အဲဒီကောင်ကို လက်ထပ်ဖို့အဆင့်အထိ ချစ်တာလား ...
သမရိုးကျချစ်တာလား ... တစ်ခွန်းပဲပြော မိရန်ရန် ... ”

“လက်ထပ်ဖို့ အဆင့်အထိ ချစ်ခဲ့တာပါ မာမိ ... ”

“ဘာ ... ဘာပြောတယ် ... ညည်းက လက်ထပ်မယ့် အဆင့်
တောင် တွေးထားပြီးပြီပေါ့ ဟုတ်လား ... ဒီကောင်လေးရဲ့
အခြေခံစစ်မြစ်ကို မသိဘဲ ညည်း မိုက်လုံးကြီးလိုက်တာ ...
မိရန်ရန်ရဲ့ ... ”

မာမိက စောစောက ရိုက်ရတာကို အားမရနိုင်
သေးဘဲ ရန်ကို ဒေါသတကြီး လက်ဝါးကြီးကားပြီး ပါးချမလို့ ရွယ်
လိုက်ချိန်မှာ ဒက်ဒီက ဝုန်းခနဲ ထရပ်ပြီး မာမိလက်ကြီးကို ဆွဲကိုင်
ကာ ...

www.burmeseclassic.com

“ဟာ ... မင်းကလည်းကွာ ... ဒေါသကို ရှေ့
 ဝယ်စမ်းပါနဲ့ ... အေးအေးဆေးဆေးဆေးဆေးဆေး ပြောစမ်းပါ ...”
 “အေးအေးဆေးဆေးဆေး မပြောနိုင်ဘူး ... ဒီကောင်ကို စမြင်
 ကတည်းက အပိုးမကျိုးလို့မျက်မှန်းကျိုးတာ ... ယောက်ျား
 ဖြစ်ပြီး မျက်နှာက မျက်နှာဖောင်းနဲ့ ... ကြည့်တော့ ငါအဖေ
 ကိုတောင် မျက်လုံးခြင်းဆိုင်ပြီး ယှဉ်ကြည့်ရဲတာ ... တစ်
 စက်မှ ရိုးသားတဲ့ကောင် မဟုတ်ဘူး ... ညည်း ဒီကောင်ကို
 လုံးဝမယူရဘူး ရန် ...”
 “ဟာ ... မိန်းမရယ် ... ပြန်ထိုင်စမ်းပါ ... ဒေါသမကြီးစမ်း
 ပါနဲ့ ... သမီးကလည်း အရွယ်ရောက်နေပြီပဲ ... အေး ...
 မသင့်တော်ဘူး သင့်တော်တယ်ဆိုတာကိုပဲ ဒက်ဒီတို့ကို
 ပြောပြ ... ဒက်ဒီတို့ လေ့လာသုံးသပ်ကြည့်လို့ သဘော
 မတွေ့ဘူးဆိုရင် သမီး ရှေ့တိုးဖို့ လုံးဝမလိုတော့ဘူး ...
 ညည်းကို ငါကိုယ်တိုင် ယောက်ျားရှာပြီး ပေးစားပြမယ်”
 “ဟင်”

ရန် ဒက်ဒီကို အလန့်တကြား မော့ကြည့်လိုက်မိ
 သည်။

ဒက်ဒီမျက်နှာသည်လည်း မာမိနည်းတူ မနီးရိုးစွဲ ဒေါ
 သမုန်တိုင်းထန်နေပြီဖြစ်သည်။

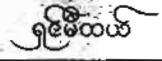

ဒီပုံအတိုင်းဆို ဒက်ဒီကိုလည်း အားကိုးလို့ မရတော့
 ပြီမို့ ရန် ဝမ်းနည်းအားငယ်ကာ မျက်ရည်တွေသာ တစ်မှိမ်မှိမ်းကျ
 လာခဲ့တော့သည်။

“ကဲ ... သမီး ... ပြောပြ ... ကောင်လေး ... မိဘ အဆင့်
 အတန်း စာရိတ္တ ... ကောင်လေးရဲ့ စာရိတ္တ ... အကျင့်
 မကောင်း ... ရိုးသားမှုရှိမရှိ ... ပြောပြ ...”
 “သူက ... သိပ်ရိုးသားပါတယ် ... ဒက်ဒီ ...”
 “အမယ်လေး ... ရိုးသားတယ် ... ရိုးသားတယ်ဆိုတာက
 ဘာလုပ်ရအောင်လဲ ... ရိုးတယ်ဆိုတာလည်း ဒီခေတ်ကြီး
 မှာ မရှိတော့ပါဘူးအေ ... လုပ်မနေစမ်းပါနဲ့ အပိုတွေ”
 “မြတ်ရာ ... မင်းကလည်း တစ်မှောက် ... သမီး လွတ်
 လွတ်လပ်လပ်ပြောပါစေ ... ကဲ ... သမီး ဆက်ပြော ...
 ဘာမှ စိတ်အနှောင့်အယှက်မဖြစ်နဲ့ ...”

ဒီတစ်ခါတော့ ရန် ဒက်ဒီကို အားကိုးတကြီး မော့
 ကြည့်ပြီး အားရှိတက်ကြွစွာ ပြောလိုက်သည်။

“သူတို့ အသိုင်းအဝိုင်းက ချမ်းသာတဲ့ အသိုင်းအဝိုင်းပါ ...
 ဒက်ဒီ အကျင့်စာရိတ္တ အနေနဲ့လည်း ဘာမှပြောစရာမရှိပါ
 ဘူး ... အလုပ်ကတော့ သားအမိနှစ်ယောက် ရိုးရိုးသား
 သားလုပ်ကိုင်စားသောက်ကြတာပါ”

“နေ့ခင်းပိုင်း ... သူတို့ အသိုင်းအဝိုင်းက ချမ်းသာတယ်ဆို တော့ သူတို့ကတော့ မချမ်းသာဘူး ဆိုလိုတာပေါ့ ဟုတ် လား ... ”

“ဇနတ်ပါဘူး ... သူတို့ချမ်းသာတာကို ပြောတာပါ”
“သူတို့ချမ်းသာတာက ဘယ်လောက်အဆင့်အတန်းလဲ ... ကားရှိလား ... ဘယ်နှစ်စီးရှိလဲ ... ဘာလုပ်ငန်းကြီးတွေ ထူထောင်ထားသလဲ ... အဲဒါမေးတာ ... ”

“ကားရှိတာတော့ မတွေ့မိဘူး ... လုပ်ငန်းလုပ်တာက တော့ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့်လုပ်တယ် ... မာမီ ... ”

“အမယ်လေး ... သူတို့ ကျယ်ပြန့်တာလောက်များ အရေး အရာလုပ်ထည့်ပြောလို့ ... သူတို့ ပစ္စည်းရှိတာ တို့အိမ်က ကားတစ်စီးစာလောက်ရှိမယ် မထင်ပါဘူး အေ ... ”

“အဲဒီလို မဟုတ်ဘူး ... မာမီရယ် ... ”

“ညည်း ... ကျုပ်ကို ဆင်ခြေပေးမနေနဲ့အေ ... ငါ ကောင် လေးကို လေ့လာဦးမယ် ... ”

မာမီက ပြောပြောဆိုဆို ဝုန်းခနဲ ထရပ်လိုက်သဖြင့် ရန်က ၁၀၀၀ကို အားကိုးတကြီးလှည့်ကြည့်လိုက်တော့ ၁၀၀၀ကို အကြည့်တွေကို မျက်နှာကြီးလှည့်ပြီး မသိချင်ယောင်ဆောင်လိုက် သည်။

အင်း ... ဒက်ဒီလည်း သူမိန်းမကြီး သဘောဆန္ဒနဲ့ တစ်ထပ်တည်းပဲဆိုတာ နှုတ်က ဖွင့်မပြောပေမယ့် မျက်နှာမူမျက် နှာမောင်းကြီးနှင့်တင် သိလိုက်ရပြီ ဖြစ်သည်။

ဒီအတိုင်းဆို မာမီကိုပဲ ရန် ဖားရတော့မယ့် အဖြစ် တို့ ရောက်ခဲ့ရပြီမို့ ရန် မာမီ မျက်နှာကြီးကို အသနားခံသည့် မျက် လုံးတွေနှင့် စိုက်ကြည့်ကာ ...

“ဟို ... သမီး ... သူ့ကို ဘယ်နေ့ခေါ်တွေ့မှာလဲ ဟင် ... ”

“မနက်ဖြန် နေ့ခင်း ... ခေါ်ခဲ့ ... ”

“ဟုတ်ကဲ့ ... မာမီ ... သူနဲ့တွေ့ရင်လေ ... ဟိုလေ ... မာမီ မျက်နှာကြီးကို မျက်နှာကြောကြီး တင်းမထားပါနဲ့ နော် ... ပြီးတော့ သူ့ကို လေသံမာမာကြီးနဲ့လည်း ... ”

“တော်စမ်း ... မိရန်ရန် ... ညည်းက ဒီကောင်များ ကြောက် နေရပြီလား ... ဒီမှာ ... ဒီကောင်ကို ညည်းနဲ့ပတ်သက်နေ လို့ ငါမနှစ်မြို့ပေမယ့် လက်ခံတွေ့ဆုံလိုက်တာ အရေး အရာသိပ်လုပ်နေတယ်လို့တော့ မထင်လိုက်နဲ့ ... ”

တစ်တစ်ခွခွပြောပြီး ချာခနဲ လှည့်ထွက်သွားသည့် မာမီ နောက်ကျောပြင်ကြီးကို ငေးကြည့်ရင်း ရန် ခေါင်းတစ်ခုလုံး နူးနောက်သွားတော့သည်။

မူးသွားသည့် ခံစားချက်ကို မျက်လုံးအဖုံကို ခပ်

တစ်ဘက် မှတ်ချက်ပြုပြီးမှ အနားမှာရှိနေသေးသည့် ဒက်ဒီကို အား
ထိုးတင်ပြီး ချစ်လုံးတွေနှင့် ဖွင့်အကြည့် ဒက်ဒီက ရယ်ကျဲကျဲကြီး
တစ်ခတ်လှည့်သွား၍ ရန် ဘက်မှာ ဒက်ဒီရှိနေတာကို သိလိုက်ပြီ
မို့ ရန် အချိန်တက်ကြွသွားတော့သည်။

“အင်း ... ။” ချစ်သူ တာဝေကတော့ ရန် မိဘတွေ
နဲ့ အယ်လိုရင်ဆိုင်နေရတယ်ဆိုတာကို ဘာမှမသိရှာခဲ့ချေ။

ရန် မာမိနဲ့ ဒက်ဒီကို တွေ့ဆုံရမှာ သူ့ရင်ထဲ နည်း
နည်းလေးနေပေမယ့် သူက သာသာထိုးထိုးပင် ဝတ်နေကျ ဂျင်း
ဘောင်းဘီရှည်နှင့် ပိုလိုစပိုရှပ်အဖြူစင်းလေးကို တွဲဝတ်လိုက်ပြီး
မိမိစတိုင်လ်ဖြင့်ပင် ရန်တို့ ဘိဏ်ကို ရောက်ရှိသွားခဲ့သည်။

သူ့ရောက်သွားချိန်မှာ သူ့ကို အဆင်သင့် စောင့်ကြို
နေတန်ရှိသည့် ရန် ဒက်ဒီက မျက်မှန်ကြီးအောက်က ... မျက်လုံး
ဘက်တောက်တွေနှင့် သူ့ကို ခင်မင်နှစ်လိုဖွယ် ပြုံးပြလာခဲ့တာ
သူကလည်း ရန် ဒက်ဒီကို နွေးထွေးစွာ ပြုံးပြလိုက်ပါသည်။

“လာ ... ထိုင်ကွာ ... မောင်တာဝေ ...”
“ဟုတ်ကဲ့ ခင်ဗျ ...”

www.burmeseclassic.com

လူကြီးနှစ်ယောက် အရှေ့က ဆိုဖာရှည်ကြီးမှာ သူ
နဲ့ နေထိုင်လိုက်ပြီး ရန်ကိုလည်း ထူမြေ့ရရ ကြည့်လိုက်

ရန်က သူမ မာမိ သူ့ကို စူးစမ်းအကဲခတ်နေတာကို
နေတတ်မထိုင်တတ်နှင့် လက်သည်းကလေးကိုက် ငြိမ်သက်နေ
ခြင်းမှာပဲ ရန် မာမိအသံကြီးက စူအင့်အင့်ကြီး ထွက်လာခဲ့သည်။
“သမီးက ... မောင်တာဝေ အတွက် ... အအေးတစ်ခုစီပေါ်
ခဲ့ ... ”

ရန်ကို ဒီစကားဝိုင်းထဲက ပထုတ်လိုက်တာကို သူ
ကောင်းကောင်းနားလည်လိုက်သည်။

ရန်ကလည်း ကောင်းကောင်းသဘောပေါက်ပုံဖြင့်
သူ့ကို မျက်လုံးလေး တစ်ချက်စွေကြည့်ပြီး အချက်ပြကာ ဧည့်ခန်း
ထဲက လှည့်ထွက်သွားလေသည်။

ရန် ဧည့်ခန်းထဲမှ ထထွက်သွားတာနှင့် ရန် မာမိ
အသံအင့်အင့်ကြီးက ...

နားထဲကို နားကလော်စွာ ဝင်ရိုက်လာခဲ့သည်။

“မောင်တာဝေနဲ့ သမီး ချစ်သူတွေဖြစ်တာ သိပ်မကြာအေး
ပေမယ့် မောင်တာဝေ မိသားစု အရေးကို အတွင်းကျကျ
သိချင်လို့ အခုလို မင်းကို ခေါ်တွေ့လိုက်ရတာပါ ... ”

“ဟုတ်ကဲ့ ... ”

“အင်း ... မောင်တာဝေ ... အန်တိုသမီးကို လက်ထပ်ဖို့
ဘာတွေများ အန်တိုသမီးအဆင့်နဲ့ တူတူတန်တန် ပြင်ဆင်
ပြီးပြီလဲ ... ”

“ခင်ဗျာ ... ”

“မရှင်းဘူးလား ... အန်တိုပြောတာကို ... ”

“ဪ ... ဟော ... ရှင်းပါတယ် ... ရှင်းပါတယ် ... ခင်ဗျ”

“အေး ... အန်တိုဆိုလိုချင်တာက မောင်တာဝေဘက်က
ငွေရေးကြေးရေး အခြေအနေ ... အန်တို မောင်တာဝေနဲ့
တွေ့လိုက်ရတာ သမီးရဲ့ ရှေ့ရေးကို ဆွေးနွေးချင်လို့ပဲ ...
မင်းတို့က လက်ထပ်ဖို့ အဆင်ထိ ဆုံးဖြတ်ပြီးပြီဆိုတော့
အန်တို ဆွေးနွေးရတာပါ ... ”

“ဟုတ်ကဲ့ ... ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ရန်ကို လက်ထက်ဖို့ ကျွန်
တော်တော်နိုင်တဲ့ဘက်က အကောင်းဆုံး ဆောင်ရွက်ပေး
နိုင်ပါတယ် ... ”

သူ စကားကို ရန် မာမိ သဘောမတွေ့ပုံဖြင့် မျက်
မှောင်ကြီးတွန့်ရှုံ့ထားလေသည်။

အင်း ... ဒီမိန်းမကြီးနဲ့ သူကတော့ သူ သည်းခံပေါင်း
မှ တည့်မယ့်ပုံမို့ သူကလည်း ရင်ထဲမှာ အောင့်သည်းအောင့်သက်

... လုပ်ငန်းထားလိုက်ရပါသည်။

“မောင်တာဝေ ... မိဘတွေကော ...”

ရုပ်ချောသလောက် အသံကြီးက တင်စီးသလိုလို ဆင်နွယ်တာ။ သူ့ရှင်ထဲမှာ အခဲရခက်လှသည်။

ဒါပေမဲ့ သူမကြီးက ကိုယ့်ယောက္ခမဖြစ်ရမှာမို့ သူ့စိတ်လျှော့ပြီး ခပ်ပြေပြေလေး ပြောလိုက်ရသည်။

“ကျွန်တော့်မှာ ... အဖေမရှိတော့ပါဘူး ... မေမေကတော့ အရောင်းအဝယ်လုပ်ပါတယ် ... အိမ်ပေါင်ခံ မြေကွေ့ အပေါင်လုပ်ပါတယ် ...”

“အန်တီ ... စပ်စုတာ မဟုတ်ဘူးနော် ... မောင်တာဝေ မေမေရဲ့ တစ်လတစ်လဝင်ငွေက ဘယ်လောက်ရသလဲ ကွယ် ... အန်တီ သိသင့်သိထိုက်လို့ မေးတာပါ ...”

“ကျွန်တော် သိသလောက်တော့ အရောင်းအဝယ်တစ်ခု တည်းနဲ့တင် ကျွန်တော်တို့သားအမိနှစ်ယောက် တော်တော် ပြေလည်ပါတယ် ... ကျွန် စီးပွားရေးမပါ အရောင်းအဝယ် တစ်ခုတည်းနဲ့တင် တစ်လကို ပုံမှန်ဆယ့်ငါးသိန်းလောက် တော့ ရှိမယ်ထင်တယ် ...”

“ဪ ... အေး ... အေး ... သားအမိနှစ်ယောက် ရိုးရိုး သားသား လုပ်ကိုင်စားသောက်တာ ကောင်းပါတယ် ...”

ဒါနဲ့ ... မင်းကော ဘာလုပ်ငန်းလုပ်ဖို့ စိတ်ကူးထားသလဲ မောင်တာဝေ ...”

သူ့ကို အမှုသည်စစ်နည်း တစ်ခုပြီးတစ်ခု စစ်နေ ည့် ရန် မာမိကို သူ စိတ်ထဲက ဓုန်းတီးလှပေမယ့် သူမကြီး မေး ည့်ကို စိတ်ရှည်လက်ရှည်ကြီး ဖြေလိုက်ရပါသည်။

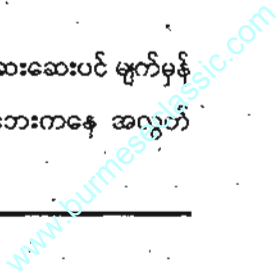
“ကျွန်တော် ... အခုလောလောဆယ် လုပ်ငန်းလုပ်ဖို့ မဆုံး ဖြတ်ရသေးပါဘူး ... နောက်မှ ... ကျွန်တော် လုပ်ငန်းတစ် ခုခုလုပ်မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ထားပါတယ် ...”

အဲဒီအချိန်မှာ ရန် ပြန်ရှောက်လာပြီး အအေးလင် နန်းကို သူ့အရှေ့မှာ ချလိုက်သည်။

“သောက်လိုက်ပါဦး ... မောင်တာဝေ ... သမီးက ဒီကိုလာ ထိုင်လှည့်လေ ...”

ရန် မာမိက ရန်ကို သူမကြီးဘေးမှာ ဝင်ထိုင်ခိုင်း ထိုက်တော့ ရန်နှင့်သူ အကြည့်ချင်းဆုံပြီး ရန်က မျက်လုံးကလေး ခြုံပြကာ သူ့ကို အားပေးနှစ်သိမ့်လိုက်သည်။

ရန် ဒက်ဒီကတော့ အေးအေးဆေးဆေးပင် မျက်မှန် ကြီးနဲ့ ဂျာနယ်ဖတ်နေပြီး သူ့ဇနီးစကားကို ဘေးကနေ အလွှာတံ ထောက်ခံနေသည်လား မသိ။

“အန်တီတို့ဘက်ကတော့ မောင်တာဝေကို အခုမှ သမီးထော်သက်ပြီး သိခဲ့ရတာ ... အန်တီ သမီးကတော့ မွေးလာတည်းက ရွှေပုံပေါ်မှာ ကြီးပြင်းသလိုဖြစ်နေတော့ အသုံးအပြုန်းကြီးတယ် ... တစ်ခါတစ်ခါ Shopping ထွက်ရင် သိန်းသုံးဆယ်လေးဆယ်ကုန်တာ ... တစ်ခါတစ်ခါ ဒီမှာ Shopping ထွက်ရတာ အားမရရင် စင်္ကာပူကို Shopping ထွက်တာ”

သူနှင့်ရန် အကြည့်ချင်းဆုံးသွားချိန်မှာ သူ နှုတ်ခမ်းတစ်စုံက ကွေးခနဲ ကျသွားခဲ့သည်လား မသိ။

ဒီအချိန်မှာ မယ်တော်ကြီးကတော့ ကြွားလုံးထုတ်ရတာ တစ်စထက်တစ်စ အာပေါင်အာရင်းသန်လာရပြီ ဖြစ်သည်။

“အင်း ... အန်တီတို့ကလည်း တစ်နှစ်ကို သိန်း တစ်ထောင် ငါးရာလောက် ပုံမှန်ဝင်နေတော့လည်း သမီး သုံးတဲ့ ကြေးက မပြောပလောက်ပါဘူးပေါ့ကွယ် ... သမီးက ငယ်ပါသေးတယ် ... အိမ်ထောင်ပြုဖို့ အရွယ်သိပ်စောပါသေးတယ် ... ဒီကြားထဲ မင်းလည်း လုပ်ငန်းရယ်လို့ ထူထူမထူမထူ ဖတ်ဖြစ်အောင် ကြိုးစားကြည့်ဦးပေါ့ ... အန်တီတို့ သမီးလေးကို စိတ်မဆင်းရဲစေချင်လို့သာ မင်းနဲ့ အခုလို လက်

တွေဆုံလိုက်ရတာ ... ”

အဆုံးသတ်မှ နှုတ်လိုက်သည့် ရန် မာမိစကားတွေ ငိုချင်နေရသည့် သူ့ခေါင်းကြီးကို တင်အနဲ ထောင်သွားရပါသည်။

မင်း သူ့ကို ဒီအမျိုးသမီးကြီး တိုက်ကွက်လှလှ ထုတ်ပစ်လေပြီ ဖြစ်သည်။

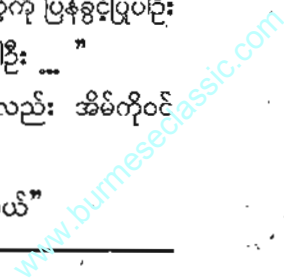
သူ့ဘဝနဲ့ ရန်ဘဝကို ဘယ်လောက်အထိ ကွာခြားမယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းကို ယှဉ်ပြလိုက်သည့် ဒီအမျိုးသမီးကြီးကို သူ့နှလုံးသားက မှတ်လောက်သားလောက် မှတ်သားခဲ့ပြီဆိုတာကို သူ့ဘာ တစ်နေ့ ရန် သိခွင့်ရခဲ့မှာ အမှန်ပင် ဖြစ်သည်။

အခုအချိန်မှာတော့ သူက နာသွားသည့် ရင်ဖြင့် ရန်အိမ်ကို တစ်ချက် ကြည့်ပြီး အတိုက်အခံလုပ်လိုက်ရသည်။ လူတစ်ယောက်ရဲ့ မျက်နှာမျိုးမဖြစ်အောင် မျက်နှာကို ပြင်ဆင်ကာ ခေါင်းတစ်ချက် ညိတ်လိုက်ပြီး ...

“ဟုတ်ကဲ့ ... အခုလို ကျွန်တော့်ကို လမ်းညွှန်ပေးတဲ့ အန်တီကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ... ကျွန်တော့်ကို ပြန်ခွင့်ပြုပါဦး အန်တီ ... ဦး ... ကျွန်တော့်ကို ခွင့်ပြုပါဦး ... ”

“အေးကွာ ... မောင်တာဝေ ... နောက်လည်း အိမ်ကိုဝင်နိုင်ထွက်နိုင်ပါတယ်ကွာ ... ”

“ဟုတ်ကဲ့ ... ရန် ... ကိုယ်သွားတော့မယ်”

သူ ရန်ကို အဓိပ္ပာယ်ပါပါ တစ်ချက် နှင့်နှင့်စိုက်ကြည့်
ပြီး သူတို့ မိသားစုကို ကျောခိုင်း လှမ်းထွက်လိုက်သည်။ အချိန်
မှာတော့ သူရင်ထဲမှာ နာကျင်သည့် လှိုင်းတွေ ထပ်ထပ်ကြမ်းရိုက်
ခတ်သွားတိတော့သည်။

*

“ကောင်လေးက ချေချေငင်လေးပဲ ... မဆိုးပါဘူးကွ”
ဒက်ဒီက တာဝေ ပြန်သွားပြီးတာနဲ့ ကောက်ခါငင်
ခါ အသိအမှတ်ပြုလိုက်လေသည်။

ဒါကို မာမီက မကျေမနပ်ဖြစ်သွားကာ ဒက်ဒီကို
ချွတ်စောင်းနက်နက်ကြီး တိုးလိုက်ပြီး ...

“ဘာမဆိုးတာလဲ ... ဆိုးတာ ... ဆိုးတာ ... ဟင်း ...
သမီး မျက်နှာကြောင့် ဒီလောက်ဧည့်ခံလိုက်တာ ... ဒီမှာ
ရန် ... မာမီ ... မောင်တာဝေကို သဘောမကျဘူး ... ဘု
တို့အသိုင်းအဝိုင်းနဲ့ မာမီတို့အသိုင်းအဝိုင်းနဲ့ ဘယ်လိုမှ
မအပ်စပ်ဘူး ... မဖြစ်ညစ်ကျယ် ... ပစ္စည်းရှိတယ်ဆိုရုံ

ကလေးနဲ့ အထက်တန်းစားဘဝ အကွာကြီးပဲ ... သူတို့
စီးပွားရေးအခြေအနေကို ညည်းလည်း ကြားသိလိုက်ရပြီ
မဟုတ်လား ... ညည်း ... ဒီကောင်နဲ့ ဘယ်နည်းနဲ့မှ မဖြစ်
နိုင်တော့ဘူး”

“ဟင်”

ရန် အားကိုးရာမဲ့ သွားရပါပြီ

ဒက်ဒီကို အားကိုးရာမဲ့သွားသည့် မျက်လုံးတွေနှင့်
မော့ကြည့်လိုက်တော့ ဒက်ဒီက အားပေးနှစ်သိမ့်သလို ခေါင်းတ
ဆတ်ဆတ်ညိတ်လိုက်သဖြင့် ရန် အားရှိ တက်ကြွသွားရသည်။

ရန် အားရှိသွားပေမယ့် မာမိကတော့ ဒေါသပုန်ထ
ခေါက်ကွဲသွားရလေပြီ။

“ရှင်က ... ဘာခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိတ်တာလဲ ... ”

“ဪ ... သဘောပေါက်လို့ပါကွာ ... ဒါနဲ့ ... မင်းပဲ စော
စောက ကောင်လေးကို မျှော်လင့်ချက်တွေပေးပြီးတော့
မင်းက အခုစာလေးကြော် အခုဆီထမင်း ... လူကြီးဖြစ်ပြီး
ပြောင်းလဲတာ မကောင်းပါဘူး ... ကောင်လေးသနားပီ
တယ် ... သူလည်း လူငယ်တစ်ယောက်ပဲ ... ကြီးစားဦးမှာ
ပေါ့ကွာ ... မင်းက မားမဦးပိတ်စကားပြောလို့ ဘယ်ဖြစ်
မလဲ ... ရိုးရိုးသားသားလေးပဲ”

“အမယ်လေး ရိုးတာ ... ဘာလုပ်မှာလဲ ... ဘာမှလုပ်လို့
မရဘူး ... ဒီမှာ ... ရှင် ဘာမှမသိဘဲနဲ့ ဝင်မပြောနဲ့ ...
ကျွန်မတို့အသိုင်းအဝိုင်းထဲမှာ ဒီအရွယ်ကို ကိုယ့်လုပ်ငန်း
ကိုယ်ထူထောင်ပြီး စီးပွားရေးလုပ်နေတဲ့ သူတွေ ပုံအောင်လို့
သမီးကို စိန်တွေရွှေတွေ ပုံတောင်းနိုင်တဲ့ သူတွေချည်းပဲ ...
ဒီလို ဘာမဟုတ်တဲ့ ကောင်လေးနဲ့တော့ အဖြစ်မခံနိုင်ပါ
ဘူး”

စီးပွားရေးကို လောဘဇောတိုက်ပြီး သမီးကို ဘယ်
သူနဲ့မှ မတူမတန်ထင်နေသည့် မာမိကို ရန် စိတ်ဖျက်စွာ စိုက်ကြည့်
လိုက်မိသည်။

အင်း ...။ ဒီပုံအတိုင်းဆို ဘယ်လိုနည်းနဲ့ဆွဲဆောင်ရ
ပါ့မလဲဆိုပြီး အကြံယူနေတုန်းမှာပဲ လက်ခနဲ ရသွားသည့် အကြံတစ်
ခုက မာမိကို အမောပြေသွားစေခဲ့လိမ့်မည် ထင်ပါသည်။

“မာမိရယ် ... သူက ... အထည်ကြီးနဲ့ မနေတတ်လို့ပါ ...
သူတို့ပစ္စည်း တော်တော်ချမ်းသာပုံတော့ရတယ် ... ရန်ကို
သူ ပြောထားတာတစ်ခုတော့ရှိတယ် ... မြို့ထဲက နေရာ
ကောင်းရရင် သူ Restaurant တစ်ဆိုင်ဖွင့်မလို့တဲ့ ... ”

“ Restaurant ဟုတ်လား”

မာမိ မျက်လုံးတွေ အရောင်တစ်ဖျတ်ဖျတ် လက်ခါ

ကျွန်းဖြင့် နေ့က ကျေနပ်သွားရပါသည်။

ဒက်ဒီကိုလည်း လှစ်ခနဲ ခိုးကြည့်လိုက်တော့ ဒက်ဒီ

ရယ်ချင်ထက်ကျိဖြစ်နေတဲ့ မျက်နှာကြီးနှင့် တစ်ဖက်လှည့်ထားသည်။

“ဟဲ့ ... မိရန် ... ငါမေးနေတယ်လေ ... ဘာမြို့စိလုပ်နေတာလဲ ... ဒီကောင် Restaurant ဖွင့်တယ်ဆိုတာ တကယ်လား ... ”

“ဟုတ်ကဲ့ ... ဒီနှစ်ကုန်လောက်ပဲဖြစ်မလား မသိဘူး ... ”

ပါးစပ်က လိမ်နေရတာ ရင်ထဲမှာတော့ အခုန်သား။

မာမိကတော့ ရန်ရဲ့ လိမ်စဉ်တွေကို ဘာမှမသိရှာဘဲ ဘာကယ်ယုံသွားကာ အားတက်သရော မေးလာခဲ့ပြန်သည်။

“အဆင့် ... အဆင့်မြင့်မြင့်ထဲကပေါ့ ... ”

“ဟုတ်ကဲ့ ... သူပြောတာကတော့ တော်တော်အဆင့်မြင့်မြင့်ဖွင့်မယ်ပြောတာပဲ ... သူက စီးပွားရှာ တော်တော်လဒ်မြင်တယ် ... လူသာငယ်ပေမယ့် သြဇာလည်းရှိတယ် မာမိ ... ”

“အမယ်လေး ... သူ သြဇာရှိတာက အရေးမကြီးပါဘူး ... ညည်းကိုရော သြဇာပေးသေးလား ... ညည်း လုံးဝအညံ့မခံနဲ့နော် ... ကိုယ့်အောက်က လူရဲ့ ဆရာအလုပ်တော့ ဘယ်

တော့မှ မခံနဲ့ ... ”

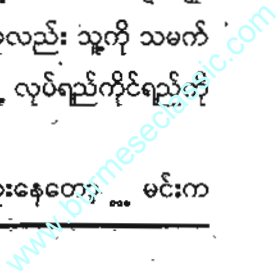
ချက်ချင်းကြီး ပြောင်းလဲသွားသည့် မာမိ လေသံကြောင့် ဒက်ဒီ ဟန်မဆောင်နိုင်တော့ဘဲ တဟားဟား ရယ်ချလိုက်တော့သည်။

“ဟင် ... ရှင်က ... ဒါ ဘာရယ်တာလဲ ... ကျွန်မကို လှောင်တာပေါ့လေ ... ”

“မြတ် ... မင်းကလည်း ... တယ်ပြီး အပြောင်းအလဲမြန်ပါလား ... ခုနက တစ်မျိုး ... အခုတစ်မျိုး ... အင်း ဒီအမေက လောဘက ခပ်ကြီးကြီးနဲ့တော့ ငါ့သမီးတော့ မြင်ယောင်ပါသေးတယ် ... ဒီတစ်သက် လက်ထပ်ရတော့မှာ မဟုတ်တော့ဘူး ... ”

“ဟင် ... ကို ... ရှင်က ... ဘာမှ လဒ်မမြင်ကိုး မမြင်နဲ့ ယောက်ျားဆိုတာ စီးပွားရှာကောင်းမှ စီးပွားရှာ မကောင်းဘဲ စီးကရက်ကလေးခဲပြီး မိန်းမလုပ်စာခိုစားတဲ့ ယောက်ျားမျိုးနဲ့ တွေ့မှာစိုးလို့ ပြောနေရတာ ... အဲဒီ ယောက်ျားမျိုး ဖြစ်ကြည့် လုံးဝမပေးစားဘူး ... အခုလည်း သူ့ကို သမက်တော်ဖို့ စိတ်မကူးသေးပါဘူး ... သူ့ရဲ့ လုပ်ရည်ကိုင်ရည်ကို အကဲဖြတ်ပြီးမှ စိတ်ကူးမှာ ... ”

“မင်း စိတ်မကူးပေမယ့် သမီးစိတ်ကူးနေတော့ ... မင်းက

ဘာသာတို့နိုင်မှာလဲ ...”

“ဆို ... ရှင်ပါစပ် ပိတ်ထားနော် ... ကျွန်မ စာအုပ်နဲ့ ...
ထောက်ပေါက်လိုက်မှာ ...”

မာမိ အကြီးအကျယ်ဒေါသပုန်ထသွားတာကို ဒက်ဒီ
ထဲ ဆေးထလိုလုပ်ပြီး ရန်ကို ဧည့်ခန်းထဲက ထွက်သွားဖို့ အချင်ပြ
ထိုထံတာမို့ ရန်ကလည်း လှစ်လှစ်ကလေးပင် ဧည့်ခန်းထဲကနေ
အုတ်ခနဲ ပြေးထွက်လာခဲ့မိတော့သည်။

ဟာ ... အခုမှပဲ။

လွတ်လွတ်ကျွတ်ကျွတ် အသက်ရှူနိုင်တော့တယ်။

*

“ဒက်ဒီ မာမိတို့က ... ရှင်နဲ့ ရှင်မေမေကို ဆွမ်းကျွေးဖိတ်
လိုက်တယ် ...”

“ဘာလဲ ... ကိုယ့်ကို အကဲခတ်လို့ အားမရလို့ ကိုယ့်မေ
မေကိုပါ ... လေ့လာသုံးသပ်ဦးမယ်ပေါ့ ဟုတ်လား ... ရန်
ဒီမှာ ... ရန် ... မင်းကို ကိုယ်သိပ်ချစ်လို့ မင်းမာမိ ရိုက်နှက်
နေခဲ့တာတွေကို ခွင့်လွှတ်လိုက်ရတာ နှစ်ခါရှိသွားပြီ ...
တတိယအကြိမ် စော်ကားလာလို့ကတော့ ကိုယ် လုံးဝမခွင့်
လွှတ်တော့ဘူး ... ကိုယ့်ဘဝမှာ လူလူချင်း အစော်ကားခံ
ရတာ မင်းနဲ့တွေ့မှပဲ ...”

တာဝေကို ကြည့်ပြီး ရန် ဘာပြန်ပြောရမှန်းမသိ

www.burmeseclassic.com

အောင် စိတ်တွေနောက်ကျိရှုပ်ထွေးသွားရပါသည်။

ခွန်သူတွေဖြစ်တုန်းကတော့ ဒီလိုပြဿနာမျိုး ဒီလို အတိအခဲမျိုးနှင့် ကြိုဆုံခဲ့ရလိမ့်မယ်လို့ ရန်ရှော သူပါ ယောင်လို့ ထောင် ဆွေးခွဲမိတာ အမှန်ပင် ဖြစ်သည်။

အခုတော့ ရန် ဘယ်လိုကြီးခံစားရမှန်းမသိအောင် ရင်ထဲမှာ ဝမ်းနည်းနေသလိုလို့၊ သူ့ကိုပဲ အရမ်းသနားနေသလိုလို့ ဘာတို့မှ အကောင်အထည်ဆုပ်ကိုင်၍မရ ဖြစ်နေရပြီဖြစ်သည်။

အခုလို အချိန်မျိုးမှာ ရန် သူ့ရင်ခွင်ထဲမှီခိုပြီး ကလေး တစ်ယောက်လိုပဲ လွတ်လွတ်လပ်လပ် စကားပြောချင်သွားခဲ့ရပြီ ခွဲ ရန်သည် မရည်ရွယ်ပါဘဲ သူ့လက်ကလေးကို ဆွဲကိုင်ပြီး သူ့ရင်ခွင် ကြီးမှာ မျက်နှာအပ်ချလိုက်ကာ ချိုချိုနဲ့နဲ့လေး တောင်းပန်လိုက် မိပါတော့သည်။

“တာဝေ ... ရှင် ... ရန်ကို ရှစ်ရင် မာမိကို ခွင့်လွှတ်နား လည်ပေးပါလို့ ရန် တောင်းပန်ပါတယ် ... ဟိုလေ ... မာမိ က စကားပြောရင် ဘယ်သူ့နားမှဝင်အောင် မပြောတာ ... အကျင့်ဖြစ်နေပြီ ... စိတ်ထဲကတော့ ဘာမှမထားဘူး ... အခုဆိုရင် မာမိက ရန်တို့ နှစ်ယောက်ကို ခေါ်တွေ့လိုက်ပြီ ဆိုတော့ လက်ထပ်ဖို့ ကိစ္စပဲရှိတော့တယ် ... ”

“အင်း ... လက်ထပ်ဖို့ကိစ္စ ... မင်း မာမိက ဘာပြောလဲ”

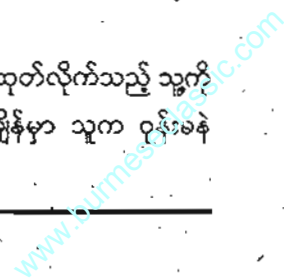
“အင်း ... လက်ထပ်ဖို့ကိစ္စတော့ မပြောသေးပါဘူး ... စီး ပွားရေးပဲ အရင်လုပ်ဖို့ပြောတာပါ ... ရန် ... ရှင် Restaurant ဖွင့်တော့ မယ်လို့ မာမိကို ပြောလိုက်ပြီ ... ”

“ဟာ ... ဘာ Restaurant လဲ ... အဓိပ္ပာယ်မရှိ ... ဘာလို့ ပြောတာလဲ ... ကိုယ်မှ Restaurant ဖွင့်နိုင်တဲ့ အနေအထား မှ မရှိသေးတာ ... မင်းက မဟုတ်တာကို ဘာလို့အဟုတ် လုပ်ပြီး ပြောရတာလဲ ... သက်သက်ကွာ ... လျှောက်ခွီး နေတာ ... အရူးမကျနေတာပဲ ... ”

“ဘာဖြစ်လဲ ... ရှင်လောလောဆယ် မဖွင့်နိုင်သေးတော့ လည်း ... ရန် ငွေစိုက်ထားမှာပေါ့ ... နောက်မှ အမြတ်ထဲ က ရန်ကို ပြန်ဆပ်လေ ... အရေးကြီးတာက ... ရှင် လုပ် ငန်းကြီးတစ်ခု ထောင်နိုင်ဖို့ပဲ ... ”

“ဘာ ... မင်း ဘာပြောတယ် ... ရန် ... မင်းစကားတွေက ကိုယ့်ကို ဖော်ကားတာပဲ ... ဒါ ကိုယ့်ကို သက်သက်စော် ကားတာပဲကွ ... ငါက မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ အထောက် အပံ့နဲ့ ရယူတတ်တဲ့ ယောက်ျားလို့ မင်း အထင်သေးလိုက် တာပေါ့ ဟုတ်လား ... ”

ရန်ကို သူ့ရင်ခွင်ထဲကနေ ဆွဲထုတ်လိုက်သည့် သူ့ကို ဇန့် မျက်လုံးအဝိုင်းသား အုံအားသင့်သွားချိန်မှာ သူက ဝုန်းမနဲ ထရပ်ပြီး မျက်နှာချင်းဆိုင်ရပ်ကာ ...

“မင်း ... နောက်နောင် ဒီစကားမျိုး လုံးဝမပြောမိစေနဲ့
 ငါ လုံးဝခွင့်မလွှတ်ဘူး ... ဒီမှာ ရန် ... ငါ ယောက်ျားပါလို့
 မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ ကြွယ်ဝမှုကို ခြုံမစားပါဘူး ... ငါ့မှာ
 လတ်တွေ ခြေထောက်တွေနဲ့ ကံဉာဏ် ပီရိယ ရှိပါတယ်
 တွ ... မင်း မာမီ ငါ့ကို ဘာကိုအလိုမရှိဘူး အလိုရှိတယ်ဆို
 တာ ငါနားလည်တယ် ... ”

“မဟုတ်ပါဘူး တာဝေရယ် ... မာမီကို အထင်မလွဲပါနဲ့”
 “ဘာ မဟုတ်ရမှာလဲ ... ငါက နတဲ့ကောင်မှ မဟုတ်တာ
 ဒီမှာ ရန် ... ငါသိပ်ချစ်တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်အတွက် ...
 အမေ ကျေနပ်တဲ့အထိ ကြိုးစားရဦးမှာက ... ဒါ ငါ့တာဝန်
 ငါ့အပိုင်း ... မင်း ... မာမီကို ပြန်ပြောလိုက်ပါ ... ငါ Re-
 taurant မဖွင့်နိုင်ဘူးဆိုတာ ပြောလိုက် ... ငါ ဒုတိယအကြိ-
 လူလိမ့်တစ်ယောက် အဖြစ်မခံနိုင်ဘူး ရန် ... ”

ရန် သူ့ကို ဘာမှပြောစရာစကားမရှိတော့ချေ။

ဒီလောက်အထိ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ပေါက်ကွဲ
 သည့် တာဝေရဲ့ အတ္တနှင့်မာနကို သိလိုက်ရသဖြင့် ရန် မျှော်လင့်ချက်
 ကုန်ဆုံးသွားသလို ခေါင်းကလေး ငုံ့ချကြွေကွဲသွားတော့သည်။

ဒီအတိုင်းဆို သူနှင့်ရန် လက်ထပ်ရမယ့် ရက်သည်
 အတိုင်းအတာတစ်ခုအထိ ပျက်စီးဆုံးရှုံးတော့မည် ထင်သည်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ရန်ကတော့ ... မာမီရဲ့ အမှားတွေ
 အတွက် တာဝေကို အရှုံးပေးမှုတွေနှင့် ချစ်သူ ကျေနပ်အောင် ရန်
 သူ့ဆံပင်လေးတွေကို ဖွဖလေးမှုတ်တစားတာ ချောမောနှစ်သိမ့်
 လိုက်ပါတော့သည်။

*

ရန်တို့ အလှူပွဲကိုသွားဖို့ မေမေက တက်တက်ကြွကြွ ဖြစ်နေသလောက် သူကတော့ အရာရာကို သိနှင့်ထားပြီမို့ လေးလံထိုင်းမိုင်းနေခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

“သား ... အဝတ်အစားသွားလဲချေ ... ဆယ်နာရီ ဖိတ်ထားတာ ... အခု ကိုးနာရီထိုးသွားပြီ ... လုပ် ... လုပ် ... မေမေလည်း အဝတ်အစားလဲလိုက်ဦးမယ် ... ”

ပြောပြောဆိုဆို အိပ်ခန်းထဲ လှမ်းဝင်သွားသည့် မေမေ့နောက်ကျောသို့ သူ ခပ်မှိန်မှိန် မျက်လုံးတွေနှင့် ခိုက်ကြည့်ပြီး ခေါင်းကြီးခါယမ်းလိုက်သည်။

မေမေကတော့ တစ်ဖက်မိသားစုအကြောင်းကို ဘာမှမသိရှာ။

သူကတော့ အတွင်းသိ အဆင်းသိမို့ ခြေလှမ်းတွေက မသယ်ချင်ဖြစ်ခဲ့ရပေမယ့် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်တော့ ရှိုးအကျဆုံး ခြစ်အောင် ပြင်ဆင်လိုက်တော့သည်။

Arrow ရုပ်အဖြူ ... လတ်ရှည် အစင်းကလေးကို ဆောင်းလဲဘောင်းဘီ ကာဖီရောင်နှင့် တွဲဝတ်ထားသည့် တိုယ့်ကိုယ်တိုယ် အသာလေး ငုံကြည့်လိုက်မိသည်။

အင်း ယောက်ျားလေးဆိုတော့ Hand Chain ကြီးကြီးနှင့် စိန်လက်စွပ်ကလေး တစ်ကွင်းတော့ ဝတ်ဦးမှ ... ။

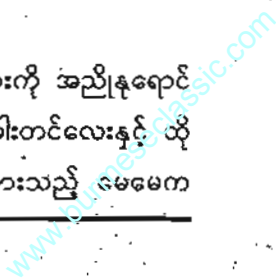
အင်း မာမိကိုလည်း အဝတ်ခိုင်းရုံမယ်။

“ဟော ... သား ... အေး ... အေး ... ကြည့်ကောင်းတယ် ... ဒါပေမဲ့ ဖုဆိုးလေးနဲ့ဆိုတော့ ပိုပြီး လူကြီးလူကောင်းဆန်မလားပဲ ... ”

“လူကြီးမဆန်ချင်ပါဘူး မေမေရာ ... အသက်နှစ်ဆယ်ကျော်လေးနဲ့ ... အင်း ... မေမေလည်း သိပ်လှတယ် ... အဖြူရောင် မင်းသမီးလေးဖြစ်သွားပြီ ... ”

“မင်းသမီးကြီးပါ သားရယ် ... ”

ပိုးသားအဖြူအပွင့်စက်ကလေးကို အညိုနုရောင်အောက်ထားသည့် ပိုးသားခေါင်းလက်စက ခါးတင်လေးနှင့် ထိုအရောင်နှင့် အထက်အောက်ဆင်တူဝတ်ထားသည့် မေမေက

ဝတ်နဲ့ ငိုဝင်နေတာအောင် ပုလဲဘယကံကြီးကို ဆွဲထားတာကို သူ့သဘောတွေ့သလိုကြီး စိုက်ကြည့်လိုက်မိသည်။

“မေမေ ... ဒီပုလဲကြီး မဝတ်နဲ့ဗျာ ... ပုလဲက အခွံကြီးပဲ တန်ဖိုးနည်းတယ် ... စိန်လော့ကက်ကြီးကြီးကြီးဝတ်နဲ့ဗျာ စိန်လက်စွပ်လည်းရှိသရွေ့ဝတ် ... လက်ကောက်ကိုတော့ နှစ်ဖက်ကို အကွင်းသုံးဆယ်လောက် ဝတ်နဲ့မေမေ ... ပြီးတော့ ကျွန်တော့်အတွက် Hand Chain ကြီးကြီးနဲ့ စိန်လက်စွပ်ပေးပါ မေမေ ... ရွှေနာရီလည်းပေး ... ”

“ဟင် ... ”

မေမေက သူ့ကို အံ့သြသည့် မျက်လုံးတွေနှင့် ဖျတ်ခနဲ ကြည့်လာချိန်မှာ သူက နှုတ်ခမ်းကိုက်ပြီး ခေါင်းငုံ့ပြီးလိုက်သည်။

“သားကို ... မေမေ ... အံ့သြသွားပြီ ... သားပဲ ရွှေဝတ်တဲ့ ယောက်ျားတွေလောက် အခြောက်နဲ့တူတာ မရှိဘူးဆို ရတနာလည်း ဝတ်တာ မကြိုက်ဘူးဆို ... ”

“ဟုတ်ကဲ့ ... မေမေ ... ကျွန်တော် မကြိုက်တာ မှန်ပေမယ့် တချို့ကျည်းမြောင်းတဲ့ လူတွေက ကိုယ့်ကိုယ်ပေါ်မှာ တန်ဖိုးရှိတဲ့ ပစ္စည်းဝတ်မထားဘူးဆိုရင် တန်ဖိုးမရှိဘူး ထင်နေကြတာ ... ဒါကြောင့် မေမေ့ကိုလည်း တန်ဖိုးရှိတဲ့ စိန်

ဝတ်ခိုင်းတာ ... သူတို့မိဘ အသိုင်းအဝိုင်းက ဘယ်လို သဘောထားရှိတယ်ဆိုတာ ... မသိသေးဘူး မေမေ ... ကိုယ်က ထည်ဝါထားနိုင်မှ တန်နဲ့ဗျာ ... ”

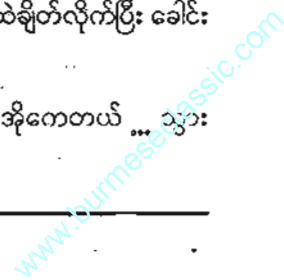
“အေးလေ ... သားသဘော ... မေမေတော့ သား မိန်းကလေးအသိုင်းအဝိုင်းကို မသိရသေးတော့ ဘာမှသေဘူး”

ပြောပြောဆိုဆို မေမေက ဝတ်ထားသည့် ပုလဲဘယကံ၊ ပုလဲလက်ကောင်၊ လက်စွပ်တွေကို ချွတ်ပြီး သူပြောသည့် အတိုင်း စိန်လော့ကတ်နှင့် စိန်လက်စွပ်တစ်ကွင်း၊ ပတ္တမြားလက်စွပ်တစ်ကွင်းနှင့် လက်ကောက်တွေကို တဝှမ်းဝှမ်းတချွင်ချွင်ဝတ်လိုက်သည်။

သူ့အတွက်လည်း သူပြောသည့်အတိုင်း စိန်လက်စွပ်၊ ဟန်းချိန်း၊ ရွှေနာရီ ထုတ်ပေးသဖြင့် သူက ပစ္စည်းတွေကို သွက်သွက်ယူဝတ်လိုက်သည်။

အဲဒီနောက် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ငုံ့ကြည့်ပြီး မေမေနှင့် သားအမိနှစ်ယောက် ပြိုင်တူပြီးလိုက်မိကာ စိတ်တိုင်းကျသွားသည့် စတိုလ်ဖြင့် Hand Phone ကလေးကို ခါးကြားထဲချိတ်လိုက်ပြီး ခေါင်းဆတ်လိုက်တော့သည်။

“အင်း ... အိုကေပြီ ... မေမေလည်း အိုကေတယ် ... သွားကြစို့ ... မေမေ ... ”

“အေး ... သွားစို့သားရေ ... ဒီလောက်ဆို လုံ
လာက်ပြီ မဟုတ်လား ... ”

“ထုံလောက်ပါပြီ ... မေမေရဲ့ ... ”

“အင်း ... မိန်းမလေးတစ်ယောက်ရဲ့ အရင်းအနီးစိုက်ရတာ
စိုက်ရတာ ... ”

“ဒီလိုပါပဲ မေမေရယ် ... အဟား ... မေမေ့ ချွေးမလောင်း
ကို မေမေမြင်ရင် သိပ်ချစ်သွားမှာ ... ”

“အေးပါတော် ... အေးပါ ... ကြည့်ရသေးတာပေါ့”

မေမေရဲ့ မချိုမချင်မဲ့ပြုံးကို သူ ကြည့်ကြည့်သာသာ
ဝဲ အပြုံးနုနုဖြင့် တုံ့ပြန်ပြီး ရန်တို့ အိမ်ကို တက်တက်ကြွကြွပင် ထွက်
လာခဲ့ကြပါတော့သည်။

*

“ရှေး ... ရန် ... ဒါဝတ် ... ဒီလက်ကောက်ကို တစ်ဖက်သုံး
ကွင်းစိတ် ... ”

မာမီ ထုတ်ပေးသော စိန်လက်ကောက် ခြောက်
ထွင်းနှင့်စိန်လည်တံတစ်ကုံးကို ကြည့်ပြီး နှာခေါင်းရှုံ့လိုက်မိသည်။

မာမီ ဘာကြောင့်အခုလို ရန်ကို မင်္ဂလာဆောင်တဲ့
သတို့သမီးတစ်ယောက်လို ဆင်နေတယ်ဆိုတာ သိထားသည့် ရန်
က ခေါင်းခဲသထက်ခဲသွားတော့သည်။

ပြီးတော့ တာဝေတို့ သားအမိအပေါ် ဘယ်လောက်
ပစ္စည်းချမ်းသာကြောင်း၊ ဂုဏ်ဖော်ပြလိုက်သည့် မာမီ လုပ်ငန်းကို
မကျေနပ်ငြင်းဆန်လိုက်မိပါတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

“...လေးက လေးနဲ့ ဘာလို့ဝတ်ရမှာလဲ ... ဝတ်
ချင်သလား”

“မသတ်လို့မဖြစ်ဘူး ... ရန် ... ညည်းက ... ဘာအချိုးအ
အဆင့်အတန်းမရှိတဲ့ ရုပ် အမြဲဖမ်းနေတယ် ... ဒါကြောင့်
ထားလေးတစ်စီးတောင် ဝယ်မစီးနိုင်တဲ့ လူတန်းစား
ညည်း ရုပ်ကို ကြည့်ပြီး တက်မှန်းလိုက်တာ မဟုတ်လား
ဝတ် ... ဝတ် ... မြန်မြန်ဝတ် ...”

ပြောပြောဆိုဆို ရန် လက်တွေ့ကို ဆွဲကိုင်ပြီး ထ
ဇွတ်ဇွတ်ဝတ်ပေးလိုက်သည့် မာမိကို ဘာမှမပြောသာတော့ဘဲ ငြိမ်
နေလိုက်ရပေမယ့် စိတ်ထဲမှာတော့ မကျေနပ်ခဲ့ချေ။

ဒါ မာမိ တမင်သက်သက် ပညာပြတာပဲဆိုတာ သိ
ထားသည့် ရန်က ရောက်မလာသေးသည့် တာဝေတို့ သားအမိကို
အကြင်နာပို အသာနားပိုပြီး မြတ်နိုးစိတ်ပွားသွားရသလို မျက်နှာ
ကြီးကလည်း စူမုန်မုန်ကြီး ဖြစ်သွားရသည်။

“ဟဲ့ ... ဒါက ဘာဖြစ်တာလဲ ... မျက်နှာက ရှစ်ခေါက်မျိုးနဲ့”
“မဝတ်ချင်လို့ပေါ့ ... မာမိရဲ့ ...”

ရန်က စူစူဆောင့်ဆောင့် ပြောလိုက်လျှင် မာမိမျက်
လုံးကြီးက ဒေါသဖြင့် တင်းမာသွားသလိုဖြစ်သွားပြီးမှ အိမ်ရှေ့သို့
လှမ်းမျှော်ကြည့်လိုက်တာမို့ ရန်ကလည်း မာမိ အကြည့်နောက်သို့

လှမ်းကြည့်လိုက်ချိန်မှာ တာဝေနှင့် တာဝေမေမေကို တွေ့လိုက်ရ
သဖြင့် ရင်တွေတလုပ်လုပ်ခနဲ တုန်ယင်သွားတော့သည်။

“ရန် ... ညည်းနည်းသည်တွေလာပြီ ... ဟိုမှာ သွားခေါ်
လိုက်ဦး”

“ဟုတ်ကဲ့ ... မာမိ ...”

“ဣန္ဒြေမရ နှုတ်ဆက်မနေနဲ့ဦး”

မာမိကို ရန် ဘာမှအထွန့်မတက်တော့ဘဲ တာဝေ
တို့သားအမိဆီ ခပ်သွက်သွက်ကလေး လျှောက်သွားလိုက်ပြီး အပြုံး
နုနုနှင့် ကြိုဆိုလိုက်ပါသည်။

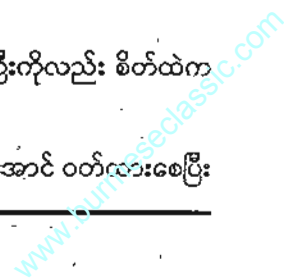
“အန်တီနဲ့တာဝေ ... လာ ... မာမိတို့လည်း စောင့်နေတာ”

ရန်ကို ချစ်စနိုးဖြင့် သူ့ကိုယ်သူ လူကြီးကြီးလုပ်ပြီး
ကြည့်လာသည့် တာဝေ အပြုံးတွေထဲမှာ ဘာတွေပျော်ဝင်နေတယ်
ဆိုတာကို ရန် သဘောပေါက်စွာဖြင့် ရင်မောသွားရပေမယ့် ... ။

မာမိ ... အထာကို သဘောပေါက်သည့် ချစ်သူရဲ့
အဆင်အပြင်တွေကိုလည်း စိတ်ထဲမှာ မကျေနပ်သလိုနှင့် ကျေနပ်
သွားရသည်။

တာဝေ ပါးနပ်လည်ဝယ်ပုံကြီးကိုလည်း စိတ်ထဲက
ကျိတ်ချိုးကျူးလိုက်မိသည်။

သူ့မေမေကို ရွှေတွေ သီးနေအောင် ဝတ်လားစေပြီး

ရွှေမှာရဲ့ စိန်လက်စွပ်၊ ဟန်းချိန်းကြီးကြီးဝတ်
ဒါ မာမိကို သူတို့ ပစ္စည်းဘယ်လောက်ရှိကြောင်း
ပြလိုက်တာပင် ဖြစ်သည်ဆိုတာ သဘောပေါက်သည့် ရန်
သူ့အနားကို တိုးကပ်သွားကာ ခပ်ဘိုးတိုးလေး ချိုးကျွေး
လိုက်သည်။

“ရှင် ... တော်တယ် ...”

“မတော်လို့ မဖြစ်ဘူး ... ယောက္ခမကြီးပါးစပ်ကို လန်လို့”

“အဟင်း ... ဟင်း ...”

ရန် နှုတ်ခမ်းကလေးကို အသာဖိအုပ်ပြီး တိုးတိုး
လေးရယ်လိုက်သည့် အချိန်မှာပဲ မာမိက ရန်တို့ ရပ်နေသည့် စား
ပွဲဆီသို့ ခပ်မူမူမင့်မင့်ကြီး လျှောက်လာပြီး အနားရောက်မှ လှစ်ခဲနဲ
ပြီးချကာ တာဝေတို့ သားအမိကို လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ဖိတ်ခေါ်လိုက်
လေသည်။

“မောင်တာဝေတို့ သားအမိ ... ရောက်လာကြပြီလား ...
မျှော်လိုက်ရတာကွယ် ... လာ ... လာ ... မမ ... လူကြီး
ဝိုင်းမှာ ထိုင်ကြမယ် ... ကလေးတွေတ ... သူ့ဘာသာ
ကလေးဝိုင်းမှာ ထိုင်လိမ့်မယ် ...”

ရန် မာမိက မေမေလက်ကို ဆွဲပြီး သူမတို့ လူကြီး
ဝိုင်းဆီသို့ ဆွဲခေါ်သွားသဖြင့် သူ ရယ်ချင်သွားရသည်။

အင်း ... ဒီမိန်းမကြီးဟာ အတော်လည်း ပညာမဲ့ပါ
တာလား။

ဒါ မေမေဝတ်ထားတဲ့ စိန်လော့ကတ်ကြီးရယ်၊ စိန်
လက်စွပ်၊ ပတ္တမြားလက်စွပ်တွေရယ်၊ ဆွဲလက်ကောင်တွေရယ်ကို
တန်ဖိုးဖြတ်ပြီး ရန်မာမိ “စွာလောင် စွာလောင်” သဘောကျ
ကျေနပ်ခြင်းဖြင့် ဖြစ်လေမည်။

ဒါကို အထာပေါက်သည့် သူက စားပွဲတစ်လုံးမှာ
ဝင်ထိုင်လိုက်ပြီး နှုတ်ခမ်းကလေးကို ခပ်ဖွဖွကိုက်ကာ အနားမှ
လက်ဝိုက်မတ်တတ်ရပ်နေသည့် ချစ်သူလေးကို လက်မထောင်ပြ
လိုက်သည်။

“အိုကေတယ်မို့လား ...”

“အိုကေပါတယ် ...”

သူက လက်မှာ Hand Chain ကြီးကြီးဝတ်ထား
ကြောင်း ထောင်ပြလိုက်တာ ဖြစ်သည်။

ဒါကို အထာပေါက်သည့် ရန်က တဟိဟိရယ်ပြီး သူ
ခလည်း ဝတ်ထားရတယ်ဆိုကြောင်း လက်နှစ်ဖက်ကို ဆတ်ခနဲ
ခါပြလိုက်တော့ စိန်လက်ကောင်တွေက တချွမ်ချွမ်မြည်သွားရလေ
သည်။

အဲဒီလို မြည်သွားတာကိုပဲ သူနှင့်ရန်က သဘော

www.burmeseclassic.com

အကျွန်းကျကာ ကျိတ်ရယ်လိုက်ကြပါတော့သည်။

“အဟင်း ... ဟင်း ... ဟင်း ...”

“မရယ်နဲ့ကွာ ...”

“ဟင် ... ဘာဖြစ်လဲ ...”

“လူတွေရှေ့မှာမို့ ပြောနေတာ ... မရယ်နဲ့ ...”

“ဟယ် ရယ်တော့ဘာဖြစ်လဲ ... အဟင်း ... ဟင်း ...”

အကြံတူ ဉာဏ်ကောင်းတွေကို ရယ်ချင်လို့ပါ ...”

“မရယ်နဲ့တော့ကွာ ... ကိုယ် အသည်းယားလာပြီ”

“ရှင်နော် ... လက်ကို လာမကိုင်နဲ့ ...”

ဖျတ်ခနဲဆိုသလို ရန် လက်ကလေးကို သူ့လက်ဖဝါး

ကြီးဖြင့် ထပ်ဆုပ်လိုက်သဖြင့် ရန်က ရှိုးတိုးရှန်းတန်းဖြစ်သွားပြီး လက်ကလေးကို ရုန်းလိုက်ပေမယ့် သူက လွှတ်မပေးခဲ့ချေ။

“မမြင်ရပါဘူး ... အာရုံနောက်တယ်ကွာ ... ရန် ... ငြိမ်နေ ...”

သူက နှုတ်ခမ်းစေ့ပြီး အရပ်ကလေးလို လှလွန်းသည့် ချစ်သူလေးကို မိမိပြေပြေ စိုက်ကြည့်နေသည့် အချိန်မှာ အောင်မြင်ထည်ဝါစွာ ထွက်လာသည့် ရန် ဒက်ဒီ အသံကြီးက အကြည့်တွေကို ရှိန်းခနဲ တန်ခိုက်သွားရစေတော့သည်။

“အားလုံးပဲ ... ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေတွေ ... ကျွန်တော်တို့

ကို ခင်မင်တယ်ဆိုရင် ... ကျွန်တော်တို့ ကျွေးမွေးဧည့်ခံတဲ့ အစားအသောက်တွေကို သုံးဆောင်လိုက်ကြပါဦးဗျာ ...”

အင်း ...။

ဧည့်သည်များ အစားအသောက်မျိုးခွဲကို စားနေချိန်

မှာ သူနှင့်ရန်ကတော့ တစ်ယောက်မျက်နှာကို တစ်ယောက်ကြည့်ကာ “ကြည့်မဝ ရှုမဝ” “ချစ်နမ” ဖြစ်နေပြီဖြစ်သည်။

အင်း လှလိုက်တာကွာ ...။ ဂါဝန်အဖြူလှလှက

လေးနှင့် ဆံပင်စင်းစင်းလေးကို ဂုတ်ကလေးမှာ ဝဲဝဲကလေးချထားသည့် ရန်ကို (ဒီလောက်အထိ ချောမောလှပလွန်းတာ အဖေ့ကို ဘာလို့လား အမေ့ကိုတူလို့လှတာလား)ဟု သူမေးလိုက်ချင်ပါသည်။

ဒါပေမဲ့ အမေ့ကို တူတာကတော့ သေချာသည်။

အမေကလည်း အသက်လေးဆယ့်ငါးသာဆိုတယ်

နုပျိုပြီး ချောလိုက်တာ အသက်သုံးဆယ့်ရှစ်လောက်ပဲ ထင်ရသည်။

ရုပ်လှပြီး နုပျိုခဲ့ပေမယ့် စိတ်ဓာတ်ကတော့ ရုပ်ရည်

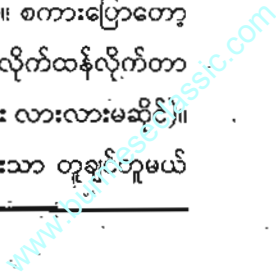
နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ပါပဲ။

ရုပ်နဲ့မှမလိုက် ပုပ်စပ်လိုက်တာ။ စကားပြောတော့

လည်း ငါ ချမ်းသာတယ်ဆိုပြီး မာန်နဲ့။ တင်းလိုက်ထန်လိုက်တာ

သူ့ရဲ့ ချစ်သူလေး စနိုးဂိုက်မင်းသမီးလေးနဲ့များ လားလားမဆိုငါ။

သားအမိဆိုပေမယ့် ... အမွေးသာ တူချင်ဘူးမယ်

အသွေးမတူဘူးဆိုတာ ဒီသားအမိ ပုံစံပင် ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

“ဟယ် ... ဘာဖြစ်လို့ လူကို ဒီလောက်စိုက်ကြည့်နေရတာလဲ ... ဟိုမှာ မာမိနဲ့ ရှင်မေမေ လှမ်းကြည့်နေတယ်”

“ဟွန်း ... ကိုယ့်ချစ်သူလေး ... သိပ်လှနေတာကို ကြည့်ရတာ ကြည့်နူးလွန်းလို့ပါဗျာ ... အင်း ... ရန် ကြည့်စမ်း ... ယောက္ခမလောင်းကြီး ကြည့်ရတာ တော်တော်ကျေနပ်နေပုံပဲ ... ခမည်းခမက်တွေ အခုမှတွေ့တာ နောက်ကျနေပြီ ဖြစ်နေတယ် ... ရန် မာမိနဲ့ မေမေ ... ဘာတွေ သဘောကျနေတယ် မသိဘူး ... ဧကန္တ သားရေး သမီးရေး ထင်တယ်”

“ဟုတ်လိမ့်မယ် ... အားကြီးကြီး ... လူပုံအလယ်မှာ ဘယ်သူက ပြောမှာလဲ ...”

“ရန် ... ဒီတစ်ခါတော့ မင်းမာမိ တော်တော်ကြည့်တာပဲ နော် ... အံ့ဩစရာပဲ ...”

ရန် မာမိကို သူဆက်ပြီး အပြစ်တင်ရမှာ မကောင်းတတ်သဖြင့် စကားကို ရပ်ပစ်လိုက်သည်။

ဒါကို ရန်က အကင်းပါးစွာ ရိပ်မိပြီး သူ့ကို မျက်စောင်းထိုးကာ စားပွဲမှ ထရပ်လိုက်သဖြင့် သူ ခေါင်းကြီးဆတ်ခနဲ မော့ကျသွားရသည်။

“ဟာ ... ဒါဘယ်လဲ ...”

“ဧည့်သည်တွေကို ဧည့်ခံရဦးမယ်လေ ... ရှင်တစ်ယောက်တည်း မပြီးသေးဘူး”

“နေပါဦးကွာ ... စကားပြောရတာ မဝေသေးဘူး”

သူက ဖျတ်ခနဲ ရန် လက်တလေးကို ဆွဲလိုက်ချိန်မှာ သူတို့စားပွဲကို လှမ်းအကြည့်နှင့် တန်းဆိုသွားသဖြင့် သူ အိုးတိုးအမ်းတန်းကြီး ဖြစ်သွားခဲ့သည်။

မျက်နှာကြီးကို ရေအိုးထဲပဲ ပြေးစိမ်လိုက်ရမလိုပင် ခံစားလိုက်ရသည်။ အဲဒီအချိန်မှာပဲ တစ်ဖက်စားပွဲမှာ မေမေ အသံကြီးက သူ့ရင်ကို လှုပ်ခနဲ အမူးလွန်သလို ခံစားလိုက်ပြန်သည်။

“မြတ်ရေ ... မမတို့ ပြန်တော့မယ် ...”

“နေပါဦး ... မမရယ် ... လူရင်းတွေပဲ ... နေကြပါဦး ... စောလည်းမပြန်နဲ့ဦးနော် ...”

လူကြီးတွေပဲ သီးသန့်ထိုင်နေကြသည့် သူ့ အရှေ့ဘည့်တည့်က စားပွဲမှာ မေမေ ပြန်ထိုင်လိုက်ရသလို သူလည်း သူ့ဆိုင်ခုံမှာ ပြန်ထိုင်လိုက်ရသည်။

အဲဒီအချိန်မှာ ရန် မာမိ အသံကြီးက သူ့နားထဲသို့ အေးကလော့စွာ ဝင်ရိုက်လာခဲ့ပြန်သည်။

“စော ... မောင်ထင် ... ဘယ်တော့ ပြန်လာမှာလဲ ... အခုတစ်ပတ် ... မောင်ထင် ဝယ်လိုက်တဲ့ ကားလေးသိပ်

ကောင်းတာပဲ ... မြတ်လည်း အဲဒီကားမျိုးလေးပဲ လဲဦး
 ဓယ် ... အိမ်မှာက ကားသုံးစီးရှိပေမယ့် အဖေကလည်း
 သုံးနှစ်အပြင် ပိုမစီးဘူး ... သမီးကလည်း သုံးနှစ်ပဲ ... မြတ်
 လည်း ဒီအတိုင်းပဲလေ ... မောင်ထင် ဝယ်လိုက်တဲ့ ကား
 လေးကို သဘောကျနေတာ ... အခုတစ်ပတ် စောတို့ အိမ်
 ကိုလာရင် ကားကို သေချာကြည့်ဦးမယ် ... ဈေးဘယ်
 လောက်ပေးရမလဲ ဟင် ... စော ... ”

ရန် မာမီ ပြောလိုက်သည့် စကားသံတွေက တစ်ခု
 ခုပျော်ဝင်နေပြီဆိုတာ သူ ကောင်းစွာ သဘောပေါက်လိုက်သည်။
 အလွယ်တကူ သဘောပေါက်လိုလည်း သဘော
 ပေါက်သည့် မျက်လုံးတွေနှင့် ရန်ကို ခပ်ထေ့ထေ့ ကြည့်လိုက်တော့
 ရန်က မျက်လွှာလေးသိမ်းပြီး သူ့အကြည့်တွေကို ရှောင်လွှဲလိုက်
 လေသည်။

ဒီအချိန်မှာ သူ မေမေ့ကို လှမ်းကြည့်လိုက်ပြန်တော့
 မေမေက ရန် မာမီတို့ စကားမှာ ကျဉ်းကျပ်နေသလို အနေကျုံ့နေ
 ရပြီမို့ သူ မျက်မှောင်တွန့်ကာ စကားဝိုင်းကို နားစွင့်လိုက်သည်။

“သိန်းရှစ်ရာလောက်ပါပဲ ... မြတ်တို့ အနေနဲ့ ပါသေးပါဖွား
 လောက်ပါပဲ ... ”

အကြားများနေသည်ဖြစ်သည့် ဒီစကားဝိုင်းကနေ

သူ မေမေ့ကို ဆွဲထုတ်ချင်သွားပြီမို့ သူ မေမေ့ကို မျက်လုံးချင်းဆုံ
 အောင် လှမ်းကြည့်လိုက်မိသည်။

အဲဒီအချိန်မှာ မေမေကလည်း သူ့ကို လှမ်းကြည့်နေ
 တာနှင့် တန်းဆုံသွားပြီး သူနှင့် မေမေ မအိမ်လည် ပြီးလိုက်မိကြ
 သည်။

သူ အပြုံးတွေကို မေမေက တန်းသဘောပေါက်
 သွားပြီး ထိုင်နေရာမှ ထရပ်လိုက်ကာ ...

“ပြန်တော့မယ် ... မြတ်ရေ ... အိမ်မှာ ဧည့်သည်နဲ့ချိန်းထား
 လို့ ... ”

“ဪ ... မမတို့မှာ ကားပါလာတယ် မဟုတ်လား ... ”

“မပါဘူး ... မြတ်ရဲ့ ... မမတို့မှာ ကားမရှိဘူး ... တက္ကစီနဲ့
 လာတာ ... ”

“ဪ ... မောင်တာဝေတို့က ကားမရှိဘူးတဲ့လား ... ”

ဒီလိုမှန်းသိရင် စောစောက အန်တီတို့ ဒရိုင်ဘာလွှတ်ပြီး
 လာခေါ်တာပေါ့ ... အခုလည်း ပြန်ပို့ပေးမယ်နော် ... အိမ်
 မှာက ကားသုံးစီးရှိတော့ ကားသုံးရတာ အခက်အခဲမရှိ
 ဘူး ... ဘာမှ အားမနာနဲ့နော် ... မြတ်တို့ကားနဲ့ လိုက်ပို့ပေး
 မယ် ... ”

စေတနာပါသလိုပြောပြီး သူတို့သားအမိကို နာမိနိမ်

ပြောလိုက်တာကို သိလိုက်ပြီဖြစ်သည့် သူက နှုတ်ခမ်းအစုံကို တင်
တင်နေတာလည်းက မေမေ့ကိုပဲ စိုက်ကြည့်နေလိုက်သည်။

အဲဒီအချိန်မှာ မေမေကလည်း ရန် မာမိကို လက်

ကောက်နှင့် ...

“ရတယ် ... ရတယ်မြတ် ... မမတို့ဘာသာပဲ ပြန်မယ်”

မေမေ စားပွဲက လှည့်ထွက်လိုက်ချိန်မှာ စောစော
ထ ရန်မာမိနှင့် အကြားသန်နေသည့် အမျိုးသမီးကြီးကလည်း ရန်
မာမိကို ပြန်ဖို့နှုတ်ဆက်လိုက်ပြန်သည်။

“မြတ်ရေ ... စော ပြန်တော့မယ် ... ဒီနေ့ သားဖုန်းဆက်
မှာလေ ... အချိန်နောက်ကျမှာစိုးလို့ သွားလိုက်ဦးမယ်
နော် ... ”

“ကောင်းပြီ ... စောရေ ... သန်ဘက်ခါ နေ့လယ်လောက်
မြတ် ကားလာကြည့်ဦးမယ် နော် ... ”

သူနှင့် မေမေ တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်
ကြည့်ပြီး ပြုံးလိုက်မိသလို မအိမလည်ရှိခဲ့ပေမယ့် ...

မေမေကတော့ ရန် မာမိကို သံယောဇဉ်အမျှ

ဖြတ် နှုတ်ဆက်နေပြန်သည်။

“ပြန်တော့မယ် ... မြတ်ရေ ... ”

“ဟုတ်ကဲ့ ... မြတ်တို့ကားနဲ့ လိုက်ပို့မယ် ... နေဦး ...

သမီး ... ဒရိုင်တာကို သွားပြောလိုက်ပါကွယ် ... ”

“နေပါစေ ... အန်တီ ... ကျွန်တော်တို့ လာတုန်းကလိုပဲ
တက္ကစီနဲ့ပြန်လိုက်ပါမယ် ... ကျွန်တော်တို့ သွားလိုက်ပါဦး
မယ် ... ရန် ... ငါတို့သွားတော့မယ် ... ”

“အေး ... အေး ... မောင်ဝေ ... အန်တီတို့ရဲ့ အတိုင်းအတာ
တစ်ခုကို တွေ့ပါတယ်နော် ... အန်တီတို့ရဲ့အနေနဲ့ မောင်
တာဝေတို့ကို ကြည့်မယ်ဆိုရင် သမီး စိတ်ချမ်းသာအောင်
မဖြစ်မနေ လက်ခံခဲ့ရတဲ့ သဘောလောက်ပါ ... အန်တီက
သမီးကို အန်တီတို့ အဆင့်အတန်းထက် မနိမ့်တဲ့ ဘဝတစ်ခု
ကို ဖြစ်စေချင်တာ ... မင်း ... အန်တီတို့လို အနေအထား
ဖြစ်အောင် အများကြီး ကြိုးစားရဦးမယ် ... မောင်တာဝေ”

“မာမိ ... ”

“သမီး ... မာမိကို ဘာမှဝင်စပြောနဲ့ ... အန်တီ ရှင်းရှင်းပဲ
ပြောချင်တယ် ... မောင်တာဝေ ... သမီးကို အန်တီတို့လို
အနေအထားအထိ ထားနိုင်မယ်ဆိုရင်တော့ သမီး ဆန္ဒ
အတိုင်းဖြစ်စေရမယ် ... မမကိုတော့ မြတ် အားနာပါတယ်”

မေမေ့ကို အားနာပါတယ်ဆိုတဲ့ စကားတစ်ခွန်း

လည်းနှင့် ဂရုမစိုက်ဘဲ ပြောခဲ့သည့် စကားတွေက လူပုံအလယ်မှာ
မေရီသမီး ဝုဏ်သိက္ခာကို ချွဲလိုက်သလို သူ့ဝုဏ်သိက္ခာကိုလည်း

ရိုက်ကတ်စော်ကားလိုက်ပြီဆိုတာ နောက်ကျမှ သိခွင့်ရသည့် သူနှင့်
မေမေတော့ အရုံးတွေကို ရင်ဝယ်ပိုက်ပြီး လာရာလမ်းအတိုင်း
ပြန်ဖို့ပဲ ဆုံးဖြတ်လိုက်ရတော့သည်။

သူ့ရင်ထဲမှာ အစာမကြေဖြစ်နေခဲ့ပေမဲ့လည်း သူမ
ကြီးဟာ သူ့သိပ်ချစ်သည့်မိန်းမရဲ့ မိခင်ဆိုသည့် အသိနှင့် ခံပြင်းသည့်
ခံစားမှုတွေကို ကြိုက်မှိုက်မျှီချကာ အနားမှာ ဖြေရှင်းရခက်နေသည့်
ချစ်သူလေးကို တစ်ချက်စိုက်ကြည့်ပြီး သူ့ကျောခိုင်းလိုက်ပါသည်။

အဲဒီနောက်မျက်နှာတစ်ချက် ပြန်လှည့်ကာ ရန်မာ
ကို အချို့သာဆုံးရှုတ်ခမ်း ပျားရည်ဆွတ်ဖုန်းသလို နားဝင်ချိုအောင်
ပြောလိုက်ရပါတော့သည်။

“အန်တီ ... ကျွန်တော် နားလည်ပါတယ် ... အန်တီအတွက်
ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုလိုအပ်သွားပြီဆိုရင် ... အန်တီဆုံးဖြတ်
ချက်ကို ဖြည့်ပေးဖို့ ကျွန်တော့်မှာ တာဝန်အပြည့်ရှိပြီဆိုတာ
ကျွန်တော် ခံယူပါတယ် ... အန်တီ လိုချင်တဲ့အတိုင်းအတာ
တစ်ခုကိုဖြစ်နိုင် မဖြစ်နိုင် ဆိုတာကတော့ နောက်နေ့
အန်တီနဲ့ ဆွေးနွေးပါမယ် ... ခွင့်ပြုပါဦး အန်တီ ...”

ရန်မာမိရဲ့ ခေါင်းညိတ်အဖြေကို သူ မစောင့်တော့
ဘဲ မျက်နှာကို ချာခနဲလှည့်ပစ်ကာ ရန်တို့အရှေ့မှ ... လှည့်ထွက်
လာခဲ့တော့သည်။

အခုလို သူလှည့်ထွက်လာတဲ့အချိန်မှာ
သူ့ရင်ထဲ နင့်ခနဲနာကျင်သွားခဲ့ရသလို
မေမေပါ ကျွန်းခဲ့ရသည့်အတွက် သူ ဒီခံစားမှုကြီး
ကိုဘယ်တော့မှ မေ့ဖျောက်ဖို့ မကြိုးစားတော့ဘူးဆိုတာကိုတော့
သုံကြည်မှတ်သားလိုက်ရတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

ရန်ကိုသိပ်ချစ်ခဲ့လို့ ကျွန်းခဲ့သည့် သူ့အဖြစ်ကို မေမေ
တတော့ တစ်သက်လုံးခွင့်လွှတ်မှာမဟုတ်တော့ချေ။

သူကတော့ 'မေမေ့ကို အနူးအညွတ်တောင်းပန်ဖို့
ဆုံးဖြတ်ထားခဲ့သည်။

အခုလည်းပဲ ချစ်သူအတွက် ယောက္ခမတိုက်ပွဲခေါ်
သံကို ရင်နာနာနှင့်ပင် နားထောင်ရဦးမည်ဖြစ်သည့်အတွက်

သူ့ရင်ထဲက နာကျင်သည့်ခံစားမှုတွေကို အံခဲတင်
နေပြီး သူ့အမုန်းဆုံးမိန်းမကြီးကို ပညာသားပါပြီဖြင့် အချိုသာဆုံး
အသံဖြင့် ဖုန်းဆက်နှုတ်ဆက်လိုက်ရပြီး တွေ့ဆုံခွင့်တောင်းလိုက်
ပါသည်။

“ဟယ်လို ... အန်တီ ... မင်္ဂလာပါ ... အန်တီ”

“ဪ ... မင်းလား ... အေး အေး မင်္ဂလာပါကွယ် ...
ဒါနဲ့ မင်း အန်တီဆီဖုန်းဆက်တယ်ဆိုတော့ ... မင်းဘဝ
အတွက် လိုအပ်တဲ့ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခု ရသွားပြီလား”

“ဟုတ်ကဲ့ ... ကျွန်တော် အန်တီနဲ့ဆွေးနွေးချင်ပါတယ် ...
အန်တီကို ကျွန်တော် ဘယ်မှာတွေ့ခွင့်ရလဲဟင်”

“အေး ... အန်တီ ... အခု အန်တီကုမ္ပဏီကိုသွားမလို့ ...
မင်းတွေ့ချင်တယ်ဆိုရင် အန်တီရုံးခန်းကိုလာခဲ့လေ ... အန်
တီ ရုံးခန်းကိုရောသိရဲ့လား”

“သိပါတယ် အန်တီ ... ဒါဆို ... ကျွန်တော် အခုပဲလာလိုက်
မယ် ... ”

“ကောင်းပြီ ... ကောင်းပြီ”

“ဪ ... အန်တီ ... ကျွန်တော် ရန်နဲ့စကားပြောချင်တယ်။
အန်တီကိုခွင့်တောင်းတာပါ ... ”

“ပြောလေ ... သမီးဖုန်းကိုဆက်လိုက်လေ ... ရတာပဲ”
တစ်ဖက်မှ သူသိပ်မုန်းသည့် မယ်တော်ကြီးဖုန်းပိတ်

သွားချိန်မှာ သူကတော့ ချစ်သူလေးဆီ ဖုန်းခေါ်လိုက်ပြန်သည်။

ဒီအချိန်မှာ သူ ရင်တွေ့နာနေသလို တစ်စုံတစ်ရာ
အတွက်လည်း ဝမ်းနည်းနေသလိုခံစားနေရသည်။

ရင်ထဲမှာ ဝမ်းနည်းလွန်းလို့ ကွက်လပ်ကြီးတွေဖြင့်
ထစ်ထစ်ထစ်ထစ် အသံလေးက ဖုန်းထဲကိုအက်ရှင်လေးတို့
ဝင်လာခဲ့တော့သည်။

“တာဝေ”

ရန်အသံက သူ့နှလုံးသားထဲကို စူးစူး နစ်ဝင်သွား
သလို သူ ခံစားလိုက်ရသည်။

“ရန် ...”

သူကလည်း ကြေကွဲလှိုင်းဖြင့် ရန်နာမည်လေးကို
ခေါ်ချလိုက်သည်။

အဲဒီအချိန်မှာပဲ ဖုန်းထဲက ငိုရွိုက်သံလေးနှင့်ပြော
လာသည့် ရန်အသံလေးက သူ့ကိုပိုပြီး ရူးသွပ်သွားစေခဲ့ရသည်။

“တာဝေ ... ရန်လေ ... ရန် ... ရှင့်ဘက်က ဘာတစ်ခုမှ
ကာကွယ်ရပ်တည် မပေးနိုင်ခဲ့ဘူးလို့ ရှင်ထင်နေသလား
ဟင် ...”

“ဘာလို့ ကာကွယ်ရပ်တည်မပေးရမှာလဲ ... မိန်းမတစ်
ယောက်ကာကွယ်ရပ်တည်ပေးမှုကို ကိုယ်က လိုအပ်တဲ့
ယောက်ျားမှ မဟုတ်တာ ... ကျစ် ... ထားလိုက်စမ်းပါ
ရန်ရယ် ... နောက်ကြောင်းပြန်ခေါက်မနေစမ်းပါနဲ့ ... ရှေ့
သို့ပဲ ... ကိုယ် ရန်အမေနဲ့ ဆွေးနွေးခန်းဝင်တော့မယ် ...”

အဲဒါဘာဖြစ်လို့လဲသိလား ရန် ...”

“ဟင့်အင်း ... မသိဘူး”

“မင်းကို သိပ်ချစ်လို့ပေါ့ ရန်ရယ် ...”

“ရန်လည်း ရှင်ကိုသိပ်ချစ်တယ် ... ခွဲနိုင်ဘူး ...”

“ရန် ... ကိုယ့်ကို တကယ်ချစ်ခဲ့ရင် ကိုယ်ပြောတာကို
အသေအချာနားထောင်နော် ... ကိုယ့်ကို ရန် ဘာမှကာ
ကွယ်ရပ်တည်ပေးစရာမလိုဘူး ... ဒါပေမဲ့ ကိုယ် ရန်မာမိ
ရှေ့မှာ ရှုံးခဲ့တဲ့ အရှုံးတွေအတွက် ရန်ဘက်က တာဝန်ကျေ
တဲ့ ပေးဆပ်မှုတစ်ခုကိုပဲ လိုချင်တာ ... အဲဒါ ခင်းပေးနိုင်ပါ
မလား ရန် ...”

“ပေးနိုင်ပါတယ် ... ရန် ရှင့်ရဲ့အရှုံးတွေအတွက် ဘာမဆို
ပေးဆပ်ရဲပါတယ် ...”

“ကတိနော် ... promise အိုကေ အခု ကိုယ် မင်းအမေရုံးခန်း
ကို သွားတွေ့ပြီးဆွေးနွေးတော့မယ် ... ကိုယ်တို့နှစ်ယောက်
ဘဝအတွက် တိကျခိုင်လုံတဲ့ ဆွေးနွေးမှုပေါ့ကွာ ... ရန်
ဘာမှမစိုးရိမ်ပါနဲ့ ... ကဲ ... ကိုယ်ဖုန်းပိတ်ပြီနော် ရန်”

သူ ဖုန်းပိတ်လိုက်သည့် အချိန်မှာတော့ သူ့ကိုမထင်
တထိမျက်လုံးတွေနှင့် စိုက်ကြည့်နေသည့် မေမေမျက်လုံးတွေက
သူ့ဘဝကို (လန်းနေသည့်သူ့နှလုံးသား)ကို ချောင်ပိတ်မိသလို ခံစား

လှိုက်ရတော့သေး။

မေမေ့ကိုလည်း ဘာပြန်ပြောရမှန်းမသိ စွန့်အကြွေ

သွေးဆင်းချလိုက်ချိန်မှာ မေမေက သူပုခုံးနှစ်ဖက်ကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းခွဲပြီး ပေါက်ကွဲပါတော့သည်။

“မင်းကို မေမေ မနေ့ကတည်းက အပြတ်ပြောပြီးပြီနော် မင်း ဒီအသိုင်းအဝိုင်းထဲကို လုံးဝမဝင်ရဘူးလို့ ...”

“ဟုတ်ကဲ့ ... မေမေ ပြောခဲ့ပါတယ် ... ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် သူ့ကို သိပ်ချစ်တယ် ... သူ့ကိုဘယ်နည်းနဲ့မှ မခွဲနိုင်ဘူး ... ကျွန်တော့်ဘဝမှာ မေမေပြီးရင် သူဟာ ဒုတိယဘဝပဲ ... သူ့ကိုသိပ်ချစ်ခဲ့လို့ ကျွန်တော် ဖြစ်အောင်ကြိုးစားခဲ့တာတွေက သူ့အမေကို ကောင်းကောင်းကြီး ပြန်အနိုင်ရလိမ့်မယ်လို့ ယုံကြည်ပါတယ် ... ကျွန်တော်က မေမေသားပါ ... ဘယ်တော့မှ ခေါင်းငုံ့မခံပါဘူး မေမေ ...”

“မင်းက ... ဘယ်လိုနည်းနဲ့ သူတို့ကို တုံ့ပြန်အနိုင်ယူမှာလဲ မေမေတော့ မထင်ဘူး ... မင်း သူတို့အသိုင်းအဝိုင်းကို မတွန်းလှန်နိုင်ပါဘူး ... သူတို့သမီးကိုလည်း မင်းအလွယ်ကလေးရလိမ့်မယ်လို့ မထင်နဲ့ ... မင်း ဒီထက်မမိုက်ချင်တော့နဲ့သား ... မင်းပဲ နှစ်ခါပြန်သုံးခါပြန် ရှုံးမှာ ...”

“ကျွန်တော် ဒီတစ်ခါပဲ ... သူနဲ့ပတ်သက်ပြီး အစွမ်းကိုနောက်

ဆုံးအကြိမ် ခံယူပါ့မယ် မေမေ ... ကျွန်တော်ဟာ မေမေ့သားပါ ... မေမေရဲ့ဝတ်သိက္ခာနဲ့အရှက် ... ကျွန်တော့်ရဲ့ဝတ်သိက္ခာနဲ့အရှက်ကို ကျွန်တော် ရတနာနည်းနဲ့ပြန်ပြီးအနိုင်ယူမှာပါ ... ကျွန်တော် အခုချိန်ကစပြီး အဲဒီအမျိုးသမီးကြီးကို အနိုင်ရအောင် လုပ်မယ် ... အဲဒါဆိုရင် မေမေ ကျေနပ်မလားဟင် ...”

“ကျေနပ်ရမယ် ... ဘာကိုကျေနပ်ရမှာလဲ ... မင်းသိပ်မိုက်နေပါလား သား ...”

“ကျွန်တော် သူ့ကိုသိပ်ချစ်တယ် မေမေ ... ကျွန်တော် သူ့ကို မခွဲနိုင်ဘူး ... ကျွန်တော် သူ့ကိုလက်မထပ်ရရင် ကျွန်တော့်ဘဝ နှလန်ထူမှာမဟုတ်တော့ဘူး ...”

“ဘုရားရေ ... မင်းက အဲဒီလောက်အထိ ဒီမိန်းကလေးကို စွဲလမ်းတာ ... ကောင်းပြီလေ ... သား သူ့ကိုအလိုရှိနေမှတော့ မေမေကလည်း လက်ခံရတော့မှာပေါ့ ... မင်း ရန်ကို မေမေ့ရဲ့ချွေးမဘဝထဲ အရခေါ်နိုင်မယ် ဆိုရင်တော့ မေမေ သူ့ကို ချွေးမအဖြစ် လက်ခံနိုင်ပါတယ် ...”

မေမေ့ဆီက မမျှော်လင့်ထားသည့် စကားကိုကြားလိုက်ရသည့်သူမှာ ဘယ်လိုဝမ်းသားမှန်းမသိ ဝမ်းသာသွားရကာ မေမေ့ကိုယ်လုံးကြီးကို ပိတ်ဖက်ပြီး ရှက်ကိုးရှက်ကန်းကြီးရယ်လိုက်

မိခင်တော်သည်

“ဖွန်း ... ကျွန်တော်ကလည်း သူ့ကို မေမေချွေးမဘဝထဲ
ထို့ ခေါ်လာခဲ့မှာပါ ... ကျွန်တော်က သူ့အခေအတွက်
သက်တစ်ယောက် မဖြစ်စေရဘူး ... မေမေအတွက် သား
တစ်ယောက် အမြဲဖြစ်စေရပါမယ် ... ”

ဒီအချိန်မှာ အေးခဲခဲကြီးပြုံးလိုက်သည့် မေမေအပြုံး
အသွင်ကိုနွေးထွေးမှု မရှိခဲ့ပေမဲ့ တစ်ဒင်္ဂတော့ သူ့စိတ်ထဲမှာ လွတ်
လပ်ပေါ့ပါးသွားသလို ခံစားလိုက်ရပါတော့သည်။

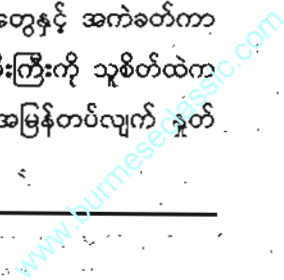

၄

ရန်မာမိ ရုံးခန်းထဲကို လှမ်းဝင်ဝင်ချင်း မြင်တွေ့
လိုက်ရသည့် မြင်ကွင်းက (လူငယ်တစ်ယောက်လို ရှုပ်လက်တို ခု
တင်သာသာ)ကလေးကို ဝတ်ထားသည့် ရန်မာမိကို မျက်မှောင်
ကြွတ်ပြီး မကြည့်မိအောင် သတိထားလိုက်ရပြီး မုန်းစိတ်တွေကိုပဲ
ရင်ထဲမှာကိုင်မျိုချလိုက်ရသည်။

“ဪ ... မင်းရောက်ပြီကိုး”

ဆိုပြီး စတိုင်အပြည့်ဖြင့် ဆုံလည်ဆိုဖာကြီးမှာ လက်
ပိုက်ခိုပြီး သူ့ကိုအထင်သေးသည့် မျက်လုံးတွေနှင့် အကဲခတ်ကာ
မျက်လုံးကြီးဝင့်ကြည့်လာသည့် ဒီအမျိုးသမီးကြီးကို သူ့စိတ်ထဲက
မုန်းတီးလှပေမဲ့ အပြုံးတုတစ်ခုကို အလျင်အမြန်တပ်လျက် နှုတ်
ဆက်လိုက်ရပါသည်။

“အန်တီ ...”

“အေး ... အေး ... ရောက်လာပြီဆိုတော့လည်း စကား ပြောရတာပေါ့ ... ထိုင်ကွယ် ... မောင်တာဝေ”

သူမကြီး လက်ညှိုးညွှန်ပြလိုက်သည့် ဆိုဖာတစ်လုံးမှာ သူဝင်ထိုင်လိုက်ပါသည်။

Air-conအငွေ့အသက်က ရုံးခန်းထဲဝင်လာကတည်းက ကျပ်တည်းနေသည့် သူ့ခံစားမှုတွေကို တစ်ဝက်ပျောက်သွားသလို ခံစားလိုက်ရတာမို့ ရန်.မာမိကို သူ့သတ္တိရှိရှိ ရင်ဆိုင်ကြည့်လိုက်ပါတော့သည်။

သူ့အကြည့်တွေကို ရန်.မာမိက မျက်မှောင်တစ်ချက် တွန်ပြီး ...

“မောင်တာဝေ ... အန်တီကို ဘာပြောချင်တာလဲ”

သူ့မျက်နှာကို မျက်နှာမူ မျက်နှာမောင်းဖြင့် ခပ်တင်းတင်းကြည့်ပြီးပြောလာသည့် ရန်.မာမိကို သူ့ရိုးသားအေးဆေးစွာ ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ပါသည်။

ဒီအချိန်က (သူမကြီးအချိန်မို့) သူမကြီး မညှာမတာ ပြောလာမဲ့စကားတွေကို သူ့ငြိမ်သက်စွာ နာခံဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားခဲ့သည်။

“ဘာလဲ ... အပြောရခက်နေလို့လား ... မောင်တာဝေ”

သူ့ ခဏငြိမ်နေတာကို အတွေးတစ်လွှဲပေါက်ပြီးမေးလာသည့် ရန်.မာမိကို သူကခေါင်းခါခြေလိုက်ရင်းက ငြင်းဆိုချက်ထုတ်လိုက်သည်။

“အပြောရမခက်ပါဘူး အန်တီ ... နဂိုတတည်းက ဆုံးဖြတ်ပြီးမှ အန်တီနဲ့တွေ့ခဲ့တာပါ ...”

“ကောင်းပါပြီ ... မင်း ဘာပြောချင်တာလဲ ...”

“ကျွန်တော် အဓိကပြောချင်တာက ... ကျွန်တော် ရန်ကို အန်တီတို့ လိုချင်တဲ့ အတိုင်းအတာ တစ်ခုရောက်အောင် ကြိုးစားပြီး ထားနိုင်မှ ... အန်တီတို့အနွှအတိုင်း လက်ထပ်ချင်ပါတယ် ...”

“ဟုတ်ပါပြီလေ ... မင်းတို့ချစ်သူနှစ်ယောက်ကိုလည်း ... အန်တီက ခွဲဖို့အထိ မဆုံးဖြတ်မိသေးပါဘူး ...”

ညစ်တီးညစ်ကျယ် ပြောလာသည့် ရန်.မာမိကို သူ့အတတ်နိုင်ဆုံး သည်းခံနိုင်မှ ရန်နဲ့ခွဲခွာရမည့် နှစ်တွေအတွက် ဘွားတော်ကို စိတ်ချယုံကြည်ရလေမည် ... ဖြစ်သည်။

ဘွားတော်ကတော့ သူ့ မျက်မှန်းကနိုးသထက်ကနိုးအောင် သူ့ကို တန့်န့်ရိုက်နှက်နေခဲ့လေပြီ။

“အင်း ... အခု ... အန်တီတို့ အနေအထားတစ်ခုကို မင်း သိမြင်တွေ့ပြီးသားပါ မောင်တာဝေ ... အခု မောင်တာဝေ”

မြင်တဲ့အတိုင်းပဲ ... အန်တီရုံးခန်းတစ်ခုကိုပဲကြည့်ပေါ့”
 ကျယ်ပြန့်သော ရုံးခန်းကျယ်ကြီးကို လက်ညှိုးညွှန်
 ဖြည့်သည့် ရန်.မာမီကို သူ ခေါင်းညိတ်ထောက်ခံလိုက်ရသည်။
 စိတ်ထဲမှာတော့ နည်းနည်းလေးမှ မကြည်လင်နဲ့
 ဘာကိုတော့ သူမကြီးကမခံစားတတ်လို့လားမသိဘဲ သူမရဲ့ကြွယ်
 နှုတ်ကို ကြားလုံးပစ်လာခဲ့ပြန်လေသည်။

“ရုံးခန်းသီးသန့် အနားယူခန်းကိုတောင် ငွေကြေးအရင်
 အနီး ဘယ်လောက်အထိ မြှုပ်နှံထားတယ်ဆိုတာ မောင်
 တာဝေ အတွေ့ ... ဒီလိုအဆင့်အတန်းမျိုးဖြစ်အောင် နေ
 သတူ ကြိုးစားခဲ့ရတယ် ... အန်တီတို့ကြိုးစားသလို အန်တီ
 သမီးကို လက်ထပ်မဲ့ သူမှာလည်း အရည်အချင်းအပြည့်နဲ့
 စေချင်တယ် ... အန်တီတို့ရဲ့စည်းစိမ်ကို မက်မောလို့ သမီး
 ကို ရွေးချယ်တဲ့ ယောက်ျားမျိုးကိုတော့ အန်တီ လုံးဝလက်
 မခံနိုင်ဘူး မောင်တာဝေ ... ”

ရန်.မာမီရဲ့ ဇော်ကားလွန်းသည့်စကားတွေက သူ
 အသည်းနှလုံးကို ပွင့်ထွက်သွားမတတ် မူးမိုက်အမှောင်ဖုံးသွားရ
 လေတော့သည်။

ဒါပေမဲ့ အသိနဲ့သတိကိုယှဉ်ပြီး ဒီအချိန်မှာ သူထင်
 တိုင်း ပေါက်ကွဲလို့မဖြစ် ... ။

ရိုတော့သည်။

သို့သော် ရင်ထဲကရှိသည့် အတိုင်းအတာတစ်ခုကို
 တော့ ရန်မာမီသိအောင် သူဖွင့်ဟဝန်ခံလိုက်ပါသည်။

“ကျွန်တော် မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို မှီခို
 စားတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက် မဟုတ်ဘူးဆိုတာကိုတော့
 အန်တီ သိစေချင်ပါတယ် ... ကျွန်တော် ရန်.ကိုချစ်ခဲ့တဲ့
 အချစ်တွေဟာ သူ့မှာရှိတဲ့ စည်းစိမ်ချမ်းသာနဲ့မဆိုင်ပါဘူး
 အန်တီ ... ”

“ကျွန်တော် ... သူ့ကို အန်တီတို့လို မြင့်မြင့်မားမားထား
 နိုင်တဲ့ အနေအထားမျိုး ကြိုးစားပြီးမှ အန်တီလိုချင်တဲ့အနေ
 အထားအထိ လုပ်ဆောင်ပေးမှာပါ အန်တီ ... အဲဒီအတွက်
 ကျွန်တော့်ကို လုံလောက်တဲ့အချိန် တစ်ခုကိုတော့ ပေးရ
 လိမ့်မယ် အန်တီ ... ”

ရန်.မာမီမျက်နှာတွင် မခိုးမခန့်အပြုံးရိပ်တွေ စွန်း
 သွားတာက လူကြီးတစ်ယောက် အနေနှင့် တော်တော်မချေမငံ
 ဖြစ်သွားလေသည်။

ဒီအမျိုးသမီးကြီးဟာ သူနှင့်ရန်ကို အမျိုးမျိုးမကွဲ

သို့အောင် ညောင်ရီနည်းနဲ့ နှိပ်စက်နေပြီဆိုတာကို သူလက်ခံယုံကြည် ချိတ်တော့သည်။

ဒါပေမဲ့ ...

သူကလည်း သူမကြီးကို ရင်ထဲက မုန်းပင်မုန်းနေ သူထဲက မမုန်းဘူးစတိုင်လ်ဖြင့် မျက်နှာလေးဖျော့ကာ သူမအရှေ့ နှာ တစ်ဖျားကျိုးနဲ့နံ့ရှိုနေခဲ့တာက တစ်နည်းအားဖြင့် ရန်.မာမိကို ယုံ ကြည်အောင် ကျူးသွင်းလိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ဒီအချိန်မှာ သူမကြီး သူ့ကိုအမြင်ကြည်လင်ပြီး အမျက်မရှိမှ သူ စားသာမည်မို့ သူက လူရိုးလေးမျက်နှာပေးနှင့် အရိုးသားဆုံး သူမအရှေ့မှ နေပြလိုက်သည်။

သူမကြီးကလည်း သူ့ကိုလူရိုးလေးတစ်ယောက်ထု သနားစဖွယ် ကြည့်သည့်အကြည့်တွေဖြင့် တစ်ချက်ကြည့်ကာ မျက် နှာကြီးကိုပင့်မော့လျက် ...

“မင်းရဲ့အချိန်တစ်ခုဆိုတာ ဘယ်လောက်လဲ ... လူတစ် ယောက်ဟာ ကံ ဉာဏ် ဝီရိယနဲ့အညီ ကြီးစားခဲ့ပေမဲ့ ကြီး စားတိုင်း ဖခင်ကဲ့သို့ဟာ အင်မတန်နည်းတယ် ... မောင် တာဝေ ... ဘက်စုံငွေအရင်းအနှီး မျှုပ်နှံထားနိုင်တဲ့သူတောင့် မှ ကိုယ်လုပ်တိုင်း မဖြစ်ဘူး ... အရိုးနဲ့အမြတ်ဟာ အမြတ်တန် ဖွန်တဲ့နေ့ခွဲကြတာ ... ”

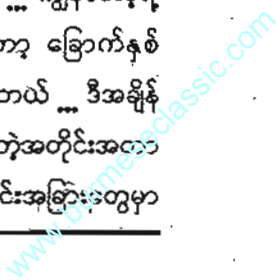
မျက်ခုံးနှစ်ဖက်ပင့်ပြီး သူ့ကိုမခိုးမခန့်ပြီးကြည့်လာ သည့် ရန်.မာမိကို သူ စိတ်ခုံးခုံးချပြီး ဒီအတိုင်းပင်စိုက်ကြည့်နေလိုက် သည်။

သူမကြီး ဆန္ဒရှိသရွေ့ ပြောလိုရာပြောပါစေတော့။

ဒီအချိန်မှာ သူ အရုံးပေးပါသည်။

“ထားပါလေ ... မင်းစိတ်ဓာတ်ကျအောင် ပြောတာမဟုတ် ပါဘူး ... မင်း ကြီးစားမယ်ဆိုတော့ အန်တီ ဝုဏ်ယူပါတယ်၊ အန်တီက ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့ ကိုယ့်ခြေထောက်ကို ကိုယ် ရပ်တည်ပြီး ကြီးစားတဲ့လူမှန်သမျှကို ချိုးကျူးတယ် ... အန်တီတို့အသိုင်းအဝိုင်းထဲမှာလည်း ဒီလိုကြီးစားတဲ့ကောင် လေးတွေ အများကြီးပဲလေ ... သူတို့လေးတွေကို အန်တီ အမြဲချိုးကျူးနေရတယ် ... အန်တီက မိဘလုပ်စာကိုမှီခိုစား တဲ့ လူစားမျိုးကို လုံးဝအထင်မကြီးဘူး ... ကြီးစားပါ ... မောင်တာဝေ ... ”

“ဟုတ်ကဲ့ ... ကျေးဇူးတင်ပါတယ် အန်တီ ... ကျွန်တော့်ရဲ့ ကြီးစားရန်ကန်ရတဲ့ အချိန်တစ်ခုကိုတော့ ခြောက်နှစ် လောက်တော့ ပေးပါလို့ တောင်းဆိုချင်ပါတယ် ... ဒီအချိန် အတိုင်းအတာလောက်မှ ကျွန်တော်လိုချင်တဲ့အတိုင်းအတာ တစ်ခုကို ရမှာမို့လို့ပါ ... ဒီနှစ်ကာလအပိုင်းအခြားတွေမှာ

ထွန်းတော် ရန်ကုန်စိတ်ချချင်ပါတယ် အန်တီ ... ”
 “စိတ်ချပါ ... အန်တီ လူကြီးတစ်ယောက်အနေနဲ့ က
 ပျောက်ပါဘူး ... အန်တီ ကတိတည်ပါတယ် ... မင်းဘ
 ကသာ ဖြစ်မြောက်အောင်မြင်အောင် ကြိုးစားကြည့်ဦး
 လေ ... ”

ဒီအချိန်မှာ သူမကြီးအရှေ့ကနေ သူ သွက်သွက်
 ကျောခိုင်းလိုက်တာ အကောင်းဆုံးဖြစ်လိမ့်မည်ထင်ပါသည်။
 သူ လှည့်မထွက်ခဲ့ဘူးဆိုရင် ...
 သူနှင့်သူမကြီးစကားကြောတွေ တင်းသွား
 မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။

*

အင်းလျားကန်ရေပြင်သည် ဒီကနေ့မှ ပိုပြီးငြိမ်သက်
 သလို ခံစားခဲ့ရပါသည်။

ရန်တို့နှစ်ယောက်ရဲ့ရင်ထဲက ခံစားချက်တွေကို သူ
 နှစ်ယောက်တို့ဆိတ်ခံစားပေးနေသည်လားမသိ။

“ရန် ... ”
 “တာဝေ”

တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် အချိန်အကြာကြီးဘာ
 မပြောဖြစ်သေးဘဲ ရင်နှင့်ကြေကွဲစွာစိုက်ကြည့်နေခဲ့ကြ
 နှစ်ယောက်လုံး မခံစားနိုင်တော့ဘဲ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်
 နှစ်ယောက်တို့ဆိတ်ခံစားပေးနေသည်လားမသိ။
 ရင်ပွင့်သွားတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

“ရန်ရယ် ... ငါ မင်းကို သိပ်ချစ်တယ် ...”

“ရန်လည်း ...”

“တော်ပြီ ... ကိုယ်သိတယ် ရန် ... ရန် ... ကိုယ့်ကိုဘာမှ မပြောတော့နဲ့ ... ကိုယ်တို့ ဒီစကားတွေပြောဖို့ အချိန်တန်နောက်ပြန်ဆုတ်လိုက်ရပြီ ...”

“ဟင် ... ရှင် ဘာတွေပြောနေတာလဲ ... ရှင်နဲ့မာမိ ... တွေပြောဖြစ်ခဲ့လဲ ... ရန် ကိုပြောပါဦး ...”

“ရန် မာမိနဲ့ ကိုယ် ဆွေးနွေးမှုတစ်ခုလုပ်ခဲ့ပြီ ... ကိုယ့်မှာ ဒီတစ်ခါပဲ ကိုယ့်မေမေကို ဆန့်ကျင်ပြီး မေမေသေမတူတဲ့ အလုပ်ကိုလုပ်ပြီး ကိုယ်သိပ်ချစ်တဲ့မိန်းမနဲ့လက်ထပ်နိုင်ဖို့ စွန့်စားခဲ့တာပဲ ... ကိုယ် နိုင်ငံခြားကိုထွက်ပြီး အလုပ်လုပ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီ ရန် ...”

“ဟင် ... ရှင် ... နိုင်ငံခြားကိုထွက်ပြီး အလုပ်လုပ်မယ် အို့ ... မဖြစ်နိုင်တာ တာဝေရယ် ... ရှင်ကို ရန် တားပါနော် နော် ... ရန် တားပါရစေ ... ရှင်မသွားပါနဲ့နော် ...”

ရန်က သူ့ရင်ခွင်ထဲကို မျက်နှာလေးအပ်ပြီး သူ့ဘတ်ကြီးကို လက်ကလေးဖြင့် တဘုတ်ဘုတ်ရိုက်လျက်ပြောလိုက်တာကို သူ့အသည်းခိုက်မတတ် ခံစားလိုက်ရကာ ရန် လက်ကလေးကို ခပ်တင်းတင်းကြီးဆွဲဖျစ်ထားလိုက်သည်။

အဲဒီနောက် အသက်အောင့်ပြီး အံကြွတ်သံကြီးနှင့် “ငါ့ကိုမင်းမတားနဲ့ ... ငါ့ဘဝမှာ ငါ့ချစ်တဲ့မိန်းမတစ်ယောက် အတွက်နဲ့ ဘယ်လောက်အထိ အဆော်ကားခံ အရိုက်ခွဲခံခဲ့ရတာ ... မင်းအသိ ... အဲဒါငွေကြောင့်ကွ ... ငွေကြောင့် ငါတို့ အဆင့်အတန်းဟာ မင်းတို့နဲ့ယှဉ်ရင် ဘာမှမဆိုင်အောင် နိမ့်ကျနေသေးတဲ့ အဆင့်အတန်းကြီးဖြစ်နေခဲ့တာ ... အဲဒီ အဆင့်အတန်းဆိုတဲ့ စည်းကြီးကြောင့် ငါ့နှလုံးသားကို မင်းမာမိ ဘယ်လောက်အထိ ရိုက်ပုတ်စော်ကာ အနိုင်ယူထားတယ်ဆိုတာကွာ မင်းသိသိကြီး မတားစမ်းပါနဲ့ ...”

သူ့အသံကပြောရင်းနှင့် တိမ်ဝင်သွားပြီးလောက်ကြီး ကို စိတ်နာသွားသည့်မျက်လုံးတွေက ရန်နှလုံးသားကိုဆုပ်ညှစ်ချေခွပစ်လိုက်သလို ရန် ဘာနှင့်နှင့်နာကျင်အောင့်မျက်သွားတော့သည်။

ဒီအချိန်မှာ ရန်လည်း ကံကြမ္မာရဲ့ပြောင်းလဲမှုကြီးကို မယုံနိုင်အောင် နာကြည်းမုန်းတီးသွားမိတာ ဘယ်သူ့ကို မုန်းလို့ မုန်းရမုန်းမသိ ခံစားလျက် ကြေကွဲငိုရှိုက်လိုက်မိတော့သည်။

တကယ်တော့ ...

တည်ငြိမ်အေးဆေးပြီး လှိုင်းဂယက်မထသည့် ရန်တို့ရဲ့ (အဖြူထည်နှလုံးသားလေးကို) မွှေနှောက်တိုက်ခိုက်သွားသည့် (လေခိုကြမ်း) ကြီးကတော့ ရန်ဘဝကို ဒီထက်မြင့်မားစေချင်ပြီး

အထောင်းဆုံး ဖြစ်စေချင်ခဲ့သည့် မာမိ စနက်ကြီးကြောင့် ရန်တို့ ချစ်သူနှစ်ယောက် ချစ်ခရီးဟာ ကြမ်းရှုသွားခဲ့ရတာဖြစ်သည်။

ဒီအကြောင်းတွေကို ပြန်ပြီးတွေးမိလေ ... ရန် အသည်းနာပြီး ပိုပြီးငိုချင်လာရလေဖြစ်ခဲ့ရပြီ။

ရင်ထဲမှာနာလွန်းသည့် ခံစားမှုတွေက ချစ်သူရင်ခွင် ကျယ်ကြီးဆီမျက်ရည်များ အိုင်ထွန်းခဲ့ရပြီဖြစ်သည်။

“ရန် ... ရယ် ... မင်း ... မင်း ဒီလောက်အထိ မခံစားစမ်း ပါနဲ့ ... ငါ့ကို ရူးအောင် မနှိပ်စက်စမ်းနဲ့ ...”

“ရူးအောင်နှိပ်စက်တာက ယူ ... အေးလေ ... တာဝေ ... ယူကို ရန် သိပ်လေးစားပါတယ် ... ယူ ရန်ကိုစွန့်ပစ်လို့ရတဲ့ ပေမဲ့ မစွန့်ပစ်ခဲ့ဘူး ... ယူ့ရဲ့မာနတွေကို မာမိရှေ့မှာ နှုတ်ထောက် အရှုံးပေးခဲ့တာ ... ရန်နားလည်ခံစားလို့ရပါတယ် ရန်လေ ... ရန် ရှင်ကိုသိပ်ချစ်တယ် ... ရှင် ပြန်လာမဲ့အချိန်ကို သစ္စာကို ကိုးကွယ်ပြီး စောင့်နေပါ့မယ် ... ရှင်သာ ... ကို သစ္စာဖောက်ဖို့ မကြိုးစားပါနဲ့နော် ...”

“ကိုယ် ... မင်းကို ဘယ်တော့မှ သစ္စာမဖောက်ဘူး ... မင်းဘက်ကသာ ကိုယ့်ကို သစ္စာရှိရှိနဲ့ ခြောက်နှစ်ဆို ကာလကို စောင့်နေပေးပါလို့ ကိုယ်တောင်းဆိုပါပရေစေ ...”
“ဘုရားရေ ... ခြောက်နှစ် ဟုတ်လား ... တာဝေ ...”

ဒီခြောက်နှစ်လုံးလုံးကြီး ရန် ရှင်ကိုမခွဲနိုင်ဘူး ... ရှင် မသွား ပါနဲ့ ... ရန်တို့ ဒီမှာ ငွေအရင်းအနှီးခိုက်ပြီး ... စီးပွားရှာမယ်၊ နော် ... တာဝေ ...”

“ရန် ... ကိုယ် ... စိတ်မတောင်းဖြစ်အောင် မငိုစမ်းနဲ့ကွာ၊ ကိုယ်တို့ သတ္တိရှိရှိနဲ့ ဒီခြောက်နှစ်တာ ခွဲခွာမှုမှာကို ရင်ဆိုင် ကြရအောင်နော် ... ဒါ ကိုယ်တို့နှစ်ယောက်ရဲ့ အနာဂတ် အတွက် ကိုယ်တို့အချိန်တွေ ပေးဆပ်ကြရတာ ... ငေးနှလုံး သားက စစ်မှန်ယုံကြည်စွာနဲ့ လက်ခံလိုက်ပါတော့ ... ကိုယ် တို့ သတ္တိရှိရှိ ရင်ဆိုင်ကြစို့နော် ... နော် ... ရန် ... ဟင်”

သူလည်း ရန်ရဲ့ရင်ခွင်ထဲမှာ မျက်နှာကြီးပွေ့အပ်ပြီး မျက်ရည်တွေဖြင့် ကျရှုံးသွားရလေတော့သည်။

အခုလိုအချိန်မျိုးမှာ မိန်းမတစ်ယောက်ရင်ခွင်ထဲမှာ မျက်ရည်ပေးပြီး ရှုံးနေခဲ့ရသည့် သူ့အဖြစ်သူအရှက်ရသွားကာ ရန် ရင်ခွင်ထဲကနေ ဆတ်ခနဲ ရုန်းထပြီး ရန်ပခုံးသားလေးကို ခပ်တင်း တင်းဆုပ်ကိုင်လျက် ရင်နှင့်ကြေကွဲသံကြီးနှင့် ပေါက်ကွဲသွားရပါ တော့သည်။

“ရန် ... အခုလို ကိုယ်ဆုံးဖြတ်ခဲ့တဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်တွေဟာ True လား False လား”

အံကြိတ်သံကြီးနှင့် ရန်ပခုံးသားလေးတွေကိုခါယမ်း

လိုက်တာ ရန်ကင်းလည်း မျက်ရည်တွေစီးကျနေရင်းမှ တိုးအင် အင်လေး ခြေလိုက်သည့် စကားသံက သူ့နှလုံးသားမှတ်တမ်း တစ်ခုဖြစ်သွားရလေတော့သည်။

“ရှင်ဆုံးဖြတ်ချက်တွေဟာ True ပါ တာဝေရယ် ...”

“True ဆိုရင် မင်း ကိုယ့်ရှင်ခွင်ထဲကို အပ်ပြီးမှီချလိုက်တော့ ရန် ... ကိုယ့်နှလုံးသားထဲမှာ မင်းကို Foundation ရိုက်ခဲ့ပြီး ပြီ ... မင်းလည်း ကိုယ့်နှလုံးသားကို ခြောက်နှစ်လုံးလုံး Foundation ရိုက်ထားရမယ် ... ကိုယ်ပြောတာကိုနားလည် ပါတယ်နော် ရန် ...”

“နားလည်ပါတယ် ... တာဝေရယ် ...”

“အဲဒါဆို ... မျက်ရည်သုတ် ... ကိုယ်စင်္ကာပူကို ခြောက်နှစ် လုံးလုံး သွားနေရမှာ ... စိတ်ချမ်းသာချင်တယ် ... စိတ် ချမ်းသာမှုတွေနဲ့ပဲ ရန်ကိုထားခဲ့ချင်တယ် ...”

ပုလဲဥလေးတွေလို စီးကျနေသည့် ရန်. မျက်ရည်စ လေးတွေကို သူ့နှုတ်ခမ်းဖြင့် ခပ်ဖွဖွ နမ်းအပ်ပစ်လိုက်ပြီး (မျက်ရည် စလေးတွေကို သုတ်ဖယ်ပေးလိုက်ချိန်မှာ) ရန်က အပြီးနေကလေး နှင့် သူ့ကိုမောကြည့်လျက် သူ့စကားသံကို နားခွင့်နေခဲ့သည်။

ရန်ရဲ့ပုံစံလေးကို သူက ချစ်မဝစိုက်ကြည့်ပြီးမှ အိ လေးဆွဲသံကြီးနှင့် ...

“အင်း ... ပြီးတာ မကျေနပ်သေးဘူးကွာ ... အသံထွက်ပြီး ရယ် ...”

“ဟာ ... စိတ်ညစ်နေရတဲ့ကြားထဲ ...”

“ကိုယ့်ကို စိတ်မချမ်းသာစေချင်ဘူးလား ... ဟင် ...”

“စိတ်ချမ်းသာစေချင်ပါတယ် ...”

“ဒါဆို ... အသံထွက်ရယ် ...”

“အဟင်း ... ဟင်း ...”

“အိုကေ ... အဆင်ပြေပြီ ... ရန် ... ထဦး ... ကိုယ့်ကျော ကုန်းကို မှီချပြီး မျက်စိလေးမှိတ်လိုက်ပါဦး ...”

“ဟင် ... ဘာဖြစ်ပြန်ပြီလဲ ... အခုပဲ ရင်ခွင်ထဲမှီချ ... အခုလာပြန်ပြီ ... ကျောကုန်းမှီရဦးမယ် ... ဘာဖြစ်နေတာ လဲ ... ရှင် ...”

“အဟား ... Feel အပြည့်အဝယူနေတာ ... မှီချလိုက် ... ကိုယ့်ကျောကုန်းလေးကို မှီချလိုက် ... ပြီးတော့ မျက်စိ မှိတ်ထားလိုက် ... အေး ... ဟုတ်ပြီ ... ဟုတ်ပြီ ...”

သူပြောတဲ့အတိုင်း သူ့ကျောပြင်ကြီးကို ပစ်အပ်မှီချ လိုက်သည့် ရန်ကိုယ်လုံးလေးကို သူက လက်ပစ်ပြန်ဖက်လိုက်ပြီး မျက်လုံးကိုစုံလုံး မှိတ်ချပစ်လိုက်ကာ ရင်ထဲကနှံစားချက်အပြည့် အသံကြီးနှင့် ...

“သိသိ ... ခံစားရသလဲ ရန် ... ”

“ဝမ်းနည်းတယ် ... ”

“ဟာဟာ ... ”

“ခြောက်နှစ်လုံး ခွဲရတော့မဲ့ဟာကို ဝမ်းနည်းတာပေါ့ ... ရှင်ကိုယ်ချင်းမစာဘူး ... ”

“အင်း ... ထားပါဗျာ ... ထားပါ ... ကိုယ့်ရင်ထဲမှာတော့ ရန်ကိုကျောသား ရင်သားနဲ့အမျှ ထပ်တူသိမ်းဆည်းလိုက် ပြီ ... ဒီခြောက်နှစ်လုံးလုံးကြီး ရန်နဲ့ခွဲခဲ့ရပေမဲ့ ရန်ရဲ့နှလုံး သားက ကိုယ့်ရင်ဘတ်မှာ ကိုယ့်ကျောပြင်မှာ အမြဲရှိတယ်။ ကိုယ်ဘယ်လို ခံစားနေရတယ်ဆိုတာရော အခု ရန်သိလား”

“သိဘူးလေ ... ”

“နွေးထွေး ... အသက်ဝင်နေတယ်”

“ရှင်က သိပ်ပျော်နေတယ်ပေါ့လေ ... ”

“စွန့်စားခြင်းဟာ စွန့်လွှတ်ခြင်းမှ မဟုတ်တာ ... ရန်ရယ်၊ ကိုယ့်ကိုနားလည်စမ်းပါ ... ကိုယ်နဲ့ရန်ဟာ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် ခြောက်နှစ်လုံးလုံး မတွေ့မမြင်ရပေမဲ့ ကိုယ် နေ့သတူ ဖုန်းဆက်မှာပဲကွာ ... ဖုန်းဆက်မယ် ... ရင်ထဲက ခံစားချက်တွေကို ဖုန်း Message ပို့မယ် ... ရန်လည်းခံစားရ

သမျှ ကိုယ့်ကို Message ပို့ ... ပြီးတော့ ... အင်း ... ”

“ဘာလဲ”

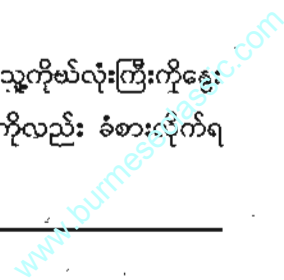
“ဪ ... မိသားစုဘဝလေးကိုတွေးပြီး ပြေသိမ့်မယ်လို့ ပြောတာပါ ... ကိုယ် ... နောက်တစ်ပတ် အင်္ဂါနေ့ကို စင်္ကာပူ ထွက်တော့မယ် ... အဲဒီနေ့ကျ ရန် ကိုယ့်ကိုလိုက် မပို့နဲ့ ... ကိုယ် မြန်မာပြည်ကို ပြန်လာတဲ့နေ့ကျမှ ရန် ကိုယ့် ကို လေဆိပ်မှာ ... လာကြိုပါလို့ ရန်ကို ကိုယ်ပြောချင်တယ်။ ရန်ကရော ကိုယ့်ကိုတာပြောဦးမလဲဟင် ... ”

“လွမ်းတယ်ဆိုတဲ့ စကားနှစ်ခွန်းကိုပဲ ပြောချင်ပါတယ်”

“ရန်ရယ် ... ”

သူ့ရင်ထဲက လှိုင်းထသွားသည့်အသံနှင့်ထပ်တူ ရန် ကိုယ်လုံးလေးကို ရင်ခွင်ထဲမှာ တနင့်ကြီးပွေ့ဖက်လိုက်မိရင်းမှ မျက် ရည်ကျ ကြေကွဲစွာဖြင့် ရန်ကို အရူးအမူး ‘မင်းကိုသိပ်ချစ်တာပဲ’လို့ နင့်နှင့်ကြီး ရေရွတ်လိုက်သည့် အသံကိုပဲ သူ့နှလုံးသားနှင့်ထပ်တူ ကြားသိလိုက်ရတော့သည်။

ဒီအချိန်မှာ သူ့ချစ်သူလေး သူ့ကိုယ်လုံးကြီးကိုနွေး နွေးကလေး ပြန်လည်သိမ်းဖက်လိုက်တာကိုလည်း ခံစားလိုက်ရ သေးသည်။

ဒီခံစားချက်တွေကိုတော့ သူ့နှလုံးသားနှင့်ထပ်တူ
ခက်ာဖူသို့ သယ်ဆောင်သွားခဲ့မိမည်မှာ သူ့ရင်ထဲက နှလုံးသား ရူး
သွပ်မှု ဆန္ဒအစစ်အမှန် ဖြစ်ပေါ်လိမ့်မည်ဟု သူ ယုံကြည်လိုက်မိပါ
တော့သည်။

*

ခြောက်နှစ်တာကာလ
ကျသော်

ရင်ဘတ်ထဲမှာ အချစ်ပို့သလို
ကျောပြင်ကြီးမှာလည်း အချစ်ပို့တယ်လို့
ခံယူထားခဲ့တဲ့ ... သူ ...

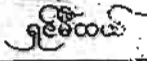
စင်္ကာပူရောက်ရောက်ခြင်း သူ့ပေးပို့လိုက်သည့် ဖုန်း
Message လေးက ရန်အတွက် ရယ်စရာကောင်းခဲ့သလို ပျော်ရွှင်
စရာအတိလည်း ဖြစ်ခဲ့သည်။

သူ ပေးပို့ခဲ့သည့် ဖုန်း Message မှာ ...

“ရန် ... ၆၂ ဆိုတာ ... ၆.၈၈၈နန်း သုံးလုံးတည်းရယ်ပါ ...
တာမှ မဝေးပါဘူးဆိုပြီး ပို့ခဲ့သလို ရန် ... ရန် မာမိနဲ့ သင့်
အောင်ပေါင်းနော် ... သင့်မြတ်မှ ကိုယ်တို့ခွဲနေရတဲ့ နှစ်တွေ
အတွက် လုံခြုံစိတ်ချရမှာ ... ”

ဆိုပြီး တစ်ခါပို့ခဲ့ပြီးလို့ ... တစ်နှစ်ပြည့်ပြီးပို့ခဲ့သည့်
သူ့ဖုန်း Message ကတော့ သိပ်လွမ်းတာပဲ ရန်ရယ် ... ကိုယ်က

www.burmeseclassic.com

တော့ (ရင်ထဲကလိပ်ပြာလေးတောင် မလုံခြုံသလို ခံစားလိုက်ရ သည်။)

လို့ ပို့ခဲ့သည့် သူစာသားလေးတွေကို ကြည့်နူးခံစား ဆင်း နှစ်တွေကောင်ဖြတ်လာခဲ့တာ အခုဆိုရင် သူပြန်လာမဲ့အချိန် ထိခိုက်တောင် ရောက်ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

အဲဒီလို ခြောက်နှစ်လုံးလုံး စောင့်ခဲ့ရသည့်အချိန်တွေ အတွက် သူက ဖုန်း Message လှမ်းပို့ပေးသည်မှာ

“အချိန်ဆိုတာ လူဖန်တီးလို့ ရောက်လာတဲ့ အကန့် အသတ် တစ်ခုပဲ ... အခုတော့ ဖန်တီးခဲ့ပြီးပြီမို့ အချိန်ဆိုတဲ့အရာဝတ္ထု ကြီး သက်တမ်းစေ့သွားပြီဆိုပြီး”

ပို့ခဲ့သလို ...

“အခု Friday မှာ ကိုယ် ရန်ရှင်ခွင်ကို ပြန်ရောက်တော့မယ်၊ ရန် မပျော်ဘူးလားဟင် ...”

ဆိုသည့် တာဝေရဲ့ ရင်တွင်းစကားတွေက ရန်နှလုံး သားကို အနီးဆုံးလာရိုက် သွားခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

သူပြန်လာမဲ့ နေ့တွေကို လက်ရေးနန်းပြီး ရေတွက်ခဲ့ ရာသည့် ရန်ရဲ့ မျှော်လင့်ချက်တွေ အလင်းရောင်ပြန်တောက်လာတဲ့ အချိန် ကြည့်နူးဆွတ်ပျံ့ခဲ့တဲ့အချိန်မှာပဲ ဒက်ဒီက သူ့ရဲ့ကြီးပွားချမ်း သာမှုတွေကို ကျေနပ်ပီတိဖြင့် လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ချီးကျူးလာခဲ့တာ

မို့ ရန် ... ရင်ထဲကလိပ်ပြာလေးတောင် မလုံခြုံသလို ခံစားလိုက်ရ သည်။

“မောင်တာဝေရဲ့ ကြိုးစားမှုကတော့ကွာ ... ဘယ်လိုမှ မချီး ကျူးဘဲ နေလို့မရတော့ဘူး ... တကယ်တော်တဲ့လူငယ် တစ်ယောက်ပဲ ... ငါ့သမီးရွေးခဲ့တဲ့ လူငယ်ဟာ ဒက်ဒီ သဘောအကျဆုံး လူငယ်တစ်ယောက်ပဲ ...”

ဒက်ဒီက တာဝေကို အကြီးအကျယ်ချီးကျူးလိုက် တာကို မာမိက မျက်စောင်းကြီးတစ်ပွေ့တစ်ပိုက်ထိုးပြီး နှုတ်ခမ်း ကြီးမဲ့ပစ်လိုက်တော့သည်။

အင်း ... မာမိတစ်ခုခုတော့ ပြောတော့မယ်ထင်ပါ

ရဲ့ ...”

“ရှင် ... အစအဆုံး မပြောနဲ့ဦးလေ ... လူတစ်ယောက်ရဲ့ စိတ်ဓာတ်ဟာ အဆုံးရောက်မှ ပေါ်ရင်ပေါ်လာနိုင်တာပဲ”

“မင်းကိုက မာန်ဖြင့်လွန်းပါတယ်ကွာ ... ဒီကောင်လေး ခမျာ မင်းကိုဘယ်လောက် သည်းခံခဲ့ရသလဲ ...”

“ဒါကတော့ သမီးကိုလိုချင်ရင် ... သမီးအဖေ အမေကို ကြည့်ဖြူအောင် လုပ်ပေးရမှာပဲ ... ရှင်ကသာ ... ရှင်သမီး ကောင်လေးကို ပါးစပ်ဖျားမှာမနေတာ ... ကျွန်မကတော့ သိပ်အဆင်မချောချင်ဘူး ... သူ့ရဲ့ကြိုးစားမှုကိုကော့ချီးကျူး

မိဘယ် ... ဒါပေမဲ့ သူ့စိတ်ဓာတ်ကို ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်း
မြင်နေသလိုပဲ ... သူ ကျွန်မကို မသိစိတ်က ယှဉ်ပြိုင်နေ
တယ် ... ”

“စင်းကလည်းကွာ ... သူများကို လက်ညှိုးထောက်ပြန်
အကွက်ချောင်းနေတာပဲ ... ”

“ရှင်နော် ... ရှင် ဘာမှမသိဘဲနဲ့ သမက်ဆာဖို့ပဲတတ်တယ်
ရှင်သမက်ဖြစ်ခဲ့ကောင်က ရှင်သမီးကို ဟိုတစ်ပတ်ကတင်
ပို့လိုက်တဲ့ လက်ဆောင်နဲ့တင် ကျွန်မ သူ့စိတ်ဓာတ်ကို ဆုံး
ဖြတ်လို့ရသွားပြီ ... ”

“ကဲ ... ဘာဆုံးဖြတ်လို့ ရသွားတာလဲ ပြောပါဦး ... ”

“ရှင်သမက်လောင်း ရှင်သမီးကို အဝတ်အစားဝယ်ပေးလိုက်
တာ အစုံတစ်ရာတဲ့ရှင် ... ကဲ ရှင်စဉ်းစားကြည့် ... သူ
ဘာသာ ပိုက်ဆံဘယ်လောက်ပေါပေါ ... ဒီလောက်တန်ဖိုး
ကြီးတဲ့ ဝတ်စုံတွေ အတွဲလိုက်ကို အစုံတစ်ရာကြီးတောင်
ဝယ်ပေးစရာလား ... ဒါ ကျွန်မတို့ကို သူ ပိုက်ဆံကိုဘုန်း
ပေါလအော သုံးနိုင်ကြောင်း ... ပညာပြလိုက်တာပဲ ... အဲဒီ
ကတည်းက သူ့စိတ်ဓာတ် မဖြူစင်ဘူးဆိုတာ ကျွန်မသိ
တယ် ... ”

အခုထိ တာဝေအပေါ် အမြဲတမ်းအပြစ်မြင်နေသည့်

မာမိကိုကြည့်ပြီး ရန် ဝမ်းနည်းသွားရပါသည်။

မာမိဟာ တာဝေကို ဘာဖြစ်လို့များဒီလောက်အထိ
မုန်းနေရတယ်ဆိုတာလည်း မစဉ်းစားတတ်တော့ချေ။

အင်း ... ဒီပုံအတိုင်းဆို ရန်တို့ချစ်သူနှစ်ယောက်ရဲ့
ဘဝခရီးဟာ ဖြောင့်ဖြူးနိုင်ပါ့မလား ... ။

“ဟာ ... အမေကလည်းကွာ ... မင်းဆန္ဒချည်း စွတ်အပြစ်
တင်စောနေ ... ဟိုမှာ သမီးရုပ်ကလေးကိုကြည့် ဆွေးသွား
ပြီဗျ ... ”

တစ်ချက် နင့်နင့်တွေခနဲ ဖြစ်သွားရသည့် ရန်ကို
ဒက်ဒီက လက်ညှိုးထိုးပြီး စလိုက်သဖြင့် ရန်က စိတ်လွတ်သွားသလို
ဟင်းခနဲ တစ်ချက်ရယ်လိုက်မိသည်။

“အဟင်း ... ဒက်ဒီကလည်း မဆွေးပါဘူး ... ”

“အေး ... မဆွေးပါဘူးဆိုရင်လည်း မျက်နှာကိုပြင် ... ဟင်း
ငါကရှေ့ကကြိုမြင်တိုင်း ပြောရရင် ... မကောင်းပါဘူး ...
သူ့ဘာသာ တက်နိုင်လို့ အထည်ချုပ်စက်ရုံကြီးပါထောင်
ထောင် ... ကျေနပ်ပါသတဲ့ရှင် ... ကျေနပ်ပါသတဲ့ ...

ဒါနဲ့ လာမဲ့ သောကြာနေ့မှာ မောင်တာဝေ ပြန်လာမှာဆို
တော့ ... ကြားနှစ်ရက်ပဲ လိုတော့တယ်နော် ... သူပြန်လာ
ပြီး သိပ်မကြာခင် ညည်းတို့လက်ထပ်ကြတော့မှာလား”

“... ရန်ကို စေ့စပ်လာတော့မှ အတိအကျပြောလို့ရမှာ
 သါ... မာမိရဲ့ ...”
 “အေး... အေး... နှစ်ယောက်သား ညီညီနှိုင်းနှိုင်းဆွေးနွေး
 ဦးမှ စိစဉ်ကြပေါ့အေ ...”
 “ဟုတ်ကဲ့ပါ မာမိ ...”

မာမိရဲ့ နူးညံ့တဲ့ အပြုံးမျက်နှာကြီးကို ကြည့်ပြီး ရန်
 ထိုယုံကိုယ်ကိုယ် နောက်ကျောမလုံသလို ခံစားလိုက်ရသည်။

ဪ... ဟိုးလွန်ခဲ့တဲ့ ခြောက်နှစ်က ရန်ချစ်သူ
 အပေါ် ခါးခါးသီးသီးဖြစ်ခဲ့သည့် မာမိသည် အခုတော့လည်း မျက်နှာ
 ကြီးကို ပျားရည်မဆွတ်ရပါဘဲ ချိုကြည်လန်းဆန်းလို့ သွားရပါတော့
 သည်။

အင်း... သူပြန်ရောက်မဲ့အချိန်ရောက်ရင်တော့
 မာမိမျက်နှာကြီး ဘယ်လိုပြောင်းလဲဦးမလဲဆိုတာကိုပဲ ရန် ကြိုတင်
 ရင်ထိတ်ကာ စိုးရိမ်သွားခဲ့ရပါသည်။

*

လွန်ခဲ့တဲ့ ခြောက်နှစ်နဲ့ ဘာမှမဆိုင်အောင် ပြောင်း
 လဲသွားသည့် ချစ်သူရဲ့ လူကြီးဆန်ဆန် တည်ငြိမ်ပြီး ချောမွေ့သည့်
 မျက်နှာကြီးကို မြင်တွေ့လိုက်ရသည့် ခဏအတွင်း ရန် ခြေလှမ်း
 တလေးတွေ တုံ့ခနဲရပ်တန့်သွားသည်အထိ မှင်ဘက်မို့ အံ့ဩတိတ်
 ဆိတ်သွားကာ ရင်တွေ့တဒိန်းဒိန်း ဆောင့်ခုန်သွားသည်အထိ စိတ်
 လှုပ်ရှားသွားခဲ့သည်။

အဲဒီအချိန်မှာ သူက Luggage ကို ဘယ်ဘက်ဆီ
 ပြောင်းကိုင်ပြီး ရန်ကိုယ်လုံးလေးကို သိမ်းပွေ့လိုက်သည်တွင် ရန်
 လေဆိပ်ခရီးသည်တွေရှေ့မှာ မရှက်နိုင်တော့ဘဲ သူ့ဘိုယ်လုံးကြီးကို
 ခပ်တင်းတင်း သိမ်းဖက်ထားရင်းမှ ဝမ်းပန်းတနည်း ငိုချလိုက်ပါ
 တော့သည်။

“... ရန် မငိုရဘူးလေ ... ကိုယ်တို့ ... ကိုယ်တို့နောက်
သယ်တော့မှ မခွဲရတော့ဘူးလေ ... ရန်ရဲ့ ... ဝမ်းသာစမ်း
၁၂ ... ဟေ့ ... ရန် ... ကိုယ့်ကိုကြည့်စမ်း ... ကိုယ် ခန့်ချော
ကြီး ဖြစ်မလာဘူးလား ... ”

ရန် မျက်နှာပေါ်က မျက်ရည်စတွေကို လက်ဖဝါးနှင့်
ထုတ်ပြီး သူကလည်း ဝမ်းသာဝမ်းနည်းကြီး ပြောလိုက်လျှင် ရန်က
လေးလေးငုံ့ချလိုက်ပြီး သူ့ကို ခပ်တိုးတိုးလေးမေးလိုက်မိသည်။

“ရှင် ... ရန်ကို မနာကြည်းဘူးလားဟင် ... ”
“ဟင် ... ဘာကိုနားကြည်ရမှာလဲ ... ရန်က ကိုယ့်ကိုဘာ
နာကြည်းစရာလုပ်ဖူးလို့လဲ ... ”
“မဟုတ်ဘူး တာဝေ ... ရန် ... ရှင်အရှေ့က ဘာမှကာကွယ်
မပေးနိုင်ခဲ့တာကို ... ”
“ရှုး ... ပါးစပ်ပိတ် ... အိမ်ရောက်မှ ... ပြော”

ရန်နှုတ်ခမ်းလေးပေါ် သူ့လက်ညှိုးလေးတင်ပြီး ဖိ
ပိတ်လိုက်တော့မှ ရန်လည်း မျက်နှာလေးကို အနူးညံ့ဆုံးပြီးလိုက်မိ
တော့သည်။

အဲဒီလို ဖြိုးလိုက်သည့် ရန်ရဲ့အပြုံးနုနုလေးတွေကို
သူက အိမ်ရောက်သည်အထိ စွဲလမ်းတမ်းတစွာ ချစ်မဝဖြစ်ခဲ့သည်
မှာ အင်ဒီ မာမိတို့ အရှေ့မှာ ပိုပြီးအသည်းဆုံးဖြစ်သည်။

“ဟော ... မောင်တာဝေ ... ဝလာတယ်ကွာ ... ဝလာ
တော့ ပိုပြီးခန့်လာတယ် ... ”

“ဟုတ်ကဲ့ ဦး ... နေကောင်းတယ်နော် ... အန်တီ နေ
ကောင်းတယ်နော် ... ”

“ကောင်းပါတယ် ... ကောင်းပါတယ်တယ် ... ”

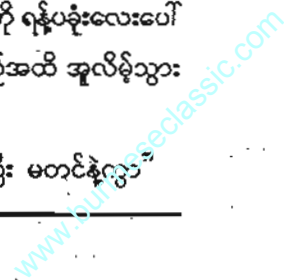
ဆိုသည့် မာမိအသံက အရင်တုန်းကနဲ့ ဘာမှမဆိုင်
အောင် နူးညံ့ပျော့ပျောင်းသွားခဲ့တာ ရန်တောင် မျက်နှာဝူသွားရ
လေသည်။

အဲဒီအချိန်မှာ ဒက်ဒီနဲ့မာမိက အလိုက်သိတတ်စွာ
ဖြင့် ရန်တို့ချစ်သူနှစ်ယောက် အရှေ့ကနေ စကားအတန်အသင့်
ပြောပြီး ထရှောင်ပေးခဲ့လေသည်။

“ကဲ ... ကဲ ... မင်းတို့တွေ ... အေးအေးဆေးဆေးစကား
ပြောကြဦး ... အန်တီတို့လည်း ကုမ္ပဏီသွားလိုက်ဦးမယ်”

ဒက်ဒီနဲ့မာမိ ဧည့်ခန်းအပြင် ရောက်ရောက်ချင်းပင်
သူက ရန်ထိုင်နေတဲ့ ဆိုဖာရှည်ကြီးဆီပြောင်းထိုင်ပြီး ရန်ခါးကလေး
ကို ခပ်တင်းတင်းသိမ်းဖက်ကာ သူ့မှေးစေ့လေးကို ရန်ပခုံးလေးပေါ်
မှေးတင်လိုက်လျှင် ရန်က ခိခနဲရယ်လိုက်မိသည်အထိ အူလိမ့်သွား
ရသည်။

“ဟား ... ယားတယ် ... ရှင်မေးစေ့ကြီး မတင်နဲ့ကွာ”

“ကြည့်ကြည့်ကွယ်ကွယ်ကွာ ... ကလိထိုးလိုက်လို့ ...”

“အား ... မလုပ်နဲ့ ... ဟီး ... ဟီး ...”

“ဟွန်း ... ဟွန်း ... အချစ် ... တွေ့လား ... ကိုယ့်ယောက္ခမလောင်းကြီးတွေက အလိုက်တသိထရှောင်ဝေးတာ ... တွေ့လား ... တွေ့လား ...”

“ရှောင်ပေးတာ မဟုတ်ပါဘူး ... နဂိုကတည်းက ကုမ္ပဏီသွားတော့မဲ့ဆဲဆဲ ... ရှင်ရောက်လာတာ ... တာဝေ ... ရှင် မာမီအပေါ်ကိုတော့ အမြင်ကြည့်ပါတယ်နော်”

လှစ်ခနဲပြုံးလိုက်သည့်သူ့အပြုံးတွေကဘယ်လောက်အထိ နက်ရှိုင်းတယ်ဆိုတာ သူတစ်ယောက်တည်းပဲ သိရှိခံစားလိမ့်မည်ထင်ပါသည်။

“ကြည့်ပါတယ်ကွာ ... အရာအားလုံး ပြည့်ဖုံးကားချပ်စစ်လိုက်ပြီ ... ကိုယ်က ကျေးဇူးတောင်တင်သေးတယ် ... ရန် ... ကိုယ်တို့ ခြောက်နှစ်တာလေး ပေးဆပ်ရတာ ... ဘာအကြောင်းရှိမှာလဲကွာ ...”

အခုဆိုရင် ... ယောက္ခမလောင်းကြီး ကိုယ့်ကိုဘယ်လောက်ကြည့်ဖြူကျေနပ်သွားပြီလဲ ... အဓိကက ကိုယ်တို့ချစ်သူနှစ်ယောက်ဘဝဖြောင့်ဖြူးညီညွတ်ဖို့ပဲ ... ဆူးညောင်ခလုတ်မရှိခဲ့တော့ရင် ကိုယ် ကြိုးစားခဲ့သမျှ ကြိုးစားရကျိုးနပ်သွား

ပြီပေါ့ကွာ ...”

မျက်နှာကြီးတစ်ချက်တည်သွားပြီး ခံစားခဲ့ရသမျှကို မပေါက်ကွဲအောင် ပြောလာသည့် ချစ်သူကို ထေးခနဲစိုက်ကြည့်မိပြီး ရန်ရင်ထဲမှာ ဘယ်လိုဝမ်းနည်းသွားမှန်းမသိ ခံစားလိုက်ရသည်။

ဝမ်းနည်းသွားသည့် မျက်လုံးတွေနှင့် သူ့မျက်နှာတည်တည်ကြီးကို လှစ်ခနဲစိုက်ကြည့်ရင်းမှ ရန်ခံစားချက်တွေပွင့်ထွက်သွားတော့သည်။

“ရန် ... ရှင့်ကို သိပ်ချစ်ခဲ့တယ်ဆိုတာကိုတော့ ရှင်မေ့မထားခဲ့ပါနဲ့နော် ... တာဝေ ...”

သူ့ပခုံးကြီးပေါ်မှာ ခေါင်းကလေးမှေးတင်လိုက်သည်။ ရန်မျက်နှာကလေးဆီ သူ့မျက်နှာကြီး ပွေ့အပ်လာခဲ့ချိန်မှာ ရန် ရင်ခုန်သံတွေ ခပ်ကြမ်းကြမ်းမြည်ဟည်းလို့ သွားရပါတော့သည်။

ဒီအချိန်မှာ ချစ်သူကိုချစ်လို့ ခုန်တဲ့ရင်ခုန်သံဟာ ... ဘယ်ရင်ခုန်သံနဲ့မှ မတူညီဘူး ...

ဆိုတာကိုတော့ ရန် ရဲရဲကြီး ဝန်ခံခဲ့ပါသည်။

ရန် ဝန်ခံသလို သူကလည်း သူ့အချစ်တွေကို ရန်အရှေ့မှာ ရဲရဲကြီးဝန်ခံခဲ့လေသည်။

“ကိုယ် ... မင်းကို ခြောက်နှစ်လုံးလုံး လွမ်းခဲ့ရတဲ့အလွမ်းတွေအတွက် မင်းကို အမြန်ဆုံးလက်ထပ်ချင်ပြီ ... စေ့စပ်မဲ့

“အမြန်ဆုံး စီစဉ်လိုက်ကြရအောင်နော် ... ရန်”
 “ရှင် ... ဘယ်တော့ စေ့စပ်ချင်သလဲ ... စေ့စပ်ချင်တဲ့နေ့
 ဆို စေ့စပ်လေ ... ရန် ခွင့်ပြုပါတယ် ...”
 “အိုခေ ... ဒါဆို ... စေ့စပ်ပွဲကို ချက်ချင်းစီစဉ်ပစ်လိုက်တော့
 မယ် ... စေ့စပ်ပွဲကို ချက်ချင်းစီစဉ်တော့မှာဆိုတော့ ...
 ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် မလုပ်တော့ဘူး ... လက်ထပ်ပွဲက
 ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်ပေါ့ကွာ ... မနက်ဖြန် ... တနင်္ဂနွေ
 နေ့ကောင်းတယ် ... မနက်ဖြန် ဆယ်နာရီ ကိုယ်တို့လာခဲ့
 မယ် ... ရန်ဒက်ဒီနဲ့ မာမီကို ပြောလိုက်နော် ... အဆင်ပြေ
 ပါတယ်နော် ... ရန် ...”
 “အဆင်ပြေပါတယ် ... ကွယ် ...”
 “အူး ... လွမ်းလိုက်တာကွာ ...”
 “ဟာ ... တာဝေ ... ရှင် ...”

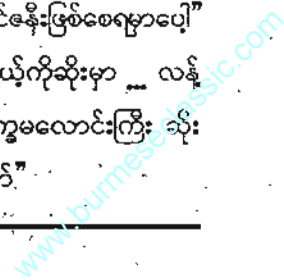
ရန်မျက်လုံးကလေးတွေ ပူခနဲဖြစ်သွားပြီး အံ့ဩ
 ထိတ်လန့်သွားချိန်မှာ တာဝေရဲ့ နူးညံ့သည့် (ချစ်ဆွဲအားသ)ကြီးက
 ရန်နှလုံးသားကို ခြောက်နှစ်လုံးလုံး လွမ်းခဲ့သမျှ အလွမ်းပြောသွား
 သလို ခံစားလိုက်ရသည်။

ဒီအချိန်မှာ အချစ်ဖြင့် နွေးထွေးလုံခြုံနေသည့် သူ
 ရင်ခွင်ထဲမှာ ရန် ပွေ့အပ်ရောက်ရှိသွားခြင်းနှင့်အတူ ...

“လွမ်းလိုက်တာ ... ဒီနှုတ်ခမ်းကလေး”
 ဆိုသည့် အချစ်မှူး မှူးစွာဆိုလိုက်သည့်စကားက ရန်
 နှလုံးသားကို ပူခနဲကျင်နွေးသွားခဲ့ရသည့် အဖြစ်ကိုတော့ သူသိ
 အောင် ဝန်မခံရဲခဲ့တော့ပါ။
 အဲဒီစကားကို ရန် ဝန်မခံရဲခဲ့ပေမဲ့ ရင်ထဲကအနှစ်နှစ်
 ချိုသိပ်ခဲ့ရသည့် စကားကိုတော့ သူ့ရင်ခွင်ထဲကနေ မှေးစက်ပြီး ခပ်
 တိုးတိုးလေး ဝန်ခံလိုက်မိပါတော့သည်။
 ရန် ... သူ့ကို ရိုးသားစွာ ဝန်ခံလိုက်သည့်စကား
 တတော့ ...

“ရန်လည်း ရှင်ကိုလွမ်းရတာ ရင်ဘတ်တွေတောင်နာတယ်”
 “ဟား ... တကယ် ...”
 “တကယ်ပေါ့ ...”
 “လိမ္မာလိုက်တဲ့ ကိုယ့်ရဲ့ ချစ်ဇနီးလောင်းလေးကွာ ... ငါက
 ထပ်ပြီးရင် ပိုပြီးလိမ္မာရမယ်နော် ...”
 “အင်းပါ ... ရှင် မဆိုးရင်တော့ တော်ဝင်ဇနီးဖြစ်စေရမှာပေါ့”
 “ကိုယ်က ... အဟား ... မင်းသာ ကိုယ့်ကိုဆိုးမှာ ... လန့်
 နေရတာ ... မင်းဆိုးမှာထက် ယောက္ခမလောင်းကြီး ဆိုး
 မှာကို လန့်နေရတာ ... ဒီကောင်နော်”

သူရင်ဘတ်ကြီးကိုထုပြီး အပြီးလှလှလေးတွေနှင့်
ပြောဆိုသည့် သူ့ရဲ့ညှို့ငင်ဆွဲငင်မှုတွေကို ရန် ကြည်နူးသာယာစွာ
ဖြင့် ဘာတေားမှ ထပ်မဆိုဖြစ်တော့ဘဲ သူ့မျက်နှာ ခန့်ထည်ထည်
ပြောဆို ရင်ခန့်ငေးမောစွာဖြင့် စိုက်ကြည့်နေခဲ့မိတော့သည်။

*

စေ့စပ်ပွဲကိုသွားဖို့ သူ ခမ်းခမ်းနားနားပြင်ဆင်မနေ
တော့ဘဲ ရုပ်အင်္ကျီအဖြူလက်တိုနှင့် ချည်ပုဆိုးမရမ်းစေ့ရောင်ကိုတွဲ
ဘတ်ပြီး handphone ကလေးကို ခါးကြားထဲ ချိတ်ဆွဲလျက် သူ့ကိုယ်
သူ ငုံ့ကြည့်ကာ ပြုံးလိုက်မိပါသည်။

အခုအချိန်မှာ သူ့ရဲ့ဂုဏ်အရှိန်အပါက ဘာပကာသန
မပါဘဲ အရာရောက်ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

အဲဒီလို အရင်ကနဲ့ ဘာမှမဆိုင်အောင် ပြောင်းလဲ
သွားခဲ့သည့် ကြီးပွားချမ်းသာမှုတွေကို သူက အားကျ ဂုဏ်ယူခဲ့ပေ
မိမေမကတော့ မိန်းမတစ်ယောက်ကြောင့် ပြောင်းလဲသွားသည့်
သူ့ဘဝကို ခနိုးခန့် ပြောလာခဲ့လေသည် ...။

www.burmeseclassic.com

“သတိရဲ့ နေ့စပ်ပွဲကို မေမေ လုံးဝမလိုက်နိုင်ဘူး သား ... နဂိုတကည်းက သားမိန်းကလေး အသိုင်းအဝိုင်းကို မေမေ လုံးဝအလိုမရှိဘူးဆိုတာ မင်း သိထားပြီးသားပဲ ... မင်းတို့ တော့ မေမေ ချီးကျူးတယ် ... မိန်းမတစ်ယောက်ကို လက်ထပ်ရယူဖို့ ကြိုးစားရတာ ကြီးပွားချမ်းသာမှု သူဌေးရာထူး ကြီးတော့ ရသွားတာပေါ့ ... ”

“မေမေရယ် ... မေမေရင်ထဲမှာ ဘယ်လိုခံစားရနေရတယ် ဆိုတာ ကျွန်တော်နားလည်ပါတယ် ... ကျွန်တော်ကလည်း သူတို့ကို အနိုင်ရအောင် ပြန်ယူမှာပါ မေမေ ... ”

“မိန်းမတစ်ယောက်ကို လက်ထပ်တော့မို့ ယောက်ျားတစ်ယောက်က အနိုင်ဆိုတာ ရှိလာပါဦးမလား ... ပေးဆပ်မှု အရှုံးတွေချည်းပဲ ရှိတယ် ... မင်းမြဲမြဲမှတ်ထားသား ... မင်းတို့ နေ့စပ်ပွဲကို မေမေ မတတ်နိုင်သလို မင်းတို့လက်ထပ် ပွဲကိုလည်း မေမေ လုံးဝမတတ်နိုင်ဘူးဆိုတာ မေမေ ကြေညာလိုက်မယ် ... မေမေ့ဘက်က မိဘဝတ္တရားဆိုတာ မင်းဘာမှ မပြောနဲ့ ... ”

သူ့မျက်နှာကို တစ်ချက်စိုက်ကြည့်ပြီး ချာခနဲကျော့ ခိုင်းသွားသည့် မေမေ့ကိုကြည့်ပြီး သူ့ရင်ထဲမှာ ဘယ်လိုဝမ်းနည်း သွားမှန်းမသိ၊ ဝမ်းနည်းသွားရတာ ခေါင်းကြီးငိုက်စိုက်ချ ကြေဖို့

သွားတော့သည်။

အတန်ကြာ ခေါင်းကြီးနှင့် ကြေကွဲသွားပြီးမှ သူ့နှုတ် ခမ်းတစ်ချက် ကိုက်ကာ နေ့စပ်ပွဲကို သွားဖို့ ခြေလှမ်းကျဲကြီးတွေ နှင့် ဧည့်ခန်းထဲက လှမ်းထွက်လာခဲ့တော့သည်။

ဒီအချိန်မှာ သူမေမေရဲ့စကားအတွက် ဝမ်းနည်းခံ စားခဲ့ရပေမဲ့ ရန်တို့အိမ်ကို ရောက်သွားသည့်အချိန်မှာတော့ အနည် ထိုင်နေသည့် သူ့နှလုံးသားလေး လတ်ဆတ်သွားခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

သူ ဧည့်ခန်းထဲကို လှမ်းဝင်လိုက်သည်နှင့် မြင်တွေ့ လိုက်ရသည့် ပုလဲမင်းသမီးလေးက သူ့ကိုအပြုံးနုနုနှင့် လှမ်းနှုတ် ဆက်လိုက်လျှင် သူကလည်း နုသစ်သည့် အပြုံးလှလှတွေနှင့် ချစ် သူလေးကို ပြန်လည်ပြုံးပြ ခေါင်းညိတ်နှုတ်ဆက်ရင်းမှ ရောက်လာ ခဲ့ရသည့် အချိန်တစ်ခုအတွက် တောင်းပန်လိုက်ရပါသည်။

“ဦးနဲ့အန်တီ ... ကျွန်တော်တို့ နည်းနည်းနောက်ကျသွား တာ ခွင့်လွှတ်ပါခင်ဗျာ ... ”

သူတောင်းပန်လိုက်တာကို ဂရုမစိုက်နိုင်ဘဲ ရန်မာမိ တ ဦးလေးတို့လင်မယားကို ကြည့်ပြီး မျက်မှောင်ကြီးစုကျံ့သွားရ တာ ...

“မောင်တာဝေ အမေရောကွယ့် ... ”
“အဲဒါကိုလည်း ကျွန်တော် တောင်းပန်ချင်ပါတယ် ... အန်

ထိ ... ဒီကိလားခါနီး သွေးကြီးရှိတော့ သွေးတိုးကြီး
 နှလို့ ဆေးခန်းပို့ရတာနဲ့ အချိန်နည်းနည်း နောက်ကျသွား
 ထာဝါ ... မေမေလည်း ကျွန်တော်တို့ စေ့စပ်ပွဲကို ဘယ်လို
 နှ မလိုက်နိုင်တော့ဘူး ... ဒါ ... ကျွန်တော့်ဦးဖေးနဲ့အဒေါ်
 ပါ ... ဦးလေးနဲ့ပဲ စကားပြောကြတာပေါ့ ခင်ဗျာ ... ”

ရန်မာမိကို သူ အနူးအညွတ်တောင်းပန်လိုက်တော့
 နှ ရန်မာမိမျက်နှာတွင် ကျေနပ်ရိပ်တွေပြောသွားခဲ့လေသည်။
 ဒါတောင် မျက်နှာအထန်ကြီးက တစ်စက်မှမလေ့
 သေးချေ။

အဲဒီအချိန်မှာ ရန်မာမိက တင်းမာမလိုဖြစ်သွား
 သည့် အခြေအနေကို ဝင်ထိန်းလိုက်လေသည်။
 “ကျွန်းမာရေးကြောင့် မလိုက်လာနိုင်တာဘဲ ... ဖြစ်ပါတယ်
 မောင်တာဝေ ဦးလေးနဲ့အဒေါ်ကလည်း မိဘပဲပေါ့ကွာ ...
 ရပါတယ် ... ”

ဒီတော့မှ ရန်မာမိက သူ့ကိုတစ်ချက်ကြည့်ပြီး ချောင်း
 တစ်ချက်ဟပ်ကာ ...
 “ကဲ ... ကဲ ... မင်္ဂလာပွဲကိစ္စကို စတင်ဆွေးနွေးကြတာ
 ပေါ့ ... ”
 “ဟုတ်ကဲ့ ... ကျွန်တော့်တူ မောင်တာဝေကတော့ အိမ်

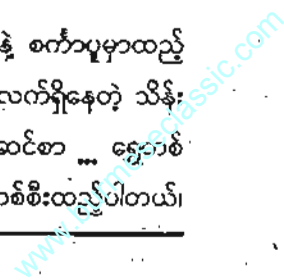
ကြီးသမီးကို ချစ်ခင်မြတ်နိုးချက်ကတော့ စာဖွဲ့လို့တောင်
 မပြောတတ်ပါဘူးဗျာ ... ဘယ်လောက်အထိ အစ်မကြီး
 သံမီးကို သူ့ချစ်သလဲဆိုရင် သူ့ခြောက်နှစ်လုံးလုံး အရင်းအနှီး
 ကြီးကြီးနဲ့ စုဆောင်းရှာဖွေထားတဲ့ စည်းစိမ်တွေမှန်သမျှ
 တင်တောင်းပါတယ်တဲ့ဗျာ ... ”

မဲ့တော့မလိုလို ဖြစ်သွားသည့် ရန်မာမိမျက်နှာကြီး
 မြန်ပြီးကြည်လင်ဝင်းဖန်သွားတာကို ကြည့်ပြီး သူ့ရယ်ချင်စိတ်ကို
 ဆိန်းချုပ်လိုက်ရသည်။ ဒီမိန်းမကြီးဟာ တော်တော်ကို လောဘ
 ဩဇာတို့မိန်းမကြီးပဲ။

အင်း ... သမီးကတော့ အမေရဲ့မျက်နှာမူ မျက်နှာ
 မောင်းကြီးကိုကြည့်ပြီး ရှက်လို့ထင်ပါရဲ့။ ခေါင်းကလေးအလိုလို ငဲ့ချ
 သွားတော့သည်။

ခေါင်းလေးငဲ့ချသွားသည့် ချစ်သူလေးကို သူ သနား
 ဩဇာစွာ ငေးစိုက်ကြည့်နေသည့် အချိန်မှာပဲ ဦးလေးက ပြော
 ဆက်စ သူ့စကားကို ဆက်လိုက်ပြန်သည်။

“သူပိုင်ဆိုင်တဲ့ မြန်မာပြည်ကရှယ်ယာနဲ့ စင်္ကာပူမှာထည့်
 ထားတဲ့ ရှယ်ယာပိုင်ရယ် ... အခု သူ လက်ရှိနေတဲ့ သိန်း
 နှစ်ထောင်တန် တိုက်တစ်လုံး စိန်တစ်ဆင်စာ ... ရွှေတစ်
 ပိဿာ ... သိန်းတစ်ထောင်တန် ကားတစ်စီးထည့်ပါတယ်။

အဲဒါ သူ့ရဲ့အရည်အချင်းနဲ့ ကြိုးစားရဆောင်းထားတဲ့ ချစ်
ကြွယ်ဝမှုတွေပါပဲ ... အစ်ကိုကြီးတို့ အစ်မကြီးတို့ဘာသာ
ရော ကျေနပ်မှုရှိရဲ့လားဗျာ ... ”

“အို ... ကျေနပ်ပါတယ် ... ကျေနပ်ပါတယ်ရှင် ... ”

ဝမ်းသာကျေနပ်စွာ လျှာခလုတ်တိုက်မတတ်ခြင်း
လိုက်သည့် ရန်မာမိအသံက သူ့နှလုံးသားကို အဆိပ်လူးမြားပေး
ဈားစွာ ပစ်ဝင်လိုက်သလို အဆိပ်သင့်အောင့်မျက်သွားခဲ့ရသည်။

ဪ ... အခုကျတော့လည်း အရင်တုန်းက သူ့
နှစ်ပြားမတန်အောင် ပညာရှိ နှိပ်စက်စော်ကားခဲ့တာ သူ့
မဟုတ်တဲ့အတိုင်း ပြောင်းလဲသွားလိုက်တာ သူ့မချိုတင်က
တွေနှင့် ရန်ကိုပဲ အဓိပ္ပာယ်ပါပါ ငေးစိုက်ကြည့်ပစ်လိုက်သည်။

အဲဒီအချိန်မှာ ရန်က သူ့အကြည့်တွေကို သ
ပေါက်စွာဖြင့် ငြိမ်သက်ငေးမောသွားချိန် ဦးလေးက စကား
လိုက်ပြန်သည်။

“အစ်မကြီးတို့ဘက်ကရော ... အစ်မကြီးတို့သမီးကို
ပစ္စည်းတွေထည့်ဖို့ အစီအစဉ်ရှိပါသလဲ ... ပြီးတော့ မင်္ဂလာ
ပွဲကို ဘယ်လိုအစီအစဉ်နဲ့ ကျင်းပချင်ပါသလဲ ... ”

“အင်း ... ကျွန်မတို့ဘက်ကတော့ သမီးအတွက် စိန်တ
ဆင်စာ ... သမီးအခုစီးနေတဲ့ PRADO ကားတစ်စီး ... ”

ထဲမှာ သမီးဖွင့်ထားတဲ့ Restaurant ဆိုင်ကြီးတစ်ဆိုင်ထည့်
ပါတယ် ... ကျွန်မတို့မှာရှိတဲ့ ကုမ္ပဏီကလည်း ဒီသမီးပဲ
ပိုင်ဆိုင်ဈောပေါ့ရှင် ... ”

“ကောင်းတယ် ... ကောင်းတယ် ... ဂုဏ် ... ဂုဏ်ချင်း
ထပ်တဲ့ မင်္ဂလာပွဲကြီးပေါ့ဗျာ ... ”

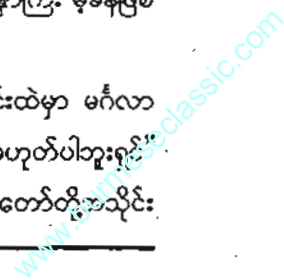
“အင်း ... မင်္ဂလာပွဲအစီအစဉ်ကို ဘယ်လိုစီစဉ်ချင်သလဲ
ဆိုတော့ ကျွန်မတို့အနေနဲ့ကတော့ ရှင်တို့ သိနေမြင်နေတဲ့
အတိုင်းပဲ ... ကျွန်မသမီးလေးကို အမြင်တကာ အမြင့်မား
ဆုံးဖြစ်စေချင်တာ ... ဒါ မိဘတိုင်းရဲ့ စေတနာပေါ့နော် ...
တစ်သက်မှာတစ်ခါပဲ မင်္ဂလာယူရတဲ့ မင်္ဂလာပွဲကိုတော့ သုံး
ကြိမ်ကျင်းပချင်တယ် ... ဟိုတယ်မှာ သုံးခါကျင်းပချင်တယ်
ပေါ့ရှင် ... ”

“ဟိုတယ်မှာ သုံးကြိမ်ကျင်းပချင်တယ် ... ”

ဦးလေးက လက်သုံးချောင်းထောင်ပြီး အံ့ဩတကြီး
သောင်လိုက် ရေရွတ်လိုက်တော့ ရန်မာမိမျက်နှာကြီး မဲ့ခဲနဲ့ဖြစ်
သွားရလေသည်။

“မအံ့ဩပါနဲ့ရှင် ... ကျွန်မတို့အသိုင်းအဝိုင်းထဲမှာ မင်္ဂလာ
သုံးကြိမ်ဆောင်တာ ... အဆန်းတကြယ်မဟုတ်ပါဘူးရှင်”

“ဟုတ်ပါတယ် ... ဟုတ်ပါတယ် ... ကျွန်တော်တို့အသိုင်း

အင်းကလည်း အဆန်းတကြယ် မဟုတ်ပါဘူး ... ကျွန်တို့တို့တက်က ငွေကြေးအင်အား တတ်နိုင်ပေမဲ့ သုံးဖြန့်ကြီးတောင် မင်္ဂလာဆောင်မယ်ဆိုတော့ လူမပင်ပန်းဘူးလားဗျာ ... ”

“ဒီလိုလေ ... မင်္ဂလာလက်မှတ်ထိုးတာ တစ်နေ့ ... ဟိုတယ်မှာလုပ်မယ် ... နောက်နေ့ ဧည့်ခံပွဲကို ဟိုတယ်တစ်ခုမှာလုပ်မယ် ... ညစာစားပွဲကို အဲဒီညနေမှာပဲ ဟိုတယ်တစ်ခုမှာ လုပ်မယ် ... မပင်ပန်းပါဘူး ... ဂုဏ်ရှိရှိလုပ်ဆောင်တာပဲ ... ဂုဏ်ယူစရာပါရှင် ... ”

“ဟိုတယ်သုံးခု ... အခမ်းအနားကတော့ ကျွန်တော့်တူဆွေကို မေးကြည့်ပါဦးဗျာ ... ”

နောက်ဆုံးတော့ ဦးလေးက စိတ်မောလူမောဆီကြီးနှင့် သူ့ကိုတစ်ချက်ကြည့်ပြီး ခေါင်းရှောင်လိုက်လေသည်။

ဦးလေးကိုကြည့်ပြီး ပြီးချင်သွားသည့် သူ့နှုတ်ခမ်းတွေကို တင်းစေ့ကာ ရန်မာစီကို သူ့အတည်ပြု ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ရပါသည်။

“ဟုတ်ကဲ့ ... အန်တီဆန္ဒအတိုင်း ဖြစ်စေရပါမယ် ... ”

ရန်မာစီက ကျေနပ်စွာဖြင့် ခေါင်းညိတ်လိုက်လေသည်။

အဲဒီပုံစံကြီးကို သူက အရမ်းရယ်ချင်သွားရကာ ရယ်ချင်သွားသည့်မျက်လုံးတွေနှင့် ရန်ကိုငေးကြည့်လိုက်တော့

ရန်က သူမမာမီ တောင်းဆိုတာကြီးကို (လောဘတကြီးတောင်းဆိုမှု) ရှက်လို့ထင်သည်။

မျက်နှာလေး တစ်ပြိုင်လုံးပန်းသွားရောင် ပြေးနေပုံကလေးမှာ သူ့ကြည့်နေရင်းမှာ ရင်တွေ ခုန်မြည်လာရသည်အထိ ခံစားချက်ပြည့်သွားခဲ့ရတာဖြစ်သည်။

အင်း ချစ်သူလေးကို သိပ်မကြာခင်မှာ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရတော့မှာပါဆိုပြီး စိတ်ထဲကနေ တိတ်တိတ်ကလေး ကျိတ်ကြည်နူးနေသည့်အချိန်မှာပဲ သူ အစီအစဉ်တကျ စီမံထားခဲ့သည့်အတိုင်း ခါးကြားထဲမှ သူ့ Handphoneကလေးက စတင်မြည်လာခဲ့လေတော့သည်။

ဒီဖုန်းသံမှာ မင်္ဂလာပွဲစကားပြောချိန်ကို ဖုန်းစကားပြောခြင်းနှင့် အနှောင့်အယှက်ဖြစ်အောင် တမင်ဖန်တီးထားသည့် သူ့ဖုန်းတီးကွက်ပုံဖြစ်သည်။

သူ့ကိုတစ်ချိန်တုန်းက ရက်ရက်စက်စက် ပညာပြခဲ့သည့် ဒီအမျိုးသမီးကြီးကို သူကလည်း (သူ့အချိန်မှာ) အရှက်ကောင်းကောင်းရအောင် ပညာပြပြီး တစ်ဖက်က သူ့လူကို အချိန်ကွက်တိကျ ဖုန်းဆက်ခိုင်းထားခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

သူဆက်ခိုင်းသလို အချိန်ကွက်တိကျ ဝင်လာသည် ဖုန်းမြည်သံကြောင့် မင်္ဂလာစကားပိုင်း တုံ့ရပ်သွားရကာ သူ့ဆီကို မျက်လုံးခြောက်လုံး စုပြုံကျရောက်လာချိန်မှာ သူက ဝုဏ်သရေရှိ လူကြီးလူကောင်း ဟိတ်ဟန်အပြည့်ဖြင့် handphone ကလေးကို ဝင့် ဝင့်ကြွားကြွား ဖွင့်နားထောင်လိုက်ပါသည်။

“ဟယ်လို ... ဪ ... အန်ကယ် ... ဟုတ်ကဲ့ ... ကျွန်တော် အခုလောလောဆယ်တော့ မအားသေးဘူး ... နောက်ထပ် နာရီဝက်လောက် အချိန်ပေးစောင့်ပေးပါလို့ မေတ္တာရပ်ခံကြည့်ပါလား ... ဟာ ... ဒုက္ခပါပဲ ... ဟုတ်ကဲ့ ... ကောင်းပြီ ... ကောင်းပါပြီဗျာ ... အန်ကယ် ... ကျွန်တော် အခုပဲ ဖြစ်အောင်လာလိုက်ပါမယ် ...”

သူက ဖုန်းကို ဖျတ်ခနဲပိတ်ပြီး ရနံ့ဒက်ဒီနဲ့မာမိကို တောင်းပန်လိုက်ရပါသည်။

“ဘယ်လိုမှထင်ပါနဲ့ ... ဦးနဲ့အန်တီ ... ကျွန်တော့်ရဲ့နိုင်ငံခြားက ဧည့်သည်တွေရောက်နေလို့ ... ကျွန်တော် ပြန်လိုက်ပါဦးမယ် ... မင်္ဂလာကိစ္စကိုတော့ အားလုံးအပြီးအစီး ပြောပြီးပါပြီ ... နေ့ကောင်းရက်သာရွေးဖို့ပဲ လိုတော့တယ် ဦးတို့ အန်တီတို့ဘက်ကသာ နေ့ကောင်းရက်သာရွေးထားလိုက်ပါတော့ ... ကျွန်တော် လုပ်ငန်းကိစ္စအရေးကြီးလို့

အားလုံးပဲ ကျွန်တော်တို့ကို ခွင့်ပြုပါဦးခင်ဗျာ ...”

ရန်.မျက်နှာလေးကို(ချစ်သူက) အပြီးတစ်ချက်ဖြင့် ခေါင်းညိတ်နှုတ်ဆက်ပြီး သုံးယောက်သား ထပြန်သွားပြီးတာနဲ့ သိပ်မကြာခင်မှာပဲ မာမိက တစ်စခန်းမြန်းပြန်တော့သည်။

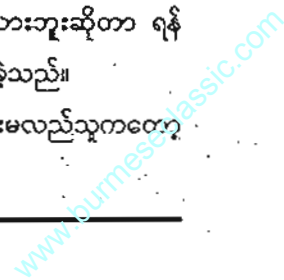
“ရန် ... ငါတော့ မောင်တာဝေ ... လုပ်ရပ်တွေကို သိပ်မကျေနပ်ချင်ဘူး ... ဘယ်နှယ်အေ အလာတုန်းကလည်း နောက်ကျမှ ရောက်လာတယ် ... ပြီးတော့ သူ့အမေလည်း ပါမလာဘူး ... ဦးလေးလင်မယားနဲ့တင်ပြီးခဲ့ရတယ် ... အခုလည်း မင်္ဂလာစကားပြောမပြီးခင် အလုပ်ကိစ္စဆိုပြီး ထပြန်သွားတယ် ... အဲဒါ ရိုးသားမှုရှိမရှိ စဉ်းစားကြည့်ပါဦး ...”

ဧည့်ခန်းထဲမှာ မာမိက လက်နှစ်ဖက်ကိုနောက်ပစ်ပြီး ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန်လျှောက်ကာ တာဝေ လုပ်ရပ်တွေအပေါ် မကျေနပ် အပြစ်တင်လိုက်တာဖြစ်သည်။

အင်း ... မာမိပြောလည်း ပြောစရာပါပဲ။

တာဝေလုပ်ရပ်တွေဟာ မရိုးသားဘူးဆိုတာ ရန်လည်း ချက်ချင်းကြီးသဘောပေါက် နားလည်ခဲ့သည်။

ချက်ချင်းကြီးသဘောပေါက်နားမလည်သူကတော့ ဒက်ဒီပင်ဖြစ်သည်။

“အေး ... မင်းဟာကလည်းကွာ ... ကောင်လေးကိုလည်း
ခွတ်အပြစ်တင်နေတာ ... မင်းဟာကလွန်လွန်းပါတယ် ...
တောင်လေးဘက်ကလည်းကြည့်ပါဦး ... အခုကိစ္စကလည်း
ဘာမှ မရိုးသားတာ မပါပါဘူးဗျာ ...

“ကောင်လေးဘက်က မင်းတောင်းဆိုသမျှ အားလုံးလိုက်
လျော့ခဲ့တာပဲ ... ဟိုတယ်သုံးခုမှာ လုပ်ချင်တယ်ဆိုတာ
လည်း လုပ်ပေးရှာသားပဲ ... မောင်တာဝေရဲ့ ကြိုးစားမှုနဲ့
ကြိုးပွားချမ်းသာချက်ကတော့ ငါမချီးကျူးဘဲနဲ့ကို မနေနိုင်
တော့ဘူး ... တကယ်တော်တဲ့ ငါ့သမက်လောင်းပဲ”

“ဘာ ... ငါ့သမက်လောင်းလဲ ... ”

မာမိက ဒက်ဒီကို မျက်လုံးကြီးပြူးကာ အော်လိုက်
သောအခါ ဒက်ဒီ ရုတ်တရက် လန့်သွားပုံဖြင့် ငြိမ်ကျသွားသည်။

အတော်ကြီးကြာမှ မျက်နှာကြီးမော့ကာ ...

“ဟာ ... ငါ့သမီးနဲ့ မကြာခင် လက်ထပ်တော့မယ့် သူက
ငါ့သမက်လောင်း မဟုတ်လို့ ဘယ်သူ ဖြစ်ရဦးမလဲကွ ...
မြတ်ရာ ... မင်းမှာလည်း ကြည့်လုပ်ပါဦးကွာ ... ကြားထဲ
က သမီး စိတ်ဆင်းရဲနေရပါဦးမယ် ... စေ့စပ်ပြီးခါမှ မင်းကို
က ဂရုဂရောင်နိုင်လွန်းပါတယ် ... ”

“အေးလေ ... မောင်တာဝေက ဘာမှ အပြစ်ပြောစရာမရှိ

ပါဘူး ... ရိုးသားပါတယ် ... သမီးစိတ်ချမ်းသာမှာပါ ...
ကျွန်မကလည်း ကျွန်မသမီးလေးကို နည်းနည်းမှစိတ်ဆင်း
ရဲမှု မဖြစ်စေချင်တဲ့ စေတနာနဲ့ ပြောမိတာပါ ... ရှင်ကလည်း
မတော်ခင်ကတည်းက သည်းနေလွန်းလိုက်တာ ... ”

ဒက်ဒီကို မကျေမနပ် မျက်စောင်ကြီးခဲ့ပြီး ဧည့်ခန်း
ထဲမှ လှည့်ထွက်သွားသည့် မာမိကိုကြည့်ပြီး အခုမှပဲ သားအဖနှစ်
ယောက် တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက်ကြည့်ကာ သက်မမော
ကိုယ်စီချလိုက်မိကြတော့သည်။

“ဟင် ... ”

အင်း ...

မာမိ အခုလိုထထွက်သွားတော့မှ ဒက်ဒီစိတ်ထဲမှာ
လွတ်လပ်ပေါ့ပါးသွားသလို ... ရနံ့စိတ်ထဲမှာလည်း လွတ်လပ်ပေါ့
ပါးသွားခဲ့ရတော့သည်။

ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ်၊ မာမိ အထင်အမြင်တွေဟာ မှန်
နေခဲ့တယ်ဆိုတာကိုသိထားသည့် ရန်ရှင်ထဲမှာတော့ထင်သလောက်
မပျော်ရွှင် မကြည်နူးခဲ့မိတာကတော့ အမှန်ပင်ဖြစ်ပါသည်။

*

ရန်နှင့်စေ့စပ်ပြီးသွားပြီဖြစ်၍ သူ့ဘက်မှ ရန်မာမိကို တိုက်တွက်တွေ တစ်ခုပြီးတစ်ခု လွှတ်ထုတ်ဖို့သာ အသင့်ပြင်ဆင် ထားခဲ့သည်။

ချက်ဆိုနားကွက်ကမီးတောက်မည့်သဘောနှင့် သူ ဘက်က အဆင်သင့်ဖြစ်နေရတာက ဟိုတစ်ချိန်တုန်းက သူမကြီးက သူ့ကိုပညာသားပါပါစော်ကားခဲ့လို့ပဲဆိုတာကိုတော့ သူတစ်ယောက် ပဲ ခံစားသိရှိခဲ့ရသည်။

အခုချိန်မှာတော့ သူ့အချိန်(စောင့်ခဲ့ရသည့်)အချိန်ကို ရောက်လာခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

သူ စောင့်ဆိုင်းနေသည့်အချိန်က ခွင်ကျကျခဲ့ပြီမို့

သူကတော့ စေ့စပ်ပြီးသွားသည့် ချစ်သူလေးကို ပိုင်ဆိုင်သူ(အိမ်သူ သက်ထား)လို့ ဆက်ဆံပြောဆိုခဲ့တာကို ယေတော်ကြီးက အကင်း ပါးစွာ ရိပ်မိသလားမသိ။

သူ ရန်နှင့်စကားပြောသည့်အချိန်တိုင်းလိုလို ဧည့် ခန်းထဲကို အကြောင်းမရှိအကြောင်းရှာပြီး ရုမယ်ရှာ လာလာကြည့် တတ်သည်။ သွားတော်ကို သူကလည်း သူ့သမီးပခုံးလေးကို သိုင်း ဖက်ထားရာမှ တစ်စက်မှဖြေလွှတ်မပေးဘဲ ဣက်နာပြောင်ပြောင် နှင့်ပင် အပြုံးချိုချိုနှင့် ဟန်လုပ်နှုတ်ဆက်လိုက်ပါသည်။

“အန်တီ ... ကုမ္ပဏီ မထိုင်ဘူးလား ... ”

“သမီးအဖေထိုင်တယ်လေ ... ဒီလအတွင်း အန်တီအနား ယူထားတယ် ... ဒါနဲ့ ... မောင်တာဝေ ... လက်ထပ်ဖို့ ကိစ္စ ရက်သတ်မှတ်တာ ... အန်တီတို့ရွေးထားတယ် ... အဆင်ပြေမယ်ဆိုရင် နောက်လထဲမှာ အန်တီတို့စီစဉ်ချင် တယ် ... နေ့ကောင်းရက်သာလည်း ရွေးပြီးပြီ ... ဟိုတယ် တွေမှာလည်း ဘွတ်ကင်ကိစ္စ အဆင်ပြေပါတယ် ... ”

“ဟုတ်ကဲ့ ... အန်တီတို့ အစီအစဉ်ကတော့ ဟုတ်ပါတယ်။ အန်တီတို့ ကျွန်တော့်ကို ကြိုမှမပြောတာ ... ကျွန်တော် သန်ဘက်ခါ စင်္ကာပူကို အလုပ်ကိစ္စနဲ့ သွားရဦးမယ် ... ဟို မှာ တစ်လလောက်ကြာဦးမယ် ... ဟိုမှာလည်း ဂျယ်ယာ

ထည့်ထားတော့ ... ကျွန်တော့်မှာ ဒီနဲ့ ဟိုကိုမျှပြီး နေနေ
နာလိုဖြစ်နေတယ် ... ဟိုမှာ တစ်လနေပြီးမှ လက်ထပ်ဖို့
စီစဉ်တာပေါ့ အန်တီ ... ”

“အေးလေ ... မင်းလုပ်ငန်းကိစ္စ ရှိတယ်ဆိုတော့လည်း ...
နောက်တစ်လကြာလို့ မင်းပြန်လာမှ စီစဉ်ကြတာပေါ့”

“ဟုတ်ကဲ့ ... ကျွန်တော် ဟိုကနေ သတို့သမီးဝတ်စုံဝယ်
လာရင် ကောင်းမယ်နော် ... ရန် ... ကိုယ်မင်းအတွက် ...
တစ်ခါတည်း သတို့သမီးဝတ်စုံ ဝယ်လာမယ်နော်”

“ကောင်းတော့ ကောင်းသား မောင်တာဝေရဲ့ ... ဒါပေမဲ့
မင်္ဂလာဧည့်ခံပွဲနေ့ ဝတ်မဲ့ မြန်မာဝတ်စုံကတော့ ဒီမှာပဲ ...
အန်တီတို့စိတ်ကြိုက်ရွေးချုပ်မယ် ... မင်း ဟိုကနေဝယ်ရ
မှာက လက်မှတ်ထိုးမဲ့နေ့ ဝတ်ရမဲ့အနောက်တိုင်းဝတ်စုံရယ်၊
ညီစာစားပွဲမှာဝတ်ရမဲ့ ဝတ်စုံရယ်ပဲ ... ရင်ပြတ်ဂါဝန်လှလှ
လေးတွေ ... မင်းသိပါတယ် ... ”

“ဟုတ်ကဲ့ ... သိပါတယ် ... ရန်က ... ဘာအရောင်ကြိုက်
သလဲဟင် ... ”

“မာမီ ... ရန် ဘာအရောင်ဝတ်ရမလဲ ဟင် ... ”

ရန်က သူမမာမီဆန္ဒကိုတောင်းခံသလို ပြောလိုက်
တာကို သူက မျက်မှောင်ကုတ်ပြီး ...

“ရန်က အဲဒါတွေကြောင့်ခက်တာ ... ကိုယ်ဝတ်မဲ့ဝတ်စုံ
အရောင်ကို ကိုယ့်စိတ်ကြိုက် ကိုယ်ရွေးပေါ့ ... အန်တီကို
ရွေးခိုင်းရအောင် အန်တီကလူကြီးပဲ ... လူကြီးကြိုက်ဖြစ်
မှာပေါ့ ... ”

“အဲဒီလိုပဲ အန်တီရဲ့ ... သူ့ဈေးတို့ သူက သိပ်အားကိုးတာ၊
ကျွန်တော့်ကိုလည်း အမြဲတမ်းဒီလိုပဲ တွန့်တော်က အရာရာ
ဦးဆောင်နေရတယ် ... ”

ရန်မာမီ မျက်နှာကြီး မအိမလည်ဖြစ်သွားပုံကိုကြည့်
ပြီး သူ့စိတ်ထဲ အကျေနပ်ကြီး ကျေနပ်သွားရသည်။

ပြီးချင်ချင်ဖြစ်သွားသည့် နှုတ်ခမ်းကြီးကို သူပြန်
လည်တင်းတင်းစေ့လိုက်မိသည့်အချိန်မှာပဲ ရန်မာမီအသံအင့်အင့်
ကြီးက မကြည်မလင်ထွက်လာခဲ့ပြန်သည်။

“သမီးက တစ်ဦးတည်းသောသမီး ... မွေးကတည်းက လို
လေသေးမရှိအောင် လိုတရနေတဲ့ သမီးဆိုတော့ ... မိဘရဲ့
သဘောဆန္ဒအတိုင်း တစ်သားကလေးကလေးကုန်တာပေါ့ ... အင်း
သမီးက အသားဖြူလွန်းတော့ အဖြူဆွတ်ဆွတ်ဂါဝန်ရင်
ပြတ်တစ်ထည်ရယ် ... ပန်းနုလွလွတစ်ထည်ရယ် ... သူ့ကို
တော့ ရင်ပြတ်မလုပ်နဲ့ လက်ဖောင်းကလေးလုပ် ... သမီး
က အရပ်ငါးပေကိုးနော် ... အရပ်ငါးပေလေးလောက်ဝတ်

တဲ့သူတွေရဲ့ ဂါဝန်တွေလည်း ဖြစ်နေဦးမယ် ... မောင်တာ
 ဝေ _ အသေအချာကြည့်ရွေးခဲ့ပေါ့ကွယ် ... ”
 “ဒါခင်လိုက် ... အမျိုးအစားနှစ်မျိုးစီခွဲပြီး ယူလာခဲ့မယ် _
 ဒီကျွန်ုပ် ရန်ကြိုက်တာ ရွေးယူကွာ ... ဪ ... ရန် ...
 ကိုယ် ဒီနေ့ မင်းကို ကိုယ့်မေမေက ထမင်းစားဖိတ်တယ်
 မျက်နှာလေးကိုလည်း ဒီထက်ပိုလှသွားအောင် ပြင်လိုက်
 ဆင်လိုက်ပါဦးကွာ ... သွား ... သွား ... အဝတ်အစားသွား
 လဲလိုက်ဦး ... မြန်မြန်ဆန်ဆန်လေးဝတ်ခဲ့နော် ... ရန် ...
 မေမေက မြန်မာဆန်ဆန်လေးကို ပိုပြီးသဘောကျတယ်”
 “အမယ်လေး မောင်တာဝေရယ် ... အန်တိုသမီးက နွေ
 ကတည်းက ထဘီမဝတ်ဘူးသလောက် ဘိုဆန်လာတာ
 ဘယ်နှယ့် မင်းလက်ထက်မှ မြန်မာဆန်ရမှာလဲ ... မင်း
 အမေ သဘောကျအောင်ပဲ မဝတ်တတ်တဲ့ အဝတ်အစားကို
 ဝတ်ပေးရအောင် ... ”
 “ဟို ... မာမီ ... ရန် ဝတ်တတ်ပါတယ် ... တစ်ခါတလေ
 ဝတ်တာပဲ ... ရပါတယ် ... ”
 “ပြီးရော ... သမီးရေ ... သိပ်တော့ကြာကြာမနေနဲ့နော် _
 မာမီ ညနေကျ ... ပွဲတစ်ခုသွားစရာရှိသေးတယ်”
 “ဟုတ်ကဲ့ မာမီ ... ”

ရန် အခန်းထဲဝင်သွားသည့်အချိန်အထိ သမီးကို
 ကလေးလေးလို လိုက်မှာကြားနေသည့် ယောက္ခမလောင်းကြီးကို
 သူတစ်ချက်တွေတွေကြည့်ပြီး စိတ်ထဲတနေ ခန်းခနဲပြီးလိုက်မိပါ
 သည်။

အင်း ... ယောက္ခမကြီး ... ခင်ဗျား ... ကျွန်တော့်
 ကို လျှော့တွက်ထားရင် မှားသွားလိမ့်မယ်။

ဟား ... ဟား ...

ခင်ဗျားသမီးကို ကျုပ်ဘယ်လိုပုံစံချသွားမယ်ဆိုတာ
 တစ်နေ့ ခင်ဗျား ဆတ်ဆတ်ခါအောင် သိစေရမယ် ... ။

www.burmeseclassic.com

စင်ကာပူမြန်မာ့ရောက်ရောက်ချင်းပင် သူလက်ဆောင် တစ်ပွေတစ်ပိုက်ကြီးနှင့် ရန်တို့အိမ်ကို ရောက်လာသည့်အချိန်မှာပဲ ရန်မာမိနဲ့ ဒက်ဒီကို ရန်နှင့်အတူ ဧည့်ခန်းထဲမှာ အဆင်သင့်တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ပိုပြီးအဆင်ပြေသွားရသည်။

“မောင်တာဝေ ... ထိုင်ကွာ ... ”

သူ ဧည့်ခန်းထဲလှမ်းဝင်ဝင်ချင်း အပြုံးချိုချိုနှင့်နှုတ်ဆက်လာသည့်ယောက္ခမလောင်းကြီးကို သူကလည်းခေါင်းညိတ်ပြုပြုလိုက်ပြီး ရန်ကိုအပြုံးနွေးနွေးလေးတွေဖြင့် စိုက်ကြည့်လိုက်ပါသည်။

ရန်က သူ့အကြည့်နွေးတွေကို စိတ်မဝင်စားနိုင်ဘဲ

သူ့လက်ထဲက အထုပ်တွေကိုပဲ စိတ်ဝင်စားကြည့်နေတာမို့ သူက အထုပ်တွေကို တစ်ခုချင်းဖြေချလိုက်ပြီး ...

“ဒါ ... ရန်အတွက် သတို့သမီးဝတ်စုံတွေ ... ”

သတို့သမီးဝတ်စုံ ဂါဝန်အထုပ်လိုက်ကို ရန်အရှေ့မှာ ချပေးလိုက်တော့ ရန်က ဖျတ်ခနဲ ကောက်ယူဖွင့်ကြည့်လိုက်သည်။

ရန် ဝတ်စုံတွေကို တစ်ခုချင်း ဖွင့်ကြည့်နေတုန်းမှာပဲ သူက ကျန်တဲ့အထုပ်တစ်ထုပ်ကို ရန်ဒက်ဒီအရှေ့သို့ချပေးကာ

“ဒါ ... ဦးနဲ့အန်တီအတွက် လက်ဆောင် ... ”

“ဟာ ... မဟုတ်တာကွာ ... မောင်တာဝေ ... အားနာစရာကွာ ... ဦးတို့ကိုများ လက်ဆောင်ပေးရတယ်လို့ ... ကလေးမဟုတ် သူငယ်မဟုတ် ... ”

“အားမနာပါနဲ့ခင်ဗျာ ... ဦးနဲ့ကျွန်တော်နဲ့က အားနာရမဲ့သူတွေမှမဟုတ်တာ ... သူစိမ်းတွေလည်း မဟုတ်ဘူး ... မကြာခင် ယောက္ခမတော်ရမဲ့သူတွေပဲ ဦးရယ် ... အားနာစရာမလိုပါဘူး ... ”

အခွင့်အရေးရတုန်း သူ တွယ်ထည့်လိုက်ပြန်သည်။ အဲဒီအချိန်မှာ အိလည်လည်ကြီးဖြစ်သွားသည့် ရန်အိမ်ကို သူကတစ်ချက် အကဲခတ်လိုက်တော့ အမျိုးသမီးကြီးက

အချိန်သားကြီးကို မျက်စိချိပြီး လှမ်းကြည့်နေတာမို့ သူ့ရယ်ချင် တာ
ကို ခုတ်နှာကြီးဖြင့် ရန်ကိုပဲ တစိုက်မတ်မတ် ကြည့်လိုက်တော
သည်။

ရန်က သူ့ရဲ့အကြည့်တွေကို လုံးဝဂရုမစိုက်နိုင်
သူမအတွက် သတို့သမီးဝတ်စုံတွေကိုသာ တစ်ခုပြီးတစ်ခု သင်
မဲကြီးကြည့်ကာ ...

“ဟယ် ... ဒီဂါဝန်လေးက လှလိုက်တာ ... ဒီဂါဝန်လေး
လည်းလှတယ် ...”

ဆိုပြီး ပါးစပ်မှ တဖုဖုရေရွတ်ကာ ဒါလေးကိုပိုကြို
တယ် ... အဖြူကလေး ဆိုပြီး တဖုဖုမြည်တမ်းနေတာမို့ သူ့
ကျေနပ်သွားသလို ချစ်သူလေးရဲ့ကလေးဆန်မှုတွေကိုလည်း
ချစ်ခြင်းနိုးသွားရကာ စားပွဲပေါ်မှာတင်ထားသည့်ရန် လက်က
ကို လှူကြီးတွေရှေ့မှာပင် မရှောင်နိုင်တော့ဘဲ ထပ်ဆုပ်ကိုင်လို
သည်အထိ မရှက်နိုင် မကြောက်နိုင် ဖြစ်သွားတော့သည်။

အဲဒီအချိန်မှာပင်

“ဟင် ...”

ခနဲပြိုင်တူထွက်သွားကြသည့် ရန် မာမိနဲ့ဒက်ဒီ
နာကို သူ့မျက်နှာပူပူနှင့် တစ်ချက်လှစ်ခနဲမော့ကြည့်လိုက်
နှစ်ယောက်သား မျက်စိမျက်နှာပျက်စွာ သူ့ဆုပ်ကိုင်ထားသည့်

ဝတ်ကလေးကို စိုက်ကြည့်နေပုံကြီးမှာ (ဒီတစ်ပွဲမှာလည်း သူ
အောင်နိုင်ခဲ့ပြီ)ဆိုတာကို ယုံကြည်သွားခဲ့ရသည်။

ဒီအချိန်မှာ ယောက္ခမအကြီးရဲ့ မျက်နှာပုပ်သိုးသိုး

ကြာ သူ့ကို ပိုပြီးကျေနပ်အားရစေခဲ့ရသလို။

အဲဒီ ... ရန် မာမိမျက်နှာပုပ်သိုးသိုးကြီးကို မသိချင်

အောင်ဆောင်ပြီး ရန် ကိုယ်လုံးလေးနား အနည်းငယ် တိုးကပ်သွား
အိမ်က ...

“ရန် ... ကိုယ်ဝယ်လာတာတွေကို ကြိုက်ရဲ့လား ...”

“ကြိုက်တယ် ... အကုန်လုံးကိုကြိုက်တာ ... ရှင်ဝယ်လာ
တာတွေက များလွန်းပါတယ် ... ဒက်ဒီ ဒီမှာကြည့်ပါဦး ...
သူဝယ်လာတဲ့ဝတ်စုံတွေမနည်းဘူး ...”

“အေး ... အေး ... ပိုက်ဆံ ကိုယ်ရှာတိုင်း ရတယ်ဆိုပေမဲ့
ဒီလောက် ဘုန်းပေါလအော မသုံးကြနဲ့ပေါ့ကွာ ... ဦးက
တော့ မောင်တာဝေရဲ့ ကြီးစားရုန်းကန်မှုတွေကို ချီးကျူး
တယ် ... လူငယ်ဆိုတာ ... ဒီလိုကြီးစားမှ ဖြစ်မြောက်ကြ
တာ ... ကြီးစားပါ မောင်တာဝေ ... မင်းအသက်ငယ်ငယ်
လေးရှိပါသေးတယ် ... ဒီထက်မက မင်း စီးပွားရေးလော
ကမှာ အောင်မြင်ဦးမယ်လို့ ဦး အပြည့်အဝယုံကြည်တယ်”
“ဟုတ်ကဲ့ ... ကျွန်တော် အမြဲတမ်းကြီးစားသွားမှာပါ ဦး။

အခုခေတ်ကလည်း စီးပွားရေးနဲ့ ပခုံးတိုက်နေတဲ့ခေတ်တော့ မကြီးစားလို့မရဘူး ... ကိုယ်ပိုင်စီးပွားဖြစ်ဖြစ်ခြောက်မရှိရင် ကိုယ်ချစ်တဲ့မိန်းမတစ်ယောက်ကိုရရှိဖို့မလွယ်ဘူး ... အခုခေတ် မင်္ဂလာဆောင် ကိစ္စကလည်း နည်းတာမဟုတ်တော့ ကြီးစားရတယ် ဦးရဲ့ ... မကြီးနိုင်ရင်တော့ တကယ့်မလွယ်ကိန်းပဲ ... ”

“အေး ... အေး ... ဦးလည်း စကားစပ်တုန်း မေးဦးမယ် မင်း စင်္ကာပူကို အလုပ်သွားလုပ်တာ ခြောက်နှစ်လောက်လေးနဲ့ ဒီလောက်ချမ်းသာသွားတာ ... ဦးတွေ့သမျှမှာ မင်းတစ်ယောက်ပဲ တွေ့ဖူးသေးတယ် ... အဲဒါ ဦး နေတာ ... ”

“ဪ ... ဟုတ်ပါတယ် ဦး ... ဦးမေးတာ မှန်ပါတယ် စင်္ကာပူကို သာမန်အလုပ်သမား သွားလုပ်တဲ့သူက ဒီခြောက်နှစ်ကလေးနဲ့ ဒီအတိုင်းအတာကြီးလောက်အဘယ်ကြီးပွားမလဲ ဦးရယ် ... ကျွန်တော်က အစိုရှိလို့ ကျွန်တော့်ဦးလေးက စင်္ကာပူမှာ ကုမ္ပဏီထောင်ထား အဆင့်ရှိတော့ ဦးလေးက ကျွန်တော့်အတွက် အဲဒီတုန်း ရယ်ယာ သိန်းငါးရာစိုက်ပြီး ထည့်ခဲ့တဲ့ငွေရယ် ... တော်က ဦးလေးကုမ္ပဏီမှာ Secretary လုပ်တာ တစ်နှစ်

သိန်းနှစ်ရာရယ် ... အဲဒီစုစုပေါင်း ငွေတွေကနေပွားပြီး အခုလောက်အထိ တိုးတက်ခဲ့တာပါ ဦး ... ”

“ဟာ ... ဟုတ်လား ... အခုခုပဲ ဝင်းရဲ့ကြီးပွားချမ်းသာမှု အဖြေကိုရတော့တယ် ... ”

“ဒါပေမဲ့ ဦးရယ် ... လူဆိုတာ ငွေအရင်းအနှီးနဲ့ ဘယ်လောက် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံထားထား ... ဝေခံကံမြောက်အောင် မြင်သူက အရှားသားနော် ... ”

“အေး ... ဟုတ်တယ်ကွ”

သူနှင့်ဦး အပေးအယူစကားမျှနေခဲ့ပေမဲ့ ရန်မာမိကတော့ သူမကြီးကို တည့်တည့်ထိသွားသည့်စကားတွေအတွက် မျက်နှာဝင်းဝင်းကြီးက ညှိမှောင်ပုပ်သိုးသွားရလေသည်။

မျက်နှာကြီးညိုတင်းသွားသလို မျက်နှာကြီးကိုလည်း ဆတ်ခနဲပင့်မော့လိုက်သဖြင့် သူမကြီးတစ်ခုခုပြောဟော့မဲ့အထာကို ပေါက်သည့် သူက စကားစကိုဖြတ်ပြီး ကောက်ခါငင်ကာမတ်တတ် ထရပ်လိုက်မိပါတော့သည်။

“ဟော ... မောင်တာဝေ ... ပြန်တော့မလို့လား”

“ဟုတ်ကဲ့ ဦး ... ကျွန်တော် ပြန်လိုက်ပါဦးမယ် ... အလုပ်ကိစ္စက ရှိနေသေးတော့ စကားပြောရတာတော့ မပြောင့်ဘူး ... ရန် ... ကိုယ်ပြန်လိုက်ဦးမယ်ကွာ ... နောက်ရက်

ထူထပ် မင်္ဂလာဆောင်ဖို့ကိစ္စ ဆွေးနွေးကြတာပေါ့ ... အန်တီ
ထွန်တော့ကို ခွင့်ပြုပါဦးနော် ... ”

သူ ရန် မျက်နှာလေးကို ချစ်မြတ်နိုးသည့်မျက်လုံး
တွေနှင့် တစ်ချက်နှင့်နှိုက်ကြည့်ပြီး ရန်ဒက်ဒီနှင့်မာမီကို နှုတ်
ဆတ်တာ ဧည့်ခန်းထဲက ခပ်သွက်သွက်ပြန်ထွက်လာခဲ့တော့သည်။

တာဝေ ထင်ထားခဲ့သလိုပင် တာဝေပြန်ပြီး ကား
စောင်းထွက်သွားသည့်အချိန်မှာတော့ ရန်မာမီက ဆိုဖာကြီးပေါ်
မှာ ထိုင်နေရာကနေ ဝုန်းခနဲထရပ်ကာ ...

“ဒီမှာ မိရန်ရန် ... ညည်းကောင်ပြောသွားတဲ့စကားတွေ
ကြားလား ... ကို ... ရှင်သမက်လောင်း ... လူရိုး လူအေး
လူဖြောင့်ကလေး ပြောသွားတာ ကြားတယ်မဟုတ်လား၊
အခုခေတ် ... မင်္ဂလာဆောင်ကိစ္စဝိစ္စက နည်းတာမဟုတ်
တော့ ကြီးစားရတယ်တဲ့ ... မကြီးစားရင်တော့ တကယ့်
မလွယ်ကူနိန်းပဲတဲ့ ... ”

“အေး ... ဟုတ်သား ... သူပြောတာက မဟုတ်လို့လား”
“ဘာ ဟုတ်တာလဲ ... အဲဒါ ... ကျွန်မကိုတည့်တည့် စောင်း
ပြောသွားတာ ... ရှင်က ဒါကို သဘောကျနေတယ်လား ...
ရှင်က ရှင်သမက်လောင်း ပြောတာတွေကို အဟုတ်ကြီး
မှတ်ပြီး သွားကြီးပြီးနေတယ်ပေါ့လေ ... ”

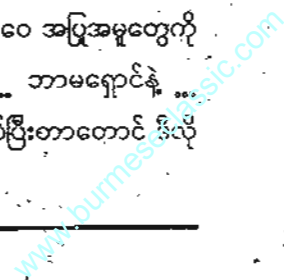
“ဟာ ... ငါက သွားကြီးပြီးမနေရအောင် သွားကြီးကိုက်
ထားရမှာလား ... ”

“ရှင် ... ဝှစ်ကားမပြောနဲ့ ... အဲဒါ ... ကျွန်မကို ကောင်း
ကောင်းနက်သွားတာ ... အဲမယ်လေး ... ရိုးသားလိုက်တာ
စကားပြောတာ နေတာထိုင်တာကအစ မရိုးဘူး ... လူကြီး
တွေရှေ့မှာတောင် ရန်လက်ကို ဆုပ်ကိုင်ထားတာ ... ဒါ
ရိုးသားတဲ့လူလား ... ”

“မရိုးသားတာမှ အတွင်းရော အပြင်ရော မရိုးသားဘူး ...
ကလီစာရာ အရေခွံရော မရိုးတာ ... ရန် ညည်း ကျပ်ကျပ်
သတိထားနေ ... နောက်နောင် ဒါမျိုးကိစ္စ ငါမမြင်ချင်ဘူး၊
ဟိုအဖေကလည်း သတိထားနေ ... ချီးကျူးလိုက်ရတာ
တော်ကြာ ... ရှင့်ခေါင်းပေါ် ... ဟင်း ... မပြောလိုက်ချင်
ဘူး ... ”

မာမီ ဒေါသတကြီး ပေါက်ကွဲနေတာကို ကြည့်ပြီး
ရန် ဘာမှမပြောနိုင်တော့ဘဲ ခေါင်းငုံ့ထားလိုက်သည်။

“အေးကွာ ... ဒက်ဒီလည်း မောင်တာဝေ အပြုအမူတွေကို
မကြိုက်ဘူး ... လူကြီးရှေ့မရှောင် ... ဘာမရှောင်နဲ့ ...
ဒါမျိုး မလုပ်ထိုက်ဘူးကွ ... လက်ထပ်ပြီးတာတောင် ဒီလို
မနေသင့်ဘူး ... ”

“အဲဒါ ... ကျွန်တို့ကို အရေးမစိုက်ဘူးဆိုတာ ပြတာလေ
ဟင်း မိမြတ်တို့က ... ဘယ်သူစိတ် ဘယ်လိုရှိတယ်ဆိုတာ
အကုန်သိပြီးသား ... မိဘရှေ့မှာတောင် ဒီလောက်သည်း
နေတာ ... ကွယ်ရာမှာဆို ဘယ်လောက်သောင်းကျန်း
လိုက်မလဲ ... ”

“အေး ... ဟုတ်တယ်ကွ ... ဟာ ... မင်းဘာစကားတွေ
လျှောက်ပြောနေတာလဲ ... ငါက အဖေကွ ... အဖေ ...
ဟင်း ... ”

ဒက်ဒိနဲ့မာမိ တစ်ယောက်တစ်ပြန် မျက်စောင်းကြီး
ထိုးပြီး မကြည်ကြည့် ကြည့်နေသည့်အချိန်မှာပဲ ...

I - L - ove -- You -- I - L - ove -- You -- I - L - ove --- You
-- I - L - ove -- You --

I - L - ove -- You -- I - L - ove -- You --

“ဟဲ့ ... ဟဲ့ ... စားပွဲပေါ်က ညည်း ဟန်းဘက်အိတ်ထဲက
ဘာသံကြီးလဲ ... အသံကြီးက ... ဟင်း ... ဘာ I love
you လဲ ... ”

မာမိက ခေတ်မီသူပီပီ ရန်ဟန်းဘတ်အိတ်ထဲက
ခြည်လာသည့် အသံကို သူခေါ်လိုက်သည့်ဖုန်းမှန်း တန်းသဘော
ပေါက်သွားပုံဖြင့် ရန်ကိုမျက်စောင်း နက်နက်ထိုးလိုက်လေသည်။

မာမိပုံစံကြီးကိုကြည့်ပြီး ရန်က ဇက်ကလေးပု၊ ပခုံး
လေးတွန့်ကာ ဒက်ဒိကို ဟိခနဲရှက်ရယ်ရယ်ပြလိုက်ရင်းက ဖုန်းကို
ဟန်းဘတ်အိတ်ထဲမှ ထုတ်ယူလိုက်ကာ ...

“အဟင်း ... သူ့ဆက်တဲ့ဖုန်း မာမိရဲ့ ... ”

“အမယ်လေးပိုလိုက်တာ ... ငါ့ရဲ့တို့ပြာလူးထားတဲ့အတိုင်း
နားကြားပြင်းကိုတတ်လို့ ... ”

“မာမိကလည်း ... ”

“မာမိကလည်း မလုပ်နဲ့ ... အမယ်လေးဟဲ့ ... ဖုန်းခေါ်
တာတောင် ရိုးရိုးမခေါ်ဘူး ... နာဘူးထပြီးထည့်ထားသေး
တယ် ... ”

အနားကနေ ခါးကြီးထောက်ပြီး ပျစ်တောက် ဗျစ်
တောက်ပြောနေချိန်မှာ ရန်ကတော့ သူ့ဖုန်းကို ဖွင့်နားထောင်ပြီး
သားဖြစ်သွားရလေသည်။

“ဟယ်လို ... တာဝေ ... ရှင် အခု ဘယ်ကပြောနေတာလဲ
ကားပေါ်က ဟုတ်လား ... ကားမောင်းရင်းနဲ့ ဖုန်းမပြော
နဲ့လေ ... ဪ ခါကတော့ ပူရတာပေါ့ ... အဟင်း ...
ဟင်း ... ယူ ဘာတွေလျှောက်မေးနေတာလဲ ... ဘာမှမသိ
ဘူး ... အိုင်ကိုလာမပြောနဲ့ ... ”

“ယူကိုယ်ယူ ကလေးလို့ထင်နေသေးလား ... အသက်ပဲ

အောင်အောင်နော် ... တော်ပြီ ... တော်ပြီ ... ယူကလေး
ထလားစကားတွေ လျှောက်မမေးနဲ့ ... ဒါပဲ ... အိုင်ဖုန်း
ပိတ်ခယ် ... ”

ရန် ဖုန်းပိတ်ပြီး မာမိကိုကြည့်လိုက်တော့ မာမိက

မျက်နှာကြီး အိုးတိုးအင်တင်ကြီးနှင့် ...

“ကြည့်စမ်း ... မျက်နှာက ဘာဖြစ်တာလဲ ... စကားတွေ
က ဘာတွေများ ပြောလို့ ဒီလောက် ကြည်နူးပြီး ပိတ်သော
မနုဿဖြစ်သွားရတာလဲ ... ရှက်ဖို့ကောင်းလိုက်တာ ...
စကားပြောတာ ဟိုတစ်ဖက်က အကောင်ကလည်း လူကြီး
တွေရှိမှန်းသိသိကြီးနဲ့ ဘာစကားတွေလျှောက်ပြောတာလဲ”

“ဟင်း ... ဟိုအဖေကတော့ နားရှက်မျက်စိရှက်လို့ထထွက်
သွားတယ် ... ငါကတော့ ညည်းအဖေလို ထထွက်မသွား
ဘူး ... စောင့်ကြည့်နေမယ် ... အမယ်လေး ကလေးကလက်
ရှိလိုက်တာ ... မေတ္တာမရှိလိုက်တာ ... ငါတို့ခေတ်တုန်းတ
ဒါမျိုးတွေ မရှိခဲ့ပါဘူး ... အခုမှ ငါမပြောလိုက်ချင်ဘူး”

“မာမိကလည်း တူတော့မလား ... အခုခေတ်က ကျားနဲ့မ
ဟာ မခွဲခြားတော့ဘဲ ကမ္ဘာကိုရင်ဘောင်ချီနေမှပဲ”

“ဟဲ့ ... ကမ္ဘာကိုရင်ဘောင်ချီတာ အောင်မြင်မှု နင်တို့က
နာခေါင်းမှု ... ဟင်း ငါမပြောလိုက်ချင်ဘူး ... ပြောလိုက်

ရင် အဆုံးအစမရှိဖြစ်ဦးမယ် ... ”
“မာမိကလည်းနော် ... အပြစ်မဟုတ်တာ အပြစ်လျှောက်
ပြောနေတာပဲ ... ”

“အပြစ်မဟုတ်ဘဲနေမလား ... ဟင် ... နင့်အကောင်မှာ
ရိုးသားမှုဆိုတာ ဘာရှိလဲ ... အေး ဒီတစ်ခါတော့ ငါ့အရှေ့
မှာ မဖွယ်မရာပုံစံမြင်လို့ကတော့ အဲဒီအကောင်ကို နှစ်ပြား
မတန်အောင်ကို ပြောလွှတ်လိုက်ဦးမယ် ... ”

ရန် မျက်နှာကို အခဲမကျေသလို တစ်ချက်စိုက်ကြည့်
ပြီး မဲ့မဲ့ရွဲ့ရွဲ့ မျက်နှာကြီးနှင့် ချာခနဲလှည့်ထွက်သွားသည့် မာမိကို
ကြည့်ပြီး ရန် ရင်တဖတ်ဖတ်မောသွားရပါတော့သည်။

အင်း ... မာမိနဲ့ တာဝေနဲ့ကတော့ ဒီပုံအတိုင်းဆို
ကမ္ဘာမကျေ တာဝေ ဖြစ်ရလိမ့်မည်ထင်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

ဒီတစ်ခါ ရန်မာမိကို တိုက်လိုက်ရသည့် တိုက်ကွက် တစ်ခုက အတော့်ကို လှပသေသပ်ပါသည်။

သူ့သူငယ်ချင်းမင်္ဂလာပွဲ လူပုံအလယ်မှာ ရန်မာမိကို အရှက်ကောင်းကောင်းခွဲဖြစ်ခဲ့တာပဲ ဖြစ်သည်။

အဲဒီနေ့က သူငယ်ချင်းပါးစပ် ဆုတ်ဆော့မှုကြောင့် အဲဒီလိုပြဿနာဖြစ်ခဲ့တာဆိုလည်း မမှားပါ။

“ဟေ့ကောင် တာဝေ ... ငါတို့စုံတွဲကို အားမကျဘူးလား။ မင်းတို့ကလည်းကွာ ... နေ့စပ်ပြီးတာကြာပြီ ... အခုထိ လက်မထပ်သေးဘူး ... ဟောင်းနေပြီနော် မသစ်တော့ဘူး။”

“ဟေ့ကောင် မင်း ကြားလုံးထုတ်မနေနဲ့ ... အရင်လက်ထပ် ရတယ်ဆိုပြီး မိန့်မနေနဲ့ ... ငါနဲ့သူက အခုယူရင် အခုဖြစ် တယ်နော် ... အေးဆေးပဲ ... ငါ့ချစ်သူလေးက ငါ့သဘော ငါ့ဆန္ဒ တစ်သားတည်းပဲနော် ...”

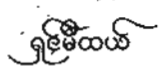
“ဟင် ...”

လူပုံအလယ်မှာ ရန်လက်တလေးကိုဆွဲပြီး သူ့သူ ငယ်ချင်းကို ပက်ခနဲပြန်ပြောလိုက်သည့် တာဝေစကားလုံးတွေက နန့်နှင့် မာမိကို လုံးဝဂရုမစိုက်ဘူးဆိုတာကို ဖွင့်ပြလိုက်တာပဲဖြစ် သည်။

အခုလို မာမိကိုရှေ့မှာထားပြီး မဖွယ်မရာပြောဆို ဆိုက်သည့် တာဝေလုပ်ရပ်တွေက မာမိကိုထိပ်တိုက်စော်ကားလိုက် ဘာနှင့် အတူတူပင် ဖြစ်သည်။

ဒါပေမဲ့ သူကဟော့ သူပြောတာကို သူကောင်းထင် ကြည်မွေ့သာယာသွားသည့် မျက်လုံးတွေနှင့် ရန်ကိုငုံကြည့် တာ ...

“ရန် ... ကိုယ်တို့ ဟိုစားပွဲမှာ ထိုင်ကြရအောင် ... သူငယ် ချင်းတွေနဲ့ စကားပြောကြရတာပေါ့ ... အန်တီ ... ကျွန် တော်တို့ ဟိုစားပွဲမှာပဲ ထိုင်လိုက်တော့မယ် ...”

တာဝေ နောက်ကို ရန်လိုက်ပါခဲ့ရပေမဲ့ ရန်ရှင်ထံမှာ တစ်စက်မှ ကြည်လင်ကျေနပ်မှုမရှိတော့ချေ။

စကားကို အကြောကြီးနှင့်ပြောပြီး မာမိနှင့်ရန်ရှင် လုံးဝကရုမစိုက်သလို ပြောခဲ့တာ ရန်အခံရခက်လှပါသည်။

ရန်ကို သူပိုင်တယ်ဆိုကြောင်း သူ့သူငယ်ချင်းတွေ ရှေ့မှာ တမင်ဖွင့်ပြလိုက်သည့် တာဝေလက်နက်ပုန်းကို မာမိ အိမ်ပြန်ရောက်ရောက်ချင်းမှာပဲ မခံမရပ်နိုင် ဖွင့်ဟတိုက်ထုတ်ပစ် တော့သည်။

မာမိ တိုက်ခဲ့တာက တာဝေကို မဟုတ်ပါ။

ရန်ကိုပင်ဖြစ်လေသည်။

“ရန် ... ညည်းကောင် လုပ်ရပ်တွေကို မာမိ လုံးဝခွင့်မလွှတ် နိုင်တော့ဘူး ... ညည်းတွေ့တယ် ကြားတယ်မဟုတ်လား ငါ့ရှက်လိုက်တာ ... ငါ့ကိုသူက အရေးမစိုက်ဘူးဆိုကြောင့် လူဝံ့အလယ်မှာ သိအောင်ခွင်းကြေညာ အရှက်ခွဲလိုက်တာပဲ ... ဒါ ဇော်ကားတာ ... ငါ့ကိုပြန်လက်စားချေတာပညာပြတာ ... ”

ကြိတ်မနိုင်ခံမဖြစ်ပြီး ရင်ဘတ်ကြီးထုထုပြောသည့် မာမိကို ဘယ်လိုမှ ရန်ဖြေရှင်းခွင့် မလုပ်တော့ဘဲ မာမိနှင့်တစ်ထပ်တည်း ညီညွတ်စွာ ခေါင်းညိတ်လိုက်ပါတော့သည်။

“ရန် နားလည်ပါတယ် မာမိ ... ဒီတစ်ခါတော့ ရန်လည်း သည်းမခံနိုင်တော့ဘူး ... ”

“အေး ... ပြဿနာဖြစ်သွားအောင် ... လုပ်ပစ်လိုက် ... ဘယ်နှယ်အေး ... မိန်းမတစ်ယောက်ကို ယူမယူရသေးဘူး၊ သူက အပိုင်ပြောပြီး လူထူထူမှာ အနုဆိုင်ခင်းရအောင် ဒါကိုယ့်ချစ်သူမိန်းကလေးကို တန်ဖိုးထားတာ မဟုတ်ဘူး ... တန်ဖိုးတစ်စက်မှမရှိအောင် နှိမ့်ချတာ ... သူ ဒီလိုနှိမ့်ချရအောင် ညည်းက ဘယ်လောက် အညံ့ခံနေမှန်းမှမသိတာ”

“ဟင် ... ဘာဆိုင်လဲ မာမိရဲ့ ... သူ့ဘာသာ သူပြောခဲ့တဲ့ စကားနဲ့ ရန်နဲ့ ဘာဆိုင်လဲ ... ”

“အေးပေါ့လေ ... ဘဝင်မြင့်တာပေါ့ ... ဆင်မမြင်ဘူး ... ကျွဲကြီးထင်ပြီး သူ့ကိုယ်သူ စီးပွားထိပ်ဖြစ်ပြီဆိုပြီး ... ဒါ ... ငါ့ကို ပခုံးချင်းလှမ်းတိုက်တာ ... ဟင်း ... ဟင်း ... အခုမှ တူတူတန်တန် အဆင့်မီမိနေဖူးတဲ့ကောင်ကများ ... ငါ့ကို လာကြောတာ ... ကြောလို့ရမယ်ထင်သလား ... မျိုးမြင့် မြတ်တို့ကလေ မတော်ရသေးတဲ့ သမက်လည်း အကြောမပေးဘူး ... တော်ပြီးသား သမက်လည်း အကြောမပေးဘူး ... ဒင်းက ငါ့ကို မကျေပွဲနဲ့တော့လည်း မျိုးမြင့်မြတ် အကြောင်း သိစေရမယ် ... ပေါ့”

www.burmeseclassic.com

ရောက်ဆက်တွဲ “ဟင်း ... ဟင်း” ဆိုပြီး မခံချိုမခံ
သာ ရယ်လိုက်သည့် မာမိုအသံကြီးက ရန်နှင့်သူ့ကို ဘာစကားမှ
ရွှင်းခင်မှာပဲ အဝေးဆုံးတစ်နေရာကို ရောက်ရှိသွားသလို ခံစား
လိုက်ရပါတော့သည်။

*

“ဒီမှာ တာဝေ ... ရှင်းရဲ့လုပ်ရပ်တွေက ရန်ကို လှုပ်အလယ်
မှာ အရှက်ခွဲခဲ့တာပဲ ... ရန် လုံးဝမကျေနပ်ဘူး ... ဒါ ...
ရှင် ရန်ကို တန်ဖိုးမထားတာ နှိမ့်ချစော်ကားတာ ... ”

မာမိုအရှေ့မှာ မျိုသိပ်ခဲ့ရသမျှ သူ့အရှေ့မှာ ရန်စုပြီ
ဆင်ပွင့်သွားတော့သည်။

ဒါကိုတောင် သူက ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နှင့် ရန်ကို
နှုတ်ခမ်းစေပြီး အေးအေးဆေးဆေးကြည့်လျက် ပြောင် မျက်စိမှိတ်
အာလိုက်သေးသည်။

“မင်း ... ငါ့ကို အဲဒီလို မစွပ်စွဲနဲ့ ... ငါ့ချစ်သူမို့ ငါပြောတာ
ဘာဖြစ်လဲကွာ ... ဘာဖြစ်မှာမို့လို့လဲ ... ”

“ဘာဖြစ်ရမလဲ ... ရန်က မိန်းကလေးလေ ... ရှင်ပြောတဲ့
စကားက ရန်ကို ဘယ်လောက်သိက္ခာပျက်စေသလဲ ... ထဲ
ပြော ... ရှင်း ...”

“ဟာ ... မသိဘူးကွာ ... မရှင်းဘူးကွာ ...”

“ရှင် ... ရှင်ဟာလေ ... တစ်စက်မှ ယောက်ျားမပီသတဲ့
ယောက်ျား ... မာမိုကိုမုန်းနေတာနဲ့ မာမိုသမီးကို ဒီလိုစော်
ကားတာ ကျွန်မ မသိဘူးအောက်မေ့နေသလား ... ဘာ
မပြောချင်လို့ ရေငုံနှုတ်ပိတ်နေတာကို သိပ်အနေပြီဆို
တော့ မသတ်မှတ်နဲ့ ...”

“ရန် ... မင်းစကားတွေ ရင့်နေပြီနော် ... ငါ သည်းမခံနိုင်
တော့ဘူး ...”

“ကျွန်မ ... ဒီကိစ္စကို လုံးဝမကျေနပ်ဘူး”

“မကျေနပ်လည်း ... သေကွာ ... သေ”

“ဟင် ... ရှင်”

ရန်လက်ကလေးစွေခနဲ မြောက်တက်သွားပြီး
မျက်နှာကြီးကို ပြီးခနဲ ကုတ်ဆွဲလိုက်တာကို သူကအိုင်ကိစ္စ
လိုက်ရပြီးမှ ရန်တစ်ကိုယ်လုံးကို အရိုးကြောမတတ် ဆွဲခါယမ်းလို
ကာ အကြိတ်သံကြီးနှင့် ...

“မင်း ... မင်းတော့ ... သေချင်ပြီနဲ့တူတယ်”

“ရှင် ... ရှင်ဟာ ... သိပ်အပြုံးကြီးတဲ့ယောက်ျား အဆိပ်
ပြင်းတဲ့မြွေ Cobra (မြွေဟောက်)”

“အေး ... အဆိပ်ပြင်းမြွေ Cobra ဝဲ ... ဘာဖြစ်လဲကွာ ...

မင်း ဘာပြောဦးမလဲ ... ကဲ ... ပြော ...”

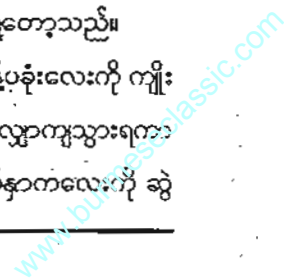
“မပြောဘူး ... မပြောဘူး ... ရှေ့လျှောက် ပြဿနာဖြစ်ရင်
ရှင်ခံ ... ရှင်ခံ ...”

ရန် မျက်ရည်တွေက သူ့လက်ဖဝါးနှစ်ဘက်မှာ နွေး
မိန့်သွားသလို ခံစားလိုက်ရတော့သည်။

ဒီအချိန်မှာ သူ့စိုးရိမ်ထိတ်လန့်စွာ နားလည်လိုက်မိ
သည်ကတော့ သူတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ ကံကြမ္မာတံကိုင်းကြီးကိုပဲဖြစ်
သည်။

ဒီကံကြမ္မာတံတိုင်းကြီးကို အဆုံးထိ မကျော်ဖြတ်ရ
သေးဘဲနှင့် သူ အဆုံးသတ်ခွင့်ရခဲ့မည်ဆိုလျှင် ဆိုသည့်အတွေးကြီး
အသူ့ကို ငယ်ထိပ်မြွေပေါက်သလို ခံစားလိုက်ရတော့သည်။

အဲဒီခံစားချက်တွေနှင့်ထပ်တူ ရန်ပုခုံးလေးကို ကျိုး
ကြဲမတတ် ဆုပ်ညှစ်ထားသည့် လက်အစုံက လျှောက်သွားရကာ
ရန်ကိုယ်လုံးလေးကို ရင်ခွင်ထဲသိမ်းဖက်ပြီး မျက်နှာကလေးကို ဆွဲ

အလှူအတန်းမှီးတွေရွာချလိုက်ရင်းက ရင်မချိသံကြီးနှင့် ရင်ဖွင့်သွားတော့သည်။

“ရန်ရယ် ... မင်းကိုယ့်ကို ဘာဖြစ်လို့ နားမလည်ခဲ့တာလဲ ကိုယ့်ကို ရန်ဖြစ်ဖို့ မကြိုးစားစမ်းနဲ့ကွာ ... ကိုယ် မင်းနဲ့ရန် မဖြစ်ချင်ဘူး ... ကိုယ် မင်းကိုသိပ်ချစ်ခဲ့လို့ မင်းအတွက် ပေးဆပ်ခဲ့တာတွေ ကိုယ် လူပုံအလယ်မှာ အရှက်ကွဲခဲ့တာ တွေ ပြန်မတွေးချင်တော့ဘူး ...

“ဒီကိစ္စကို မင်းမကျေနပ်လည်း မတတ်နိုင်ဘူး ... မင်းဝုဏ် သိက္ခာတွေ ကိုယ့်လုပ်ရပ်ကြောင့် ကျဆင်းသွားမယ်လို့ သတ်မှတ်ချင်လည်း သတ်မှတ်ပေါ့ ... မင်းနဲ့ငါဟာ မကြာခင် လက်ထပ်ကြမဲ့လူတွေပဲ ... လူတကာသိတယ် ... ဘာမှ ရောကြီးခွင်ကျယ်လုပ် ပြောစရာအကြောင်းမရှိဘူး”

သူ ရန်နှုတ်ခမ်းလေးကို လှစ်ခနဲ အနမ်းနုနုလေးဖြင့် ပြီး နှစ်သိမ့်ချော့မော့လိုက်ပေမဲ့ ရန်မျက်လုံးတွေကတော့ အနည်းငယ် စိမ်းတောက်သွားသလို ခံစားလိုက်ရတာက သူ့ရင်ကို ရှူးနှင်းသွားစေခဲ့တော့သည်။

အဲဒီအချိန်မှာ သူ့စိတ်ထဲကနေ ရန်ကို

“ရန်ရယ် ... ကိုယ့်ကိုတော့ အငြိုးမထားလိုက်ပါနဲ့နော်”

လို့လည်း သူ အစွမ်းအစွမ်း တောင်းပန်လိုက်မိသေးသည်။

www.burmeseclassic.com

“တူ ... တူ ... တူ”

ခါးကြားထဲက ဖုန်းမြည်သံကြောင့် သူစာရင်းစိုင့်တဲ့ တွေကို Check လုပ်နေရာမှ ဖျက်ခနဲ ဖုန်းကိုဆွဲကိုင်ပြီး နားထောင်လိုက်သည်။

အဲဒီအချိန်မှာ ကြားလိုက်ရသည့် ရန်မာမိအသံမှာ ကြီးက သူ့ကို အလိုလို နှုတ်ခမ်းကြီးတွန့်တက်သွားသည်အထိ ပြီးမိသွားရတော့သည်။

“မောင်တာဝေ ... အန်တီ မင်းနဲ့ ဆွေးနွေးစရာရှိတယ် ... မင်းကို အန်တီ တွေ့ချင်တယ် ...”

မာန်မာနသံအပြည့်ဖြင့် တောင်းဆိုလာသည့် ရန်မာမိအသံက သူ့ကို အော်ဂလီဆန်အောင် ရယ်ချင်သွားရသည်။

အင်း ... ဟွန်း ... သူမကြီး ဒီလိုဒေါကြီးမောကြီး ပေါက်ကွဲလာအောင် သူတမင်ဖန်တီးခဲ့တာပဲ။

ရန်မာမိ သူ့ကို အခုလို တောင်းဆိုလာမည့်အချိန် တစ်ခုကို သူမျှော်လင့်စောင့်ဆိုင်းနေခဲ့တာ ကြာပြီဆို အခုလိုတောင်းဆိုလာသည့် ရန်မာမိအပေါ် သူ အကျေနပ်ကြီး ကျေနပ်သွားခဲ့ရသည်။

“အန်တီ ... ဘာဆွေးနွေးစရာရှိလို့လဲ ...”

သူက ဘာမှ မသိနားမလည်သလို တအံ့တဩမေးလိုက်တော့ ရန်မာမိက အတော်အခံရခက်သွားပုံရသည်။

အခံရခက်သွားသည့် ခပ်တဋ်းတင်းလေသံကြီးဖြင့် ဝင် ...

“ဆွေးနွေးစရာကိစ္စရှိလို့ ဆွေးနွေးမှာပဲပါကွယ် ... မင်း အန်တီရုံးခန်းကို နာရီဝက်အတွင်း အရောက်လာခဲ့ပါ”

“ခင်ဗျာ ... နောက်ထပ် နာရီဝက်အတွင်း ... ဘယ်လိုမှ ကျွန်တော် လာနိုင်မှာမဟုတ်ဘူး ... ကျွန်တော် ဒီနေ့ တစ်နေ့လုံး လုံးဝအားမှာမဟုတ်ဘူး ... အစည်းအဝေးပွဲရှိသေးတယ် ... ပြီးတော့ မဖြစ်မနေ သွားရမဲ့ သူငယ်ချင်းသမီးမွေးနေ့ ... အင်း ... အချိန်မှာမဟုတ်သေးဘူး အန်တီ”

“အန်တီ မင်းကို ဒီနေ့ပဲ တွေ့ချင်တယ် ... မင်း အားပေးအချိန်

“ထိုပြောပါ ... မောင်တာဝေ”
 “အားနာတယ်ဗျာ ... အန်တီ ... ကျွန်တော်အားမဲ့အချိန်
 တ ညဆယ့်နှစ်နာရီထိုး အိပ်ချိန်လောက်မှ ...”
 “မင်း ... အခု နေ့ခင်း ထမင်းစားချိန်ရော မအားဘူးလား”
 “အင်း ... အန်တီ တွေ့ချင်တယ်ဆိုတော့လည်း မဖြစ်မနေ
 အချိန်ပေးရမှာပေါ့ ... ရပါတယ် ... ကျွန်တော် ဆယ့်နှစ်
 နာရီထိုး အန်တီရုံးခန်းကို လာခဲ့ပါမယ် ... ဒါပဲနော် အန်တီ”

သူက ဖုန်းကိုအရင်ပိတ်လိုက်ပြီး ကျေနပ်စွာ ပြုတ်
 စုတ် ပြီးလိုက်မိသည်။

အင်း ... သူ ဒီလိုအချိန်မျိုးကို သူ စောင့်နေခဲ့တာ
 ကြာခဲ့ပြီမို့ သူမကြီး အခုလိုတောင်းဆိုမှုကို သူနိုင်ကွက်အဖြစ် ရယူ
 ခဲ့တာ ဖြစ်သည်။

ဒီလို နိုင်ကွက်ယူပြီး ပီတိအဟုန်ဖြင့်ကာ ရန်မာမိခင်
 ရုံးခန်းသို့ ဒုတိယအကြိမ်ရောက်ရှိသွားချိန်မှာ အနိုင်ရသူတစ်ယောက်
 ၏ အောင်မြင်ထည်ဝါသော ခြေလှမ်းတွေနှင့် ရန်မာမိနှင့် မျက်နှာ
 ချင်းဆိုင် ဆိုဖာတစ်လုံးမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်ပါသည်။

အဲဒီအချိန်မှာ အရင်တုန်းကနဲ့ ဘာမှမဆိုင်အောင်
 ပြောင်းလဲသွားသည့် ရန်မာမိမျက်လုံးတွေက (သူ့ကိုမကျေနပ်တာ
 ကလွဲပြီး) ညင်သာနေတာ အံ့ဩစရာကောင်းလေသည်။

“မင်း ... ထမင်းမစားရသေးဘူးဆိုတာနဲ့ အန်တီ ... ကော်
 ပီနဲ့မုန့် စီစဉ်ထားတယ် ... စားလိုက်ပါဦး ...”

တစ်ချိန်တုန်းက ဒီအခန်းထဲမှာ ကောင်လေးတစ်
 ယောက်ကို မောက်မောက်မာမာ ပြောခဲ့တာ သူမကြီးမဟုတ်တဲ့
 အတိုင်း ခံယူထားတဲ့ သူမကြီးကို တာဝေ အပြုံးနုနုဖြင့် ခေါင်းခါ
 ပြုလိုက်ပါသည်။

“ရပါတယ် အန်တီ ... ကျွန်တော် ထမင်းစားပြီးပြီ ... အန်တီ
 ကျွန်တော့်ကို ဘာပြောချင်လို့ အရေးတကြီးခေါ်လိုက်တာ
 လဲ ... ကျွန်တော် အန်တီနဲ့ ဆယ့်ငါးမိနစ်လောက် စကား
 ပြောချိန်တော့ရပါတယ်”

သူစကားကို ရန်မာမိက လက်ခံနိုင်ပုံဖြင့် မျက်
 မှောင်ကြီး တွန့်ရှုံ့ကာ ...

“နေစမ်းပါဦး မင်းက ... အချိန်စကားပြောရအောင် မင်း
 အတွက် အချိန်က ငါ့ကို အချိန်မပေးနိုင်လောက်အောင်
 အရေးကြီးနေရသလား ... မောင်တာဝေ ဒီမှာ အန်တီက
 လည်း မင်းကိုသမီးနဲ့ပတ်သက်ထားတဲ့လူငယ်တစ်ယောက်
 အနေနဲ့ မပြောမဖြစ် ပြောရမဲ့စကားတွေ ရှိထားလို့ ဆွေး
 နွေးရတာပဲ ...”

“ဟုတ်ကဲ့ ... ဆွေးနွေးနိုင်ပါတယ် အန်တီ ...”

“... ဆွေးနွေးမှာပဲ... ဒီမှာ မောင်တာဝေ ... မင်း
တို့တစ်နေ့က လူပုံအလယ်မှာ အန်တီသမီးကို ပြောခဲ့တာ
တွေက အန်တီနဲ့ အန်တီသမီးကို ဘယ်လောက်အထိအရှက်
ခွဲ ဖော်ကားခဲ့တယ်ဆိုတာ မင်းသိမှာပါ ... ရန်ဟာ မင်းနဲ့
မကြာခင် လက်ထပ်တော့မဲ့ မိန်းကလေးဖြစ်ခဲ့ပေမဲ့ မင်း
လူကြားထဲမှာ ဒီလို လုံးဝမပြောသင့်ဘူး ... ”

“အန်တီ ... ကျွန်တော့်ကိုအပြစ်တင် ... ဝေဖန်တာလား”

“မင်း ... သိထားရအောင် အန်တီပြောတာ ... အန်တီ
မင်းကို ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ပြောပြတာ ... မင်း ရန်ကို
ဘယ်တော့လက်ထပ်မလဲ ... လက်ထပ်ခဲ့ရက်ကို သတ်မှတ်
လို့ရပြီပဲ ... မင်းသတ်မှတ်ပါတော့ ... အန်တီတို့က သမီးရှင်
တစ်ယောက်အနေနဲ့ အန်တီသမီးကို လက်ထပ်ရသေးဘဲ
ဒီလို ပိုင်စိုးပိုင်နင်း ပြုမူပြောဆိုတာကို အန်တီတို့လုံးဝခွင့်
မပြုနိုင်ဘူး ... ”

ပြီးချင်သွားသည့် သူ့နှုတ်ခမ်းကြီးကို ခပ်တင်းတင်း
စေ့ကြိတ်လျက် ... ရန်မာမိကို သူ ဣန္ဒြေရရ ကြည့်လိုက်ရသည်။

ရန်မာမိမျက်နှာတွင် ဒေါသကို မျိုသိပ်ထားရုံဖြင့်
နီရောင်းမာနေတာက သူ့ကို တကယ်ပျော်ရွှင်ကျေနပ်ခွင့်ရခဲ့ပါသည်။

“ဟုတ်ကဲ့ ... ကျွန်တော်လည်း ရန်ကိုလက်ထပ်ဖို့ အချိန်ကို

စီစဉ်နေတာ ... ဒီကြားထဲ လက်ထပ်ဖို့စီစဉ်လိုက် ... အလုပ်
ကိစ္စတွေပေါ်လာလိုက်နဲ့ဖြစ်နေတာ ... အန်တီသိတဲ့အတိုင်း
ပဲ ... ကျွန်တော့်မှာ နိုင်ငံခြားနဲ့ဒီ နှစ်ခွလုပ်ပြီး စီးပွားလုပ်
နေရတယ် ... အားတယ်ရယ်လို့ မရှိဘူး ... ”

“မင်္ဂလာဆောင်မဲ့ရက် ... လက်မှတ်ထိုးမဲ့ရက်နဲ့ ... ပြီးတော့
ဟိုတယ်သုံးခုမှာ ဆောင်တော့ ... အလုပ်ကိစ္စတွေက နှစ်
ပတ်သုံးပတ်လောက်ကို အချိန်ကုန်နေမှာ ... မေမေက
လည်း ကျန်းမာရေးက မကောင်းဘူး ... ဒါကြောင့် မင်္ဂလာ
ကိစ္စကို ဟိုတယ်တို့ ဘာတို့မှာ ပင်ပင်ပန်းပန်းကြီး မလုပ်
တော့ဘူး အန်တီ ... အိမ်မှာပဲ မင်္ဂလာဆွမ်းကျွေးလောက်
ဆိုရင် အချိန်လည်းမကုန်ဘူး ... လူလည်း မပန်းဘူး”

“တော်တော့ ... မင်းစကားတွေ ဒီမှာပဲရပ်တော့ တာဝေ”

ဒေါသတကြီး ဝန်းခနဲထရပ်လိုက်သည့် ရန်မာမိကို
သူ ဘာမှမဖြစ်သလို ကြည့်လိုက်သည်။

အဲဒီအချိန်မှာ ရန်မာမိက သူ့ကိုပေါက်ထွက်မတတ်
မျက်လုံးတွေနှင့် ပြူးကြည့်ကာ ...

“မင်းက ငါ့သမီးကို ဟိုတယ်မှာ မဆောင်ပေးနိုင်ဘူးပေါ့၊
ဟုတ်လား ... ”

“ကျွန်တော့်မှာ ဘယ်လိုမှ အချိန်မရလို့ပါ ... ပြီးတော့ မေမေ

ထ တွန်းစားရေးမကောင်းဘူး အန်တီ ... ”
 “ကောင်းပြီ ... မင်းဆုံးဖြတ်ချက် မပြင်တော့ဘူးဆိုရင် ...
 ဒီမှာ မင်းကို ငါ့သမီးနဲ့ လုံးဝသဘောမတူနိုင်တော့ဘူး ...
 ငယ်ငယ်လေးကတည်းက အမြင့်တက အမြင့်ဆုံးနေလာရ
 တဲ့ ငါ့သမီးကို မင်းလိုမချေငံတဲ့လူစားနဲ့ လုံးဝမပေးစားနိုင်
 ဘူး ... ငါ့သမီး မပြတ်နိုင်လို့သာ စိတ်ဓာတ်အောက်တန်း
 ကျတဲ့ မင်းနဲ့ သဘောမတူချင်ဘဲတူခဲ့ရတာ ... ငါတို့က
 မင်းနဲ့ လုံးဝသဘောတူခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး ... ”

ရန်မာမိရဲ့ ပြင်းလှန်းသည့် စကားလုံးတွေက သူ့
 နှလုံးသားကို အရှိန်တပြင်းရိုက်ခတ်လာခဲ့သည်။

ဒါပေမဲ့သူကခေါင်းငုံ့မကြေကွဲတဲ့ ရန်မာမိကိုအကြည့်
 ထစ်ချွတ်မရွေး ခပ်တည်တည်စိုက်ကြည့်နေချိန်မှာ ရန်မာမိအသံ
 က ဝေါက်တွဲစွာထွက်လာခဲ့ပြန်သည်။

“ဟင်း ... ဟင်း ... အဆင့်မရှိ ... အတန်းမရှိမွေးကတည်း
 က ပြည့်ပြည့်မီမီ နေလာခဲ့ရတဲ့ သူမဟုတ်တဲ့ လူတန်းစား
 တွေဟာ ဘယ်တော့မှ လူရာဝင်အောက် အထက်တန်းစား
 ဖြစ်အောင် မနေတတ်ဘူးဆိုတာ သိပြီးသားပဲ ... ဒီမှာ မင်း
 ဘက်က ငါ့ကို အရင်စိန်ခေါ်လို့ ဘယ်တော့မှ မရဘူး ...
 ငါ့သမီးကို ငါ့ပိုင်တယ် ... ဧခုစပ်ပွဲကို ငါ့ကိုယ်တိုင်ဖျက်မယ်။

ကဲ ... မင်းပြန်တော့”
 “ဒီမှာ ... အန်တီ ... အန်တီဘက်က ရင့်ရင့်သီးသီး ပြတ်
 ပြတ်သားသား ပြောလာပြီးမှ နောက်မှ နောင်တမရစေနဲ့”
 “ဟင်း ... မင်းက ... မင်းက ငါ့တို့ဗွား ဒီမှာ ... မင်းလို
 ကောင်စားကို ငါ့သမီးယူမယ်လို့ မျှော်လင့်နေတုန်းပဲလား။
 မင်းလိုကောင်စားကို ငါ့သမီး ဘယ်တော့မှ မယူစေရဘူး။
 အဆင့်အတန်းမရှိ စိတ်ဓာတ်အောက်တန်းကျတဲ့ မင်းလို
 ကောင်စားနဲ့ ငါ့သမီး လုံးဝမတန်ဘူး ... မှတ်ထား ... ”
 “ကောင်းပြီလေ ... ခင်ဗျားသမီးကို ခင်ဗျားပိုင်သလား ...
 ကျွန်တော့်လက်ထဲပဲ ရောက်လာမလား စောင့်သာကြည့်
 နေ”

သူ့ရန်မာမိအရှေ့ကနေ ချာခနဲလှည့်ထွက်လာသည်။
 အဲဒီအချိန်မှာ အနောက်ဘက်ဆီက ဒေါသတကြီး ကြိမ်းကျန်ခဲ့သည့်
 ရန်မာမိအသံကြီးက သူ့ရင်ကို တင်းမာအေးစက်သွားခဲ့ရသလို အငြိုး
 ကြီးသလိုလည်း ခံစားလိုက်ရသည်။

ဒီမိန်းမကြီး အငြိုးကြီးသလို သူလည်း အငြိုးကြီး
 တယ်ဆိုတာကို ဒီမိန်းမကြီး နားလည်သွားရင် သူကျေနပ်ပါသည်။

အခုချိန်မှာသူဟာ လက်စားချေခြင်းပညာကိုကောင်း
 ကောင်းကြီး အသုံးချပြီးသွားပြီမို့ ပိုပြီးကျေနပ်ခဲ့ရသည်။

အခုလို သူ့ရင်ထဲမှာ ကျေနပ်ခဲ့မိပေမဲ့ ခွင့်မလွှတ်ခဲ့
အေးအေးတစ်ခုကို ကြိုတင်သိနှင့်နေခဲ့သည့်အဖြစ်ကတော့ ရှေ့
လာခဲ့ အနာဂတ်အတွက် ရင်လေးသွားတာတော့ အမှန်ပင်ဖြစ်
သည်။

ဒါပေမဲ့ ရန် သူ့ကိုခွင့်လွှတ်မှာပါပဲလို့ပဲ သူ ယုံကြည်
ပါသည်။

*

“ဒါ ... ငါ့ကို သက်သက်စော်ကားတာ ... ဒီကောင် ငါ့ကို
အရှက်ခွဲတာ ... တမင်ကို လက်စားပြန်ချေတာ ... ဒီမှာ
ရန် ညည်းကြောင့် မာမီ ဒီကောင်ရဲ့ ရိုက်ပုတ်စော်ကားခံရ
တာ ဘယ်နှစ်ကြိမ်ရှိပြီလဲ ... ဒီတစ်ကြိမ် ငါအနာကျင်ဆုံးပဲ။
ညည်း ... ဒီကောင်ကိုယူဖို့ လုံးဝစိတ်ကူးလို့မရတော့ဘူး ...
ဒီလောက် လူပီးဝတဲ့ကောင်ကို ငါမှန်းတယ် ... ငါသိပ်မှန်း
တယ် ... ”

မာမီနှင့် တာဝေးကြားမှာ ပြဿနာက ခရုင်းနိုင်
သည့်အဖွဲ့အစည်း ဆိုက်ရောက်သွားပြီဆိုတာ နားလည်လိုက်ပေမဲ့
မာမီနှင့်တာဝေးတို့ ဘာတွေဖြစ်ခဲ့ကြတယ်ဆိုတာကတော့ နူး
လေည် မသိရှိခဲ့ရသေးချေ။

အဲဒီအချိန်မှာပဲ မာမိက ရင်ဘတ်ကြီးကို တဘုန်း

ဘုန်းချစ်ပြီး ကြိတ်မနိုင်ခဲ့မရအသံကြီးနှင့် ...

“အမယ်လေး ... ငယ်ငယ်လေးကတည်းက ခြေမွေးစီး
မလောင် လက်မွေးမီးမလောင်နဲ့ ငွေပုံပေါ်မှာ ကြီးလာတဲ့
ငိုသမီးကိုများ ဒင်းက အလုပ်အအားလို့ Hotel မှာ မင်္ဂလာ
မဆောင်ပေးနိုင်ဘူးတဲ့ ... လူပါးဝလိုက်တဲ့ကောင် ... အဲ
သက်သက် ငါ့ကို အနိုင်ပြန်ယူတာ ... ငါ ညည်းကို ဒီကောင်
နဲ့ လုံးဝမပေးစားတော့ဘူးလို့ အပြတ်ပြောလိုက်ပြီ ...

“ညည်း ... မာမိဘက်က ရပ်တည်ပေးပါ ... ညည်း မာမိ
ရင်ခွင်ကနေထွက်တဲ့နေ့ မာမိကိုယ်မာမိ သတ်သေပြမယ်
ဒီကောင်နဲ့တော့ လုံးဝအရမခံဘူး ... ငါ့ကိုယ်ငါ အသေခံ
မယ် ...”

ရင်ဘတ်ကြီးကို တဘုန်းဘုန်းထုပြီး ယတိပြတ်ပြော
လာသည့် မာမိကိုကြည့်ပြီး ရန်ရှင်ထံ အက်ကွဲခြောက်သွေးသွေး
တော့သည်။

ပြောစရာစကားလုံးလည်း ဗလာနတ္ထိဖြစ်သွေး
တော့သည်။

ဒီအချိန်မှာ ရန် မျက်ရည်လေးတွေတလိမ့်လိမ့်စီးက
လာခဲ့ပြီ။ ရန်နှင့်သူဟာ ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ လက်ထပ်ဖို့မဖြစ်နိုင်တော့

ဘူး (အဝေးဆုံးကမ္ဘာတစ်ခုခြားသွားပြီ) ဆိုတာကို နားလည်ယုံ
ကြည်လိုက်မိတော့သည်။

“ရန် ... ညည်း ငါ့ကိုကတိပေးစမ်း ... ကတိပေးစမ်းပါ ...
ဒီကောင်က ငါ့ကိုဘယ်လို စိန်ခေါ်လိုက်သေးတယ်မှတ်လဲ။
ခင်ဗျားသမီးကို ခင်ဗျားပိုင်သလား တွန့်တော့လက်ထဲပဲ
ရောက်လာမလား စောင့်သာကြည့်နေတဲ့ ...

“ဘယ်လောက်ခိုက်ရိုင်းပြီး အငြိုးကြီးတဲ့ကောင်လဲ ... သူ့ကို
ငါ မုန်းတဲ့စိတ်တွေက ဘယ်တော့မှ ပြေပျောက်မသွားဘူး။
ညည်း မာမိကို ကတိပေးပါ ... ဒီကောင်ကို လုံးဝလက်
မထပ်ပါဘူးလို့ ကတိပေး ... ညည်းပါးစပ်က ကတိပေးမှ
မာမိ ကျေနပ်နိုင်မယ် ...”

သွားပါပြီ ...။

ရန် ... သူ့ကို ဘာမှ မျှော်လင့်လို့မရအောင် ဆုံးရှုံး
သွားရပြီဖြစ်သည်။

မာမိကိုမှ (ခေါင်လူကြီး) တက်စိန်ခေါ်ရသည့် ...
တာဝန်ရဲ့အငြိုးတွေကိုလည်း အမုန်းကြီးမုန်းခွဲမိသလို ဒီလိုလူစားကို
အသည်းပြုတ်အောင် ချစ်ခွဲမိသည့် ကိုယ့်ဘဝကိုယ်လည်း ပထမဆုံး
အကြိမ် နာကြည့်မုန်းမိသွားခဲ့ရတော့သည်။

ရန် တစ်ယောက် မာမိအရှေ့မှာ ဘာမှပြောစရာ

မေ့ရန်အောင် (ရင်ထဲမှာ ကွက်လပ်ကြီးတွေ) ဖြစ်သွားချိန်မှာ မာမီ
ထော့ ကြောက်စရာကောင်းလောက်အောင် တင်းမာလွန်းသည့်
ဗျတ်နှာထားကြီးနှင့် ဧည့်ခန်းထဲမှာ ခေါက်တုံခေါက်ပြန် လျှောက်
နေခဲ့လေသည်။

မာမီကိုကြည့်ပြီး ရန် ရူးမတတ် ခံစားကြေကွဲတိတ်
ဆိတ်သွားကာ မျက်ရည်တွေပဲ စီးကျလာချိန်မှာ မာမီအသံကြီးက
အပြတ်သားဆုံး(ခံစားချက်အရှိန်အဟုန်တပြင်း) ထွက်ပေါ်လာခဲ့
သည်။

“ရန် ... ညည်း ဒီကောင်ကို ပြတ်မှာလား ... ငါ့ကိုပြတ်မှာ
လား ... တစ်ခွန်းပဲပြော ... ”

ရန် ... မာမီကို မျက်ရည်တွေဖြင့် (ဝိုးတဝါးသာဖြင့်
ရပါသည်) မော့ကြည့်ပြီး ရင်အနာဆုံး သွေးအပျက်ဆုံးစကားတစ်
ခွန်းကို ကတိပေးလိုက်ရတော့သည်။

“ရန် ... သူ့ကိုပြတ်ပါတယ် မာမီ”
“အေး ... ကတိပေး ... သူ့ကိုလက်မထပ်တော့ဘူးလို့”
“ဟုတ်ကဲ့ ... ကတိပေးပါတယ် ... ရန် သူ့ကို ထယ်တော့
လက်မထပ်တော့ပါဘူး မာမီ ... ”

ရင်ထဲက ခံစားချက်တွေ ပွင့်ထွက်မသွားရအောင်
ရန် ကြိုးစားထိန်းချုပ်ပြီး ပြောလိုက်ရတာဖြစ်သည်။

ဒီအချိန်မှာ ရန်နှလုံးသားတစ်ခုလုံး မွေ့ကြေပျက်
သေဆုံးသွားသလို အတိုင်းအတာမဲ့ နာကျင်သွားသည့် ခံစားမှုတွေ
ကို မာမီ မရိပ်မိအောင် မျိုသိပ်ခဲ့ပေမဲ့ ပုံပျက်ပန်းပျက် နာကျင်သွား
သည့် ရန်ရဲ့မျက်နှာကို မာမီက ခပ်မဲ့ကြည့်ပြီး ခါးနှစ်ဖက်ထောက်
ကာ တစ်စုံတစ်ခုပြောမလို့ ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။

အဲဒီအချိန်မှာပဲ ...

I - L - ove You I love you

I - L - ove You I love you

ဆိုသည့် အသံစီမြိုင်မြိုင်က မာမီကို မျက်လုံးအရောင်
တောက်လက်သွားသလို ရန်ရင်တစ်ခုလုံးကိုတော့ စုန်းစုန်းမြုပ်
နှစ်ဝင်သလို ခံစားလိုက်ရတော့သည်။

“တာဝေရယ် ... ”

လို့လည်း ရင်ထဲမှာ လွမ်းဆွတ်တမ်းတစွာ ဆိုသည်း
ရင်း အသက်မဲ့တိတ်ဆိတ်သွားရသည်။

အဲဒီအချိန်မှာ မာမီရဲ့အောင်မြင် ထည်ဝါသည့်အသံ
ကြီးက ဟိန်းခနဲပေါ်လာခဲ့ပြန်သည်။

“ဟင်း ... ဟင်း ... အချစ်ရူးထနေတဲ့ကောင် ... ပက်လက်
လန်ကျသွားအောင် တိုက်ထုတ်လိုက်စမ်း ... ရန် ... ”

ဖုန်းက မဖွင့်မခြင်း (ရန်ဖွင့်နားမထောင်ခြင်း)

I-L-ove You I love you ဆိုပြီး အသံမြင်မြင်ပေါ်နေ

ဆဲ ... ဓာတ်က ခါးကြီးထောက်ပြီး နောက်ခြေတစ်လှမ်းဆုတ်ကာ
“တိုင်လိုက် ရန် ... ဖုန်းဖွင့်နားထောင်လိုက် ... ဒီကောင်
အသက်ရိုက် အရသာရှိတဲ့ စကားလုံး စားသုံးရအောင် ...
ဟင်း ... ဟင်း ... ဒင်းကျရှုံးတာကို ငါအရသာရှိရှိနားထောင်
မယ် ... ညည်း ပြတ်ပြတ်သားသား ငါ့ရှေ့မှာ ငြင်းပြ ရန်”
မာမိစကားလုံးကြီးက ရန် နှလုံးသားတို့ မဝင်ဆန့်
နိုင်အောင် ပြင်းလွန်းသွားရသည်။

ရန် အသက်ရှင်လျက် သေဆုံးသွားသလို ခံစားခဲ့ရ
စေခဲ့ သူ ခေါ်လာသည့်ဖုန်းကိုတော့ မဖြစ်မနေ ဖွင့်နားထောင်လိုက်
ရာတော့သည်။

“ရန် ...”

“ပြော ... တာဝေ”

“မင်း ... အခုချိန်မှာ ဘာတွေခံစားနေရသလဲဟင်”

“ဒီမှာ ... တာဝေ ... ယူ တို့ကို ဘာမှလာပြောစရာမလို
တော့ဘူး ... ယူစိတ်ဓာတ် ဘယ်လောက် အောက်တန်းကျ
သိမ်ဖျင်းသွားပြီဆိုတာ ဘွင်းဘွင်းကြီးပေါ်လွင်သွားပြီ ...
တို့ ယူအတွက်နဲ့ ခံစားနေရတယ်လို့ ယူထင်သလား ...
မှားသွားလိမ့်မယ် ...”

“တို့ ... ယူကို မာမိနဲ့ထပ်တူ မုန်းသွားပြီ ... ယူ မာမိကို
စော်ကားပြောခဲ့တာဟာ တို့ကိုစော်ကားမော်ကားပြောခဲ့
တာနဲ့ အတူတူပဲ ... ယူရဲ့အတ္တနဲ့ မာနတွေကြားမှာ တို့က
စားစားခံဖြစ်ခဲ့ရတာ ... တို့ ဒီအချိန်မှာ ခံစားရတဲ့ခံစားချက်
က သိပ်ရှက်တာတစ်ခုပဲ ... ယူကို တို့ ဘယ်တော့မှ လက်
မထပ်တော့ဘူး ... အဲဒါ တို့ရဲ့ အပြတ်သားဆုံး ဆုံးဖြတ်ချက်
ပဲ ...”

“ရန် ... မင်း မဖြစ်နိုင်တာတွေ လျှောက်မပြောနဲ့ ... မင်း
ငါ့ကို ဘဝသေသွားအောင် ရိုက်မသတ်ပါနဲ့ ... ငါ မင်းကို
သိပ်ချစ်တယ် ... သိပ်လိုအပ်တယ် ... သိပ်တမ်းတတယ်
မင်းနဲ့ပါဟာ စိတ်ဓာတ်ချင်းတစ်သားတည်းပဲ ဖြစ်စေရမယ်
ပြီးတော့ မင်း ငါ့ကိုပေးထားခဲ့တဲ့ ကတိတစ်ခု မမေ့သေးဘူး
ဆိုရင် မင်း ပေးဆပ်ရမဲ့ အရာတစ်ခုကို ရယူခဲ့တာပဲ ... လို့
မင်း ငါ့ကို အလိုလိုနားလည်ရမှာပေါ့ ...”

“တို့က ယူကို ဘာများကတိပေးခဲ့ဖူးလို့လဲ ...”

“မင်း မမေ့ပါဘူး ရန် ... မင်းမာမိရဲ့လုပ်ရပ်တွေကြောင့် ...
မင်း ငါ့ကို ဘာမဆိုပေးဆပ်ရတယ်ဆို ... ဝေးဆပ်မယ်ဆို”

“အဟား ... အဲဒါက အနောက်မှာ ခေါက်ကျန်ခဲ့ပြီ ... အခု
ရှုံးနေတာက ရှေ့အရုံးကြီးကြီးပဲ ... ပြောရမယ်ဆိုရင် ...”

ထူထိုခွင့်မလွတ်နိုင်တဲ့ အရှုံးကြီးကြီးပဲ ...”

ရန် ပြောရင်းနှင့် ငိုနှိုက်သံမပါအောင် အံကိုတင်းတင်းခိုကြိတ်ပစ်လိုက်ရသည်။

အဲဒီအချိန်မှာ တစ်ဖက်မှ တာဝေက ခေါင်းငုံ့ကြွေကွဲသွားသည်လားမသိ ...။

အတန်ကြာ တိတ်ဆိတ်သွားတာကို ရန်က မစောင့်ဆိုင်းတော့ဘဲ ...

“ယူ ပြောချင်တာ ဒါ အကုန်ပဲလား ...”

“ရန်ရယ် ... ရက်စက်လိုက်တာ”

ရန်ကို ဘာမှမပြန်မပြောဘဲ အက်ကွဲသံကလေးဖြင့် နှိတ်ငင် ပြောလာသည့် တာဝေအသံက ရန်ခေါင်းတစ်ခုလုံးကို ကြိတ်သီးဖုကြီးကြီး ထသွားသည်အထိ ထိတ်လန့်ကြေကွဲသွားချိန်မှာပဲ သူ့အသံ(ဆွေးဆွေးကြီး)က ရန်ရင်ကို ဓားပြတ်ပြတ်နဲ့ ခွဲချလိုက်သလို စူးနှင့်နှင့်ကြီး ထိမှန်နှစ်မြုပ်သွားရလေသည်။

“အရှုံးတွေကို တစ်ခါ သီတီရပြီး

ခံစားနေရတာထက်စာရင်

အဲဒီအရှုံးတွေကို ရင်ဝယ်ပိုက်ပြီး

သိမ်းဆည်းလိုက်တာက ...

ပိုပြီး မွန်မြတ်ပါတယ် ရန် ...”

ရန် သူ့ကို ဘာမှပြန်ပြောစရာ စကားလုံးမရှိတော့။

ရင်ထဲမှာ ကွက်လပ်ကြီးဖြစ်သွားသလို မျက်လုံးတွေလည်း ပြာရိုးမိုက်သွားကာ လက်ထဲကကိုင်ထားသည့်ဖုန်းကလေးလည်း ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ‘ဒေါက်’ခနဲ ပြုတ်ကျသွားခဲ့တော့သည်။

လက်ထဲက ဖုန်းကလေး ‘ဒေါက်’ခနဲ ပြုတ်ကျသွားချိန်မှာ အောင်မြင်စွာ(အနိုင်ရ) အပြီးတွေနှင့် ပြီးလိုက်သည့် မာမိုအပြီးကြီးက ရန်နှလုံးသားကို အမည်းရောင်ဆိုးဆေး ဆိုးချလိုက်သလို၊ မည်းညစ် ညစ်နွမ်းကာ အရောင်ပျောက်ပြယ်သွားသလို အသက်မဲ့ ထိုင်းခိုင်းသွားခဲ့ရတော့သည်။

ဒီအချိန်မှာ ရန် နားလည်ပြီး လက်ဆုပ်လက်ကိုင်ပိုင်ဆိုင်ရယူလိုက်သည့် အရာကတော့ ‘နှလုံးသားကြွေ’ ကျရှုံးခြင်းတွေပဲ ဖြစ်ခဲ့ရတော့သည်။

*

ဒီနေ့တစ်နေ့လုံး ကောင်းကင်တစ်ခုလုံး ပြိုကျလှ
မတတ် ညှို့ဝှက်ဆွဲဆိုင်နေသလို သူ့စိတ်တွေလည်း ပြိုကျလှမတတ်
နောက်ကျိရွပ်ထွေး အုံ့ခဲ့နေသည်။

အရာအားလုံးရဲ့ ပြုခဲ့ပြီးသမျှ အမှားတွေဟာ သူ
အမှားတဲ့ ...။

မဟုတ်ဘူး ... အဲဒါ ကျွန်တော်ပြုခဲ့တဲ့ အမှားတွေ
မဟုတ်ဘူး ...။

ခင်ဗျားတို့ ကျွန်တော့်ဆီကို တွန်းပို့ပေးခဲ့တဲ့ အမှား
တွေပဲလို့ သူ ကြေညာလိုက်ချင်သည်။

အခု ... အဖြစ်အပျက်တွေကို ပြန်တွေးကြည့်မယ်

ဆိုရင် သူ့ဘဝနဲ့ သူတို့သမီးဘဝကို မထိုက်တန်တော့ဘူးလို့ ပြောခဲ့
တာဟာ ရှိသားမှုမရှိခဲ့ပါ။

ဒီဇာတ်လမ်းကြီးထဲမှာ ရန် မာခိရဲ့ တိုက်ကွက်တွေ
က သူ့ကိုအပြင်းထန်ဆုံး မရူမလှကျရှုံးစေခဲ့သည်။

ဒီကျရှုံးမှုတွေကို ဘာမှမခံဘဲ သူက သူတို့သမီးကို
လက်လွှတ်ဆုံးရှုံးခဲ့ဖို့ သူလောင်လို့တောင် မစဉ်းစားခဲ့မိသလို ချစ်
သူလေးကိုလည်း ဖုံးဝအဆုံးရှုံးမခံနိုင်ပါ။

ဒီခံစားချက်တွေကို ဘယ်လိုမှ မချီသိပ်နိုင်တော့
သည့်အဆုံး သူတို့နဲ့ ချက်ချင်းရင်ဆိုင်ပစ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ကာ ရန်တို့အိမ်
ထို ကားနှင့်ထွက်လာခဲ့တော့သည်။

ရန်တို့အိမ်ကို သူ့ရောက်ရှိသွားချိန်မှာ ရန်ဒက်ဒီနှင့်
ဇာမီတို့ရဲ့ မျက်နှာတွေက တင်းမာအေးစက်နေခဲ့တာကို သူက ဂရု
မစိုက်ဘဲ ရန်အရှေ့တည့်တည့်ကို မျက်နှာချင်းဆိုင်ရပ်လိုက်ကာ
အေးစက်တည်ငြိမ်နေသည့် ရန်ကို စကားလုံးတွေ ပစ်ကျွေးလိုက်
တော့သည်။

“ရန် ... ဒီအချိန်ဟာ မင်းနဲ့ငါ့ကြားမှာ ဒီလောက်တိတ်ဆိတ်
မှု ပေးစရာအချိန် မဟုတ်ဘူး ... အဲဒီတော့ ခင်း ငါ့ကိုစကား
တစ်ခွန်းခွန်းပြောပါ ...”

“တို့ ယူကို ဘာမှပြောစရာ စကားမရှိတော့ဘူး ဟာဝေ။”

“ပြောစရာမရှိဘူး မရှိပါဘူး ရန် ... မင်း ငါ့ကို စကားတစ် ခွန်းလောက် ပြောလိုက်စမ်းပါ ...”

“ကောင်းပြီ ... တို့ပြောမဲ့ စကားတစ်ခွန်းကတော့ ယူ ဒီနေ ရာက အမြန်ဆုံး လှည့်ပြန်ပေးလိုက်ပါ”

ရန် ကိုကြည့်ပြီး သူ့ရင်ထဲ လှိုင်းလုံးကြီးကြီး ရိုက် ခတ်သွားသည်။ (နာကျင်သွားသည့် လှိုင်းလုံးကြီးရယ်ပါ။)

ရန် ပြောလိုက်သည့်စကားတွေက တစ်နည်းအား ဖြင့် သူ့ရင်ထဲက ခံစားချက်တွေကို လျစ်လျူပြုခဲ့ခြင်းပဲ ဖြစ်သည်။

ရန် စကားတွေက သူ့မျက်ဝန်းအစုံကို ပြာရိမ္မာစိုက် သွားသည်အထိ အရှေ့မှာထိုင်နေကြသည့် သူတို့အားလုံးကို ဘာမှ မမြင်အောင် သူ ရူးသွပ်သွားခဲ့တာဖြစ်သည်။

ဒီအချိန်မှာ ရန် မိဘတွေက ဘာစကားတစ်ခွန်းမှ မပြောဘဲ သူနှင့်ရန် စကားပိုင်းမှာ ပွဲကြည့်ပရိသတ်အနေနှင့် ဒေါသ အမျက်ချောင်းချောင်းထနေသည့် မျက်လုံးကြီးတွေနှင့် ကဲပြီး ကြည့် နေကြလေသည်။

သူက ဒီအကြည့်ကြီးတွေကို ရွံမုန်းခါးသီးလှပေမဲ့ ဒီအကြည့်ပိုင်ရှင်ကြီးတွေကိုပဲ (ချစ်သူကို လက်ဝယ်ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရဖို့ အရေးနဲ့)အောက်ကျနောက်ကျ ခေယယတောင်းဆိုလိုက်ရပါတော့ သည်။

“ကျွန်တော် တစ်ခု တောင်းဆိုချင်ပါတယ် ... ဦးနဲ့အန်တီ ကျွန်တော် တောင်းဆိုတာပါ ... ကျွန်တော် ... ကျွန်တော့် ချစ်သူနဲ့ နှစ်ယောက်တည်း အေးအေးဆေးဆေးတွေ့ချင်ပါ တယ် ... ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်ရဲ့ ခံစားချက်ကို ဦးတို့ နားလည်ပေးပါ ...”

သူ အဲဒီလို တောင်းဆိုလိုက်သောအခါ အားလုံးရဲ့ မျက်နှာက တင်းမာခက်ထန်သွားလေသည်။

အဲဒီလိုတင်းမာသွားသည့် သူတို့မျက်နှာကြီးတွေကို ကြည့်ပြီး သူ့ရင်ထဲမှာ ဆိုနိုင်ကြေကွဲကာ မျက်ရည်တွေ မျက်လုံးအိမ် မှာ ပြည့်လျှံသွားသည်အထိ သူ ခံစားချက်ပြင်းသွားချိန်မှာ ရန် ဒက်ဒီ အသံမာမာကြီးက သူ့ရင်ကို ပိုပြီးအထိနာသွားခဲ့ရပါတော့သည်။

ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ရန် ဒက်ဒီဟာ အခုလို သူ့ကို တင်းတင်းမာမာ တစ်ခါမှ မပြောဖူးလို့ပင်ဖြစ်သည်။

“တာဝေ ... မင်း ဒီအတိုင်းအတာအထိ ငါတို့ကို အိမ်တိုင် ရာရောက် လာစော်ကားတာ ... လွန်ပြီနော် ... မင်းပြန် တော့ ... ရှေ့ဆက်ပြီး ပြဿနာမဖြစ်ချင်ဘူး ...”

သူ့ကိုဒေါသတကြီး မျက်ထောက်နီကြီးဖြင့် လက် ညှိုးငေါက်ငေါက်ထိုးပြီး ပြောလာသည့် ရန် ဒက်ဒီကို သူတောင်းပန် တိုးလျှိုးစွာ မော့ကြည့်ပြီး ခေါင်းကလေးငဲ့ချကာ ရင်ထဲကစကား

သွေးတို့ အောက်ကျ နောက်ကျ ရင်ပွင့်သွားတော့သည်။

“ဒီကိစ္စမှာ ကျွန်တော်လွန်တာလား ... ဦးတို့ဘက်
ထဲ လွန်တာလား ပြန်စဉ်းစားကြည့်ပါ ... ကျွန်တော့်ချစ်သူ
နဲ့ ကျွန်တော် ဆွေးနွေးချင်စာယ် ... ဦးတို့ကို အနူးအညွတ်
တောင်းပန်ပါတယ် ... ရန်ကိုလည်းတောင်းပန်ပါတယ်
“ရန် ကိုယ်တို့နှစ်ယောက်ရဲ့ ဧည့်သည်တွေကို မင်းနားလည်
ပေးပါ ... ကိုယ့်ရင်ထဲက မင်းနဲ့ပတ်သက်ပြီး ခံစားခဲ့ရတဲ့
ခံစားချက်တွေကို ... မင်းနားလည် ခံစားပေးပါလို့ ကိုယ်
တောင်းဆိုချင်ပါတယ် ...”

ဘယ်သူ့မျက်နှာကိုမှ မကြည့်ဘဲ သူ ဇွတ်တရွတ်
ရန်အရှေ့မှာ ခြေစုံရပ်ပြီး တောင်းဆိုလိုက်သည်။ အဲဒီအချိန်မှာ ရန်
က တွေ့မတွေ့အမနေဘဲ ထိုင်နေသည့် ဆိုဖာကနေ ဆတ်ခနဲထရပ်
ပစ်လိုက်ကာ သူ့မျက်ဝန်းအိမ်တည့်တည့်ကို တစုနုနုနုစိုက်ကြည့်
လာရင်းက တစ်လုံးချင်း လေးနက်စွာ ပြောခဲ့သည့်စကားတွေက
သူ့နှလုံးသွေးတွေကို (စီးဆင်းလည်ပတ်နေရာမှ) တန့်ခနဲ ရပ်တန့်
ငြိမ်သက်သွားရတော့သည်။

“ဒီမှာ တာဝေ ... ယူကို ရှင်းရှင်းပဲပြောမယ် ... ယူဟာ
ဒက်ဒီ မာမိတို့ရှေ့မှာတောင် မလေးမစားဆက်ဆံပြုမူနေ
တာ ... ယူစာရိတ္တက ဘာလဲ ... ယူမှာ ဘာအဆင့်ရှိသလဲ”

ဒက်ဒီတို့ ယူကို အခုလောက်အထိ အခွင့်အရေးပေးခဲ့တာ၊
တို့မျက်နှာကြောင့်ဆိုတာ ယူနားလည်ပါ ...”

“မဟုတ်ဘူး ရန် ... ကိုယ်ပြောတာကို နားထောင်ပါဦး”

“ယူပြောတာကို တို့လုံးဝနားမထောင်နိုင်ဘူး ... ဒီမှာ ...
တို့ရှင်းရှင်းပဲ ပြောမယ် တာဝေ ... ယူဟာ သိပ်မကြာတဲ့
အချိန်က တို့နဲ့လက်ထပ်ခဲ့ ချစ်သူဖြစ်ခဲ့ပေမဲ့ ... အခု ယူကို
တို့ဘဝထဲက အပြီးစွန့်လွှတ်လိုက်ပြီ ... နောက်နောင် ...
ယူ တို့နဲ့ပတ်သက်ဖို့ လုံးမဝကြီးစားပါနဲ့ ... ကဲ ... ယူပြန်
တော့ ...”

“ရန် ... မင်း ...”

သူ ပြောမည့်စကားကို ပြောခွင့်မရအောင် ချာခနဲ
ကျောခိုင်းပစ်လိုက်သည့် ရန်ရဲ့ရတ်စက်စိမ်းကားမှုတွေကို သူ အံ့ဩ
မှင်တက်မိစွာ ငေးကြောင်ကြောင်ကြီး စိုက်ကြည့်နေခဲ့မိသည်။

အဲဒီလို ငေးကြည့်နေခဲ့သည့် သူ့မျက်လုံးအိမ်ထဲမှာ
ဝမ်းနည်းမှုတွေနှင့် ချစ်ရည်တွေက အိုင်ထွန်သွားခဲ့ပါသည်။

မိန်းမတစ်ယောက်(ချစ်ရာသူ)ကြောင့် မျက်ရည်ကျခဲ့
ရသည့် ယောက်ျားဖျင်း ယောက်ျားညှိအဖြစ် သူ့ကိုယ်သူ ရှက်ခဲ့မိ
ပေမဲ့ သူ ဣန္ဒြေမဆယ်နိုင်အောင်ကိုပင် ဝမ်းနည်းသွားခဲ့ရတာဖြစ်
သည်။

www.burmeseclassic.com

ကြောခင်အချိန်ကမှ သိပ်ချစ်ခဲ့ကြသည့် ချစ်သူနှစ်ဦး
နဲ့ ဘဝထဲကို ဆိုးဝါးသော ကံကြမ္မာ အလှည့်အပြောင်းတစ်ခု ဝင်
ရောက်တွေ့နေရက်သွားခဲ့တာက သူတို့ချစ်သူနှစ်ဦးအတွက် သူစိမ်း
တွေ ဖြစ်သွားခဲ့ရပြီတဲ့လား ...။

ဒါကို သူလက်မခံနိုင်ခဲ့တာပဲ ဖြစ်သည်။
တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် သိပ်ချစ်နေရက်က
နေ ကျောခိုင်းဖို့ဆိုတာ လုံးဝမဖြစ်နိုင်သလို သူလုံးဝလက်မခံနိုင်ခဲ့
ပါ။

ဒါပေမဲ့ ...

ဒီအချိန်မှာတော့ ရန် စိတ်ချမ်းသာအောင် သူ ရန်
အရှေ့ကနေ ကျောခိုင်းလှည့်ထွက်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ဖြင့် ရန်အရှေ့ကို
တည့်တည့်မတ်မတ်ရပ်ကာ မျက်လုံးချင်းဆိုင်ကြည့်လိုက်ပြီး သူ
ရန်ကို တစ်ချက်နှင့်နှိုက်ကြည့်လိုက်သည်။ အဲဒီနောက် ရင်ထဲက
ကြေကွဲဆို့နှင့်သံကြီးနှင့် တစ်လုံးချင်း ရင်ပွင့်ပေါက်ကွဲသွားတော့
သည်။

“ငါ ထွက်သွားပို့မယ် ... ရန် ... မင်း စိတ်ချမ်းသာမယ်ဆို
ရင် ... ငါ မင်းဘဝထဲက အပြီးထွက်ပေးပို့မယ် ... မင်း
ကျေနပ်ပါတော့ ... ”

ဒီအချိန်မှာ သူ ရန်အရှေ့ကနေ လှည့်ထွက်လိုက်တာ

ပဲ အကောင်းဆုံးဖြစ်သည်။

သူ အခုလို လှည့်မထွက်ခဲ့ဘူးဆိုရင် ပြဿနာက
ဘယ်အထိကြီးထွားဦးမည်မသိ ...။

ပြီးတော့ တစ်ချိန်လုံး ဘာစကားမှမပြောဘဲ မျက်
လုံးဝိုင်းဝိုင်းကြီး တက်ကဲနှင့် မာန်ထန်စွာကြည့်နေသည့် ရန်မာမိ
ကလည်း သူ့ကိုဘယ်လိုတုံ့ပြန်လာဦးမည်မသိ ...။

အခုလို အေးအေးဆေးဆေး လှည့်ထွက်လာခဲ့တာ
ကိုပဲ သူ့အတွက် လောလောဆယ် စိတ်ချမ်းသာခဲ့ရပါသည်။

www.burmeseclassic.com

မထင်မှတ်ထားတဲ့
 အပြောင်းအလဲတွေက
 မထင်မှတ်ထားတဲ့အချိန်မှာ
 ရောက်လာခဲ့တာကို
 သူမ မယုံကြည်ချင်ပါဘဲ...
 ယုံကြည်လက်ခံလိုက်မိပါသည်။

ဘဝဆိုတာ (အချစ်နှင့်အနွယ်လျက်ဘဝ)
 စိန်ခေါ်လို မရကောင်းတဲ့အရာပါ...
 စိန်ခေါ်လို မရကောင်းတဲ့အရာထဲမှာလည်း
 ကံလည်းပါသေးတယ်။
 ကံကြမ္မာတို့လည်း
 စိန်ခေါ်လို မရခဲ့ပါဘူး။
 ကံတရားကို စိန်ခေါ်သူဟာ
 အဖွဲ့ပြစ်တတ်ပါတယ် ... ။
 ဒါပေမဲ့ ...
 စိန်ခေါ်သူဟာ ... အပြစ်တမ်း
 ကံတောင်းခဲ့ပါလျှင်
 ကံဆိုတာကလည်း အနိုင်ဘက်မှာ
 ဦးတည်တတ်ကြတာပါပဲ ... ။

“မာမိ ... မာမိ ... ဒါ ... ဒါဘာလုပ်တာလဲ”

လက်ထဲမှာကိုင်ထားသည့် သတင်းစာစာရွက်ကြီးတို့ ရန် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်စွာ မာမိရှေ့ပစ်ချပေးလိုက်တော့ မာမိစာအိုးတိုးဆင့်တင်တင်မျက်နှာကြီးနှင့် ဟင့်ခနဲတစ်ချက်ရယ်လိုက်ပြီး မနိုးမခန့်မျက်ခုံးပင့်ကာ၊ ပါးနှစ်ဖက်ခွက်သွားသည်အထိ အပြင်းထန်ဆုံး စကားလုံးတွေနှင့် ပစ်ပေါက်လာတော့သည်။

“အေး ... အဲဒီလို လုပ်လိုက်တာပဲ ... ငါ့သမီးဘယ်လောက် အစွမ်းအစရှိတယ်ဆိုတာ ပြလိုက်တာ ... ဈေးစပ်ပွဲဖျက်ပြီးတာ ... တစ်ပတ်ပဲရှိသေးတယ် ... တခြားယောက်ျားတစ်ယောက်နဲ့ ဈေးစပ်လိုက်တာ ... ကဲ ... ငါ့သမီးအစွမ်းအေး

ဘယ်လောက်ရှိသလဲ ... ဟင်း ... ဟင်း ... တာဝေ ... တာဝေ ... ငါ့ကိုလာမကျော်နဲ့ ချော်ကျသွားမယ် ... ”

ရန်ကို တခြားယောက်ျားတစ်ယောက်နှင့် ဈေးစပ်ပေးလိုက်သည့် မာမိရဲ့ပစ်မှတ်ဟာ တာဝေကို အသေပစ်လိုက်တာပဲဆိုတာ နားလည်ခဲ့ပေမဲ့ ဒီလုပ်ရပ်ကြီးကို ရန် ခါးခါးတူးတူးငြင်းဆန်လိုက်မိသည်။

“မာမိ ... မာမိ ... ရန်ကို အဲဒီလို လုပ်လိုက်တော့ ရန်ကို မာမိသတ်လိုက်တာနဲ့ အတူတူပဲ ... ရန်မသိဘဲနဲ့ ... ဒီဈေးစပ်ပွဲကိုလုပ်တာ ရန်လုံးဝလက်မခံနိုင်ဘူး ... ပြီးတော့ ... ရန် ဒီလူကို လုံးဝမနှစ်သက်ဘူး ... လက်ထပ်ဖို့ဆိုတာက တော့ ထည့်တောင်မပြောနဲ့ ... ”

ရန် ... ရင်ပွင့်သွားရပါပြီ ... ။

မျိုသိပ်ခဲ့ရသည့် ရင်ထဲက နာကြည်းချက်တွေက အမှီရှေ့မှာ ဣန္ဒြေမဆောင်နိုင်ဘဲ ရင်ပွင့်သွားခဲ့ရတာ ဖြစ်သည်။

ရန် အဲဒီလို ဆတ်ဆတ်လူး နာကျင်(ရင်ဘတ်ခတ်) သွားတာကို မာမိက မညာမတာ ခပ်မဲ့မဲ့ကြီးပြုံးကြည့်ရင်းက ရန် သက်မောင်းလေးကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းဆွဲခါကာ ...

“ရန် ... ညည်းကို မာမိ မောင်ထင်နဲ့ လက်ထပ်ဖို့သဘော တူလိုက်ပြီ ... ညည်း မာမိကို ဘာမှငြင်းဖို့ မကြိုးစားနဲ့ ...

www.burmeseclassic.com

စောင်ထင်ကို မာမိ အစောကြီးကတည်းက သဘောထူလက်ခံထားတာ ... ညည်းအကြောင်းကို သိသိကြီးနဲ့ထပ်ပြီး လက်ထပ်ဖို့တောင်းဆိုတာ ... ဘယ်လောက် ညည်းအထိ မေတ္တာထားတယ်ဆိုတာ ညည်းသိ ... ညည်းလက်ခံ ...

“အို ... လက်မခံဘူး ... လုံးဝလက်မခံဘူး ... အဲဒီလူတလူကောင်းမဟုတ်ဘူး ... လူရှုပ် ရန်သိတယ် ... မျက်လုံးကိုက ကြည့်ပါလား ... မိန်းမမြင်ရင် ကြာကြည့်ကြည့်ရတာ အဲဒီယောက်ျားမျိုးလောက် ရန်ရှိတာမရှိဘူး ... တာဝေးနဲ့များ အပြတ်အသတ် ကွာခြားပါတယ် မာမိ ...”

“တော်စမ်း ရန် ... ညည်း ဒီကောင့်အကြောင်းထည့်ထည့် မပြောစမ်းနဲ့ ... ငါလုံးဝ မကြားချင်ဘူး ... အေး ညည်းကို ဒီနေ့ကစပြီး အိမ်ထဲမှာ တစ်လလုံးလုံး ငါစောင့်ကြပ်မယ် အေး နောက်တစ်လကြာရင် ညည်း မောင်ထင်နဲ့ လက်ထပ်ဖို့ကိုသာ ခေါင်းထဲထည့်ထား ...”

ရန် မျက်လုံးတွေ မိုက်ခနဲဖြစ်သွားကာ အရှေ့ကမှန်ချပ်ကြီးကို အားပြုဖို့ချရင်း ရန် မာမိကို ဘာတွေပြန်ပြောလို့ ပြောလိုက်မိမှန်းတောင် မသိတော့သည့်အချိန်မှာပဲ ကြားလိုက်ရသည့် မာမိအသံက ရန်ရင်ကို ကွက်လပ်အတိ ဖြစ်သွားတော့သည်။

“ဟင်း ... ဟင်း ... အကြံအဖန်များမယ်တော့ မကြံနဲ့ ...”

ညည်းကို ငါကိုယ်တိုင် မောင်ထင်လက်ထဲ ခိုးရာထည့်ခဲ့ဘဝကို ညည်းကလိုချင်တာလား ...”

ဆိုသည့် မာမိအသံကြီးက ရန်ကို ကမ္ဘာ့အပြင် (အမှောင်ထုထဲ) ရောက်သွားသလို ခံစားလိုက်ရတော့သည်။

ဒီပုံအတိုင်းဆို ရန်ဟာ ကြီးတုတ်ပေးစားခံရခဲ့ဘဝကြီးကို ရောက်ခဲ့ရပြီဖြစ်သည်။

ဒီဘဝကြီးကိုတော့ ရန် ဖြစ်တဲ့နည်းနဲ့ လွတ်အောင် ရုန်းထွက်ဖို့ ကြိုးစားရမည်ဖြစ်သည်။

အဲဒီအတွက် ...

ကယ်တင်ရှင် လူစွမ်းကောင်းကြီးတော့ လိုအပ်လာရပြီဖြစ်သည်။

အဲဒီ ... ကယ်တင်ရှင် လူစွမ်းကောင်းကြီးဟာ ရန် သိပ်ချစ်ခဲ့သည့် တာဝေကလွဲပြီး တခြားမည်သူမှ မဖြစ်နိုင်ဆိုတာကို တော့ ရန်အတွင်းစိတ်က သိနှင့်ခံစားပြီးဖြစ်ခဲ့သည်။

အိပ်ရေးပျက်သည့် ညပေါင်းများစွာကို ရင်ဆိုင်နေရသည့် သူ့ဆီသို့ ညအချိန်မတော်ကြီးရောက်လာသည့် ဖုန်းမြည်သံက သူ့ကိုအနှောင့်အယှက်ဖြစ်ပြီး ငြိုငြင်စိတ်ဖြစ်သွားခဲ့ပေမဲ့ ...

ဖုန်းတိုင်လိုက်သည့်အချိန်မှာတော့ (ညစ်ခဲ့မှိုင်းခဲ့ရသမျှ သူ့နှလုံးသားကြီး) လင်းခနဲ အလင်းတံခါးပေါက်ရရှိသွားတော့သည်။

လုံးဝမထင်မှတ်ထားသည့် ချစ်သူလေးဆီကဖုန်းက သူ့အထွက် ရက်ပေါင်းခုနစ်ရာ ဆွေးခဲ့လွမ်းခဲ့သမျှ အမောပြေဆေးတစ်ခွက် တိုက်ကျွေးလိုက်သလို ခံစားလိုက်ရပါသည်။

ဒီအချိန်မှာ ချုပ်ထိန်းထားသည့် သူ့ရင်ထဲက ခံစား

ချက်အလုံးကြီး ပွင့်ထွက်သွားရကာ တုန်ယင်လှိုင်းရိုက်သွားသည့် အသံကြီးနှင့် ...

“ရန် ... ရန် ... ကိုယ့်ဆီ ဖုန်းဆက်တယ် ...”

ဟုဆိုကာ ဝမ်းသာလွန်းလို့ သူ့ရင်ဘတ်ကြီးထဲမှာ တစ်ဆို့ဆို့ကြီးဖြစ်နေပြီး ဒီစကားကိုပဲ ပြောလိုက်နိုင်သည်။

အဲဒီအချိန်မှာ (ကိုယ့်ရင်ဘတ်ထဲက ရင်ခုန်သံတွေဟာ ရန်ကုန် မန္တလေး ရထားခုတ်မောင်းနေသလို) ခံစားခဲ့ရသည်။

ရန်ရယ် ... ကိုယ် မင်းတို့ ရွှော်ရလွန်းလို့ ရူးတော့

မယ် ... ရူးတော့မယ်ကွာ ... ။

“တာဝေ ...”

သူ့(အရူးအမူး) ဖုန်းကလေးကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ကိုင်ပြီး ရင်ထဲမှာ တမ်းတမ်းတတ ဟစ်ကြွေးနေသည့်ခဏအတွင်း ရန်ရဲ့ တုန်ယင်လှိုင်းခတ်သွားသည့်အသံလေးက သူ့ရင်ထဲထဲက နှလုံးသားကို အပြင်းဆုံးထိ ရိုက်သွားခဲ့သည်။

အဲဒီအချိန်မှာပဲ သူကလည်း သတိထားပြီး ...

ရန်ကို ကမန်းကတန်း ပြန်ထူးလိုက်ပါသည်။

“အင်း ... ရန် ... ကိုယ်ဝမ်းသာလုံးဆို့သွားလို့ ... ခဏ ... ခဏ ဘောရိုးနော် ...”

www.burmeseclassic.com

“အိုတွေပြောမနေပါနဲ့ ... ဒီမှာ ရှင် ဘာမှမသိသေးဘူးလား ... ကျွန်မကို မာမိက ယောက်ျားပေးစားဖို့ စီစဉ်နေပြီ ... ”

“ဟင် ... မသိဘူး ... မြန်လိုက်တာ ... ဘယ်သူနဲ့လဲ”
“သိပါဘူး ... ဘယ်က ... အရှုပ်ထုပ်ကို အမှိုက်ပုံးထဲကဆွဲယူကောက်ထုတ်လာတာလဲ မသိဘူး ... ကျွန်မက လုံးဝလက်မထစ်နိုင်ဘူးလို့ အပြတ်ငြင်းတော့ ... ကျွန်မကို ဒီတစ်လအတွင်း အပြင်လုံးဝထွက်ခွင့်မရအောင် မာမိ စောင့်ကြပ်လိုက်ပြီ ... ”

“ဟာ ... ဒုက္ခပါပဲကွာ”
“အခုမှ ဒုက္ခတမနေနဲ့ ... အဲဒါ ရှင်ကြောင့် ... ရှင်ကြောင့်”
“ဟာ ... မယုံစရာဘဲ ... မင်းမာမိ ကိုယ့်ကို အဲဒီလောက်အထိ မုန်းသွားခဲ့တာကို ... ”

တစ်ဖက်မှ ချစ်သူလေးရဲ့ ဝိုဋ်ကပ်သံတွေက သူ့ကို ညဉ့်နက်သန်းခေါင်အချိန်ကြီးမှာ အခုချက်ချင်းပဲ ချစ်သူလေးဆီ အပြေးသွားလိုက်ပြီး ရင်ခွင်ထဲထည့်ကာ ချော့မော့နှစ်သိမ့်လိုက်ချင်သည်အထိ ရင်ထဲမှာ နေထိထိုင်မသာ ကြိုးငြိသွားခဲ့ပြီဖြစ်သည်။
ဒါပေမဲ့ ဒီအချိန်ကြီးက ဘယ်လိုမှ မသင့်တော်၊ မဖြစ်

နိုင်ခဲ့သလို အနားမှာ ယောက်ျားဆယ်အားလောက် အားမာန်ကြီးသည့် ရန်မာမိက စောင့်ကြပ်နေခဲ့ပြီမို့ သူနှင့်ရန် တွေ့ဆုံဖို့အခွင့်အရေးဆိုတာ ဘယ်လိုမှမရှိတော့အောင် နည်းသွားရပြီဖြစ်သည်။

ဒီအချိန်မှာ သူ့ဘာလုပ်ရမလဲ၊ ဘာလုပ်သင့်သလဲဆိုတာကိုပဲ အထပ်ထပ်စဉ်းစားတာ ပါးနှစ်ဖက်ခွတ်ဝင်အောင် အကြံကြီးကြီး ကြံစည်နေခဲ့ပေမဲ့၊ ဘာမှ ဦးနှောက်က မထွက်အောင် သူ့ Brain က ပိန်သွားရလေသည်။

“တာဝေ ... ရှင် ... ဘာမှမပြောတော့ဘူးလား ... ကျွန်မက ဒက်ဒီဖုန်းကို လစ်ပြီးဆက်ရတာ ... ဖုန်းကအစ မာမိသိမ်းလိုက်ပြီ ... အဲဒီလို အဝေးဆုံးဖြစ်အောင် ဖန်တီးခဲ့တာ ဘယ်သူလဲ ... ကဲ ... ပြော ... ရှင်ပြော ... ”
“ဟင် ... ”

အခုလို ရန်အသံစွာစွာလေးကို ကြားတော့မှ ရင်ထဲမှာ ပိန်းနေသည့်အမှောင်တွေက နေပွင့်သွားသလို လင်းလက်တောက်ပသွားခဲ့သည်။

လုံးဝဆုံးရှုံးပြီလို့ မထင်ခဲ့ပေမဲ့ မျှော်လင့်အားနည်းသွားခဲ့သည့် ကိုယ်နှစ်ရှည်လများစွာ ရင်းတည်ပြီးချစ်ခဲ့ရသည့် ချစ်သူလေးကို အချိန်တိုတိုအတွင်းမှာ ပြန်လည်ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရခဲ့သည်

ထိုအခါကတည်းက သူမယုံနိုင်အောင် အံ့သြခဲ့ရသည်။

ကံကြမ္မာရဲ့ ပြောင်းလဲမှုကြီးကို မယုံနိုင်သလို ချစ်သူ လေးရဲ့ (ဓေတ္တာစစ် ချစ်ခြင်းရင်ခုန်သံတွေကို) လည်း သူ တသက် သက် ခြတ်နိုးသွားခဲ့ရသည်။

ဒီအချိန်မှာ သူ ရင်ခုန်သံတွေက အခုန်ကြမ်းလာ သလို စိတ်တွေလည်း ယိမ်းထိုးလှုပ်ရှားလျက် ရန်ကို ဘာမှပြန် မပြောမိသေးဘဲ ရှိနေပြီးမှ ဆတ်ခနဲ မျက်နှာကြီးကို ပင့်မော့ပစ် လိုက်ပြီးမှ ရင်ထဲက လွတ်လပ်သွားသည့် အသံကြီးနှင့် အားရှိပါးရှိ ပြောချလိုက်တော့သည်။

“ကံကြမ္မာကို စိန်ခေါ်ခဲ့တဲ့ ကိုယ့်အမှားကို ကိုယ်ဝန်ခံပါ တယ် ရန် ... ကိုယ်တို့ အခုချိန်မှာ ပြီးခဲ့တဲ့ သမိုင်းကိုခေါက် နေစရာ မလိုတော့ဘူး ... ဒီအချိန်က ကိုယ်တို့ ... ကိုယ်တို့ ခိုးပြေးဖို့ သင့်တဲ့အချိန်ရောက်ပြီ ... ပြောပါဦး ... ပြောပါ ဦး ... ရန် ... ရယ်”

“ဟင်း ... ”

ခနဲ တစ်ဖက်က ရှိုက်လိုက်သည်။ ရန်သက်ပြင်းချသ လေးက သူ့နှလုံးအိမ်တစ်ခုလုံးကို ပူခနဲစီးစိမ့်ဝင်ရောက်သွားရလေ သည်။ ဒီအချိန်မှာ သိပ်မကြာခင်က ဖြစ်ခဲ့ကြသည့် ပြဿနာတွေ

လည်း သူ့ရင်ထဲမှာ ဘာမှမရှိတော့။

အခုအချိန်မှာ အရေးအကြီးဆုံးကတော့ သူနှင့်ရန် ပေါင်းဆုံခွင့်ရဖို့ပဲ ဖြစ်သည်။

“ဟင်း ... ရန် ... ပြောပါဦး”

“အင်း ... ပြောဆိုရင်တော့ ... ရှင် ကျွန်မကို ခိုးဖို့ပြင်ပေ တော့ ... တံတိုင်းတွေ အထပ်ထပ်တာပြီးမှ ရတဲ့နည်းနဲ့ ကြံပေတော့ ... ”

“အင်း ... ဒါက လွယ်ပါတယ် ... ဒီနေ့ညလား ရန်”

“ရတော့မလား ... နာရီတိုလည်း ဖြန်ကြည့်ဦး ... ညဇီ တစ်နာရီပဲကျော်နေပြီ ... ”

“အင်း ဟုတ်သား ... ကိုယ်လည်း ရင်ထွေလှုပ်နေတာနဲ့ ဘာမျှ မသိအောင်မူးနေရပြီ ... ဒါဆို ... မနက်ဖြန်ည ဖြစ် မလား ... ”

“ဖြစ်တာတော့ ဖြစ်တာပေါ့ ... ဒါပေမဲ့ ... မလွယ်ဘူး”

“ဆိုခေ ... လွယ်အောင် ကိုယ်ဖန်တီးမယ် ... မနက်ဖြန် ညရှစ်နာရီလောက် ကိုယ် ရန်တို့အိမ်ရှေ့ကိုလာခဲ့မယ် ... ပြီးတော့ ရန် ကို ရတဲ့နည်းနဲ့တွေ့ခွင့်ရအောင် တွေ့ခွင့်ကောင်း မယ် ... ဒါကို ကိုယ်မကြောက်ပါဘူး ... ကိုယ်ကြောက်တာ

... အခုတော့ အရာအားလုံးကို
 ဘာမှကြောက်စရာမလိုတော့ဘူး ... ရန် ... မင်းကို ကိုယ်
 အလမ်းချစ်တယ် ... လွမ်းတယ်ကွာ ... ”
 “အင်း ... ရန်လည်း လွမ်းတယ် ... ”
 “အိုခေ ... မနက်ဖြန် အဆင်သင့် Ready ဖြစ်နေပစေနော်”
 “အင်း ... အင်းပါ ... ဒါဆို ဖုန်းပိတ်တော့မယ်”
 “နေဦး ... ကိုယ့်ကိုချစ်တယ်လို့ ပြောပါဦး”
 “ဟင် ... အင်း ... အမြဲတမ်းနားငြိမ့်ချင်နေ ... ”
 “လုပ်ပါ ရန်ရယ် ... ပူခဲ့သမျှ နှလုံးသားကို အေးမြစေချင်
 လို့ပါနော် ... နော် ... ရေခဲရေလေးတစ်ခွက်လောက်ပါ
 နော် ... ”
 “ဟင်း ... ဖုန်းဖို့ကောင်းလိုက်တာ ... ရှင့်ကိုလုံးဝမချစ်ဘူး”
 “ဟာကွာ ... ”
 “တော်ပြီ ... တော်ပြီ ... ဖုန်းပိတ်မယ် ... ”
 “ဟား ... ရန် ... ရန်ကလည်းကွာ ... အေး ကောင်းပြီနော်
 ဟင်း ... ”

သူ ချစ်သူလေးကို ကြိမ်းမဲ့ဆဲဆဲ ပါးစပ်ကြီးကိုပြန်
 လည်ထိန်းချုပ်လိုက်ရသည်။

ဒီအချိန်မှာ ချစ်သူလေးကို ဘယ်လိုစကားမျိုးနှင့်မှ
 စိတ်အနှောင့်အယှက်မပေးစေချင်ခဲ့တာမို့ ချစ်သူလေး ကျေနပ်သွား
 အောင် ရင်ထဲက စကားတွေကို နှုတ်ဆိတ်နှုတ်ပိတ်လိုက်ရတော့
 သည်။

အင်း ...

တာပဲပြောပြော ချစ်သူလေး သူ့ကိုကျေနပ်ခွင့်လွှတ်
 နားလည်ပေးတာကိုပဲ သူ့ဘဝတစ်သက်မှာ တသသ မြတ်နိုးစွဲလမ်း
 တမ်းတသွားခဲ့မိတော့မှာ ဆိုတာကိုတော့ ရန်သိအောင် လက်ထပ်
 ပြီးတစ်နေ့မှာ ဝန်ခံဖို့ သူ ဆုံးဖြတ်ထားခဲ့ပါသည်။

*

www.burmeseclassic.com

ညရှစ်နာရီ သူချိန်းထားသည့်အချိန်ကို တဖြည်းဖြည်း နီးကပ်လာပြီမို့ ရန် ရင်တွေတထိတ်ထိတ်ခုန်ကာ စိတ်တွေ အလှုပ် ရှားကြီး လှုပ်ရှားနေရသည်။

ဒီအချိန်မှာ သူ ခြံထိပ်တံခါးအနားဆီရောက်လောက် ပြီဆိုတာကိုလည်း ရန် အသည်းတထိတ်ထိတ်ဖြင့် ခန့်မှန်းသိရှိထား ပြီးဖြစ်သည်။

ဟင်း ... သူတော့ ရန်ကို ဘယ်လိုနည်းနဲ့ ဒီခြံအပြင် ကို ရောက်အောင် ဆွဲခေါ်သွားမည်မသိ။

ရန်ကတော့ တွေးရင်းနဲ့တောင် တစ်ကိုယ်လုံးထူထဲ သွားသည်အထိ မျက်စိတွေပြာဝေကာ ခေါင်းတစ်ခုလုံး မူးနော့ထိ

သွားရသည်။

အဲဒီချိန်မှာပဲ အိမ်ရှေ့ဆီက ကျယ်လောင်စွာ ပေါ် ထွက်လာသည့် သူ့အသံကြီးကို ကြားလိုက်ရပါတော့သည်။

“ရန် ... ရန်ရေ ... ကိုယ့်ကို တွေ့ခွင့်ပေးပါ ရန်ရယ် ... မင်းနဲ့ကိုယ်က နှလုံးသားချင်း အနီးဆုံး အနွေးထွေးဆုံး နား လည်ထားခဲ့ကြတဲ့ ... စေ့စပ်ပြီးသားချစ်သူတွေပါ ... မင်း မင်း ကိုယ့်အပေါ် မပြတ်ဘူးဆိုတာ-ကိုယ်သိတယ် ... မင်း မာမီ ကြီးဆွဲရာကို မင်း က၊နေတယ်ဆိုတာတို့လည်း ကိုယ် သိတယ် ... ”
“ဟင် ... ”

သူ့အသံက တိခန့်ပြတ်သွားပြီး ကားဟွန်းသံတစ်ခု မွမ်က အိမ်ရှေ့ဆီမှာ ဆူညံသွားတော့သည်။

“ပွမ် ... ပွမ် ... ပွမ်”

ရန် ... သူ့လှုပ်ရပ်တွေကို ကြက်သီးထ၊ ရင်ခုန်ကြီး စွာ နားထောင်နေဆဲမှာပဲ မာမီက ရန်အရှေ့မှာ ခါးနှစ်ဖတ်ထောက် ထာ ရန်ကို ပက်ပက်စက်စက် ပါးကိုရိုက်ချချင်သည့်မျက်လုံးတွေ နှင့် စူးစူးကြီး စိုက်ကြည့်လျက် ပေါက်ကွဲလာပါတော့သည်။

“ဟင်း ... မိရန်ရန် ... ရှက်ဖို့ကောင်းလိုက်တာ ... ရှက်ဖို့

ဆောင်လိုက်တာ ... တစ်သက်နဲ့တစ်ကိုယ် ... ဒီလို အရှက်
တွဲမှုမျိုး တစ်ခါမှမကြုံဖူးဘူး ... ညည်း ... ညည်း ... ညည်း
ကောင်ကို အခုသွားနှင်ထုတ် ... ခြံရှေ့ကနေ ကျက်သရေ
မရှိ ... သူတောင်းစားသံနဲ့ လာမအော်နဲ့လို့ ... ပြောပြီး
မောင်းထုတ်လိုက် ... ”

“အို ... ရန် ... မပြောရဲပါဘူး”
“ဘာ ... ညည်း ... အေး ... ညည်းမပြောချင်နေ ... ငါ
ဒီကောင်ကို ပါးရိုက်ပြီးပြောမယ် ... ”

လက်ဝါးကြီးနှစ်ဖက်ကို မာန်ပါပါ ဖြန့်ကားပြီး ရန်
အရှေ့တနေ ချာခနဲလှည့်ထွက်သွားသည့် မာမိအနောက်ကို ရန်
ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်စွာ အပြေးလိုက်သွားမိသလို ဒက်ဒီကလည်း
ဒေါသအင်မတန်ကြီးသည့် မာမိအနောက်ကနေ အပြေးလိုက်သွားရ
လေတော့သည်။

“မြတ် ... မင်း ... ဒေါသရှေ့မထားစမ်းနဲ့ ... မှားမယ်နော်
မှားမယ် ... ”

“မျိုးမြင့်မြတ် ... လောကမှာ အမှားဆိုတာ တစ်ခါမှမရှိဘူး
အမှန်တွေချည်းပဲ ... မိမြတ်တို့ကို လာတိုက်လို့ကတော့
ပစ်လဲကျသွားမယ်မှတ် ... ဟင်း ဟင်း ... အကောင်တ

ငါ့ကိုနည်းနည်းမှမကြောက်ဘူးပေါ့ ... ပါးကိုမှ ရှစ်စိတ်ကွဲ
သွားအောင် ရိုက်ပြဦးမယ် ... ”

အမယ်လေး ...

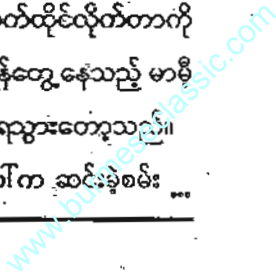
မာမိက သူ့ပါးကိုရှစ်စိတ်ကွဲအောင်ရိုက်မယ်ဆိုတော့
သူ့ကို ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်မည့်သဘောရှိတာတ ရန် ကိုကြောက်ရွံ့
တုန်လှုပ်နေသည့်ကြားက လှစ်ခနဲဝမ်းသာသွားခိုသေးသည်။

အဲဒီအချိန်မှာပဲ မာမိက ခြိတ်ခါးကို ကိုယ်တိုင်ဖွင့်ပြီး
ကားပေါ်ကနေ တပွန်ပွန် အချက်ပေးစော်ကားလာသည့် တော်ရ
မဲ့ဆဲဆဲ သမက်ကို အမုန်းကြီးကြီးဖြင့် (ဝုန်းဒိုင်းကျ) ခြံအပြင်ကို
ရောက်သွားသလို ရန်လည်း သူ့ကားဘေးဆီကို လှစ်ခနဲရောက်ရှိ
သွားခဲ့သည်။

အဲဒီအချိန်မှာ ကားတံခါးက ဖျတ်ခနဲပွင့်လာတာကို
ဘာမှစဉ်းစားမနေတော့ဘဲ ရန် သူ့ကားပေါ်ကို စွေခနဲတက်ထိုင်
ပြီးသား ဖြစ်သွားရသည်။

အဲဒီလို ရန် သူ့ကားပေါ်ကို တတ်ထိုင်လိုက်တာကို
အခုထိ မမြင်သေးဘဲ သူ့အပေါ် ဒေါသတကြီးရန်တွေ နေသည့် မာမိ
အသံက သူ့အတွက် ရယ်စရာဟာတစ်ကွက် ရသွားတော့သည်။

“မင်း ... မင်း ထွက်ခဲ့စမ်း ... ကားပေါ်က ဆင်းခဲ့စမ်း ...

ဘဏ္ဍာရီရင် ငါ့ကို ဆင်းပြီးရင်ဆိုင်စမ်း ... မင်းက ငါ့သမီးကို
တေးရတဲ့အမဲ သဲနဲ့ပစ် ဖော်ကားတာ ... မင်းကို ငါ ပါးရိုက်
ချင်တယ် ... ဆင်းခဲ့စမ်း ... ဆင်းခဲ့စမ်း ... ”

မာမိရန်တွေ့သံတွေက သူ့အတွက်ရယ်စရာဟာသ
တစ်ကွက်ဖြစ်သွားသလို သူက ကားမှန်မည်းကိုချပစ်ကာ မာမိကို
ခေါင်းပြုကြည့်ပြီး လက်ကာ တာတော့ခါရင်း ...

“ယောက္ခမကြီး Lodipin လေး သောက်လိုက်ပါဦး ... ကျွန်
တော်တို့တော့ Go ပြီဗျာ ... ဘိုင့် ... ဘိုင့်”

ဟုဆိုကာ ကားကိုဝှမ်းခနဲ မောင်းထွက်သွားသည့်
တွင် အနောက်မှ မာမိရဲ့ကြောက်စရာကောင်းသည့် အသံထန်ထန်
ကြီးကို နောက်ဆုံးကြားသိလိုက်ရသေးသည်။

“ဟင် ... မိရန်ရန် ... အမယ်လေး ... ငါ့ကိုယ်ကျိုးနည်းပါ
ပြီ ... ငါ့အမိနဲ့ဆုံးလူနောက်ကို ... ငါ့သမီး ပါသွားပြီ ...
ဟီး ... ဟီး ... ”

ဆိုသည့် ဝမ်းနည်းတုန်လှုပ်စွာ ငိုကြွေးလိုက်သည့်
မာမိအသံကြီးက ရန်ရင်ကို မြားအစင်းပေါင်း သောင်းသန်းချီတာ
ပစ်ဝင်သွားသလို စူးနစ်ဝင်ထိခိုက်သွားခဲ့သည်။ အဲဒီအချိန်မှာ ရန်
ချစ်သူဇာဝေ တစ်ယောက်ကတော့ ပရီးမီးယားလိဂ်ဘောလုံးပွဲ

တွေမှာ အအောင်မြင်ဆုံး ဆုကြီးတစ်ခု ပွေ့ပိုက်လိုက်ရသလို အနိုင်
ရသူ အောင်နိုင်သူ ရယ်သံကြီးနှင့် မျက်နှာကြီးပင့်မော့ ရင်ဘတ်ကြီး
ကော့လျက် တဟားဟား ရယ်မဆုံးဖြစ်သွားခဲ့တော့သည်။

“ဟား ဟား ဟား”

“ ”

“ဟား ဟား ဟား”

“ဟင်”

တာဝေ ရယ်သံတွေက ရန်အသည်းနှလုံးကိုထုတ်
ချင်းခတ် ပေါက်ဝင်သွားတော့သည်။

ဒီတစ်ခါတော့ ရန် ဘယ်လိုမှသည်းမခံနိုင်တော့ဘဲ
သွေပန်းပေါ်မှာ ပစ်အပ်သွားသည့် ခေါင်းကလေးကို ထူမတ်ပြီး သူ့ကို
ရန်တွေ့ပစ်လိုက်မိတော့သည်။

“ဟင် ... ရှင် ... ရှင်က မာမိကျရှုံးခန်းကို လှောင်ထား
ပေါ့လေ ... ဟုတ်လား ... ”

“မလှောင်ပါဘူး ... သဘောကျလို့ပါ ... ဟွန်း ... ဟွန်း”

“သဘောကျစရာလည်း မလိုဘူး ... ရန်သူ့ကိုသဘောကျ
တာ ဒါ ... အချစ်ပမ်းနည်းတစ်မျိုးနဲ့ လှောင်တာပဲ”

“အင်း ... ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ... အခု ရန်က ကိုယ့်ကိုချစ်လို့ ...

ဆိုလို့ကိုထောက်ရှားတော်လိုက်ပြီ ... ကိုယ်ကလည်း ရန်
 ကို သိပ်ချစ်လို့ ယောက္ခမကြီး အတိုက်အခိုက်ကြား ကိုယ့်
 မိန်းမဖြစ်အောင် ဖန်တီးခဲ့ပြီးပြီ ... ဒီအချိန်မှာ ရန်က ကိုယ့်
 မိန်းမ ... ကိုယ်က ရန်.ယောက်ျား ... အဲဒီတော့ ... တွစ်
 ယောက်စကား တစ်ယောက်နားမှာ မခါးရအောင် သတိ
 ဆောင် ... ချစ်မိန်းမ ... မင်းမာမိကို ကိုယ်မမုန်းပါဘူး ...
 အဲဒါဆိုရင် လုံလောက်ပြီလားဟင် ... ”

ရန် စိတ်ဆိုးနာကျင်စွာ အော်လိုက်တော့မှ သူက
 မျက်နှာပိုးသတ်ပြီး ရန်ကို အကြည့်နွေးနွေး (မြတ်နိုးချစ်ခင်မဝသည့်)
 မျက်လုံးတွေဖြင့် စိုက်ကြည့်ကာ ကားကိုလမ်းဘေး အပင်ကလေး
 တစ်နေရာမှာ ထိုးရပ်လျက် နှစ်သိမ့်လာခဲ့သည်။

“ဟင် ... ဟင် ... ရန် ... ”

“ဘာလဲ ... ”

“မအော်နဲ့ကွာ ... တော်ကြာ သူများတွေက ... ဘာများဖြစ်
 နေတာလဲလို့ လာချောင်းဦးမယ် ... တကယ်ပြောတာ ...
 ကိုယ့်ရင်ထဲမှာ ရန်ကိုသိပ်ချစ်လို့ ... ရန်.မာမိကို ကိုယ်လုံးဝ
 မမုန်းမိဘူး ... အဲဒါ ကိုယ့်ရင်ထဲက သစ္စာစကားပဲ ... ”

“တကယ်နော် ... ”

ရိုးသားဖြူစင်လွန်းသည့် မျက်ရည်ကြည်လေးတွေ
 ပြည့်နေသည့် ရန်မျက်ဝန်းအိမ်ကလေးကို သူ မြတ်နိုးခြင်းမဝနိုင်စွာ
 ငုံ့ရွိုက်နမ်းလိုက်သည်တွင် ရန်ကိုယ်လုံးကလေး သိမ့်ခနဲခါသွားတာ
 ကို သူက ဘယ်လိုကြင်နာ မြတ်နိုးမိမှန်းမသိ၊ မြတ်နိုးစိတ်ဖြင့် တင်း
 တင်းကြီး သိုင်းဖက်ထားလိုက်သည်။

အဲဒီအချိန်ခဏအတွင်းမှာ သူ့ရင်ထဲက ရန်.မာမိ
 အရင်တုန်းက အငြိုထားမုန်းခဲ့သည့် အာဃာတတွေ ပြေပျောက်
 သွားခဲ့သလို လောလောဆယ် အစော်ကားခံ အပြောခံခဲ့ရသည့်
 စကားတွေလည်း တိမ်တိုက်ထဲ မျောလွင့်သွားလေတော့သည်။

အဲဒီလိုခံစားခဲ့ရသည့် ဒီခံစားမှုတွေကို လုံးဝမယုံ
 ကြည်လက်မခံချင်သေးသည့် ချစ်သူဇနီးလေးကိုလည်း သူ ယုန်စွပ်
 ကိုမျိုချပြီး ကတိမပေးနိုင်တော့ချေ။

အချိန်ကာလက သက်သေပြလိမ့်မည်ဆိုသည့် ခံယူ
 ချက်ဖြင့်ပင် ချစ်သူလေးရဲ့ မယုံမကြည် အမေးစကားကြီးကို ဝါးဖပ်
 က ပြန်ဖြေခြင်းမပြုတော့ဘဲ ခေါင်းကလေးညှိတ်တာ သွေးဖြေပေး
 လိုက်တော့သည်။

အဲဒီလို ခေါင်းညိတ်အဖြေပေးလိုက်ခြင်းဟာ ကတိ
စကား အလုံးတစ်ရာထက် အရာရောက်ခဲ့သည်ဆိုတာကို ချစ်သူ
ဇနီးလေး တစ်ချိန်ချိန်မှာ အလိုလို သိနားလည်လာခဲ့လိမ့်မည်ထင်
ပါသည်။

ပရိသတ်အတွက်
အမြဲတမ်း
ရှင်မိထယ်